

புலவர்மணி

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி
ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு மலர்

Jaffna
092
(Main)

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை

நினைவுப் பணிகளுக்கான மட்டகதளப்பு
noolaham.org pulavarmanam.org

ரண்கினும் வாகனா

இந்த அதிர்ஷ்டசாலி நீங்களா?

மாபெரும் பரிசுக்குவியல்

- ❖ 25 லட்சம் ரூபா பெறுமதியான வீடு - 1
- ❖ 12 லட்சம் ரூபா பெறுமதியான சொகுசுக்கார் - 2
- ❖ 5 லட்சம் ரூபா பெறுமதியான கார் - 3

அத்துடன்

- ❖ வர்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள்,
- ❖ குளிர்சாதனப் பெட்டிகள்,
- ❖ துணி துவைக்கும் யந்திரங்கள் (வாஷிங் மெஷின்),
- ❖ இரண்டு சக்கரக் கையுழவு யந்திரங்கள்,
- ❖ 3 சக்கர ஓட்டோ வண்டிகள், சைக்கிள்கள் ,
- ❖ தையல் யந்திரங்கள்,
- ❖ காஸ் அடுப்புகள்

மற்றும்

- ❖ பணப்பரிசுகள்

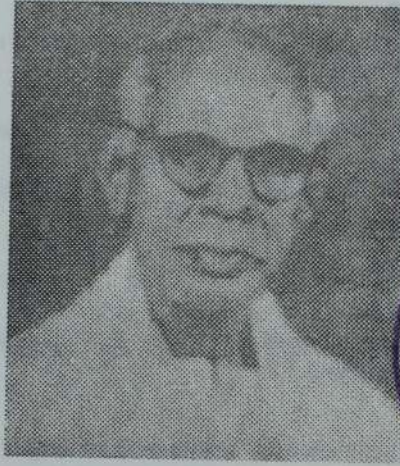
இவை யாவும் இலங்கை வங்கி சேமிப்பாளர்களுக்கு மட்டுமே. மேலதிக விபரங்களுக்கு அண்மையில் உள்ள உங்கள் இலங்கை வங்கி முகாமையாளரைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

இலங்கை வங்கி
தேசத்தின் வங்கியாளர்.

மட் - புலவர்மணி
நினைவுப்பணி மன்றம் நடாத்தும்

ARCHIVES

இலக்கிய கலாநிதி
புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நூற்றாண்டு விழா

164243

University of Jaffna

164243

Library

இடம்:

மட் - அரசடி தேவநாயகம் மண்டபம்
காலம்: 7.2.99 ஞாயிறு மு.ப. 9மணி

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய சுதந்திர கீதம்

1. வாழ்க இலங்கை மணித்திரு நாடு
வாழிய வாழியவே
வாழ்க சுதந்திரம் வாழிய அன்னை
மணிக்கொடி வாழியவே.
2. வாழ்க சுதந்திர நாடுகளோ டன்னை
சமமே வாழியவே
வாழ்க சகோதர ஆசிய நாடுகள்
தோழமை வாழியவே
3. பன்னா றாண்டு மறைந்த சுதந்திர
பானு உதித்ததிங்கே
அன்னை சுயாட்சி ஒளியில் விளங்கும்
அழகில் மகிழ்ந்திடுவோம்.
4. தெங்கொடு பணைநறுந் தோமோ தோடை
செந்நெல் வாழைபலா
பொன்பொலி தேயிலை றப்பர் செழிக்கும்
பொன்னா டெம்நாடே.
5. தென்றற் பூம்பொழில் செந்தமிழ்ருவி
திருமலை மணிமுத்தம்
குன்றொத் தனையர் கொம்பன் யானைக்
குலமுடையா ளெங்கள்தாய்.
6. பொங்கும் போர்த்துக் கேயர் ஒல்லாந்தர்
புல்லடிமைத் தொழில்போய்
ஆங்கில ராட்சியில் இங்கினி தடைந்தாள்
அன்னை சுதந்திரமே.
7. செயராம நாதன், அருணா சலம்ஜேம்ஸ்
பீரிஸ், தம்பிமுத்தன்
செனநா யகமுதற் புதல்வோர் ஈந்திடு
சுதந்திரம் வாழியவே.
8. சமூக பொருளா தார சமத்துவம்
தந்தென்றும் வாழியவே
சாதி மதப்பெரும் பூசல் தணிந்தன்னை
சாந்தியில் வாழியவே.
9. சிங்களர் தமிழர் முஸ்லிம் ஆதிய
செல்வநன் மக்களொன்றாய்
மங்கள அன்னை மணிக்கொடி தாங்கி
வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்.
10. மணமலி ஈழ மணித்திரு மாதே
மக்கள் நமஸ்காரம்
குணதிசை அமுகு ராணியெம் தாயே
கோடி நமஸ்காரம்.
11. அன்பறி வாண்மை பொன்புகழ் ஈகை
அருளோடு வாழியவே
இன்ப சமாதானம் உலகெங்கு மோங்க
இனிதன்னை வாழியவே.

அட்டைப்படம்: புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் 15வது நினைவு விழாவில் அவரது தலைமகன் அமரர் பெ.தர்மலிங்கம், அவரது உருவப்படத்துக்கு மலர் மாலை அணிவிக்கிறார்.

பிழை திருத்தம்

தயவுசெய்து பின்வரும் திருத்தங்களை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

பக்கம் - வரி

அச்சில் திருப்பது

கிருத்தம்

படப்பக்கம்-2	(இருப்பவர் வரிசை இறுதி)	திரு.வே.ச.சுப்பையா
11(கவிதை 8வது வரி)	நின்று கூறுகிறோம்	நன்றி கூறுகிறோம்
12,14,18	முன்னாள் மன்றத் தலைவர்	முன்னாள் மன்றச் செயலாளர்
14	(பதிப்புத்தரவுகளில் இடம்பெறவேண்டியது)	அச்சுக்கத்தொடர்பு, திரு.வி.பி.சிவப்பிரகாசம்.
14 - வரி 7	வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்	வலயப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
15 - தலைப்பு	தொகுப்பாசிரியரின்	தொகுப்பாசிரியையின்
16 - வரி 29	திரு.ம.சிவநேசராசா(முன்னாள் கல்விஅதிகாரி)	(நீக்கி விடுக)
44 - (தலைப்பு)	க.கணபதிப்பிள்ளை	பொ.கணபதிப்பிள்ளை
81 - வரி 21	பண்டிதர் ச.பூபாலபிள்ளை	வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளை
81 - வரி 27	கேட்டாறு	கேட்டாம்
83 - 4வது	தலைப்பு பேச்சுப்போட்டி	கட்டுரைப்போட்டி கீழ்ப்பிரிவு

குறிப்பு: இம்மலரில் பல இடங்களில் திரு.ம.சிவநேசராசா முன்னாள் மன்றத் தலைவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனை முன்னாள் மன்றச் செயலாளர் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

With Best Wishes from:

RAJAH'S BOOK CENTRE
111. MAIN STREET
BATTICALOA

T.Phone: 065 / 25341

Branch:

RAAJEE GAAS
127, Main Street,
BATTICALOA.

With Best Compliments from:

UTHAYA TRADING COMPANY

Office:
42/1, TRINCO ROAD
BATTICALOA.
Tel: 065-23283

Head Office:
169, BODIRAJA MAWATHA,
COLOMBO -11
Tel: 322705

UTHAY ENTERPRISES

IMPORTERS, EXPORTERS & COMMISSION AGENTS

Office:
F-84 People's Park
Colombo-11
Tel: 322705

169, Bodiraja Mawatha
Colombo
Tel: 074-710564

'UTHAY ENTERPRISES'

168, SRI BODHIRAJA MAWATTA, COLOMBO -11
T.P.322705 FAX: 322075

உங்களுக்குத் தேவையான பல சரக்குப் பொருட்கள் அனைத்தையும் மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
நியாயமான விலையில் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

42 /1 திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

'UKAAYE'

F-87 PEOPLES PARK, COLOMBO -11
T.P. 326810 FAX: 421571

கிந்தியாவிலிருந்து நேரடியாக எங்கள் ஸ்தாபனத்தால் கிறக்குமதி செய்யப்பட்ட நவீன வடிவமைப்புகளில் அமைந்த
எல்லா மதங்களுக்குமுரிய திருமறை அழைப்பீடுகளையும், புட்டுமார்த், ஸூயல் மார்த் சாரங்களையும்,
டிஸ் சிமர்மார்த்கள், பலபர்ணாங்குகளில் பிளாஸ்டிக் கதிரை மெசைகன் மற்றும் ஹீட்டுப்பரவுகளைப் பொருட்கள்
அனைத்தையும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் நியாயமான விலையில் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

42.1. திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

அன்பளிப்பு

பிலால் எம்போறியம் 38, பசார் வீதி மட்டக்களப்பு

தொலைபேசி: 065 - 22400

தரமான, நவீன நாகரீக ஆடைகளுக்கு நாடவேண்டிய இடம்.

அன்பளிப்பு

அல்-மதீனா

இல:36, பசார் வீதி, மட்டக்களப்பு.

அன்பளிப்பு

அழகிய சிறந்த பவுண்
22 தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்

“**பிரியா**”

ஒட்டு நகைகள் குறித்த தினத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

பழைய தங்கம் நியாய விலைக்கு வாங்கப்படும்.

நவீன டிசைன்களுக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

பிரியா ஜுவலர்ஸ்
இல.23, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு

T.P.065-23281

**இலக்கியகலாநிதி, புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நூற்றாண்டு நினைவு மலர்**

894.811092
PER
AR

தொகுப்பாசிரியை

செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி, பி.ஏ.(தொல்) சிறப்பு

மலர்க்குழு உறுப்பினர்

**அன்புமணி, காசுபதி நடராசா, கே.தங்கவேல்
வித்துவான் ந.நாகலிங்கம், சி.க.பொன்னம்பலம்**

ARCHIVES

வெளியீடு

**இலக்கியகலாநிதி, புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப் பணிமன்றம், மட்டக்களப்பு
07.02.1999.**

164243

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் முழு உருவச் சிலை
 22.01.99ல் மட் - கல்வித்திணைக்களச் சந்தியில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
 சிலை செய்வதற்கான ரூபா.25000 அன்பளிப்புச்செய்தவர்
 இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால் (கனடா)

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் மட்டக்களப்பு
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

- (1) அமர்ந்திருப்போர்: (இடமிருந்து வலம்): கலாகுரி வெ.வினாயகமூர்த்தி (துணைத்தலைவர்) சீ.காசிநாதர், ரி.பொன்னம்பலம் (செயலாளர்) சி.சண்முகம் (தலைவர்) கே.தங்கவேல் (பொருளாளர்) க.தங்கேஸ்வரி (துணைச்செயலாளர்)
- (2) நிற்போர் (இடமிருந்து வலம்): காசபதி நடராசா. அ.அந்தோனி முத்து (முத்தமுகு), சி.க.பொன்னம்பலம், கே.குமாரசாமி, இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி), எஸ்.மகேந்திரன்
- (3) படத்தில் இடம்பெறாதோர்: வித்துவான் ந.நாகலிங்கம், த.செல்வநாயகம், திருமதி வ.சோமசுந்தரம், திரு.கே.வேலாயுதன்.
(புகைப்படம்: ஸ்ருடியோ ஜெயானி)

புலவர்மணி சிலை திறப்பு - 22.01.99
இடம்: கல்வித்திணைக்களச் சந்தி, மட்டக்களப்பு.

- மேல்: 1. சுவாமி ஜீவனானந்தா சிலையின் பட்டயத்தைத் திறந்துவைக்கிறார்.
2. மன்றத்தலைவர் சி.சண்முகம் சிலைக்கு மலர் மாலை அணிவிக்கிறார்.
- கீழே: 1. மாநகரமுதல்வர் செழியன் ஜே.பேரின்பநாயகனம்
2. மன்றத்தலைவருடன் புலவர்மணியின் மகன் பெ.விஜயரெத்தினம்.

மன்றத்தலைவர்
திரு.சி.சண்முகம்
தலைமையுரை
ஆற்றுகிறார்.

துணைச்செயலாளர்
செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி
உரை ஆற்றுகிறார்.

சிலைவடித்த சிற்பி
கந்தசாமியுடன்
புலவர்மணி
குடும்பத்தினர்.

விழாவுக்குச்
சமூகமளித்த
பிரமுகர்கள்.

மகரந்தம்

I. அஞ்சலி

பக்கம்

- i. ஆசியுரை: சுவாமி ஜீவனானந்தாஜி மகராஜ் ... 09
- ii. வாழ்த்துக்கள்:
- அ.கி.பத்மநாதன், அரசாங்க அதிபர் ... 10
- எஸ்.தில்லைநடராசா,
இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களப் பணிப்பாளர். ... 10
- எஸ்.எஸ்.மனோகரன் - கல்விப்பணிப்பாளர். ... 11
- ம.சிவநேசராசா - முன்னாள் மன்றத் தலைவர் ... 12
- 'தினகரன்' ஆசிரியத் தலையங்கம் ... 12
- iii. கவிதாஞ்சலி: செழியன் ஜே.பேரின்பநாயகம்,
மட் - மாநகர முதல்வர் ... 13

II. அறிமுகம்

1. நூற்றாண்டு மலர் தொகுப்பாசிரியை குறிப்பு ... 15
2. மன்றப் பணிகள் - சி.சண்முகம், மன்றத் தலைவர் ... 16
3. லண்டன் பி.பி.சி.தமிழோசையின் செய்தி ... 18

III. வாழ்வும் பணியும்

4. புலவர்மணி ஒரு முற்போக்குப் பண்டிதர்
- பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு ... 19
5. புலவர்மணி வாழ்க்கை தரும் செய்தி -
ஆசிரியர் சிரோமணி த.செல்வநாயகம் ... 23
6. கிழக்கிலங்கையின் சங்கப்பலகை -
புலவர்மணி, அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் ... 28
7. புலவர்மணியின் வாழ்க்கையும் இலக்கியப்பணியும் -
SARM.செய்யது ஹஸன் மௌலானா ... 30
8. ஈழத்தின் இரு மணிகள்- ஆசிரியமணி அ.பஞ்சாட்சரம். ... 33

IV. இலக்கிய ஆளுமை

9. புலவர்மணியின் நூல்கள் - வித்துவான் ந.நாகலிங்கம்	...	36
10. “உள்ளதும் நல்லதும்” : ஒரு நோக்கு - மா.செல்வராசா	...	38
11. “பகவத்கீதை வெண்பா” : ஒரு பார்வை - க.கணபதிப்பிள்ளை	...	44
12. “பாலைக்கலி” மனப்பதிவுகள் - கலாகுரி வெ.விநாயகமூர்த்தி	...	49
13. “தமிழ் தந்த புலவர்மணி” : ஒருநோக்கு - அன்புமணி	...	55
14. புலவர்மணியின் கவிஆற்றல் - புலவர் சி.க.பொன்னம்பலம்	...	60

V. கவிதைப்பக்கம்

15. புலவர்மணி வெண்பா - கவிஞர் திமிலைத்துமில்லன்	...	66
16. புலவர்மணி புகழ் - கவிஞர் செ.குணரெத்தினம்	...	67
17. புலவர்மணி என்றோர் புயல் - கவிச்சுடர் ‘அன்புமுகையதீன்’	...	69
18. தமிழலகம் போற்றும் செம்மல் - நயம் ஷரிபுத்தீன்	...	70
19. வெண்பாவிற்பு புலி எங்கள் புலவர்மணி - நியாஸ் ஏ.சமத்	...	71
20. தமிழ் தந்த புலவர்மணி (பரிசுக்கவிதை) - கவிஞர் முனாக்கானா	...	72

VI. பல்சுவை

21. விபுலானந்தரும் புலவர்மணியும் (கீழ்ப்பிரிவு மாணவர் பரிசுக்கட்டுரை)	...	73
22. புலவர்மணியின் தமிழ்ப்பணி (மேற்பிரிவு மாணவர் பரிசுக்கட்டுரை)	...	75
23. புலவர்மணியின் சாதுரியம் (க.தங்கவேலாயுதன்)	...	78
24. ஞாபகார்த்த முத்திரை வெளியீடு	...	80
25. சிலை வழங்கிய செம்மல் - க.தங்கேஸ்வரி	...	81
26. சிலைவடித்த சிற்பி - எஸ்.மகேந்திரன்	...	82
27. புலவர்மணி நினைவுப் பரிசில்கள் பெற்றோர்.	...	82
28. பேச்சு, கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்	...	83
29. கவிதைப்போட்டி: ஒரு குறிப்பு	...	83
30. புலவர்மணியின் வாழ்வில் முக்கிய ஆண்டுகள்	...	84
31. இவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி.	...	85

V. படப்பக்கங்கள்

32. புலவர்மணி நினைவுகள்	
33. புலவர்மணியின் 15 வது நினைவு விழா	
34. நினைவு முத்திரை அறிமுகவிழா	
35. புலவர்மணி, பண்டிதமணி நூல்கள் அறிமுகம்	
36. நீங்காத நினைவு	
37. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கவிழா I	
38. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கவிழா II	
39. பாலைக்கலி, நூல் வெளியீடு.	
40. புலவர்மணி சிலை திறப்பு 22.1.99.	

ஆசிரியர்

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் கவித்துவம்

கவிதை மூலம் மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திய கவிஞர்கள் எல்லா நாடுகளிலும் முதன்மை பெறுகின்றனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் கம்பன், இளங்கோ, காளமேகம் புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தன் போன்ற கவிஞர்கள் மட்டுமல்லாது, சமகாலக் கவிஞர்களான பாரதி, பாரதிதாசன், கண்ணதாசன் போன்றோரும் தமது கவிதைகள் மூலம் சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

அந்தவகையில், நமது காலத்தில் நம்முடன் வாழ்ந்த புலவர்மணி ஏ.பெரிய தம்பிப்பிள்ளை முதலியோர் கவிதை மூலம் மக்கள் இதயங்களில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

புலவர்மணியின் கவிதைகள் ஒரு வித்தியாசமான பரிமாணத்தைப் பெற்றுள்ளன. அவர் ஒரு மரபுவாதியாக - பழம் பண்டிதராக இருந்தபோதும், அவரது சிந்தனைகள், நவீன யுகத்துக்கு ஏற்றதாக சமதர்மத்தையும், சமரசநோக்கையும் வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. புதுமைக் கருத்துக்கள் கொண்ட ஒரு புரட்சிவாதியாக அவர் செயற்பட்டுள்ளார்.

அந்தவகையில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலம் அமைத்த ஒரு புதுயுகக் கவிஞராக அவர் விளங்குகிறார்.

அவர் ஒரு தமிழறிஞர், சமூகப்பணியாளர், சமரசவாதி.

அத்தகைய ஒரு பெரியாரைக் கனம் பண்ணுவது மிகவும் பொருத்தமானதே.

ஏற்கனவே, சுவாமி விபுலாநந்தர், நூற்றாண்டு விழா இம்மண்ணில் கொண்டாடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து இப்போது புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

இவ்விழாக்களின் பயன்பாடு காலத்தை ஊடறுத்துச் சமூகத்தைச் சென்றடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சுவாமி ஜீவனானந்தா
தலைவர்,

ஸ்ரீ கிராமகிருஷ்ண மிஷன்,
மட்டக்களப்பு.

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றம்

புலவர்மணி நினைவுப்பணிமன்றம் மட்டக்களப்பில் உருவாகி சுமார் 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் அவரது நூல்கள் சிலவற்றை வெளியிட்டும், அவரது பெயரால் யாழ்பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் ஆண்டுதோறும் தமிழுக்கான புலமைப்பரிசில்கள் வழங்குவதற்கு அறக்கொடை (Endowment) வழங்கியும், நினைவுமுத்திரை வெளியிட்டும் பல காத்திரமான பணிகளை இம்மன்றம் ஆற்றியுள்ளது.

புலவர்மணியின் நூற்றாண்டு கொண்டாட்டமும் இவ்வேளையில், இப்பணிகள் மேலும் ஒரு கனதியான பரிமாணத்தைப் பெறவேண்டும் என விரும்புகிறேன். அவை:

01. புலவர்மணியின் நூல்கள் பற்றிய ஆய்வு.
02. புலவர்மணியின் கட்டுரைகள் பற்றிய ஆய்வு.
03. புலவர்மணியின் கவித்துவம் பற்றிய ஆய்வு.

இப்பணிகளைக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் மேற்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

அவ்வாறே புலவர்மணியின் பெயரால் ஒரு மரபு இலக்கியப் பரம்பரையை உருவாக்குவதும் அவசியமாகும். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திலும், காவிய பாடசாலையிலும் கற்ற தமிழ் இலக்கியங்களே அவரைத் தமிழ் அறிஞன் ஆக்கின. அத்தகைய வகுப்புகளை புலவர்மணி மன்றம் நடத்தலாம். அதற்கான நிதிஉதவியை தொண்டர் ஸ்தாபனங்களிலிருந்து (NGO) பெறலாம். அருகிப்போகும் தமிழறிஞர் பரம்பரையைக் காப்பதற்கு இம்முயற்சிகள் பெரும் அளவில் உதவலாம்.

இத்தகைய செயல்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சிரமங்களை நான் அறிவேன். இருந்தபோதும் “முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்பதால் முயற்சிப்பதில் தவறில்லை என்றே கருதுகிறேன். புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றமும் அதன் செயற்பாடுகளும் ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் பேருன்ற எனது ஆசிகள்.

அ.கி.பத்மநாதன்,
அரசாங்க அதிபரும்,
மாவட்டச் செயலாளரும்,
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

வாழ்த்துரை

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தருக்குப் பின் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஒரு புதிய பரிமாணம் அளித்தவர் புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை என்றால் அது மிகையாகாது.

தனது ஈழணையற்ற கவித்துவத்தால், தமிழக அறிஞர் கவனத்தையும் ஈர்த்தவர் புலவர்மணி. தமிழகத்திலும்(1950) யாழ்ப்பாணத்திலும் (1951) நடைபெற்ற தமிழ் விழாக்கள் ஈழத்தமிழறிஞர்களின் பெருமையை, தமிழகம் அறியும் வகை செய்தன.

அவருடைய நூற்றாண்டு விழா ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அந்தவகையில் மட்டக்களப்பு புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் அவரது நூற்றாண்டு தொடர்பாக, நூல்வெளியீடு, சிலை வெளியிடுவதும் மிகவும் பொருத்தமானது.

இத்தகைய நிகழ்வுகள் நமது இளைஞர் சமுதாயத்துக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைவதுடன் தமிழ் இலக்கியத்தின் அவர்களுக்கு ஈடுபாடு ஏற்படவும் வழிவகுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. புலவர்மணி நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாக அமைய எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

எஸ்.தில்லை நடராசா
பணிப்பாளர்,
கிந்து சமய கலாசாரத் திணைக்களம்.

மட்டக்களப்பு தமிழகம் மேன்மைமிகு மேதைகள் பலரைத் தந்து பெருமை பெற்ற நாடு. அந்த மேன்மைமிகு மேதைகளுள் ஒருவர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். அந்த மேதையின் சீர்மிகு சேவைகளை நினைவுகூர்ந்து சிறப்பிக்கும் விதத்தில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றத்தினர் புலவர்மணி நினைவாக பல்வேறு போட்டிகளை நடத்திப் பரிசுகளையும் கொடுத்ததோடு அமைந்துவிடாமல் அன்னாரது நூற்றாண்டு மலர் வெளியீடு, சிலை நிறுவதல் முதலிய பணிகளையும் செய்கின்றனர்.

விமரிசையாக வெளியிடப்படவிருக்கும் அந்த மலரில் என் ஆசிச்செய்தியும் கட்டாயம் இடம்பெற வேண்டுமென்று இம்மன்றத்தினர் கேட்டுக் கொண்டபோது என் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகியது. காரணம் புலவர்மணி அவர்கள் எனக்கு ஆசிரியர் - இல்லையில்லை என்னுடைய ஆசிரியர்.

ஆசிரியர்களுள் சிலர் சம்பளத்துக்காக ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். சிலர் மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். இதில் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவர்தான் என் ஆசான் புலவர்மணி அவர்கள். அவர் அவ்வாறு இருந்ததனாலேதான் தமிழில் மட்டுமன்றி வாழ்க்கையிலும் மாணவர்கள் பலர் நெறிப்படுத்தப்பட்டார்கள். அப்படி நெறிப்படுத்தப் பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை நன்றியுணர்வோடு - பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கஷ்டப்பட்ட மாணவர்களின் கல்விக்காகக் கட்டப்பட்ட அந்த மட்/அரசினர் கல்லூரியல் (இன்று மட் /இந்துக்கல்லூரி) அவரிடம் கற்றுக்கொண்ட பாடந்தான் இன்று நான் துணிவுடன் கடமைகளைச் செய்யத்துணை செய்கிறது என்றால் அதில் மிகையில்லை.

இன்னோரு விடயத்தையும் இங்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது அன்னாரின் சிலை அமையப்போகும் இடம் பற்றியதுதான். அந்த இடம், நான் கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமைபுரியும் என் கல்வி அலுவலகத்திற்கு முன்னாலுள்ள சந்தி. பார்த்தீர்களா இந்தப் பொருத்தப்பாட்டினை? இதை என் பாக்கியம் என்றே கருதுகின்றேன். தமிழ் மலையாய் நின்று எனக்கு வழிகாட்டிய என் ஆசான் இனித் தமிழ்ச்சிலையாய் நின்று வழிகாட்டப்போகிறார். இந்த வழிகாட்டல் இனி எனக்கு மட்டுமன்றி என்னோடு பணிபுரியும் அனைத்து உள்ளங்களுக்குந்தான்.

இந்த மேதை, ஆசிரியர் பணியை மட்டும் புரியவில்லை. இலக்கியப்பணி, சமூகப்பணி என்று பல பணிகளை ஆற்றியவர். இவ்வாறாகப் புலவர்மணியவர்களின் சிறப்புகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் இது ஆசிச்செய்தியாயிற்றே; ஆகவே அடக்குகிறேன்.

இறுதியாக, சிறப்புறப் பணிகள் பல புரிந்த புலவர்மணி அவர்களின் சாதனைகளை வெளிக்கொண்டும் நோக்கில் இயங்கும், “புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பணிமன்றம்” தன் செயற்பாடுகளை மென்மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

எஸ்.எஸ். மனோகரன்

மட்டக்களப்பு வலயக்கல்விப்பணிப்பாளர்.

தமிழ்மணிக்கு நினைவுச் சிலையமைத்தோம்!

-மட்டுநகர் முத்தழகு-

கிழக்கின் சுடரான விபுலாநந்தக் கல்வியின் கண்களே! “புலவர்மணியே!”
“ஏழிசையின் பேரிசையாழ் நூலாலே” இறவாப் புகழானவரின் “பெரியதம்பியே”
தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவன்கை வேல்பதித்தே! திகழொளி யானமண் றூரினிலே
அமுதத்தமிழ் குடித்த ஞானப் “பிள்ளையே!” அறிவுறிவே கீதை வெண் பாவறிவின்
புகளொளியே! உள்ளதும் நல்லதிலும் பயன்தரும் தத்துவப் போதனைகளாலே
அகமகிழ்ந்தோம்! தங்கள் தமிழ்ப்பணிக்கு அன்புள்ளங்களாலே “நினைவுச் சிலையமைத்தோம்”
அன்னைத் தமிழுக்கு ஐயாநீங்கள் ஆற்றிய அரும்பெரும் பணிகளுக்கும்
நன்றிக் கடமையாகவே நாங்களின்று நின்றுகூறுகின்றோம்! பல்லாண்டுகள் வாழ்கவென்றே!

தமிழ்வளர்த்த புலவர்மணி

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாக நடைபெறவிருப்பதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சியுற்றேன். இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மட்டக்களப்பிற்கு மாண்புமிகுத் தருவதில் பல்வேறு வகையிலும் உழைத்தவர். அவர், தமிழ் வளர்ச்சிக்காக மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கலை மன்றத்தலைவராக இருந்து உழைத்தவர் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. பண்டிதர் சபாபதி அவர்களைத் தலைவராகவும் மகாவித்துவான் வி.சி.கந்தையா அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு தமிழ்ப்பணி செய்த தமிழ்க்கலைமன்றம் அவ்விருவரும் அப்பதவிகளை விட்டு நீங்க இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை தலைவராகவும், அடியேன் செயலாளராகவும், திரு.வெதிநாவுக்கரசு B.A. அவர்கள் பொருளாளராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டோம். நாங்கள் இக்காலத்தில் 2ம் தமிழ் விழாவைச் சிறப்புற மட்டக்களப்பு நகரமண்டபத்தில் நடத்தினோம். இவ்விழாவிற்கு பொருள் (பணம்) சேகரிப்பதில் புலவர்மணி ஆற்றியபணி பாராட்டத்தக்கது. இவ்விழாவில் பேராசிரியர் அப்துல் கபூர், சிவாஜி ஆசிரியர் திரு லோகசீதாராம் பேராசிரியர் செல்வநாயகம், வித்துவான் வேந்தனார், நாவலப்பிட்டி வித்தியாலய அதிபர் மு.ஞ. ஆனந்தர் ஆகியோர் பங்குகொண்டனர்.

இவ்வாண்டில் வாக்கீசவள்ளல் கி.வா.ஜகந்நாதன், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பதிவாளர் ஏ.எம்.கே.குமாரசாமி அவர்கள், வணபிதா. தனிநாயக அடிகளார், வீரகேசரி ஆசிரியர் திரு.கே.பி.ஹரன் ஆகியோரை அழைத்துச் சிறப்புரைகள் ஆற்றுவதிதோம்.

இவ்வண்ணம் தமது கடைசி முச்சுவரை தமிழுக்குழைத்த இலக்கிய கலாநிதியின் சேவை என்றும் நினைவு கூர்தற்குரிய தொன்றாகும். இதனால் அவரது முக்கிய படைப்புகளான “புலவர்மணி கவிதைகள்”, “உள்ளதும் நல்லதும்” ஆகிய இரு நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் அயராது உழைத்தேன்.

இவற்றின் தொடர்பாக நீங்கள் நடத்தும் இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா பலவகையிலும் சிறப்பாக நடக்கவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

ம.சிவநேசராசா
முன்னாள் மன்றத்தலைவர்.

“தினகரன்” ஆசிரியத் தலையங்கம்

கிழக்கிலங்கைப் புலவர்மணி நூற்றாண்டு

ஈழத் தமிழ் உலகிற்கு கிழக்கிலங்கையின் பங்களிப்பு மகத்தானது. போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கத்தக்கது. கிழக் கிலங்கையில் பிறந்து இமயத் தலையில் தமிழ்முத்திரை வரைந்த ஈழத்துக் கரிகாலன் சுவாமி விபுலாநந்தர் உலகத் தமிழினத்தின் உயர்பெரும் சொத்தாகக் கருதப்படுகிறார். பழந்தமிழ் இசை மரபுகளை ஆராய்ந்து இவர் யாத்தனிக் “யாழ்நூல்” ஆய்வாளர்களின் பொக்கிஷமாக இன்றும் திகழ்கிறது. இப்பேராசானின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டு ஆறாண்டுகளின் பின்னர் கிழக்கிலங்கையின் பிறதொரு தவப்புதல்வருக்கு நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழாவினைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சான்றோர்கள் ஒன்று சேர்ந்து புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றமைத்து இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

தமிழுக்குச் சிறப்புச் செய்தோரை நினைவு கூருதல் நமது விழுமியங்களைச் செழுமைப்படுத்துவதற்குப் பெரிதும் உதவும். இந்ந் தமிழ்ச் சந்ததியினர் இவர்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் வழிவகுக்கும்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் இலக்கியப் பணிகள் உலகத்தமிழ் மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டியவை. இவர்களின் வரலாற்றுத் தடங்கள் சரியாகக் கண்டறியப்படுதல் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிப் போக்குகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும்.

புலவர்மணியின் நூற்றாண்டு காலச் செயற்பாடுகள் யாவும் சிறப்புற நிறைவுற வாழ்த்துகிறோம்.

(நன்றி: தினகரன் 18.10.98)

செழியன் ஜே. பேரின்பநாயகம் (மாநகர முதல்வர் - மட்டக்களப்பு)

சந்தன மரங்களின் - சோலைதனிலே
நான் ஒரு மனிதன் - நடந்தேன் ஒரு நாள்!

அங்கே-

புலவர்மணி என அழைக்கும்

புலவரைக்கண்டேன்

நான் அவர் மருகன்

மருகன் எனக் கூப்பிடும்

விருப்பின் மனிதன் அவர்

புலவர்மணி என் சொந்தம்

எத்தனை பெருமை எனக்கு

ஊருக்கு வந்தால்-

அந்த விருப்பின் மனிதன்

உலாவி வருவான், ஊரவர் அறிய

புலவர்மணியோ-

அறிவுப்பெட்டகம்

ஆற்றலின் இருப்பிடம்

அவர் சிந்திய முத்து - மண்தீர்

பெருமையின் சொத்து

பெரியபுலவன் - புலவர்க்கு மணி அவன்

ஆனால் -

அவர் அடக்கத்தின் வடிவம்

அன்பின் திருஉரு.

அருமையாய்ச் சிரிப்பார்

பெருமையே இல்லை.

வீண் பிதற்றல் இல்லை அவரிடம்

அதட்டலும் இல்லை.

நான் அவரை அறிந்த நாள்முதல்

அவரின் அடிமையாய்ப் போனேன்.

தமிழின் இனிமையை நுகர்ந்தேன்

மருகன் நான் எனினும்

ஒச்சமே இல்லை - நல்ல

நண்பனாகவே பழகினேன்.

புலவர்மணியே! நீங்கள்

முழுமையாய் - தமிழின் ஓசை

கடுமையாய் வண்டி வாகன நெரிசல்

வீதியில் முடக்கு - நடந்திடமுடியுமா?

ஆனால் வீதியை நானோ

கடந்திடவேண்டும்

செய்வதறியாது திகைத்து நின்றேன்

குருக்கள்மடத்தில் துணைவியன்

கூப்பிடு தொலைவில் வீதியின் அருகே

அங்கே போகிறேன், அவரைப் பார்க்க

ஊரில் புதினம் உரைக்கக் கேட்பார்

நானோ சிறுவன்

பிள்ளையாய் மாறி அவர்க்கு

கதையும் கதையுமாய்

கனமாய் உரைப்பேன்

புத்தகக் 'குமியல்' அருகில் இருக்கும்

புதுமையாய் அதனைத் தொட்டுப்பார்ப்பேன்

ஆ!ஆ! அதனைத் தொடவே வேண்டாம்

என்பாரோ? இல்லை!

என்றும் அவர்

அப்படிச் சொன்னதே இல்லை.

நாளது முழுவதும் பேசும் சத்தம்

தமிழ்ப்புலவனின் தங்கப்பேச்சுகள்

எப்பொழுது எழும்பி நடப்பேன் என்று

நானே நினைக்கேன்

அப்பழுக்கற்ற இலக்கிய நேரம்

அமிழ்ந்து போவேன், அவரது பேச்சில்

இன்றும் நினைவில் மீட்டுப் பார்க்கிறேன்

அதுபோல்-

இனியொரு காலம் எப்போது வருமோ

அந்தநாள்முதல், அரைநாள் தன்னும்

புலவரை நினைத்துப் புரித்து மகிழ்வேன்

எழுத்துக்குடும்பம் - ஒரு குழு சேர்ந்தது

எம்மவர் அனைவரும் ஒன்றே சேர்ந்தனர்

புலவர்மணியை நினைத்துப் பணிசெய

நம்மவர் அனைவரும் ஒன்றே இணைந்தோம்.

நினைவை ஒட்டி நாட்களில் - நாமும்

நினைந்தே போற்றிப் புகழ்ந்து புரிப்போம்

சிலையும் வைப்போம் ஜனவரி திங்களில்

திருப்தி கொள்ள - இதுவா போதும்?

இன்னும் செய்வோம், ஏராளம் செய்வோம்

அனைவரும் வருக, அள்ளித்தருக, ஆதரவு தருக!

இப்படிக்கொத்த தமிழின் பெரியார்

கீதைதன்னை வெண்பாவில் தந்த

சாதனையாளன், சமத்துவன் -

புலவர்மணிதான் என்பேன்

பண்டிதமணியின் கிட்டியநண்பன்

பலதும் பத்தும் கலந்து நட்பு

உள்ளதும் நல்லதும் தந்ததால் - இவனோ

உறவோடு உறவாய் கலந்தவர் பாரீர்.

நீண்டியர்ந்த நெடுமணிதர் - தமிழ்ச்

சான்று பகிர் தரும நோக்கு

சண்டு மண்தீர் வந்துதித்த சகையாளன்

தமிழை அள்ளித் தந்த பாரிவள்ளல்

மண்தீரர்க்குக் கவிதைவரும் - அவர்தமிழில்!

பேச்சு நடையினிலே

கவிதை நாதம் ஓடையிடும்

எங்களுக்கு கென்ன குறை?

என்றோரு நாள் புலவர் சொன்னகதை

கீத நாதம் - இவனால்

மண்டுருக்கென்ன புகழ்!

மண்தீரர்க்கு என்ன புகழ்

விண்ணரத் தமிழ்பாடி

மகிழ்ந்தாட மகிழ்வித்த

புலவர்மணி, வீ.சி.க. - எங்கள் புகழ்

திருச்செந்தூர் மருகன் உறை

திருச்செல்வன் புலவர்மணி

அவர்நாமம் என்றும் வாழ்க.

(02.11.98ல் மட் ஆணைப்பந்தி மகளிர் கல்லூரியில்
நடைபெற்ற புலவர்மணியின் 20 வது நினைவு விழாவில்
ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்)

பதிப்புத் தரவுகள்

அச்சுப்பதிவு:
மல்டி ஓப்செற் அச்சகம்
அக்கரைப்பற்று

கணனி அச்சுக்கோப்பு
மா.லோகநாதன்

வடிவமைப்பு
“அன்புமணி”

மலர்த்தொகுப்பு
செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி

அட்டை அமைப்பு
“அருள்”

வெளியீடு
இலக்கிய கலாநிதி
புலவர்மணி
பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப் பணிமன்றம்,
மட்டக்களப்பு

வெளியீட்டுத் தேதி
07.02.99

குறிப்பு:
இம்மலரில் இடம்பெறும்
ஆக்கங்களில் உள்ள
கருத்துக்களுக்கு அவற்றை
எழுதியவர்களே
பொறுப்பாளர்களும்
உரிமையாளர்களும் ஆவர்.

இலக்கிய கலாநிதி, புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப்பணி மன்றம், மட்டக்களப்பு.

நிர்வாக சபை உறுப்பினர் 1998

போஷகர்

திரு.அ.கி.பத்மநாதன், மட். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்
திரு.எஸ்.எஸ்.மனோகரன், மட். வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்.
திரு.ம.சிவநேசராசா, முன்னாள் மன்றத் தலைவர்.

தலைவர்

திரு.சி.சண்முகம், மேலதிக அரசாங்க அதிபர்

குணைத் தலைவர்

கலாகுரி திரு.வெ.விநாயகமூர்த்தி
வித்துவான் திரு.ந.நாகலிங்கம்

செயலாளர்

திரு.ரி.பொன்னம்பலம், வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்

குணைச்செயலாளர்

செல்வி க.தங்கேஸ்வரி, கலாசார உத்தியோகத்தர்

பொருளாளர்

திரு.கே.தங்கவேல், முன்னாள் அதிபர்

உறுப்பினர்கள்

திரு.இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி)
திரு.எஸ்.மகேந்திரன்
திரு.கே.கார்த்திகேசு (மரணம்)
திரு.சி.க.பொன்னம்பலம் (A.O / சரீரம் நிறுவனம்)
திரு.காசபதி நடராசா (CDO)
திரு.க.தங்கவேலாயுதன் (CDO/DERBA)
திரு.சி.குமாரசாமி (முன்னாள் கல்வி அதிகாரி)
திரு.அ.அந்தோனி முத்து (முத்தமுகு)
திரு.வே.ச.சுப்பையா (சிவநெறிச்செல்வர்)
திரு.சீ.காசிநாதர்
திரு.த.செல்வநாயகம் (ஆசிரியர் சிரோமணி)
திருமதி.வ.சோமசுந்தரம் (அதிபர்)

பகுதி II - அறிமுகம்

நூற்றாண்டு மலர் தொகுப்பாசிரியரின் குறிப்பு

புலவர்மணி என்ற மாமனிதரின் நூற்றாண்டு மலர் அவரது பன்முகப்பட்ட ஆளுமையைக் கோடிகாட்டும் வகையில் அமையவேண்டும் என விரும்பினோம். எனவே இம்மலரில் ஆய்வுநோக்கில் அமைந்த கட்டுரைகள் இடம்பெறுவதே பொருத்தமான தெனக் கருதினோம். அதற்கமையப் பின்வரும் தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் பெறுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

- ✧ புலவர்மணியின் வாழ்க்கை வரலாறு
- ✧ புலவர்மணியின் கவித்துவம்
- ✧ புலவர்மணியின் உரைநடை
- ✧ புலவர்மணியின் நூல்கள்
- ✧ பகவத்கீதை வெண்பாப் பண்புகள்
- ✧ பாலைக்கலி நூற்சிறப்பு
- ✧ உள்ளதும் நல்லதும் - ஆய்வுநோக்கு
- ✧ தமிழ்தந்த புலவர்மணி - ஒரு மதிப்பீடு

புலவர்மணியின் இலக்கிய ஆளுமையை நன்கு அறிந்தவர்களிடமிருந்து கட்டுரைகளைக் கோரினோம். எங்களுடைய நோக்கம் ஓரளவுதான் நிறைவேறியது. பல்வேறு காரணங்களால் அகலக்கால் வைக்கமுடியவில்லை. கிடைத்ததைக் கொண்டு திருத்திப் பட வேண்டிய சூழ்நிலை. பெரிய ஆசை; ஆனால் சிறிய பூசை.

ஆனாலும் இம்மலரில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள், எதிர்காலத்தில் இன்னும் விரிவான ஆய்வுகளுக்கு அடியெடுத்துக்கொடுக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. புலவர்மணியின் இலக்கிய ஆளுமை, இன்னும் ஆழமாக அகலமாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும். இச்சிந்தனை ஆய்வுறிஞர் மத்தியில் குறிப்பாக பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் - ஊடுருவினால் நல்லது.

இம்மலர் வெளியீடு பலரது கூட்டு முயற்சியினால் உருவானது. அவர்கள்:

- ✧ வழிகாட்டியாக அமைந்த மன்றத் தலைவர் திரு.சி.சண்முகம்
- ✧ மலரை வடிவமைப்பதில் முழுமையான பங்களிப்புச் செய்த “அன்புமணி” ஐயா
- ✧ ஆக்கங்களை உரிய காலத்தில் அனுப்பிவைத்த அறிஞர் பெருமக்கள்
- ✧ பல அரிய தகவல்களையும் படங்களையும் அனுப்பி உதவிய புலவர்மணியின் மகன் திரு.பெ.விஜயரத்தினம்
- ✧ அட்டை அமைத்துக் கொடுத்த “அருள்”
- ✧ விளம்பரங்கள் மூலம் நிதி உதவிய நிறுவனங்கள்
- ✧ ஒத்துழைப்பு வழங்கிய செயற்குழு உறுப்பினர், மலர்க்குழு உறுப்பினர்
- ✧ குறுகிய காலத்தில் மலரை அழகுற அச்சிட்ட அக்கரைப்பற்று மல்டி ஓப்செர் அச்சகத்தார்.
- ✧ லேசர் எழுத்தமைப்புச் செய்த மா.லோகநாதன்.
- ✧ அச்சகத் தொடர்பாளர் திரு.வி.பி.சிவப்பிரகாசம்

இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி

மலர்பற்றிய உங்கள்கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

க.தங்கேஸ்வரி

மலர் தொகுப்பாசிரியை.

மன்றப் பணிகள்

சி.சண்முகம் B.A.(Hons) M.B.A. (தலைவர், புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம்)

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒளிவீசிப் பிரகாசித்து, தனக்கெனத் தனியான ஓர் இடத்தை வகித்து, மங்காத புகழுடன் மறைந்து விட்டபோதும், மக்கள் மனங்களிலும் இலக்கியப் பிரியர்கள் மனங்களிலும் இன்றும் நிலைத்து நிற்பவர் மட்டக்களப்பு (மண்தூர்) மண்ணில் விளைந்த மாமனிதர் அமரர் புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களாகும். 1999 ஜனவரி 8ல் அவர் பிறந்த நூறாவது ஆண்டை நாம் நினைவு கூருகின்றோம். இவ்விழாவின் ஞாபகார்த்தமாக இந்நினைவு மலர் வெளிவருகின்றது. புலவர்மணி அவர்கள் பற்றி பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்களும் கல்விமான்களும் கவிஞர்களும் ஆக்கிய ஆக்கங்கள் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன. எனவே அன்னாரைப்பற்றி மேலும் நான் இங்கே குறிப்பிடுவது “கூறியது கூறல்” என்ற குற்றத்தின் பாற்படும் என்பதால் அதனை விடுத்து புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் பற்றியே இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1978ம் ஆண்டு நொவம்பர் மாதம் 2ம் திகதி புலவர்மணி அவர்கள் இப்புவலகை விட்டு மறைந்து இரண்டு வாரங்களின் பின் மட்டக்களப்பில் அவரின் நினைவாக ஒரு நினைவுப்பணிமன்றம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கடந்த 20 வருடகாலமாக இப்பணிமன்றம் பல்வேறு இடையூறு களுக்கும் மத்தியில் இலக்கிய பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருவதோடு மறைந்த இலக்கிய மேதையையும் ஆண்டு தோறும் நினைவுகூர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றது. இம்மன்றத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் முன்னாள் மட்டக்களப்பு பாராளமன்ற உறுப்பினரும் அமைச்சரும் இலக்கியப்பிரியருமான திரு. செல்லையா இராசதுரை அவர்களாகும். இம்மன்றத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவர்களாக திரு.அ.கி.பத்மநாதன் (தற்போதைய மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபர்) திரு.ம.சிவசேசராசா (முன்னாள் கல்வி அதிகாரி)மகாவீரத்துவான் அமரர் எப்.எக்ஸ்.ஸி.நட்சாஜா “அன்புமணி” இரா.நாகலிங்கம், அமரர் திரு.கார்த்திகேசு ஆகியோர் அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றி வந்துள்ளனர். தற்போது இப்பொறுப்பு என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவினை இலக்கிய எழுச்சியுட்டும் விழாவாக விமரிசையாகக் கொண்டாட வேண்டுமென எமது மன்றம் தீர்மானித்துச் செயற்பட்டதன் விளைவாக இன்று நடைபெறுகின்ற இந்த விழாவும் இதன் நிறைவாக வெளியிடப்படுகின்ற நூற்றாண்டு நினைவு மலரும் தமிழ் அபிமானிகள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், கல்விமான்கள், மாணவர்கள், மத்தியில் நீங்காத

நினைவாக நிலைத்திருக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இம்மன்றம் ஆற்றிய, ஆற்றிவரும் சில பணிகளை இங்கே குறிப்பிடுதல் பொருத்தம் என நினைக்கிறேன்.

-புலவர்மணி அவர்கள் அமரரான தினத்தை ஒட்டி ஆண்டுதோறும் நினைவுக் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து நடத்தியமை.

-புலவர்மணியின் கவிதை, உரைநடை ஆக்கங்களை நூலுருவில் வெளியிட்டமை. குறிப்பாக புலவர்மணிக் கவிதைகள், உள்ளதும் நல்லதும், பாலைக்கலி, புலவர்மணிக் கட்டுரைகள் என்பன இவற்றுள் அடங்கும்.

-புலவர்மணி ஞாபகார்த்த முத்திரையொன்று 1994 மே மாதத்தில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட முன்னின்று செயற்பட்டமை.

-கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தினரால் 1996 ம் ஆண்டு புலவர்மணி அவர்களுக்கு “இலக்கிய கலாநிதி” பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படுவதற்கான முன்மொழி வகளைச் செய்தமை.

-புலவர்மணியின் பேச்சுக்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகளைப் பத்திரிகை, வானொலிமூலம் வெளிவரச் செய்தமை.

-மட்டுநகர் மாநகர சபையின் ஒத்துழைப்புடன் புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை வீதியென ஒரு மாநகர வீதிக்குப் பெயர் சூட்டியமை.

-புலவர்மணியின் முழு உருவச்சிலை ஒன்றினை உருவாக்கி மட்டுநகர் கல்வி அலுவலகச் சந்தியில் நிறுவியமை.

-இளம் தலைமுறையினரான மாணவர்கள் மத்தியில் புலவர்மணி பற்றிய அறிவையும் இலக்கிய ஆர்வத்தையும் தூண்டு முகமாக பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப்போட்டிகளை நடாத்தியமை.

-கவிதைத் துறையை ஊக்குவிக்குமுகமாக “தமிழ் தந்த புலவர்மணி” என்ற தலைப்பில் நூற்றாண்டு விழா கவிதைப் போட்டியொன்றை “தினகரன்” பத்திரிகையுடன் இணைந்து நடனாவிய ரீதியில் நடத்தியமை.

-புலவர்மணி நினைவாக ஏற்கனவே “ஒரு பா ஒரு ப.து” தலைப்பிலான கவிதைப் போட்டியை தேசிய

மட்டத்தில் நடாத்தியமை.

-யாழ் பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப்பல்கலை கழகம் ஆகியவற்றில் ஆண்டுதோறும் புலமைப் பரிசில்கள் வழங்குவதற்கான நிதியை வைப்புச் செய்துள்ளமை.

-புலவர்மணி நினைவுப் பேருரைகளை ஆண்டு தோறும் நடாத்திவருவது.

-புலவர்மணியை மையப்படுத்தி அவர் விட்டுச்சென்ற தமிழ் இலக்கிய, கலாசார, சமய, சமூக வளர்ச்சிப் பணிகளைத்தொடர்ந்து செய்து வருதல்.

இத்தகைய பணிகளை இம்மன்றம் முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற போதிலும் இப்பணிகளுக்காக மக்கள் மத்தியில் இருந்து முழுமையான பங்களிப்புக் கிடைப்பதில் குறைவு காணப்படுகின்றது. சில பிரமுகர்கள், ஏன் புலவர்மணியால் உருவாக்கப் பட்ட சில மாணவர்கள் கூட அவரை ஒரு அரசியல்வாதி என்ற குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் நோக்குவது தெரிகிறது. ஆனால் அவரை ஒரு நல்லாசிரியனாகவும், கலைஞனாகவும், கவிஞனாகவும், இலக்கிய சமூக சீர்திருத்த தமிழ் தேசியவாதியாகவும், இன ஒற்றுமை வாதியாகவுமே இப்பணிமன்றம் நோக்கிச் செயற்பட்டு வருகின்றது. எமது தமிழ்ச் சமூகம் விடிவுபெற வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட பெரியார்களின் அற்ப விடயங்களை நுணுக்குக்காட்டி போட்டுப் பார்க்காது பரந்த நோக்குடன் சமூகநலக் கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கி, நாம் ஒவ்வொருவரும் செயற்பட வேண்டியது இன்று எமது சமூகம் எதிர் நோக்கும் இக்கடான சூழ்நிலைகளை மேலி முன்னேறிச் செல்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும் என்பதே எனது பணிவான கருத்தாகும்.

இம்மன்றப் பணிகளில் எனக்கு உதவியாக இருக்கும் மன்றத்தின் போஷகர்கள், நிருவாக சபை உறுப்பினர்கள், ஆயுட்கால உறுப்பினர்கள், மற்றும் மட்டக்களப்பு அரச நிறுவனங்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், பணியாளர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள், மாணவர்கள். கொடை வள்ளல்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், மற்றும் புலவர்மணி அவர்களின் குடும்பத்தினர் பொது அபிமானிகள் ஆகியோருக்கும் நினைவுப் பணி மன்றத்தின் சார்பில் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் பணியில் நாம் எல்லோரும் இணைந்து ஈடுபடுவோம் வாரீர் என உங்கள் அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றேன்.

வாழ்க புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களின் நாமம். வளர்க அவரின் இலக்கியத் தொண்டு.

வணக்கம்

இவ்வண்ணம்

சி.சண்முகம்

நினைவுப் பணிமன்றத் தலைவர்
(மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
கச்சேரி, மட்டக்களப்பு.

மற்றொரு பகவத்கதை

பகவத் கதையைப் போலவே மற்றொரு கீதோபதேசம். மகாபாரதக் கதையில் பிறிதோ ரிடத்தில் இடம்பெறுகிறது. அதுதான் சுகதேவர், பரீட்சித்து மன்னனுக்கு அளித்த உபதேசம் இதை சுகதேவரின் 'இறுதி உபதேசம்' என்பர்.

பரீட்சித்து மன்னன் 'தட்சகன்' என்ற கொடிய விஷப் பாம்பினால் கடியுண்டு இறக்கவேண்டிய விதி இருந்தது. பரீட்சித்து மன்னன் சுகதேவரை அடைந்து அம்மரணத்திலிருந்து தப்பிக்க வழிகோருகிறான். சுகதேவர் ஆறு நாட்கள் பல்வேறு உபதேசங்களுக்கும் செய்கிறார். ஏழாவது நாள் பரீட்சித்து மன்னன் பாம்பினால் கடியுண்டு இறக்க வேண்டிய நாள். அன்று சுகதேவர் மரணத்திலிருந்து தப்பிக்க, மரணத்தை வெற்றி கொள்ள, சில உபதேசங்களைக் கூறுகிறார். அவை கிருஷ்ணபரமாத்மா அர்ஜுனுக்கு மரணத்தைப் பற்றிக் கூறும் வாசகங்களாகவே அமைந்துள்ளன. அந்த மரணத்துவம் வருமாறு:

"ஆத்மாவுக்கு பிறப்புமில்லை; இறப்பும்ில்லை. "அஹம் ப்ரஹ்ம பரம்தமா ப்ரம்மாவஹம் பரமம்பதம் - அதாவது: "நான் எல்லாவற்றுக்கும் உறைவிடமான பிரம்மமே. அந்தப் பரமபதமாகிய பிரம்மம் தானே" இது உபநிஷதங்கள் கூறும் மகாவாக்கியம்: தியானத்தின் மூலம் பிரம்மத்தில் ஆத்மாவை இணைத்து உடலைப்பற்றிய பிரக்ஞையையும் பிரமையையும் நீக்கிவிடலாம் - இவ்வாறு சுகதேவர் கூறுகிறார்.

இதுபற்றி பகவத் கீதையில் கடைசி அத்தியாயத்தில் கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனுக்கு கூறும் உபதேசமாகும். 'உண்மையை உணர்ந்தேன்.' என அர்ஜுனன் பகவானிடம் கூறியது போலவே, பரீட்சித்து மன்னன் சுகதேவரிடம் கூறுகிறார். தியானத்தின் மூலம் ஆத்மாவைப் பிரமத்துடன் இணைத்து உடலைப்பற்றிய எண்ணத்தை மறக்கிறான்.

தாட்சகனால் அவரது உடல் தீண்டப்பட்டு மரணம் ஏற்பட்ட போது அம்மரணம் ஆத்மாவைப் பாதிக்கவில்லை. மரணம் பொய்யாகி விடுகிறது.

லண்டன் பி.பி.சி தமிழோசையின் செய்தி

(அன்னலெட்சமி ராஜதுரை)

இலங்கையின் இலக்கிய வானில் இரு மணிகளெனத் திகழ்ந்து புகழ் மணம் பரப்பிய பண்பாளர்களில் ஒருவர் புலவர்மணி. மற்றவர் பண்டிதமணி. புலவர்மணி என்றால் அது கிழக்கிலங்கை ஈன்றெடுத்த இலக்கியச் செல்வம் **புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை** அவர்களைத்தான் குறிப்பிடும். அதே போன்று பண்டிதமணி என்றால் யாழ்ப்பாணம் தந்த **கிலக்கிய கலாநிதி சி.கணபதிப் பிள்ளை**யவர்களைத்தான் குறிக்கும். இருவரும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு பெரும் புகழ் சேர்த்து மறைந்தவர்கள். ஒருவர் மீது மற்றவர் மிகுந்த அன்பையும் மதிப்பையும் கொண்டிருந்தவர்கள். புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஓர் இலக்கிய கலாநிதியாக மட்டுமன்றி ஒரு சமூகவாதியாகவும் விளங்கினார் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அன்னாரின் நூற்றாண்டு நிறைவு தினம் எதிர்வரும் 1999ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8ம் திகதி வருகின்றது. இத்தினத்தை சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதற்கு புலவர்மணி மன்றம் ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. அத்துடன் அன்னாரது முழு அளவு உருவச்சிலையை மட்டக்களப்பில் நிறுவ்வதற்கு ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதும் விசேட அம்சம்.

சின்னக் கதிர்காமம் எனப் புகழ்பெற்ற மண்ணூர்ப் பகுதியில் 1899ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் 8ம் நாள் ஏகாம்பரப் பிள்ளை, சின்னத்தங்கம் தம்பதியருக்கு அருந்தவப் புதல்வராய்ப் பிறந்தார் பெரியதம்பிப்பிள்ளையவர்கள். ஆரம்பக் கல்வியை சொந்த ஊரில் பயின்ற அவருக்கு அக்காலத் தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்து வந்த காவியப் பாடசாலையில் சேரும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்குதான் தமிழ்ப்பணிபுற்ற புகழ்புத்த பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையவர்களின் நட்பு கிடைத்தது. அத்துடன் முத்தமிழ் வித்தகர் எனப்பெயர் பெற்ற சுவாமி விபுலானந்தராகிய பண்டிதர் மயில்வா கணம் அவர்களது நட்பும் கிட்டிற்று. பண்டிதர் பட்டத்தையும் அவர் யாழ்ப் பாணத்தில் தான் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் அவர் தென் இந்தியாவுக்குச் சென்று தமது கல்வியறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டார். அங்கு காந்தியடிகளின் இயக்கத்தில் சேரும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததால் அவரிடம் தேசிய உணர்ச்சி மேலோங்கப் பெற்றது. சமய சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்ட புலவர்மணி இந்து ஆலயங்களைப் புரணமைத்து பேணுவதற்கு தமது புலமையைப் பயன்படுத்தினார். இவரது சமூகப் பணியும் அகில இலங்கை ரீதியாகப் பரந்திருந்தது. பொதுப்பணி புரியும் சங்கம் இவரது ஆலோசனைகளை விரும்பிப் பெற்றன. அவ்வாறே, புலவர்மணியின் இலக்கியப் பணியும் அளப்பரியது.

இவரது கன்னி முயற்சியான மண்ணூர்ப்பதிகம், சுவாமி விபுலானந்தரால் வியந்து பாராட்டப்பட்டது. அத்துடன் சுவாமிக்காக இவரயாத் மீட்சிப்பத்து சுவாமியின் மிகுந்த வரவேற்பை பெற்றதெனவும் கூறப்படுகிறது. இவை தவிர புதுமைக் கமக்காரன், கிருஷ்ணக் குமரி உட்பட பல பாடல்களை யாத்திருக்கின்றார். சிந்தாமணிப் பத்திரிகையில் இவர் எழுதிய தமது வாழ்க்கை வரலாறான உள்ளதும் நல்லதும் என்னும் கட்டுரை பின்னர் நூலுருப்பெற்றது. மருதமுனை இஸ்லாமிய ஆய்வு விழாவில் இவர் சமர்ப்பித்த மஸ்தான் சாகிபு பாடல் பற்றிய கட்டுரை இஸ்லாமிய சமூகத்தவரின் பெருமதிப்பைப் பெற்றது. புலவர்மணிக்கு பெரும் புகழைச் சேர்த்தது கீதை வெண்பா ஆகும். வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்து பின்னர் மூன்று தொகுதிகளாக நூலுருப்பெற்ற கீதை வெண்பா, "வெண்பாவிற்பெரியதம்பி" என்று இலங்கை வானொலி இந்நூலுக்காக இவரைச் சிறப்பித்து கௌரவித்தது. "கீதை செய்து கீர்த்தி மிகப்பெற்றான் ஏ.பெரியதம்பி எனதன்பன் - ஒதக்கேள் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி என்பார், பாட்டுக்கு இவன் என்பன் யான்!" என்று பாராட்டினார் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

மதுரகவி, வெண்பா வேந்தன், பண்டிதமணி, சைவமணி, கவியரசுபோன்ற பட்டங்களும் புலவர்மணியைத் தேடி வந்தன. தமிழ்மொழிக்காகவும் தமிழ் சமூகத்திற்காகவும் அயராது உழைத்த இவர் 1978ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ம் திகதி மறைந்தார்.

சிங்களமும் செந்தமிழும் சேர்ந்துசம மேயிலங்க

எங்கும் அரசமொழி யென்னவே - துங்கமுடன்

ஆட்சி புரியவழி யாக்குவதே யெல்லாரும்

மாட்சியுடன் வாழ வழி"

என்பது புலவர்மணி இன்றைய இனப்பிரச்சினைக்கு காட்டிச் சென்ற தீர்வாகும்.

(17.12.98 அன்று லண்டன் பி.பி.சி. தமிழோசையில் அன்னலெட்சமி ராஜதுரை வாசித்த செய்தி மடல்)

**பாலைக்கல்
நூல் வெளியீடு**

புலவர்மணியின்
13வது நினைவு விழா
மகாவித்துவான் F.X.C.யின்
வைரவிழா
“பாலைக்கல்” நூல்
வெளியீடு மூன்றாம்
இணைந்த நிகழ்ச்சியில்
(02.11.91) அதி.வண.ஆயர்
கிங்ஸ்லி சுவாமிபிள்ளை
ஆசியுரை வழங்குகிறார்

இந்நிகழ்ச்சியில் முன்னாள்
செயலாளர் ஆசிரியர்
சிரோமணி த.செல்வநாயகம்,
முன்னாள் தலைவர்
ம.சிவநேசராசா கலந்து
கொண்ட காட்சி. (இருவரும்
மன்ற வளர்ச்சிக்கு பெரும்
பங்களிப்புச் செய்தமை
குறிப்பிடத்தக்கது.)

இவ்விழாவில்
புலவர்மணியின்
மூத்தபுதல்வர்
பெ.தர்மலிங்கம் கவிதை
மடல் வாசிக்கிறார்.

பொருளாளர் திரு.கே.கார்த்திகேசு
F.X.C. ஜயாவிடம்
பாராட்டுப் பத்திரம்
கையளிக்கிறார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்
எடுத்த விழாவில்
புலவர்மணியின் மகன்
பெ.தர்மலிங்கம் உரை
ஆற்றுகிறார்.

இவ்விழாவில்
வித்துவான் வேலன்
உரையாற்றுகிறார்.

கொழும்புத்
தமிழ் சங்க விழாவில்
பத்திரிகாசிரியர்
சிவநேசச்செல்வன்
உரை ஆற்றுகிறார்.

“பண்டிதமணி நினைவுமலர்”
 “செந்தமிழ்க் களஞ்சியம்”
 புலவர்மணியின்
 “விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்து”
 அறிமுகவிழாக்காட்சி.
 யாழ்ப்பிரமுகர்களுடன்
 முன்னாள் தலைவர்
 வித்துவான் F.X.C நடராசா

முன்னாள் செயலாளர்
 ஆசிரிய சிரோமணி
 த.செல்வநாயகம்
 புலவர்மணியின் மகளுக்கு
 நூல் பிரதிகளை
 வழங்குகிறார்.

கீழ்ப்பட்டத்தில் புலவர்மணி
 நினைவுப் பணிமன்றத்
 தலைவர்,
 பண்டிதமணி நூல்
 வெளியீட்டுச் செயலாளர்
 ஆசிரியமணி
 அ.பஞ்சாட்சரத்துக்கு நூல்
 பிரதிகளை வழங்குகிறார்.

வடக்கும், கிழக்கும்
 இணைந்த இந்நிகழ்ச்சியில்
 கலாநிதி சி.மௌனகுரு
 வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம்
 கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம்
 ஆகியோர் கலந்து
 கொண்டனர்

புலவர்மணி நினைவு
முத்திரை
அறிமுகவிழா -25.5.94

விழாவுக்கு வருகை தந்த
மாநகர முதல்வர்,
அதிவண ஆயர்,
அரசாங்க அதிபர்,
பிரதி அஞ்சல் மாஅதிபர்.

அதி.வண. ஆயர்.
கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை
மங்கல விளக்கேற்றுகிறார்.

புலவர்மணியின் மகன்
சத்தியலிங்கம்
மன்றத் தலைவரிடமிருந்து
நினைவு முத்திரை
பெறுகிறார்.

புலவர்மணியின் மருகர்
கே.குமாரசாமி, கலாகுரி
அண்ணாவியார்செல்லையாபெயிருந்து
நினைவு முத்திரை பெறுகிறார்.

III.வாழ்வும் பணியும்

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை

-ஒரு முற்போக்குப் பண்டிதமணி

பேராசிரியர்.சீ.மௌனகுரு
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை பெற்ற பட்டங்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்று பண்டிதமணிப் பட்டம். ஈழத்திலே நவந்த கிருஷ்ணபாரதியார், வித்துவான் ந.சுப்பையாபிள்ளை, கணபதிப்பிள்ளை, பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகியோர் பண்டித மணி பட்டம் பெற்றனர்.

நவந்தகிருஷ்ணபாரதியாரும், ந.சுப்பையாபிள்ளையும் மரபிலே கட்டுண்டோர். இறுக்கமான மரபுவாதிகள். அவர்கள் எழுத்துக்கள் இதற்குச் சான்று. ஆனால் கணபதிப்பிள்ளையும், பெரியதம்பிப்பிள்ளையும் நவீனத்துவத்தை அங்கீகரித்தவர்கள். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் வசனநடை அவரை நவீன எழுத்தாளராக அடையாளம் காட்டுகிறது.

பெரியதம்பிப்பிள்ளை வசனநடையை மாத்திரமன்றி செய்யுளையும் தன் கருத்துடகமாகக் கொண்டவர். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் இவரைப் பிரித்துத் தனித்துவமாகக் காட்டுவது அவரது சமூக நலநாட்டமாகும். இச்சமூகப் பார்வை இவரைப் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையிலிருந்தும் ஏனைய பண்டிதமணிகளிலிருந்தும் பிரித்து நிற்கிறது. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் எழுத்துக்களையும் பேச்சுக்களையும் நடைமுறை வாழ்வையும் உன்னித்து நோக்குவார்க்கு அவரின் முற்போக்குக் குணாதிசயம் புலனாகும். இக்குணாதிசயமே அவரை முற்போக்குப் பண்டிதமணி ஆக்குகிறது.

முற்போக்குப் பண்டிதராக புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகியமைக்கான காரணங்களை ஆராய்தல் சுவையும் பயனுமுடைய செயலாகும். அவர் முற்போக்குப் பண்டிதமணியாக மாறியமைக்கான பிரதான காரணங்கள்

இரண்டு. ஒன்று அவரது இயல்பு. மற்றது அவர் வாழ்ந்த சூழல். அவரது உள்ளதும் நல்லதும் என்ற வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை வாசிப்போர்க்கு அவரது இயல்புகள் தெரிய வரும். அந்நூலிலே அவர் தன்னைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

“எனக்கு இப்போது எண்பது நடக்கிறது. வாழ்க்கையிலே பிரச்சனைகளுக்குக் குறைவில்லை... எனது சொந்தப் பிரச்சனைகளை மறந்து பிறர் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவன் நான் எனக்கென ஏதும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு நான் பிரச்சனைகளை அணுகுவதில்லை. இன்றும் ஒரு பெரும் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதில் ஈடுபட்டுள்ளேன். எண்பது வந்தும் இந்த ஈடுபாடு குறையவில்லை”

தனக்கென ஏதும் எண்ணாது பிறர் நலன் விரும்பிப் பாடுபடுதல் பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் இயல்பு. அவர் இளம் வயதில் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகள்; அரசியல் வாழ்வில் எதிர்கொண்ட ஏச்சுக்கள், சவால்கள் என்பனவெல்லாம் அவரது சமூகப் பணிகளால் நிகழ்ந்தனவாம். சமூகத்திற்காக தன்னலம் கருதாது இயங்குதல் என்பது இவரது இயல்பு என்பது புலனாகின்றது. எண்பது வரை இவ்வியல்பு தொடர்கிறது.

இவ்வியல்புகளை உருவாக்குவதில் அவர் வாழ்ந்த சூழல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மாம்பழம் ஒன்றாயினும் இரண்டு மாம்பழங்கள் இருவேறு சுவை தருவது அவற்றின் வேறுபட்ட மண்சூழலால் அல்லவா?

ஆகம வழிபாட்டு முறையில் அமையாத கோயில் மரபும், பிராமணர் செல்வாக்கு அல்லாத சமூக அமைப்பும் குடிமரபோடு (சாதி) வழிபாடுகள் அமைந்திருப்பதும், குறைந்த சாதியினர் எனக் கருதப்பட்டோர் ஏனைய உயர் சாதிகள் தயவில் வாழாது சுயகாலில் நிற்பதும் முஸ்லிம், தமிழ் குடியிருப்புகள் அருகருகே இருப்பதும், மட்டக்களப்புச் சமூக அமைப்பிற் காணப்படும் தனித்துவமான அம்சங் களாகும். இதனால் சமத்துவம் மிக்கதோர் சமய நெறியே இங்கு தேவையானது.

ஊருக்கு ஊர் நிலவிய கண்ணகி அம்மன், மாரி அம்மன் திரௌபதை அம்மன் கோயில்களும் அங்கு நடைபெற்ற மன்றாட்டு, மந்திரமுறை, கலையாடல், தீப்பாய்தல், பள்ளயம், பலி போன்ற வழிபாட்டு முறைகளும் மட்டக்களப் பின் மக்கள் சமய நெறியானது. பின்னாளில் மட்டக்களப்பிற்கு வந்த சைவமதம் கூட வீரசைவ மதமாகவே கொக்கட்டிச் சோலையில் வேருன்றியது. அதன் பின்னர் தோன்றிய சமய இயக்கங்களுடாகவும் எழுந்த சைவசித்தாந்தம் இங்கு பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்தாதுவிட இராமகிருஷ்ணமிஷனும், வேதாந்தநெறியுமே செல்வாக்குப் பெறலாயின.

மட்டக்களப்பிலுள்ள மண்டுர்க் கந்தசாமிகோயில், தான்தோன்றில்வரர் கோயில், மாமாங்கப்பிள்ளையார் கோயில் ஆகியவை அனைத்துச் சமூகங்களும் இணைந்து நடத்தும் கோயில்களாக அமைந்தமை மட்டக்களப்பிற்குரிய பிரத்தியே சமூக அமைப்பின் தன்மையினவாகும்.

எனவேதான் மட்டக்களப்புக் கலாசாரத்தை சுவாமி விபுலாநந்தர் மகாபாரத கலாசாரம் என அழைத்தார். ஆறுமுகநாவலர் யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தை கந்தப்பராண கலாசாரம் என அழைத்தார்.

இந்தப்பின்னணியிலேதான் புலவர்மணியையும் நாம் நோக்குதல் வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கல்லி பயிலச் சென்று அங்கு ஆசிரியராகக் கடமைபுரியும்வாய்ப்பும் பெற்ற புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையாவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதிப் பிரச்சனைகண்டு கிறிஸ்தவராக மாறி இந்தியா சென்று பசுமலையில்வேதம் பயின்றதும் பின் விபுலாநந்த சுவாமிகள் தொடர்பால் வேதாந்த நெறிக்குக் கவரப்பட்டதும் வரலாறு தரும் செய்தியாகும்.

சகல மக்களையும் சமமாகக்கருதும் புரட்சிகரமான சமயக்கொள்கையான வேதாந்தப் பார்வையை தம் வாழ்நெறியாக ஏற்றுக்கொண்டமையே புலவர்மணியினைச் சமூக நோக்குமிக்க முற்போக்குடைய பண்டிதராக்கியது எனலாம். அரசியலிலும் சமூகச்சீர்திருத்தங்களிலும் அவர் பங்கு ஂண்டமைக்கான காரணமும் இவ்வேதாந்த நெறிதந்த ஊக்கமேயெனலாம்.

அரசியலில் அவர் கொண்ட ஈடுபாடு அவரது கவிதைகளிற் தெரிகிறது. பிரிவினைகள் இல்லாது அனைத்து

இனமக்களும் ஒன்றாக இலங்கையில் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் சகலரும் சமம் என்ற வேதாந்த வழிவந்த எண்ணமாகும்.

சிங்களவர் தமிழர் முஸ்லிம் ஆகிய செல்வ நன் மக்கள் ஒன்றாய் மங்கல அன்னை மணிக்கொடி தாங்கி வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம் என்றும்,

சிங்ளவர் செந்தமிழர் முகம்மதியர் செல்வப் புதல்வர்க் கொருதாய்நாடு என்றும்,

அவர் பாடும் பாடல்களில் இன ஒற்றுமைக்கான அழுத்தம் தெரிகிறது. இன ஒற்றுமையை வலியுறுத்த வேதாந்த வழி நின்ற அவர் சமஷ்டி கேட்ட தமிழரசுக் கட்சியினரை எதர்க்கவும் வேண்டிவந்தது. பிரிவினைக்கு எதிராக அவர் தமிழரசுக் கட்சியினருக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்தபோது தமிழித் துரோகி எனவும், புலம்பல்மணி எனவும் பட்டங்கள் சூட்டப்பெற்றார். (அப்படிச் சூட்டியவர்களே இன்று அவரை பாராட்டிப் போற்றுதல் வரலாற்றின் நயங்களுள் ஒன்று)

வேதாந்த நெறி நின்று சர்வ இன சமரசம் பேசினா ராயினும் இன அதிக்கத்தை எதிர்க்கும் உணர்ச்சி வாய்ந்த கவிஞராகவே அவர் திகழ்ந்தார். வேதாந்த மரபில் அதிக்கத்துக்கு இடமேது. எனவே வேதாந்த மரபினின்ற அவர் அதிக்கத்திற்கு எதிராகவும் எழுதினார்.

பல்லினமும் பன்மொழியும் பல்மதமும் வாழ்நாட்டில் வல்ல பெரும்பான்மை வகுப்பாட்சி - பொல்லாது மற்றது போதாமல் மதச்சார்பும் கூடுமேல் மற்றினங்கட் கேதுசம வாழ்வு.

பேதாய் வகுப்புப் பெரும்பான்மை ஆட்சியினை ஏதோ சனநாயக மென்பாய் - மாதே ஒரு வகுப்புக்கேனை வகுப்பூழியம் செய் கருமமேயன்றி யேதுரிமை காண்.

என்ற வெண்பாக்களிலே பெரும்பான்மை இனமத ஆட்சி பிழை அதனால் சமவாழ்வு கிடைக்காது என்று அரசியலில் வேதாந்தம் பேசுகிறார். முற்போக்கு புலவர்மணி.

இந்தப் போக்கு அரசியலில் அவரைச் சிறுபான்மை யோர் உரிமைக்காய் குரல்கொடுக்கும் கவிஞனுக்குகிறது.

காப்போம் எழுந்திடுவீர்
நம்தமிழ் மொழியைக்
காப்போம் எழுந்திடுவீர்
தீப்போற் கொதித்தெழுந்து
தியாகம் பல புரிந்து
மீட்போம் என்றாணையிட்டி
வீரத் தமிழர்களே

என்ற வரிகளில் அவரது தமிழ்பிமானம் கொப்புளிக்குகிறது. இது குறுகிய தமிழ் வாதமன்று. அடக்கப்பட்டவர்களுக்கு

கான வேதாந்தக் குரல். ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கட்கு அடிமைகளாயிருந்த இந்தியரைப் பார்த்து சுவாமி விவேகானந்தர் புரிந்த சிம்ம கர்ச்சனைக்கும் இதற்கும் என்ன வேறுபாடுண்டு?

தமிழர்கள் ஒன்றாக இணைவதில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருந்தன. தமிழ்மக்கள் பிரதேசமாகப் பிரிந்து கிடந்ததற்கும் மேலாகச் சாதிகளாகப் பிரிந்து கிடந்தனர். தமிழர் நடத்தும் கோயில் நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தமிழர்களே போகமுடியாத நிலை. காரணம் கோயில் நடத்தியோர் உயர் தமிழர். கோயில் புக மறுக்கப்பட்ட தமிழர் தாழ் தமிழர். இந்தப் பிரிவினைகள் இல்லாத நிலையில் தான் தமிழர் ஒன்றுபட முடியும் என்பது புலவர்மணி கருத்து. வேதாந்த நெறி வந்த புலவர்மணி மனம் தமிழர் மத்தியில் இருக்கும் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஒப்புமா?

யாழ்.மாவிட்டபுரக் கந்தசுவாமி கோயிலில் 1968இல் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழர் கோயிலினுட் புகப்பேராட்டம் நடத்தினர். தமிழர் நலன்பேசும் கட்சிகள் இப்பேராட்டத்தில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. இத்தனைக்கும் இப்பேராட்டம் நடைபெற்றது தமிழர் தந்தை எனக் கூறப்படும் திரு செல்வநாயகத்தின் தொகுதியிலாகும்.

மட்டுவிலில் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் கோயிலில் இன்னொரு இதே விதமான பேராட்டம் நடைபெற்றது. இது பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஊராகும். தமிழர் நலம் பேணும் அரசியல்வாதிகளும் வைசமதம் காத்த அறிஞர்களும் மௌனம் காத்த வேளை புலவர்மணி மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிற் பேராட்டம் சம்பந்தமாகப் பின்வரும் பாடலை எழுதினார்:

கோயிலைக் கண்டு கும்பிட்டபோனேன்
குருக்களும் முகாமையும் குறுகி
வாயிலைப் பூட்டி வேலியும் போட்டு
வளைத்துனைக் காவலில் வைத்தார்
காய்கறித்தோட்டமோ முருகா நீ
கால் நடையோ சிறியோங்கள்
வாயிலை முகாமை மனத்தினைத்திறந்து
மனக்குறை தீர்த்தருள் பரனே.

கிண்டலாகவும், மனத்தில் தைக்கும்படியும் பாடு வதற்கு மேலாகத் தன்னையும் தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவனாகக் கருதி மக்களோடு மக்களாக நின்று உடன்பாட்டுத் தன்மைப் பண்பில் பாடும் முறை அவரின் வேதாந்த மனதின் முதிர்ச்சியால் வந்த ஒன்று என்றே கருதத்தோன்றுகிறது.

இத்தகைய வேதாந்த மனம் பொதுவுடமைக் கொள்கையினை ஏற்பதிலும் எல்லாரும் எல்லாம் பெற்று சமமாக வாழவேண்டும் என்று எண்ணுவதிலும் வியப்பில்லை. ருஷ்யா நாட்டில் பொதுவுடமைக் கொள்கையினை நிலை நிறுத்திய ஸ்ராலினைப் பற்றிய புலவர்மணியின் பாடல் இது:

ஆதிக்கச் சொத்தை அனைவர்க்கும் சேர்த்துலகைப்
பாதித்த மன்னர் பறக்கவே - சேதித்து
வாழ்வை மலரச்செய் மாண்புசேர் ஸ்ராலினைநாம்
ஏழ்பிறவியும் மறவோம் இங்கு.

மக்கள் வாழ்வை மலரச்செய்தவர் ஸ்ராலின் என்று புலவர்மணியின் கருத்து அன்றைய பண்டிதர்கள் எவரும் கூறாத கருத்து.

இத்தகைய கருத்துக்கள் இருந்த படியினால்தான் தன் காலப்பண்டிதர் எல்லாம் பழமை வழி செல்ல புலவர்மணி பழமை வழி செல்கின்றார். இதனால் மக்களைப் பற்றிப் பாடுங்கள், மக்கள் வருத்தம் நீங்கிடப் பாடுங்கள் என்று இளம் கவிஞர்களைப் புலவர்மணி வேண்டுகின்றார்.

பாடுவதெல்லாம் பாட்டோ
மக்கள் தம்பாட்டை நாளும்
நாடியே யுணர்ந்துயர்த்தும்
நலமின்றேல்; சமூகம் தன்னை
சாடியே கிண்டல் செய்து
தாழ்த்துவோன் கவிஞனாமோ
வாடியே உழலும் மக்கள்
வருத்தம் நீங்கிடவே பாமர்.

இப்பாடல் ஒரு வகையில் புலவர்மணியின் இலக்கியப் பிரகடனம் எனலாம்.

நாட்டுமக்கள் நலமுற்று வாழவும் நானிலத்தவர் மேனிலை யெய்தவும் பாடலைப் பாடுங்கள் என்ற பாரதியின் குரல் இங்கு ஒலிக்கிறது. பாரதியும் ஒரு வேதாந்தி என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

வாடியே உழலும் மக்கள்
வருத்தம் நீங்கிடவே பாமர்.

என்ற வரிகள் தம் காலப் பண்டிதமணிகளினின்று அவர் இலக்கியத்தின் நோக்கிலும் போக்கிலும் எத்துணை மாறுபட்டு நிற்கிறார் என்பதை எமக்குக் காட்டுகின்றன.

பண்டிதராகப் பயின்றும், பண்டிதராக வாழ்ந்து பண்டிதராக அறியப்பட்டும் இருந்த புலவர்மணி தன் இயல்பினாலும் குழலினாலும் புடமிடப்பட்டு சமூக நலனாட்டம் மிக்கவராகமாறி மக்களுடன் தன்னை இறுகப் பிணைத்துக் கொண்டதும் ஏனையோரைப்போல வாழ்வின்னிறு ஒதுங்கி தமிழுக்குள்ளும் சைவத்திற்குள்ளும் முடங்கிவிடாது பரந்த சனசமுத்திரத்துள் ஐக்கியமாகியமையும்தான் அவரை ஏனைய பண்டிதமணிகளிலிருந்து பிரித்து முற்போக்குப் பண்டிதமணி ஆக்கியது.

ஏனையோர்க்குக் கிட்டாத பெரும் புகழ் அவருக்குக் கிட்டியமைக்கும் நூற்றாண்டு விழாப் பெருமகனாக அவர் மக்களால்கணிக்கப்படுவதற்குமான காரணங்கள் இவைகளே யாகும்.

புலவர்மணியின் வாழ்க்கைச் செய்தி

ஆசிரியர் சீரோமணி த.செல்வநாயகம்.

முகவுரை:

‘வெள்ளை நிற மல்லிகையே’

என்ற சுவாமிகளின்பாடல்

‘இலங்கை மணித் திருநாடெங்கள் நாடே’

என்ற புலவர்மணியின் பாடல்,

இவை இரண்டும் சாவாமுவாப் பாடல்கள். இவ்வாறு குறிப்பிட்டவர் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சிகண்டபதிப் பிள்ளை அவர்கள். (புலவர்மணி கவிதைகள் அணிந்துரை)

வெள்ளைநிற மல்லிகை பாடிய விபுலாநந்த சுவாமிகளையும், இலங்கை மணித்திருநாடு பாடிய புலவர்மணி அவர்களையும் உலகுக்கு உவந்தளித்துப் பெருமையுற்றது மாண்புமிகு மட்டக்களப்பு தமிழகம். குருவும் சீடனும்.

குருவிற்கு நூற்றாண்டு விழாக்கண்ட இவ்வேளையில் நூற்றாண்டு விழாக்காணவுள்ள சீடரையற்றியும் நாம் அறிந்து கொள்வது அவசியமென்போம்.

பிறப்பும், இளமைக்கல்வியும்:

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரமணிபோல பல துறைகளில் ஜொலித்த ஒருவராவார்.

அவர் ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். சிறந்த கவிஞர், சிறந்த சைவகர்த்தா, சிறந்த நல்லாசிரியர். சிறந்த அரசியல் ஆய்வாளர், சிறந்த சிந்தனையாளர், சிறந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர். சிறந்த பண்பாளர், சிறந்த பக்தர், சிறந்த நண்பர், சிறந்த சீர்திருத்தவாதி, சிறந்த புரட்சியாளர், சிறந்த பத்திரிகையாளர்....

இவ்வாறு சகலகலா வல்லுனராக அவரை எமக்கு அறிமுகஞ் செய்யவர் திபபதி - சிந்தாமணி பிரதம ஆசிரியராம் எஸ்டி.சிவநாயகம் அவர்கள்(உள்ளதும் நல்லதும் முன்னுரை) பிற்காலத்தில் பல பட்டங்களைப் பெற்றும் ‘புலவர்மணி’ எனும் கிறீடத்தைச் சுமந்து விளங்கிய பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பிறந்த நன்னாடு பண்டிரும் முகிற்குலங்களும் விண்ணு

மழைபொழியும் மண்ணூர்ப்பதி. தில்லை மண்ணூர் எனவும், சின்னக்கதிர்காமம் எனவும் சிறப்புபெற்ற மட்டக்களப்பு வாழியின் மேற்கேயுள்ள இயற்கையெழில் நிறை முருகனுறையும் பழம்பெரும் பதி.

தமிழ்க்கடவுள் முருகன். அம்முருகனின் தொண்டனாக, தருமகர்த்தாவாக வண்ணக்கராக விளங்கிய சோமநாத வண்ணக்கரின் மகன் ஏகாம்பரம்பிள்ளை அவர்களும், சிதம்பரப்பிள்ளை வண்ணக்கரின் மகன் சின்னத்தங்கம் அம்மையாரும் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் சீர்சிறப்புடன் வாழ்ந்த இலட்சியத் தம்பதிகள். இவர்கள் வாழ்வில் முகிழ்த்த மூத்த புதல்வனே பெரியதம்பி. இது நிகழ்ந்தது 1899க்குச் சரியான விளம்பி வருடம் தைமாதம் 8ம் திகதியாகும்.

மண்ணூர் வெஸ்லிய மிஷன் தமிழ்ப்பாடசாலையில் 5 வயதில் ஆரம்பமாகிய ஆரம்பக்கல்வி 10 வயதில் ஐந்தாம் வகுப்புவரை நீடித்தது. எழுத்தறிவித்த இறைவர்களாக ஆரம்பத்தில் விளங்கியோர் திருவாளர்கள் வேகனக ரெத்தினம், மு.தம்பாப்பிள்ளை என்போராவார். ஐந்தாம் வகுப்பில் உடன்கற்றோர் ஆங்கிலம் கற்பதற்காக கல்முனை உவஸ்லிய மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலை சென்றனர். யாழ் புலோலி சந்திரசேகர ஆசிரியரின் வருகையினால் இவரின் ஆங்கிலக்கல்விக்குத் தடையேற்பட்டது. இவர் தமிழ்மொழிக்கு திசை திருப்பப்பட்டார். சந்திரசேகர உபாத்தியாயரிடம் தமது இல்லத்திலேயே சூடாமணி நிகண்டு, திருச்செந்தூர்புராணம், வில்லி புத்தூரர்பாரதம் முதலான நூல்களை முறையாகக் கற்றார். இவருடன் கற்றவர்களுள் பிரபல கல்விமானாய் விளங்கிய பண்டிதர் மகாவித்துவான் வி.சீகந்தையா அவர்களின் தந்தையார் வினாசித்தம்பி என்பாருமொருவர். மட்டக்களப்பில் புலவர்மணியின் இனத்துள் கலந்துகொண்ட முதலுபெரும் புலவர் சந்திரசேகர உபாத்தியாயர்.

இவரிடம் கற்ற கல்வி, புலவர்மணியின் அம்மாவின் மறைவுடன் நின்றுபோயிற்று. இது நிகழ்ந்தது பதினமூன்றாம் வயதில் எனலாம். அன்னையும் பிரிய ஆசிரியரும் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். எனினும் ஆசிரியரின் ஆசீர்வாதம் புலவர்மணி அவர்களை விட்டுக் கடைசிவரை பிரியாது காத்தது.

தமிழ்ப்படிப்பு, அடைபட, ஆங்கிலக்கதவு திறந்து கொண்டது. கல்முனையிலுள்ள வெஸ்லியமியன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஆங்கிலப்படிப்பு ஆரம்பமாகியது. 1917ம் ஆண்டுவரை ஆங்கிலம் கற்றுத் தேறினார். தமிழைப்போல் ஆங்கிலத்திலும் வல்லவராய் விளங்கினார். ஆங்கிலத் திறமைக்கு வழிகாட்டியவர் கனம் ஆர்.என்.சேதுகாவலர் என்பதை நாம் குறிப்பிட்டாகவேண்டும். அவர் அதிபராகவும் விளங்கியவர்.

1917ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் இவரின் ஆங்கிலக் கல்வியும் முடிவற்றது. புதியதொரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. இவரது வீட்டிற்கு வருகை தந்தவர் யாழ்ப்பாணம் மட்டுவில் வடக்கைச்சேர்ந்த செ.தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவர். அவரின் வழிகாட்டுதலில் யாழ்ப்பாணப் பயணம் மேற்கொண்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர் சைவப் பிரகாசவித்தியாசாலையிலே காவியப்பாடசாலையில் ஆரம்பமாகியகல்வி முனைவிட்டு வளர்ந்து கிளைவிட்டு மலர்ந்தது. ஒரு மரத்தின் இரண்டு கிளைகளில் ஒருமிக்கப் பழுத்த இரண்டு பழங்கள் எனப்போற்றப்பட்ட இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சிகணபதிப்பிள்ளை அவர்களுடன் கல்வி கற்கும் பேற்றிற்கு வழிகோலியது.

மேற்கல்வியும், யாழ்ப்பாணப்பயணமும்:

காவிய பாடசாலைக் கல்வி முறைதான் பெரியதம்பிப் பிள்ளை அவர்களைப் பண்டிதராகவும், கவிஞராகவும் புலவராகவும், புலவர்மணியாகவும் படிப்படியாக மெருகூட்டியது எனில் அது மிகையல்ல. மட்டக்களப்பிலே மன்றூரில் பிறந்து சந்திரசேகர உபாத்தியாயரின் மடியிலே தவழ்ந்து விழையாடி ஆர்.என்.சேதுகாவலரின் அரவணைப்பில் எழுந்து நின்று யாழ்ப்பாணத்தில் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் நடைபழகி மயில்வாகனனார் (பிற்காலத்தில் சுவாமி விபுலானந்தர்) அவர்களின் மருங்கிலே விளையாடிவர் எமது பெரியதம்பிப் பிள்ளை.

காவியப் பாடசாலையில் பாரதம், கந்தபுராணம், இராமாயணம், நன்னூல் விருத்தி, நம்பியகப்பொருள், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டிய லங்காரம் என்பன முறையாகக் கற்றார். பண்டிதமணி சிகணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி நவந்தகிருஷ்ண பாரதி, பண்டிதர் திருச்சேமசுந்தரம், சாவகச்சேரிப் புலவர் பொன்னம் பலம்பிள்ளை, சைவப்பெரியார் முமயில்வாகனம் ஆகியோரின் சந்திப்பும் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், மகாவித்துவான் பிரமஸ்ரீ சிகணேசையர் போன்றோரின் வழிகாட்டலும் யோகர் சுவாமியின் ஆசியும் பண்டிதர் மயில்வாகனனாரின் அரவணைப்பும் பெரியதம்பி அவர்களின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் மிகவும் அழகோலின.

1921ம் ஆண்டளவில் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மீண்டும் மட்டுநகர் திரும்பினார். எவ்வளவோ கற்றுறிந்த மேதையாக திரும்பினார். பரிட்சை எடுக்காத பண்டிதராகவே திரும்பினார். கல்வித்திறனை மதிப்பிடும் தராதரப்பத்திரம் எதுவுமின்றியே திரும்பினார். இக்காலம்தான் பண்டிதர் மயில்வாகனனார் மனிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் பதவியைத் துறந்து ஸ்ரீராமகிருஷ்ணசங்க மடத்துத் திருக் கூட்டத்திற் சேர்ந்து பிரபோதசைதன்னியர் ஆகிய தெனலம் இது நிகழ்ந்தது 1922ம்

ஆண்டு.

வெறுங்கையோடு அதாவது தராதரப்பத்திரம் எதுவுமின்றி தாய்விடு திரும்பிய பெரியதம்பியைப் பற்றி துறவு பூனச்சென்ற பண்டிதர் மயில்வாகனம் செய்த சிபார்சின் பேரில் மீண்டும் யாழ்நகர் சென்ற பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கட்கு அங்கு ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. தமிழ்ப் பண்டிதராக கடமையேற்கச் சென்றவர் அவ்விடத்திற்கு வேறெருவர் விட்டார் என்பதை அறிந்ததும் மீண்டும் நியமிக்கப்பட்டு விட்டார் என்பதை அறிந்ததும் மீண்டும் மட்டக்களப்பிற்குத் திரும்பாமல் அங்கேயே நிலைத்து விட்டார். பின்னர் நுணாவில் கிழக்கு அமிர்தாமபிகை சைவ வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியர் பணியை ஏற்றுக்கொண்டார். சில மாதங்களின் பின்னர் சாவகச்சேரி சங்கத்தானை இந்துக்கல்லூரியில் பண்டிதராகக் கடமையேற்றார்.

யாழ்ப்பாண வாழ்க்கை இவரின் வாழ்வில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போராடவேண்டியவரானார். வாய்வேதாந்தம் பேசாத சமத்துவவாதியான அன்னார். தீண்டாமையை எதிர்த்த காரணத்தால் யாழ்நகர உயர்சாதி எனக் கூறிக்கொண்டோரின் வெறுப்பிற்கு ஆளாக நேரிட்டது.

இச்சந்தர்ப்பம் - இவருக்கு மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றம் - கிறிஸ்தவர்களுக்கு சகாயமாக அமைந்துவிட்டது. எவ்வாறு மருளந்தியார் சமணர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டாரோ அவ்வாறே இவரும் கிறிஸ்தவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டார். இம்மாற்றம் அவரின் சொந்த ஊரிலும் பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தியது. தந்தையார் முதலியோரை ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தியது. என்னும் இவர் தனது கொள்கையினின்றும் பிரிமாறு தேவாலங்கள் தோறும் சென்று புதுப்புதுக் கருத்துக்களை வெளியிடத் தொடங்கினார்.

பசுமலைச் சீவியமும், சுவாமி விபுலானந்தர் சந்திப்பும்:

பண்டிதர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் கவிதா ஞானம் கிறிஸ்தவ கீதங்களாகப் பரிணமித்தது. கிறிஸ்து திருவவதாரக் கீதங்கள் பல அச்சவாகனமேறி இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முழுவதும் சென்று பிரசித்தம் பெற்றன. இக்காலத்திலேதான் இவரின் பிரசித்தம் பெற்ற பசுமலைச் சீவியம் ஆரம்பமாகியது. பசுமலை என்பது மதுரைக்கும், திருப்பரம்குன்றத்திற்கும் இடையிலுள்ள ஒரு சிறிய நகரம். இங்கு ஞானகலாநிதி பளிங்கா என்னும் அமெரிக்கப் பெரியார் அதிபராயிருந்தார். பசுமலையில் பல புரட்சிகரமான சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்ட பண்டிதர் பெரியதம்பிப் பிள்ளை கிறிஸ்தவப் பெரியார்களிடையே பெரும் புகழும் பெற்று மிடுக்கோடு மிளிர்லானார், பல மகாநாடுகள் கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டு பலரும் வியக்கத்தக்க வானு சொற்பெருக்குகள் ஆற்றிய காரணத்தினால் 1925ல் சென்னையில் இடம்பெற்ற மகாநாட்டுக்குப் பசுமலைப் பிரதிநிதியாக போட்டியின்றித்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சமகாலத்தில்தான் மைலாப் பூர் இராமகிருஷ்ணசங்க திருமடத்திலே பிரபோதசைதன்னியராகவிருந்த பண்டிதர் மயில்வாகனனார் சுவாமி சிவானந்த மகராஜ் அவர்களினால் 'சுவாமி விபுலானந்தர்' எனத் துறவு நாமம்பெற்றுச் சன்னியாசி யானார். இது நடந்தது 1924ல் சித்திரா புரணைத் திரு நாளிலாகும்.

ஒருநாள் பசுமலை உயர்கல்வி நிலையத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதர் நா.சுப்பிரமணியசர்மா என்பவர் பண்டிதர் பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்களைச் சந்தித்து சுவாமி விபுலாநந்தர் பற்றியும் அடிகளார் மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் தங்கியிருக்கிறார் என்றும் கூறினார். அவர் கூறியதைக் கேட்டதும், ஏதோ இனம்பரியாத சக்தி ஒன்றினால் கவரப்பட்டவராய் மங்கம்மாள் சத்திரத்தை நோக்கிச் சென்ற பண்டிதர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களை இரும்பைக் காந்தம் இழுப்பது போல அடிகளார் இறுகத் தழுவிக்கொண்டார். அடிகளாரின் பரிசுத்தசை கிடைக்கப்பெற்ற பண்டிதர் வேற்று மனிதராகிவிட்டார். “மட்டக்களப்பில் அதிகம் வேலைகளைத் தொடங்கிக் கொண்டேன். ஆள்கள் தேவை” என்று இரண்டு வாக்கியங்களில் மாத்திரம் பேச்சை முடித்த அடிகளார் திருச்சி புறப்பட்டதும் பண்டிதரும் தம்வசமிருந்த எல்லா உடமைகளையும் நண்பன் தேவதாசனுக்கு அன்பளிப்புச் செய்து விட்டுப் பிறந்த மண்ணுக்கு புதுமனிதனாகத் திரும்பிவிட்டார். இது நடந்தது 1925ல் என்க.

திருமணமும் ஆசிரியர் பணியும்:

பல பெரும் புகழும் பெற்றுக் கையிற் கடதாசி இல்லாமலும் பையில் பணமில்லாமலும் தாயகம் மீண்ட பண்டிதர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு ஊரில் கால்கட்டு இடப்பட்டது. அதாவது திருமண நிச்சயார்த்தம். குருக்கள் மடத்தில் கோயிற் திருப்பணித் தலைவர் நாகுமாரப்பெருமாள் உடையாரின் பேத்தி நல்லம்மா என்பவரே மணப்பெண். தந்தையார் வினாசித்தம்பி மூத்ததம்பி, கோயில் வண்ணக்கர், தாயார் உடையாரின் மூத்தமகள் கந்தம்மை. 1926 ஆவணியில் திருமணப்பதிவு நிறைவேற்றப் பட்டது.

அதே ஆண்டு, அதே ஆவணித் திங்களில் விபுலாநந்த அடிகளாரிடமிருந்து திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் தமிழ்ப்பண்டிதராகக் கடமை ஏற்குமாறு பணிப்புரையும் கிடைக்கப்பெற்றது. இ.து திருமணப்பரிசு போலும் எனலாம்.

திருகோணமலையில் ஆசிரியராக பணி ஏற்றவர் பகலில் ஆசிரியராகவும் இரவில் அடிகளாரின் மாணாக் கராகவும் பணியாற்றினார். கவிஞர் மா.பீதாம்பரம் பண்டிதர் செ.பூபாலபிள்ளை, பண்டிதர் ஐ.சரவணமுத்து, க.சீனிவாசகம் (பிற்காலத்தில் சுவாமி நடராஜானந்தா) சிதம்பரப்பிள்ளை, சிவதாஸ் (பிற்காலத்தில் சுவாமி பரிபுராணந்தா) என்போரும் இவருடன் அடிகளாரிடம் கற்றுத் தேர்ந்த மாணாக்கர்கள் ஆவர்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் பற்றி புலவர்மணி அவர்கள் தாம் எழுதிய ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

‘ஒரு விஞ்ஞானி, கணிதமேதை, இலக்கிய இலக்கண கடல், தத்துவஞானி, சுவாமிகள் ஐம்பத்தைந்து வருடங்கள் இல்லுகில் வாழ்ந்திருந்தாலும் அவர் நூறு வருட சேவையைப் பூர்த்தி செய்தே மறைந்தார் என்றே துணிந்து கூறுவேன். ஒரு விபுலாநந்தரைப் பெற ஈழநாடு தவமிருந்த திருக்க வேண்டும்.

திருகோணமலையில் நல்லாசிரியராகத் தமிழ்ப் பணி யாற்றிய பண்டிதர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பொதுப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். விபுலாநந்த அடிகளாரின் உள்ளக்கவர்

ஆசிரியனாக, மாணாக்கனாக விளங்கினார். திருக்கோணமலை மக்களின் சைவத் தமிழ் உணர்ச்சிகளுக்கு உயிர்போன்று செயற்பட்டார்.

1928ம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தியின் இலங்கை விஜயம் நடைபெற்றது. யாழ்ப்பாணம் செல்லும் மார்க்கத்தில் அனாராதபுர புகையிரத நிலையத்தில் திருக்கோணமலை மக்கள் சார்பில் வரவேற்புப்பத்திரம் பாடி வணங்கும் பேறு மட்டக்களப்புப் பண்டிதருக்குக் கிடைத்தது மகா அதிசய மெனலாம். குருவருளும் திருவருளமே இவ்வதிசயம் நிகழக் காரணம் என்க.

இவ்வாறு திருக்கோணமலையில் அதிசயிக்கத் தக்கவாறு சாதனைகளை நிலைநாட்டிய பின்னர் 1930ம் ஆண்டு குரவரின் ஆசியும் அனுமதியும் பெறாது, சில அன்பர்களின் தூண்டுதலின் பேரில், தனது சுயவிருப்பத்தில் மட்டக்களப்புக்கு வந்தார். முன்னைய ஏற்பாட்டின்படி புளியந்தீவு அர்ச்சியசிட்ட அகுஸ்தினார் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் தமிழ்ப்பண்டிதராகக் கடமையேற்றார். ஆசிரியர் கலாசாலையில் பல பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு இலக் கணத்தில் ஆர்வமுண்டாக்கச்செய்து பிற்காலத்தில் பல பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள் உருவாக வழிவகுத்தார். இவரின் மாணாக்கர்களுள் பிரபலியும் பெற்ற கல்விமானாக விளங்கிய மகாவித்துவான் எவ்.எக்ஸ்சி. நடராசா அவர்களும் ஒருவர் ஆவர். பண்டிதர் பிரசித்த நொத்தாரில் க.சந்திரகேசரி இவரின் பிரிய மாணாக்கர்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பகுதிநேர ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தகாலம் மட்டக்களப்பு புனித சிசிலியா மகளிர் பாடசாலையிலும் கற்பிக்கும் தேவை ஏற்படவே அங்கும் பணியாற்றினார். இப்பணி 1934ம் ஆண்டுவரை நீடித்தது.

1935ம் ஆண்டின் பின்னர் ஆசிரியர் தொழில் புரிவதின்னு சற்றே விலகியிருந்தவர் பண்டிதர் பெரியதம்பி பிள்ளை அவர்கள். அரசியல் பிரச்சனைகளிலும் ஈடுபடவேண்டி ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் மன்றூரில் உபதபால் நிலைய அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். அல்லாமலும் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தகாலத்தில் உணவுக்கட்டுப்பாட்டு இலாகாவில் நெல் கொள்வனவுக் கட்டுப்பாட்டுக் காலங்களின் மேற்பார்வையாளர், யுத்தக்காலக் கரையேரக் காவலர்களின் மேற்பார்வையாளர்கள் பதவிகளை வகித்தும் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடான சேவை செய்து சிறப்புப் பெற்றவர்.

இக்காலத்தில்தான் அதாவது 1945ல் திருவாளர் வ.நல்லையா எம்.எஸ்.சி அவர்களின் முயற்சியால் மட்டுமா நகரில் இன்று இந்துக்கல்லூரி எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ள ‘அரசினர் கல்லூரி’ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிழக்கின் ‘சாந்தி நிகேதனமென்’ விளங்கிய அக்கல்லூரிக்கு தமிழ்ப்பண்டிதராகத் திருவ.நல்லையா அவர்களின் விருப்பப்படி 48 ரூபா சம்பளத்தில் 1947ல் நியமனம் பெற்றார். அரசினர் கல்லூரி என்பது மக்கள் கல்லூரி, அக்கல்லூரியில் நன்மக்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்; வெற்றியும் கண்டார். புகழும் பெற்றார். இக்கல்லூரியில் 1847 தொடக்கம் 1959ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 15ம் திகதி வரை மங்காப் புகழுடன் பெரும்பணியாற்றி ஆசிரியர் பணியென்னும் தூய பணியின்னும் ஓய்வுபெற்றார்.

ஆக்கங்களும் மகிமைகளும்:

நல்லாசிரியராகத் திகழ்ந்த பண்டிதர் அவர்கள் தமிழ் அன்னையைப் பலவாறு அலங்கரித்து அழகை இரசித்தவர். நாவலர் வழி வந்தவர் பண்டிதமணி எனில் சுவாமி விஷ்ணுநந்தர் வழிவந்தவர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எனலாம். இவர் இயற்றிய நூல்களுள் மணிமகுடம் போல் விளங்குவது பகவத்கீதை வெண்பாவாகும். என முன்று கருமயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் என மூன்று பாகங்களாகப் பாடப்பட்டது. முதலாம்பாகம் கருமயோகத்திற்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. சீவக சிந்தாமணி, பாலசரிதைநாடகம், விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்து, மணூர்ப்பதிகம், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றல்சுரர்பதிகம், சிற்றாண்டிப் பதிகம், மாமாங்கப்பதிகம், சர்வசமய சமரசப் பதிகம், இலங்கைப் புகையிரதப் பெருவிபத்து - 1923 முதலாம் பல செய்யுள் நூல்களை யாத்துப் புகழ் பரப்பியவர்.

இவரின் வசனநடைக்கு உரைகல் போன்று விளங்குவது, இவர் சிந்தாமணி - வார சஞ்சிகையில் எழுதியதும், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றம் நூலுருவில் வெளிக்கொணர்ந்ததுமான 'உள்ளதும் நல்லதும்' என்னும் நூலாகும். 1991ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31ம் நாள் இந்துசமய, இந்துகலாசார இராஜாங்க அமைச்சு கண்டியில் நடத்திய தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழாவில் இந்நூலுக்குப் பரிசும் நூலாசிரியருக்கு 'இலக்கியச்செம்மல்' என்ற பட்டமும் விருதும் தேகாந்த நிலையில் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டமை ஈண்டு நினைவிற்குத்தகுதியது.

இம்மன்றம் புலவர்மணியின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளைத் தொகுத்து 'புலவர்மணி கவிதைகள்' எனும் பெயரிடும், தினகரன் வாரமலரில் 'கற்றறிந்தாரேத்துங் கலித்தொகை' எனும் தலைப்பில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'பாலைக் கலி' எனும் நூலாகவும் விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்தினை மகாவித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்களின் குறிப்புரையுடனும் பிரசுரம் செய்துள்ளது.

1926இன் பின்னர் எமதுநாட்டில் வெளிவந்த ஆண்டு மலர்கள், நினைவுமலர்கள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் என்பவற்றில் எண்பது சதவீதமானவற்றில் இவரது கவிதையோ ஆசிரியோ, கட்டுரையோ வெளிவந்துள்ளன.

வானொலிப்பேச்சாளராக, சைவசமய ஆலோசனைச் சபையின் உறுப்பினராக, கோயில் பிணக்குகளைத் தீர்க்கும் ஆலய விசாரணைச் சபைகளின் ஆலோசகனாக, சமாதான நீதிபதியாக இவர் செயற்பட்டார். புலவர்மணியின் வாழ்நாள் முழுவதும் தேசிய ஒற்றுமை எனும் அடிப்படையிலே அமைந்தது.

'இலங்கை மணித்திருநாடு' எனும் பாடல் இவரைத் தேசியக் கவி மட்டத்திற்கு உயர்த்தியுள்ளது. இந்து - இஸ்லாம் மக்களிடையே ஒற்றுமை நிலவவேகுவாகப் பாடுபட்டார். அவ்வக்காலங்களில் நாட்டின் நானா திசைகளிலுமுள்ள கலா மன்றங்கள், தமிழ்ப்பணி மன்றங்கள் இவரைப் பாராட்டிப் பல மகிமைப் பட்டங்களை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளன.

1951ம் ஆண்டு அவரது பிறந்த நாடாகிய மட்டக் களப்பில் கலையொளி பரப்பிய மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் சார்பில் அதன் தலைவர் கவிராஜகேசரி பண்டிதர் மன்றத்தின் சார்பில் அவர்களால் 'புலவர்மணி' எனும் பட்டமும் ஆசிரியர் அவர்களால் 'புலவர்மணி' எனும் பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பின்னொருபோது பட்டயமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பின்னொருபோது ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தினர் 'பண்டிதமணி' எனும் பட்டம் வழங்கினர். இவைபற்றி புலவர்மணி அவர்கள் 'உள்ளதும் நல்லதும்' எனும் நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

"எத்தனையோ பட்டங்கள் என்மீது சுமத்தப்பட்ட போதிலும் புலவர்மணி எனும் பட்டமே எனக்குத் தாங்குவதற்கு இலேசாயிருக்கிறது. பண்டிதர், ஆசிரியர், பண்டிதர் வித்துவான் வீ.சி.கந்தையா, வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா அன்பர் வெ.திருநாவுக்கரசு முதலிய நண்பர்கள் ஏற்றிய உள்ஈர்ச் சுமையாதலால் இதை இலேசாகத் தாங்குகின்றேன். புலவர்மணி மக்கள் மத்தியில் வாழ்கின்றது"

முடிவுரை:

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மட்டக் களப்பிற்கு மாத்திரமல்ல, முழு இலங்கைக்கும் பொதுவான அருந்தவப் புதல்வர். கருவிலே திரு உடையாராய்ப் பிறந்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, இல்லறத்தை நல்லற மாக்கி தருமலிங்கம், சாந்தலிங்கம், சிவலிங்கம் (விஜயரெத்தினம்) சத்திலிங்கம், சந்தானலெட்சுமி, தனலெட்சுமி என்னும் பிள்ளைகளின் தந்தையாய் வாழ்ந்தவர்.

புலவர்மணி அவர்கள் 'சமாதான நீதவான்' பட்டம் பெற்றமையைப் பாராட்டி 1978 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30ம் திகதி குருக்கள்மடம் கலைவாணி மகா வித்தியாலயத்தில் அந்நாள் களுவாஞ்சிக்குடி உதவி அரசு அதிபர் திருவாளர் அ.கி.பத்மநாதன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு விழாவெடுக்கப்பட்டது. அவ்விழாவில் தலைவரால் பொன்னாடை அணிவிக்கப் பலரும் புகழ்மாலை சூடினர். விழா முடிவுற்றதும், மிகவும் மனம் நிறைந்தவராகக் காணப்பட்டார். அன்றைய விழாதான் மண்ணுலகில் அவருக்காக எடுத்த இறுதி விழாவென்பதை எவரும் அறிந்திலர்.

காலதேவன் தன்கடமையிற் கண்ணாயிருந்தார். புலவர்மணி அவர்களின் பூவுலகவாசகால அனுமதி 1978ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ம் திகதையுடன் முடிவடைந்ததும் மீண்டும் அவரை மண்ணுலகினின்றும் விண்ணுலகிற்கு அழைத்துக்கொண்டான். ஆம் அந்நாள்தான் புலவர்மணி சிவபதமடைந்த நந்நாளாகும். எந்தப் பொன்னாடையில் அவரது பூவுடல் பொலிவுடன் விளங்கியதோ அதே பொன்னாடை பூதவுடலையும் அலங்கரித்து அவரின் இறுதி யாத்திரை இடம்பெற்றது.

கீதை பல செய்து கீர்த்தி மிகப்பெற்ற புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் புகழ் தமிழ் உள்ளவும் நின்று நிலவுகின்றவையினால் அவருக்குத் தேகாந்த நிலையில் 'இலக்கியகலாநிதி' எனும் கௌரவப் பட்டத்தினை 23.04.1997 அன்று இடம்பெற்ற பட்டமளிப்பு விழாவில் வழங்கித் தனக்குப் பெருமை தேடிக்கொண்டது ஸ்ரீ லங்கா கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

இதே பல்கலைக்கழகம் 1996 ஜூலை 25ம் திகதி புலவர்மணி அவர்களின் மூத்த நன் மாணாக்களாம் மகாவித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்களுக்கும் கௌரவ இலக்கியகலாநிதி பட்டத்தைத் தனது பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் முதல் தடவையாக வழங்கியதன் மூலம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் அழியாப் புகழைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டமையும் இங்கு குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்த மென்போம். குருவும் சிஷ்யனும் இந்நூற்றாண்டின் மறைந்தும் மறையாத மனித மாணிக்கங்கள் ஆவர்.

இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்ய முன்னர்:

புலவர்மணி அவர்கள் ஈட்டிய பெருமதிப் பொன்றினைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1994ம் ஆண்டு தேசிய வீரர்கள் தினமான மே மாதம் 22ந் திகதி இலங்கை அஞ்சல் திணைக்களத்தின் முத்திரைப் பணியகம் ஞாபகார்த்த வெளியிடாக நான்கு தேசிய வீரர்களுக்கு முத்திரை வெளியிட்டது. சங்கைக்குரிய மஹா கவிந்திர மகிரிபெனே தம்மரன் மஹாதேவர், மறைந்த சனாதிபதி மேதகு ரணசிங்க பிரேமதாச, கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.த.சில்வா, புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகியோரே அந்த நால்வருமாவர்.

“புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 20ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அறிஞர்களில் ஒருவரும் சிறந்த புலவருமாவர். 1899ம் ஆண்டு தை மாதம் 8ந் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மண்டிரில் பிறந்தார்.....

..... இலங்கையின் உத்தம புத்திரர்களில் ஒருவராகிய இவர் இன, மத, மொழி பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு தொண்டாற்றி 1978ம் ஆண்டு நவம்பர்மாதம் 2ம் திகதி சிவபதமடைந்தார்.”

என்னும் புறக்குறிப்புடன் ஒரு ரூபா பெறமதியான ஞாபகார்த்த முத்திரையை வெளியிட்டுப் புலவர்மணி அவர்களை மகிமைப்படுத்தியதோடு முத்திரை வெளியிட்டு வரலாற்றில் தனக்குப் பெருமையும் தேடிக்கொண்டது இலங்கை அஞ்சல் திணைக்களம்.

ஈழ நன்னாடே ஈழ நன்னாடே

இனிதெனப் பெற்ற ஈழநன்னாடே

ஊழி யூழிநீ வாழியென்னம்மோய்

- புலவர்மணி-

முற்றும்

ஆதாரநூல்கள்:

1. புலவர்மணி கவிதைகள்
2. உள்ளதும் நல்லதும் - வெளியீடு: புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பணிமன்றம். 1980, 1982
3. ஞாபகார்த்த வெளியீடு, இலங்கை முத்திரைச் செய்தித்தாள் இல: 359 - வெளியீடு: முத்திரைப் பணியகம், தலைமை அஞ்சல் அலுவலகம், கொழும்பு-1 (1994.05.22)

கீதையின் ஒலி

“பரித்ராணாய ஸாதாரநாம்

விநாசாய ஸதுஷ்க்ருதாம்

தர்ம ஸம்ஸ்தாபனாத்நாய

சம்பவாமி யுகே! யுகே!

அனைவருக்கும் தெரிந்த இக்கீதைச் சுலோகம், இந்திய தத்துவஞானத்தின் வித்து எனலாம். இது உலகம் முழுவதிலுமுள்ள தத்துவஞானிகளின் கவனத்தை ஈர்த்த பெருமைக்குரியது. “உலகில் தர்மம் அழிந்து, அதர்மம் ஒங்கும் போது துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து, தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக, காலத்துக்குக் காலம் நான் பூமியில் அவதரிக்கிறேன்” என கிருஷ்ண பரமாத்மா, பகவத் கீதையில் இவ்வாறு அர்ஜுனுக்குக் கூறுகிறார்.

“வியாசர் இயற்றிய மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் பகவத் கீதை யுத்தகளத்தில் கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையே நடைபெறும் உரையாடல் வடிவில் அமைந்துள்ளது. இதை எப்படித் தெய்வத்தின் குரலாக ஏற்பது? வியாசருடைய எண்ணங்கள் தானே இவை என இன்று மெத்தப்படித்த அறிவாளிகள் கேட்கலாம். ஆனால் தெய்வத்தின் குரலே ஞானிகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படுகிறது என்பது வரலாற்று உண்மை.

உலக வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் மேற்படி கீதை வாசகத்தின் உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பகவத் கீதை, உலகில் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சமயத்துக்குரிய கோட்பாடுகள் என்றில்லாமல் உலகம் அனைத்துக்கும் பொதுவான தத்துவங்கள் இதில் கூறப்பட்டிருப்பதால் உலகப் பொதுமறையாக இதைக்கொள்ளலாம் என்பது சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற மெஞ்ஞானிகளின் கருத்து. அவ்வாறே அது ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது.

க.தங்கேஸ்வரி

கலாசார உத்தியோகத்தர்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை கிழக்கிலங்கையின் சங்கப்பலகை

- புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் -

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் எனது இனிய நண்பர். என்னை இனங்கண்டு கொண்ட காலத்தில் இருந்து அவர் எனது நட்பினைப் பெரிதும் விரும்பினார். நாம் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசிக்கொள்வோம். இலக்கண இலக்கியங்களில் எனக்கு அதிக பரிச்சயம் உண்டாயினும் புலவர்மணியின் நட்பினால் நான் அறிந்திராத எத்தனையோ விடயங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவரிடத்தில் நேரடியாகவும், அவரது நூல்களை, கட்டுரைகளை வாசித்த போதும் நிறையக் கற்றிருக்கின்றேன். அவருக்கு ஒரு தனிப்பாணி உண்டு. 'வெண்பாவில் புகழேந்தி' என்றுதான் நான் படித்திருந்தேன். புகழேந்தியின் வெண்பாக்களால் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்டவன் நான். புலவர்மணியின் வெண்பாக்களைப் படித்தபோது அவரிடம் தனிப்பட்ட ஒரு வாஞ்சை எனக்கேற்பட்டதை நான் இன்றும் நினைவு கூர்ந்து பார்க்கிறேன்.

புலவர்மணியவர்கள் இன, சமய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர். என்னோடு நட்புப் பூண்டிருந்தமையைக் கொண்டு மட்டும் நான் இதனைக் கூறுவிலலை. அவன்பர் பூபதிதாசர் போன்ற இந்திய முஸ்லிம் அறிஞர் பெரு மக்களுடன் மட்டுமன்றி இலங்கையின் இஸ்லாமிய தமிழ் அறிஞர்கள் அனைவரிடமும் அவர் நட்புப் பூண்டிருந்தார் என்பதை அவர் பலமுறை எனக்குக் கூறியிருக்கின்றார். மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவியபோது உபதலைவர்களுள் ஒருவராக என்னையும் தேர்ந்து கொண்டமையில் அவரது பங்களிப்பு அதிகம் என்பதை நான் அறிவேன். அவரது தலைமையில் மட்டக்களப்பு தமிழ்ச் சங்கம் பொலிவுபெற்றது. அதில் அங்கம் வகிக்கக்கூடியதை மையை நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

புலவர்மணியவர்கள் இன்மையான சபாவம் உடையவர். கொண்ட கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுக்காதவர். நிறைந்த கல்வி ஞானத்தால் அவரிடம் திடமான உறுதியுடன் இருந்ததைக் கண்டிருக்கின்றேன். அரசியல் ரீதியாகவும் அவர் கொண்ட கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்காதவர். உறவு முறைக்காகத் தன் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாறாதவர். ஆயினும் குடும்பத்தைப் பேணுவதில் கவனமுடையவர் என்றே கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். உறவு வேறு அரசியல் வேறு என நினைத்தவர். அரசியல் ரீதியாக அவருக்கும் எனக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருந்தபோதும் எமது நட்புக்கு அது இடைஞ்சலாக இருக்கவில்லை.

புலவர்மணியிடம் நான் நிறையக் கற்றிருக்கின்றேன். சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளாரின் மாணவர்களில் ஒருவன் நான் என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். தமிழ் இலக்கண இலக்கிய வகுப்புக்களில் நான் ஒரு முன்னணி மாணவன் என்பதால் நான் அவரிடம் பலமுறை பாராட்டுக் களைப் பெற்றிருக்கின்றேன். அதனைச் சொல்வதில் எனக்கு மிகுந்த திருப்தி உண்டு. யாப்பிலக்கணத்தை நான் நன்கு அறிந்திருந்தபோதும் நான் அறியாதவையும் உண்டு என்பதைப் புலவர்மணியவர்கள் பலமுறை நிரூபித்துக் காட்டியிருந்தார். உதாரணத்துக்கு ஒன்றைக் கூறுவேன். எதுகை மோனைகளுக்கான விடயப் பரப்பில் ஒருமுறை அவர்களோடு நான் உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன். அதுவரை என்னைச் சந்திக்காத ஒரு விடயத்தை அன்று அவர்கள் எனக்குக் கூறினார்கள். 'ஒற்றடுத்து எதுகைகள் பொருந்தும்' என்னும் விதியே அது. நான் மகிழ்ந்து போனேன். இந்த வழி ஒரு கவிஞனுக்கு எந்த அளவில் கைகொடுக்கும் என்பதை மரபு தழுவி கவிதை படைக்கும் பாவல்லாருக்கு விளங்கும். அன்றைக்குப் பின்னர் அந்த சுதந்திரத்தை நான் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டேன். இப்படிப் பல நுணுக்கங் களைப் புலவர்மணி எனக்குச் சொல்லித் தந்துள்ளார்கள்.

'புலவர்மணியவர்கள் கிழக்கிலங்கையின் சங்கப் பலகை' என இக்கட்டுரைக்கு நான் தலைப்பிட்டிருக்கிறேன். கிழக்கிலங்கையின் அத்தனை புலவர் பெருமக்களும் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்மணி என்னும் சங்கப் பலகையில் தமது ஆக்கங்களை வைத்து அனுமதிபெற்றே அரங்கேற்றினர் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். புலவர்மணி ஒரு சிறந்த உரைகல். தம்முடைய ஆக்கங்கள் தூய்மையான தங்குமா என்பதை அந்த உரைகல் வெளிய படுத்தும் என்பதில் புலவர் பெருமக்களுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தது.

புலவர்மணி அவர்களிடத்தில் எப்போதும் நான் எனது ஆக்கங்களை முன்வைப்பேன். சிலவேளை நேரில் சமர்ப்பிப்பேன். சிலவேளை தபாலிலும் அனுப்பிவைப்பேன். சிரமம் நோக்காது மிகவும் நுணுக்கமாக அவற்றைப் பார்வையிட்டு எனக்குத் தருவார்கள். குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவார்கள். 'இதுசரிதான், இப்படியிருந்தால்இன்னும் அழகாக இருக்கும்' என்று அழகிய மாற்றங்களைச் செய்து தருவார்கள். சிலவேளை "அடேயப்பா...! எத்தனை அழகாக இருக்கிறது"

என்று பாராட்டிப் புகழ்ந்து என்னை உற்சாகப் படுத்துவார்கள். துபலில் பதில் அனுப்பும் போதும் இவ்வாறான கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டு அனுப்புவார்கள்.

புலவர்மணியிடம் எனது 'நபிமொழி நானாற்பது' என்னும் நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை நான் கொடுத்து அதனைப் பார்வையிடுமாறு கேட்டிருந்தேன். சில நாட்களின் பின்னர் அவர்களிடமிருந்து எனக்கொரு கடிதம் வந்தது. பிரித்துப் பார்த்தபோது உள்ளே ஒரு வெண்பா மட்டுமே இருந்தது. அது.

வெண்பாவில் என்னைநீ வென்றாய் ஷரிபுத்தீன்
நண்பாவென் நாமம் உனக்களித்தேன் - பண்பாளா
வாழி அறபுதமிழ் உள்ளளவும் வாழிநீ
வாழிநம் தன்பு மலர்ந்து.

என்பதே. எனக்குத் தலைகால் புரியவில்லை. அத்தனை மகிழ்ச்சி. 'வெண்பாவில் என்னைநீ வென்றாய்' என்னும் வார்த்தையை வெண்பாப் புலியின் அகத்தின் வெளிப்படாய் நான் பெற்றுக்கொள்வதென்றால் இலேசுப்பட்ட காரியமா? அவர்கள் அப்படிச் கூறினாலும் எனக்கு மமதையோ அன்றிப் பெருமையோ ஏற்படவில்லை. மாறாக அவர்களது பாராட்டில் என்னை நான் புரிந்து கொண்டேன். அன்றியும் 'நண்பாவென் நாமம் உனக்களித்தேன்' என்னும் அடி அவர்களுக்கு என்மனதில் சிம்மாசனம் அமைத்துக் கொடுத்துவிட்டது. புண்ணியம் அத்தனையும் தாரைவார்த்துக் கொடுத்த கர்ணனுக்கு எனது இதயத்தில் வாழும் புலவர்மணி அவர்கள் எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவர் அல்லர். 'தான் விரும்பிய தொன்றையே தனது சகோதரனுக்கும் அளித்தல்வேண்டும்' என்னும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாக்கு இங்கு நிதர்சனமாகியது. தான் விரும்பிய புலவர்மணி என்னும் நாமத்தை எனக்கு மகிழ்வோடு அளித்த பெருந்தகையை எண்ணும்போதெல்லாம் இதயம் விம்முகின்றது. கண்கள் பனிக்கின்றன.

புலவர்மணி அளித்த அந்தப் பட்டயம் மட்டும் எனக்கு போதும் என்றே கருதி வருகின்றேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் பல பட்டங்கள் எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை யெல்லாம் நான் மதிக்கின்றேன். அளித்த பெருமக்களுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். இருந்தபோதும் புலவர்மணி தந்த புகழாரம் அவற்றுக்கெல்லாம் சிகரம். ஒரு பெறுமதியான நெஞ்சத்து வாழ்த்து அது. அது என்னோடு எப்போதும் வாழும். புலவர்மணியின் வாழ்த்துக் கிடைத்த அன்றே நானும் ஒரு வெண்பாவில் பதில் அனுப்பிவைத்தேன்.

பேரறிஞர் போற்றும் புலவர் மணியையா
பாரதிய நீங்கள் வரைந்தளித்த - சீரியநல்
வாழ்த்துரைக்கு நன்றி வழங்கினேன் தீந்தமிழைக்
காத்திடுவ மொன்றிக் கலந்து.

என்னும் எனது பதில் கிடைத்ததும் எமது இல்லத் துக்கு அவர்கள் வந்தார்கள். 'தமிழகம்' என்னும் வீட்டுப்பெயர் பலகை எமது வீட்டு முன்கவரில் இருந்ததைப் பார்த்து அதுபற்றிய ஒரு குட்டிப் பிரசங்கத்தை என் மக்கள்முன் நிகழ்த்தி அவர்களை வாழ்த்தினார்கள். அன்று அவர்களுக்கு என் மனைவி மக்கள் பகல் விருந்து படைத்தார்கள். என் மக்கள் 'டேப்டுகோடரில்' புலவர்மணியின் பாடலை அவர்களைக் கொண்டே பாடச்செய்து பதிந்து எனது பாடலைத் தொடர்ந்து என்னைப் பாடச்செய்து பதிந்து கொண்ட நிகழ்வு மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமானது.

புலவர்மணியின் பகவத்கீதை வெண்பா நூல்கள் ஒரு அற்புதப் படைப்பாகும். கீதை என்னும் சமயநூல் ஒன்று உண்டு என்பதை தமிழ் மக்கள் அறிந்து வைத்திருந்தார்களாயினும் அதனைக் கண்டதில்லை, அதன் உள்ளடக்கத்தைப் புரணமாக அறிந்து கொண்டதில்லை. கண்ணனின் கீதோபதேசத்தை படித்து, விளங்கி அதனைத் தமிழ் மக்களுக்கு புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வெண்பாவில் யாத்துச் சமர்ப்பித்த சிறப்புக்கு எதை நிகர்சொல்வது? கதைகளில், கட்டுரைகளில் கீதோபதேசத்தின் சில பகுதிகளை நம்மால் படிக்க முடிந்திருந்தபோதும் புலவர்மணி யின் பகவத்கீதை வெண்பா நூல்களின் மூலமே சிறிது விரிவாக அதனை அறிய முடிந்தது. தமிழ்பேசும் மக்கள் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு எத்தனை கடப்பாடுடையவர்கள் என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டிதில்லை.

புலவர்மணியவர்கள், உள்ளத்தால், கல்வியால் நிறைந்த புலமையால், உருவத்தால், உடையால் முழுச் சைவத்தின் பிம்பமாகவே திகழ்ந்தார்கள் என்பதை அவரை அறிந்த அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். தன்னுடைய சைவ நெறியில் அவர் எத்தனை பூரண மனிதராக இருந்தார் என்பதைச் சைவப் பெரியார்கள் அறிவர். சைவ சித்தாந்தக் களை அவர் எம்மிடம் விளக்கிக் கூறும் சிறப்பு அவருக்கு மட்டுமே கைவந்ததாகும்.

புலவர்மணியின் அந்திம காலத்தில் அவரது மக்கள் அவரது பிறந்த நாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர் என்பதைக் கேள்விப்பட்டபோது அவரை என்னுள்ளம் மனமார வாழ்த்தியது. அவரது மக்கள் அவருடைய கல்வி மேன்மை யளவில் தம்மை உயர்த்திக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் தமது தந்தையின் மனம் மகிழுமாறு கல்வியில் உயர்ந்து, நல்ல உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். புலவர்மணியின் மக்கள் எனும் தகுதியை அவர்கள் காப்பாற்றியிருக்கின்றனர்.

புலவர்மணியின் மறைவு கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் கத்தை மட்டுமன்றி அவரை அறிந்து வைத்திருந்த அனைத்து தமிழ் முஸ்லிம் அறிஞர் பெருமக்களையும் அதிர்ச்சியடையச் செய்தது. குடும்பத்தார் தமது தலைமையை இழந்தனர். அறிஞர் பெருமக்கள் தமது கலைப் பெட்கத்தை இழந்தனர். அவரது மாணவர்கள் தமது கண்ணியத்துக்குரிய ஆசானை இழந்தனர். அவரது ஈழக்கிரகைக்கு வருகை தந்திருந்த மக்கள் வெள்ளம் புலவர்மணி தேடியிருந்த செல்வாக்கினை நிதர்சனப்படுத்தியது. எனது இனிய நண்பரின் பூதவுடலுக்கு நானும் ஒரு பாமாலையைச் சூடினேன். என்னால் வழங்கக் கூடிய, அந்தப் பெருமகன் ஏற்கக்கூடிய பெறுமதி அதுதானே!

புலவர்மணி இறந்தாலும் அவரது புகழுட்பு அழியாது நிலைத்துவிட்டது. வருடாவருடம் அவரது நினைவு தினங்கள் அவர் வாழ்ந்த தலங்களிலும் தலை நகரிலும் கொண்டாடப்படுகின்றன. அவரது மகனார் திருவாளர் விஜயரட்ணம் அவர்கள் தமது தந்தையைப் பற்றிய 'தமிழ் தந்த புலவர்மணி' என்னும் நூலினை தமிழறிஞர்களது தந்த புலவர்மணி என்னும் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருப்பதை எனது மக்கள் மூலம் அறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். கண்பார்வை குறைந்துவிட்ட எனக்கு அதனைக் கண்டு மகிழும் பாக்கியம் இல்லாமற்போனமை துரதிஷ்டமே. அந்தத் தொகுப்பில் புலவர்மணிக்கு நான் பாடிய சரமகவியும் இடம் பெற்றிருப்பதாக அறந்து மகிழ்ந்தேன். புலவர்மணியின் நூற்றாண்டு நிகழ்வுகளில் என்னால் கலந்து கொள்ள முடியாமை துர்ப்பாக்கியமே.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் வாழ்க்கையும் இலக்கியப் பணியும்

தாஜுல் அதீப். எஸ்.ஏ.ஆர்.எம்.செய்யித் ஹஸன் மௌலானா நிந்தவூர்.

பொதுமக்கள் நலம் நாடிப் புதுக்கருத்தைச் சொல்க
புன்கருத்தைச் சொல்லுவதில் ஆயிரம் வந்தாலும்
அதற்கொப்ப வேண்டாமே! அருந்தமிழர் மேன்மை
அழிப்பாரை பேற்றுதற்கும் ஏடுபல வாழ்ந்தால்
எதிர்ப்பதொன்றே தமிழர்களின் எழுதுகோல் வேலை
(புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன்)

1. விருதுகளும் பட்டங்களும்:

மட்டக்களப்பு மண்டிரைத் தாயகமாகக் கொண்டுள்ள
புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் குருக்கள்மடத்
தைப் புகுந்தமனையாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். இலங்கைக்
கலைக்கழகம், ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலம் என்பவற்றின்
முன்னாள் உறுப்பினர். அரசாங்க பரிசுடப்பகுதி. இலங்கை
வானொலி கல்வி ஒலிபரப்பு, தமிழ்ப் பாடநூற் சபை
என்பவற்றின் ஆலோசனை உறுப்பினராக இருந்து
சேவையாற்றியவர்.

புலவர்மணி, பண்டிதமணி, சித்தாந்த ஞானபானு,
மதுரகவி, கவியரசு, பன்மொழிச்சைவமாமணி, இலக்கிய
வித்தகர் எனப்பல சிறப்புப் பட்டங்கள் இவருக்கு வழங்கப்
பட்டன. 1997ஆம் ஆண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு
இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது.
புலவர்மணி என்னும் பட்டம் மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கலை
மன்றத்தினால் சூட்டப்பட்டது. புலவர்மணி அவர்கள் தாமே
எழுதிய 'உள்ளதும் நல்லதும்' என்னும் நூலில்

“எத்தகைய பட்டங்கள் என்மீது சுமத்தப்பட்டபோதிலும்
'புலவர்மணி' என்னும் பட்டமே எனக்குத் தாங்குவதற்கு
இலேசாயிருக்கிறது. உள்நூர்ச் சுமையாதலால் இதை
இலேசாகத் தாங்குகின்றேன். 'புலவர்மணி' மக்கள்
மத்தியில் வாழ்கின்றது.”

என அடக்கத்துடன் கூறுகின்றார்.

2. வசனநடை:

புலவர்மணியின் வசனநடை தெளிவும் இனிமையும்
உடையது. அன்னாரின் வசனநடைக்கு உரைகல்லாக திகழ்வது
'உள்ளதும் நல்லதும்' 'பாலைக்கல்' முதலான நூல்களாகும்.
புலவர்மணியின் கவித்துவத்தை அன்னாரின் கவிதைகளில்
பரக்கக் காணலாம். ஐயா அவர்களின் தத்துவச்
சிந்தனைகளுக்கு விளக்கமாகத் திகழ்வது பகவத் கீதை
வெண்பா நூலினை விளக்கக் செய்யும் சிந்தனை மரபாகும்.

ஐயா அவர்களின் வாழ்க்கை ஏனையோருக்கும் ஒரு
படிப்பினை. 'உள்ளதும் நல்லதும்' என்னும் நூலின் மூலம்
இதனை அறிகின்றோம். 'தினபதி' 'சிந்தாமணி' என்பவற்றின்
ஆசிரியர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் புலவர்மணி அவர்களின்
மாணாக்கன். அன்னார் 'உள்ளதும் நல்லதும்' என்னும் நூலின்
முன்னுரையில்,

'இல்லாததையும் பொல்லாததையும் எழுதாமல்
புலவர்மணி அவர்களின் பண்பட்ட உள்ளம்
உள்ளதையும் நல்லதையுமே எழுதவிழைந்தது.
அப்படியே அவர் அமரராகும் வரை எழுதியும் வந்தார்.'

என்பார். ஐயா அவர்களும் எழுதுகோலின் பணியை
குறிப்பிடும் போது,

'எனது எழுதுகோல் எவர் ஒருவரின் உடம்மையோ
உள்ளதையோ புண்படுத்தாது. நல்லதை
எழுதுகின்றேன். நல்ல நோக்கத்துடன் எழுதுகின்றேன்.
நல்ல பாணியில் எழுதுகின்றேன்.'

எனக்கூறி அறிவுரை பகர்கின்றார்.

எட்டின மட்டும்பாயும் ஏவுகணை இவ்வுலகில்
எட்டாத தூரமெல்லாம் ஏகியே - பட்டுருவிப்
பாயும் எழுதுகோல் பாவிப்போம் நாமதனை
நேசக் கரம்பிடித்து நின்று.

என இலக்கியப் பிரகடனமாக இலக்கண அமைதி காண்கின்றார். இது எழுத்தாள நண்பர்க்கு நான் சொல்லும் வாசகமே. நானே எனக்கு முதற்பிரமாணமாக இதை எடுத்துக் கொண்டேன். எனக்கூறுகின்ற பண்பு அன்னாரின் மேதா விவசத்தைக் காட்டுகின்றது. 'எழுதுகோலைக் கொண்டு கற்றுக் கொடுத்தான்' (96:3:4) என்னும் வாக்கியம் குர்ஆனில் உண்டு. 'வாளைவிட எழுதுகோல் வலிமை மிக்கது' (The pen is mightier than the sword) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதுண்டு. இத்தகைய எழுதுகோல் ஆளுவோருக்கு ஐயா அவர்களின் அறிவுரை வாழ்வு கொடுக்கும்.

3. குருவணக்கம்:

புலவர்மணி ஐயா அவர்களின் கல்விமேம்பாட்டுக்கும் தமிழ்ப்புலமைக்கும் அத்திவாரமிட்டவர்களில் முக்கியமானவர்கள் மூவர். பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் இளமைப் பருவத்தில் சூடாமணி நிகண்டு, கந்தபுராணம், பாரதம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம் முதலிய நூல்களை வித்துவான் சந்திரசேகர உபாத்தியாயரிடம் கற்றவர். ஆறுமுகநாவலரின் காவிய பாடசாலையிலே சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்களிடமும் மகா வித்துவான் கணேசையர் அவர்களிடமும் முறையாகப் பாடங்கேட்டார். விபுலாநந்த அடிகளின் தொடர்பால் அறிவை வளப்படுத்திக் கொண்டார். அத்தகைய செந்தமிழ்ச் சிவரங்கனின் அத்திவாரம் புலவர்மணியைச் சான்றோராக்கியது. இராமலிங்க அடிகள் புலவர்மணியைச் சுட்டும்போது 'வாழையடிவாழையென வந்த திருக்கூட்டம்' என்பர். புலவர்மணி அவர்கள் கருவிலே திருவுடையவர்கள் மட்டுமன்றி வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்.

'வண்மைத் தமிழ்க்கு வரம்பு வடமொழியின்
உண்மைத் தெளிவுக் குரையாணி - கண்மணியென்
சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவனடி
சென்னிக் கியான்செய் சிறப்பு'

என பகவத்கீதை வெண்பா நூலில் குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு குருவணக்கம் பாடியுள்ளார். ஐயா அவர்கள் தனக்கு பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்த நல்லசிரியர்களை பாட்டிலும் உரைநடையிலும் நிலமலை. நிறைகோல் மாட்சியாக பெருமைப்படுத்துகின்றார். ஐயா அவர்களின் குருபக்தி மனப்பாங்கு அன்னாரை இலக்கிய உலகில் மலைவிளக்காக இலக்கிய கலாநிதியாக உயர்வடையச் செய்தது. திருமந்திரம் விளக்கும் குருநெறி மாண்பு அன்னாரின் வாழ்க்கையை வளமாக்கியது எனலாம்.

'தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவரு சிந்தித்தல் தானே.

எனக் கூறும் திருமூலர் சிந்தனையின் வியாபகக் கருத்தை உளங்கொண்ட கவிதைப் பண்புகளை புலவர்மணியின் கவிதைகள் மூலம் அறிகின்றோம்.

4. விபுலாநந்தரால் ஆட்கொள்ளப்படுதல்.

பெரியார்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சம்பவங்களை யொத்த தகவல்களை புலவர்மணி அவர்கள் வாழ்க்கை

வரலாற்றிலும் படித்து மகிழ்கின்றோம். பெரியார்களின் வாழ்க்கை முன்மாதிரி மற்றவர்களுக்குப் படிப்பிணையூட்டு வதாகும். ஐயா அவர்களின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சி மதுரை மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் வைத்து நடந்ததாகும்.

மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் விபுலாநந்தஅடிகள் இருப்பதைக் கேள்வியுற்று புலவர்மணி அவர்கள் அங்குச் சென்றார். 'மங்கம்மாள் சத்திரத்தில் அடிகளாரின் அறைவாயிலை அணுகி முகத்தைக் காட்டிக்கொண்டு அமைதியாக நின்று என்னைக் கண்டதும் விரைந்து வந்து இரும்பைக் காந்தம் இழுப்பது போல் அவர் என்னை இறுகத் தழுவிக்கொண்டார். இரண்டு நிமிஷம் ஒரு பேச்சுமில்லை. பரமஹம்ஸர் கைப்பட்ட நிரேந்திரர் போல ஆகிவிட்டேன் நான். பரிசுதிட்சை கிடைத்துவிட்டது. இனிநான் வேறுமனிதன்' என 'உள்ளதும் நல்லதும்' நூலில் மதுரைச் சத்திரத்தில் என்னை ஆட்கொண்டார் ஈழத்துறவி' என்னும் கட்டுரையில் எழுதியுள்ளார். இவ்வரலாற்றை வைத்து எழுதப்பட்டதே பகவத்கீதை வெண்பாவில் உள்ள கீழ்க்காணும் சமர்ப்பணச் செய்யுள்.

சங்கத் தமிழ்மதுரைச் சத்திரத்தில் வைத்தெம்மை
அங்கு வசமாக்கி அருள்செய்தே - தங்கியெம்
புத்தி புகுந்த விபுலாநந்தர் பொன்னடிக்கண்
வைத்தநீநூல் நெஞ்சே வணங்கு.

5. பகவத்கீதை வெண்பா:

புலவர்மணி தத்துவஞானச் சிந்தனைகள் நிரம்பியவ ரென்பதை புலவர்மணியின் எழுத்துக்கள் மூலம் அறிகின்றோம். இந்திய தத்துவஞானம் பற்றிப் பேசுபவர்கள் பகவத்கீதை யுண்மை உணர்ந்தவர்கள்.

'கடமைபுரியும் மக்களுக்கெல்லாம் பகவத்கீதை ஓர் உத்தமவழிகாட்டி. மனக்கவலைக்கு மருந்து. அறியாமை இருள் நீக்கும் அறிவெளி. இகபுராசாதனமாய்மைந்த இனிய தத்துவம். சாதிசமயப் பொதுநிதி. காலதேசங்கடந்த ஞானக் கருவூலம். பகவத்கீதை தருகின்ற திருச்செல்வம் சமத்துவ புத்தியே. இதுநூல் முழுவதிலும் பரந்து கிடக்கும் செழும் பொருளாகும்.' என கீதைநெறித் தத்துவம் கூறுகின்ற புலவர்மணியவர்கள். தான் பகவத்கீதை வெண்பா பாடியவர லாற்றையும் அந்நூலின் முகவுரையில் கூறுகின்றார்கள்.

ஆங்கில நாட்டுக் கவிஞர் வேர்ட்ஸ்வோர்த்தின் இலக் கியம் துன்பச் சூழலில் அல்லற்பட்ட ஒருவருக்கு எத்தகைய மனவமைதியை கொடுத்தது என்பதை பின்வரும் சம்பவம் நமக்கு விளக்குகின்றது. (மு.வரதராசன் - இலக்கிய ஆராச்சி)

"..... என் மனநிலைக்கு வேர்ட்ஸ்வோர்த்து பாட்டுக்கள் மருந்தாக இருந்தன. காரணம் என்ன? அவை ஸூத்து அழகை விளக்கவில்லை. அகத்து உணர்ச்சியையும் அந்த உணர்ச்சி யோடு இயைந்த கருத்தையும் அழகின் எழுச்சியோடு எடுத்துரைத்தன. உணர்ச்சிகளின் பண்பாடாக அவை இருந்தன. அத்தகைய பண்பாட்டையே என்மனம் நாடியது. அவற்றில் அகமகிழ்ச்சிக்குரிய நல்விருந்து எனக்குக்கிடைத்தது.

அருளமைந்த கற்பனை இன்பம் கிடைத்தது. அவற்றை யெல்லாம். பெற்று நுகரலாம். போராட்டமோ குறைபாடோ அங்கு இல்லை. மனிதனுடைய உடல்நிலையும் சமுதாயச்

குழிநிலையும் சீர்ப்பச் சீர்ப்ப அவைமேலுஞ் சிறந்து அமையக் கூடியன. வாழ்க்கையின் பெரிய பொல்லாங்கு எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்ட பிறகு பெறத்தக்க நிலையான இன்பம் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை அப்பாட்டுக் களால் யான் அறிந்தேன். அற்றுந் பயனாக உடனே யான் முன்னிலும் நன்னிலையெய்தி மகிழ்ச்சியுற்றேன்..."

என்று 1928 ஆம் ஆண்டில் தான் அடைந்த அனுபவத்தை ஜான்ஸ்டுவார்ட்மில் என்பவர் தம்வாழ்க்கை வரலாற்றில் எழுதியுள்ளார். ஆங்கிலக் கவிஞரின் பாட்டுத் தொகுதியளித்த பெரும்பயன் இது. இதேபோன்று புலவர்மணி யின் அவலம் மிகுந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆறுதல் அளித்த அருமருந்தாக பகவத்கீதை இருந்ததை பின்வரும் நிகழ்வு நமக்குணர்த்துகின்றது.

6. பகவத்கீதை வெண்பா தோன்றிய விதம்:

புலவர்மணி அவர்களின் மனைவியாரை கொழும்பு ஆசுபத்திரியில் வைத்தபோது ஞானச்செல்வம் அவர்களின் வீட்டில் ஐயா அவர்கள் தங்கினார்கள். பரிசோதனையின் பின் வைத்தியரிடமிருந் தங்கள் மனைவிக்கு சத்திரசிகிச்சை வேண்டியதில்லை. வைத்தியசாலையில் சிலநாள் தங்கினால் குணமாகும் என்று கூறியபோது 'உடல்நிலை சமனாயிருக்கக் கண்டேன்.' வருணிக்கமுடியாத துன்பம். வருணிக்க முடியாத இன்பமாயிற்று. அங்கு இருபத்து எட்டு நாள் தங்கியிருந்த ஐயா அவர்களுக்கு அமைதிக்காக ஏதும் புத்தகம் இருக்குமோ எனப்பார்த்தார். ஆம். அங்கு பாரதியார் மொழி பெயர்த்த பகவத்கீதை கிடைத்தது. 'மெய்ஞானச் செல்வமாகிய அந்நூல் இருளிலும் துன்பச் சூழலிலும் எனக்கோர் இன்ப ஒளியாக அமைந்துவிட்டது.' மனைவியாரின் உடல்நிலைபோன்று எனது மனநிலையும் சமனாயிற்று. ஒவ்வொரு சுலோகமும் வெண்பாவாக எழுதப்பட்டது.

மேலே கூறப்பட்ட ஜான்ஸ்டுவார்ட்மில் என்பவருக்கு வோர்ட்ஸ் வோர்த் கவிதைகள் எவ்வாறு பயன்பட்டதோ, புலவர்மணியின் வாழ்க்கையில் பகவத்கீதை எவ்வாறு உத்தம வழிகாட்டியாய் அமைந்ததோ அதேபோன்று ஐயா அவர்களின் உயர்ந்த இலக்கியப்படைப்பாகிய பகவத்கீதை வெண்பாவும் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு உதவவேண்டும் உத்தம வழிகாட்டியாய் திகழும் வண்ணம் ஆவன செய்யவேண்டும். புலவர்மணி அவர்களின் பகவத்கீதை வெண்பாவும் அன்னார் எழுதியுள்ள விளக்கவுரையும் விசேடமானது. தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் கூட இத்தகைய ஒரு ஆக்கத்தை பகவத்கீதைக்கு எழுதவில்லை. திருக்குறளின் பெருமையை உலகறியச் செய்ய சான்றோர்களால் திருவள்ளுவமாலை பாடப்பட்டது. அதேபோன்று உலகத்துமிழர்கள் அறியும் வண்ணம் பகவத்கீதை வெண்பா நூலுக்கும் அறிஞர் பெருமக்களால் பெரும் புலவர்களால் ஓர் ஆக்கம் எழுதப்படவேண்டும். அவ்வாக்கம் கவித்துவம் உடைய தாயிருக்கவேண்டும். எதிர்காலத்தில் இத்தகைய பணியினைச் செய்வதற்கு மட்டக்களப்பு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றம் முன்வரவேண்டும்.

7. இலக்கிய இரட்டையர்:

தனது வித்தையிற் தோழராக விளங்கிய பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு 1978ஆம் ஆண்டு இலக்கிய

கலாநிதிப்பட்டம் கிடைத்தபோது எழுதிய கீழ்க்காணும் கடிதம் வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த ஓர் இலக்கியப் பாலம் மட்டுமல்ல ஒரு இலக்கிய வரலாறுமாகும். என்பின்னவன் பெற்ற செல்வம் ஒரு இலக்கிய வரலாறுமாகும். அன்பின்னவன் பெற்றதன்றோ என்ற கம்பநாடன் கவிதை உயிர் அடியானேன் பெற்றதன்றோ என்ற கம்பநாடன் கவிதை உயிர் பெற்று வாழ்கின்ற கடிதம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் புலவர்மணி அவர்கள் பாராட்டும் வாழ்த்தும் அனுப்பியிருந்தார்கள். அவர் கூறுகிறார் -

"இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணியும் நானும் ஒரே மரத்தின் இரண்டு கிளையில் ஒருமிக்க பழுத்த இரண்டு பழங்கள். அவர் சற்றே இளையவர். சுக்கிரபூசை பெறுவதற்கு உரியவர். என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியானேன் பெற்றதன்றோ. பண்டிதமணிக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தமையால் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தன்னையே கௌரவித்துக்கொண்டது. பல்கலைக்கழகத்துக்கு என்மனம் நிறைந்த பாராட்டு உரியதாகும். பாராட்டுவிழா இனிது நிறைவுறாக. கலாநிதிப்பட்டம் பண்டிதமணியை அடைந்ததால் அது தனக்கே ஒரு மதிப்பை பெற்றுள்ளது. இனிய பண்டிதமணி என்னும் காரணப்பெயர் அன்பனுக்கு இயற்பெயராக கலாநிதி பண்டிதமணி என வழங்குவோம்.

பண்டிதமணியின் திருவருளால் நீதி வாழ்க. தமது உடைமையையும் தம்மையும் திருவருளுக்கே அர்ப்பணஞ் செய்து வாழ்க" என வாழ்த்தினார்கள்.

8. புலவர்மணியின் பெருந்தன்மை:

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் இலக்கியப்பணிபற்றி பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் பத்திரிகையிலும் வானொலியிலும் விமர்சன உரை நிகழ்த்தியோர் பலர். அவர்களில் ஒருவர் இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) அவர்கள். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்ற தலைவராகவும் சிலகாலம் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். ஐயா அவர்களோடு அன்புமணி அவர்களுக்குருந்த தொடர்பை சிறிது சுட்டிக்காட்டலாம்.

1950 களில் புலவர்மணி ஐயா மட் அரசினர் கல்லூரியில் (தற்போது இந்துக்கல்லூரி) தமிழ் ஆசானாக கடமையாற்றிய காலத்தில் அன்புமணி அக்கல்லூரியில் இலகிதராக கடமையாற்றினார். அப்போது இருவருக்கும் நெருக்கமான தொடர்பு இருந்தது. பின்னர் அன்புமணி மட் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கச் செயலாளராகவும் தலைவராகவும் 1960களில் பணியாற்றிய காலத்தில் இருவருக்குமிடையே இலக்கிய உறவும் மலர்ந்தது. "பகவத்கீதை வெண்பா" பிரதியொன்றை புலவர்மணி ஐயா அவர்கள் அன்புமணிக்கு வழங்கியபோது அதில் "கூரியமதியும் சீரியபண்பும் கொண்ட அன்புமணிக்கு எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.க.தா.செல்வராஜகோபால் (கனடா) வெளியிட்ட "புலவர்மணிக்கோவை" நூல்வெளியீட்டிலும் இவரது பங்களிப்பு உண்டு.

"பெரியோரை வியத்தல் இலமே

சிறியோரை இகழ்தல் அதனிலும் இலமே"

என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் வரிகளுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்தவர் புலவர்மணி என்பதை இச்சம்பவம் நிறுவுகிறது அல்லவா?

ஈழத்தின் இருமணிகள்

ஆசிரியமணி அ.பஞ்சாட்சரம்

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி - 1899 ஆம் ஆண்டு புண்ணிய காலமாகும். புண்ணிய காலங்களில் ஜனனமா கின்றவர்கள் சான்றோர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பது அறிஞர் கூற்று.

ஈழத்தமிழகத்தில் கிழக்கே ஏகாம்பரப்பிள்ளை பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் வடக்கே சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் 1899 ஆம் ஆண்டிலேயே தோன்றினார்கள். பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 08.01.1899ல் தில்லை மன்றோர் பிறந்தார்கள். ஏகாம்பரப்பிள்ளை சின்னத்தம்பி என்பவர்களே பெற்றோர்கள். கலியுகத்தில் கண்கண்டதெய்வம் எனப் போற்றப் பெறும் தில்லை மன்றோர் திருமுருகனே குலதெய்வம்

கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 27.06.1899ல் மட்டுவிலிற் பிறந்தார்கள். பெற்றோர்கள் சின்னத்தம்பி வள்ளியம்மையார் ஆவர். சின்னத்தம்பியாரை ஊரில் தருமர் என்று அழைப்பார்கள். தனங்கிளப்பு, காரைத்து விளையகர் கணபதிப் பிள்ளையின் குலதெய்வம்.

பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் புலவர்மணியாகவும் பண்டிதமணியாகவும் பிரகாசிப்பதற்கு அத்தியாவரமாக அமைந்தது வண்ணார் பண்ணை நாவலர் காவிய பாடசாலையே எனலாம்.

அந்தக் காலத்தில் கோயில்களில் உற்சவகாலங்களில் புத்தக விபாபாரம் செய்துவந்தவர் மட்டுவில் செ.தம்பிமுத்துப் பிள்ளை அவர்கள். பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் கணபதிப் பிள்ளை அவர்களும் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு இவரே காலாயிருந்தார். தங்கள் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டிய உத்தமர்தான் மட்டுவில் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்று இருவரும் நன்றி பாராட்டி இருக்கிறார்கள். இருவரும் 1917ஆம் ஆண்டிலேயே நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் சேர்ந்தவர்கள். கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் சேர்ந்தவரான மட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை புலவரது மகனாரான திரு.வே. நடராசா B.Sc அவர்களே பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர் களையும் நாவலர் பாடசாலைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

திரு.ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மட்டக்களப்பில் இருந்து திருக்கோணமலை ஊடாகப் பருத்தித்துறைக்குக் கப்பல்மூலம் வந்து சேர்ந்த கதை மிகவும் சுவாரசியமானது. பருத்தித்துறையில் திரு.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களை வரவேற்றவர் இருவர். திரு.வே.நடராசா அவர்கள் ஒருவர். மற்றவர் சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

புலவர்சிகாமணி சன்னாகம் ஸ்ரீமத் அ.குமாரசாமிப் புலவர் அவர்கள். அங்கே நாவலர்காவிய பாடசாலை ஆசிரியர். பெருங்கல்விமான். பூ.முருகேச பண்டிதரின் மாணவர். தமது குருநாதரான புலவர் அவர்களை நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் என்பார் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். சங்கப்பலகை என்பார் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

நாவலர் காவிய பாடசாலையில் அப்பொழுது மாணவர் பன்னிருவர். செந்தமிழ்பரிபாலனசபை நடத்திய வாய்மொழிப் பரீட்சையில் முதலாம் பரிசினைத் திரு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் இரண்டாம் பரிசினைத் திரு.ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அர்களும் பெற்றவர்கள். முறையே சீவகசிந்தாமணியும் இராமாயணமும் இருவருக்கும் பரிசாக வழங்கப்பெற்றன.

நாவலர் காவிய பாடசாலையிற் புலவர்களிடம் கற்றுக் கொண்டிருந்த பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் புலவரவர்களது சன்னாகம் இல்லத்துக்குச் சென்று பாடங்கேட்பதுமுண்டு

இந்தக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் உத்தி யோகமாயிருந்தவர் கொக்குவில் ச.பாரத்தினமுதலி யரவர்கள். நாவலரிடம் பாடங்கேட்டவர்; நல்ல படிப்பாளி. சிறந்த கவிஞருமாவார். சிதம்பரத்தில் இடம்பெற்ற சைவசித்தாந்த மகாநாட்டுக்கு விசேட அழைப்பின் பேரில் சென்று தலைமை தாங்கியவர். ஸ்ரீமத். அ.கு.புலவரவர்களுக்கு மிக்க மரியாதை செலுத்தி வந்தவர்.

முதலியாரவர்கள் கொக்குவில் இருந்து கச்சேரிக்கு குதிரை வண்டிலிற் போய்வருவது வழக்கம். மாலை நேரம். குதிரை வண்டி நாவலர் விதிவழியாகவே வரும். நாவலர் பாடசாலை வாசலிற் குதிரை நின்றுவிடும். புலவர்களின் காவிய வகுப்பு முடிவும் வரை காத்திருந்து அவரையும் குதிரை

புலவரவர்களது மரணச்செய்தியை அறிந்தவரான ஏ.பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பின்வருமாறு பிரலாபிக் கின்றார்.

மண்மந்ததை அணியிழப்ப
மாணவர்தம் மதியிழப்ப
எண்கடந்த தமிழறிஞர்
இழைத்திடுதல் செயலிழப்ப
கண்ணகன்ற புடலியுள்ளார்
கலங்கியும் வலியிழப்ப
விண்ணக நீ யடைந்தசெயன்
மிகக்கொடிது மிகக்கொடிதே.

தங்கள் குருநாதரான புலவர் பெருமானின் மறைவு குறித்து இரு மாணவர்களினதும் சோகம் இருந்தவாறு!

குதிரை வண்டி கொக்குவில் சதுக்கத்தை அடைந்த
தும் தம்மை இறக்கும்படி வற்புறுத்துவார் புலவரவர்கள்.
முதலியாரோ "ஐயா உங்களுடன் பேசிப் பல சந்தேகங்களை
நீக்கி வரும்புகிறேன். மருதனாமடம் வரையும் போலோம்"
என்பார் சபாபெத்தின முதலியார் அவர்கள். இது வழக்கமாக
நடைபெற்று வரும் காரியமாகும்.

ஒருநாள் குதிரைவண்டி மருதனார்மடத்தை அடையச் சிறிது தாமதமாயிற்று புலவரவர்களை இன்றுப்காண வில்லையே என்று எண்ணியவராய் இருள்கூழ்ந்து வரும் அந்த நேரத்தில் இராமநாதன் கல்லூரி வாசலில் குறுக்கும் மறுக்குமாக நடந்துகொண்டு இருந்தார் இராமநாதன் துரை அவர்கள்.

குதிரைவண்டியிலிருந்து இறங்கினார் டுலவர் அவர்கள். பெண்கள்படிக்கும் பாடசாலை வாயிலில் அதுவும் இருளு கின்ற நேரத்தில் ஆண் ஒருவர் உலாவுவது நல்லதல்லவே என்ற குறிப்புத் தோன்ற “யாரது படலையில்” என்று கேட்டார் டுலவர் அவர்கள்.

“நான்தான் ஜெமான்” என்றார் இராமநாதன் துரை அவர்கள்.

“எத்தனை யாகங்கள் செய்ததோ” என்று ஹாஸ்யமாக குரல்கொடுத்தார் புலவரவர்கள். “புலவரவர்களே வாருங்கள், வாருங்கள், ஏன் இவ்வளவு நேரம் தாமதம்” என்று குசலம் விசாரிதாராம் இராமநாதன் துரை அவர்கள். சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்களை எஜமான் என்று மற்றவர்கள் கூறும் வழக்கமும் இருந்தது. புலவரவர்களும் மற்றவர்களைக் கண்டு மசியாத தன்மை உள்ளவர்கள்.

கதையோடு கதையாக இந்தக்கதையை எங்களுக்குச் சொன்னவர் பண்டிதமணி அவர்களே.

1921-ஆளவில் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மட்டக் களப்புக்கு போய்விட்டார். நாவலர் காவிய வகுப்பில் ஒருவர் தான் எஞ்சியிருந்தார். சி.கணபதிப்பிள்ளை.

09.03.1922ல் புலவரவர்கள் சிவபத்ம் அடைந்தார். தமிழ் உலகு கண்ணீர் சொரிந்தது.சுகுடாட்டில் புலவரவர்களின் புகை உடலுக்குத் தீழுட்டினார்கள். அன்புக்குரிய மாணவரான சிகணபதிப்பிள்ளை கதறி அழுதார்.

செந்தமிழும் ஆரியமுந் தேர்ந்து வீறித்
தேயமெலாம் சென்றிலகும் சீர்த்தி ஒன்றே
இந்தநில மிசையிருப்ப இணையி லாத
எண்ணில்பல கவிதழைத்த இனியவாயும்
அந்தமலாக் கவிகள்பல எழுதி வைத்த
அம்புபுநீர் திருக்கர்ப்பும் அந்தோ! அந்தோ!
இந்தனத்திற் செந்தழலில் உருகிவிய
யாமிதனைப் பார்த்திருத்தல் எண்ணே! எண்ணே!

நாவலர் காவிய பாடசாலையில் தங்கியிருந்த கணபதிபிள்ளை அவர்கள் தொடர்ந்து கற்று மதுரைப் பண்டிதப் பரீட்சையில் சித்திபெற்றார். கணபதிபிள்ளை அவர்கள் மதுரைப் பண்டித பரீட்சையிற் சித்தியெய்தியதைப் பாராட்டி நாவலர் தமையனார் புத்திரர் ஸ்ரீமத். த.கைலாச பிள்ளை, சி.க.அவர்களுக்குப் பொற்பதக்கக் குட்டிக் கௌரவித்தார். ஆசிரிய கலாசாலையிற் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டவரான பண்டிதர் சி.கணபதிபிள்ளை அவர்கள் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தார்.

பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் கிறிஸ்து மதத்தினருக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பால் அவர் பசுமலைக்குச் சென்றார். அங்கு பரசமயப் பிரவேசஞ் செய்ய விடாது தடுத்து ஆட்கொண்டார் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார். மீண்டும் தாயகம் நோக்கி வந்தார். ஆசிரியரானார். ஆசிரிய கல்லூரியில் விரிவுரையாளருமானார் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்.

பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் 1951ம் ஆண்டிலேயே புலவர்மணி பண்டிதமணி, ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றார்கள் என்பது ஈண்டு விசேடமாக குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் ஆதரவில் திருநெல்வேலி பரமேசுவரக் கல்லூரியில் தமிழ்விழா நடந்தது. ஒரு சாலை மாணாக்கர்களான இரு நண்பர்களும் உச்சமாகப் பேசினார்கள்.

பண்டிதர் சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் பேச்சினை 13.05.1951 ஞாயிறு தினகரனில் "தமிழ்ச்சாறு" என்ற தலையங்கத்தில் அதன் ஆசிரியர் எழுதியதுடன் "பண்டிதமணி" என்றும் குறிப்பிட்டார். பண்டிதர் சி.கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஆணார்கள்

அதே ஆண்டில் மட்டக்களப்பு தமிழ்க்கலை மன்றத்தின் சார்பின் பெருவிழா எடுத்து அவ்விழாவில் கவிராஜகேசரி பண்டிதர் ஆசபாபதி அவர்கள் ஏ.பெரியத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு “புலவர்மணி” என்ற பட்டத்தினை வழங்கினார்கள்.

“எத்தனை பட்டங்கள் என்மீது சுமத்தப்பட்டாலும் புலவர்மணி எனும் பட்டமே எனக்குத் தாங்குவதற்கு இலேசாயிருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் ஏ.பெரியதம்பி பிள்ளை அவர்கள்.

01.12.1952 ல் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் புலவர்மணி அவர்களுக்குப் "பண்டிதமணி" என்ற பட்டத்தினை வழங்கிப் பாராட்டியமை சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாகும்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணி மற்றும் 20.05.1990 ஞாயிறு முற்பகல் மட்டக்களப்பு மாநகரசபை மண்டபத்தில் இருவர் பெரியார்கள் சார்பிலும் விழா எடுத்தது. புலவர்மணி அவர்களது நூலான மீட்சிப் பத்தும் பண்டிதமணி அவர்களது நூலான செந்தமிழ் களஞ்சியமும் பண்டிதமணி நினைவு மலரும் வெளியீடு செய்யப்பட்டன. விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கியவர் மிகவும் தகுதிப்பாடுகள் உடையவர். மஹாவித்துவான் F.X.C. நடராசா அவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தும் குறித்த விழாவுக்கு பலரும் சென்றிருந்தார்கள்.

பத்திரிகைகளில் இருவரது பெருமைகளை அருமையாக எழுதினார்கள் பிரபல எழுத்தாளர்கள்.

19.05.1990 சனிக்கிழமை சஞ்சீவி (உதயன்) பத்திரிகையில் கருத்துக் கலசம் பகுதியில்

"மட்டக்களப்பு நாளை இரண்டு தமிழ் வித்தகர்களை நினைவு கூருகிறது ஒருவர் கிழக்கிலங்கை தந்த தமிழ்மணியான புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, மற்றவர் வடக்கிலங்கை தந்த தமிழ்முனியான பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை. ஈழத்தமிழ் மண்பெற்றெடுத்துப் பெருமை சேர்த்த இரண்டு பிள்ளைகளுமே பெரும் தமிழ் ஆழிகள்.

என்று பத்திரிகையாசிரியர் அழகாகத் தெரிவித்துள்ளார் தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் பிரதம ஆசிரியர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள்,

"பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் வசன நடையிலே ஈடு இணையற்றவராக விளங்கினார். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் கவிதை பாடுவதிலே ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவராகத் திகழ்ந்தார்"

என்று 15.10.1989 சிந்தாமணி பத்திரிகையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாவலர் முயற்சிகளுக்கு சிலை நிறுவ எடுத்தமுயற்சிகளுக்குப் புலவர்மணி அவர்களும் பண்டிதமணி அவர்களும் பேராதரவு நல்கினர். நல்லூர்க்கந்தசாமி கோயிலின் தெற்கு வீதியில் ஸ்ரீ.சு.கார்த்திகேச ஐயரவர்களிடம் இருந்து ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட அம்மையினான் வளவை (5 பரப்பு 12 குழி) ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் சபையினர் குத்தகையாகப் பெற்று அந்த இடத்தில் நாவலர்சிலையை நிறுவினார்கள்.

அதனையொட்டி நீதியரசர் வீரவாகு சிவசப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற பெருவிழாவைப் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தொடக்கி வைத்தார்கள். புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் சிறப்பாகச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். நாவலர் மாணவர் பரம்பரையினர் என்ற வகையால் புலவர்மணி அவர்களுக்கும் பண்டிதமணி அவர்களுக்கும் நாவலர் சபையினர் அளித்த கௌரவம் மகத்தானது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு 31.05.1978 அன்று இலக்கிய கலாநிதி என்னும் உயர்தர விருதினை பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் வைத்து வழங்கியது. இலங்கைத்தமிழர் வரலாற்றில் இலக்கியகலாநிதி என்ற கௌரவ விருதினை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட முதலாவது தமிழ் அறிஞர் பண்டிதமணி அவர்களே. சகபாடியான பண்டிதமணி அவர்களை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கௌரவித்தமைமைய அறிந்து மனங் குளிர்ந்து வாழ்த்தினார்கள் புலவர்மணி அவர்கள்.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி.சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது கந்துபூரணம் தஷகாண்டம் உரைநூல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலை மண்டபத்தில் அரங் கேற்றப்பட்ட சமயம் (25.01.1967) குதாசலம் அடைந்தவரான புலவர்மணி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற தஷகாண்டம் உரைநூல் சிறப்பு விழாவில் (02.03.1967) பங்கு பற்றிக் கந்துபூரண கலாசாரம் குறித்து நீண்டதொரு உரையை நிகழ்த்தினார்கள்.

புலவர்மணி அவர்கள் தமது குலதெய்வமான தில்லை மண்தூர் திருமுருகன் மீது பாடிய பதிகத்துக்கு சுவாமி விபுலாந்த அடிகளார் வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம் வெகு பிரசித்தானது. புலவர்மணி அவர்களது பாடல்களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் விமரிசனஞ் செய்து பாராட்டியவர் பண்டித மணி அவர்கள். கீதை வெண்பா அணிந்துரையில் "ஏ.பெரியதம்பி எனதன்பன்" என்று உரிமையுடன் கூறியுள்ளார்.

பண்டிதமணி அவர்கள் தமது குலதெய்வமான தணங்கிளப்பு காரைத்தா விநாயகர் மீது ஊஞ்சல் செப்துள்ளார். அருள் கனிந்த பாடல்கள். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரவர்களைத் தங்கத்தாத்தா என்று அழைத்தவரான பண்டிதமணி அவர்கள் புலவர் அவர்களது இலங்கை வளம் என்ற நூலுக்கு நீண்டதொரு விமரிசனம் செய்தார்கள். அதனால் மனப்பூரிப்பு அடைந்தவரான நவாலியூர்ப் புலவர் அவர்கள் "வண்டமிழ்தமறி பண்டித மணியே" என்று பாராட்டி உலகை மகிழவைத்தார்.

கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் புலவர்மணி அவர்களுக்கு இலக்கிய கலாநிதி என்ற பட்டத்தினை அவர்கள் இல்லாத நிலையிலும் வழங்கிக் (1997) கௌரவித் துள்ளமை மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரியதே.

2.11.1978ல் புலவர்மணி அவர்கள் அமரத்துவமடைந்தார்கள். 13.03.1986ல் பண்டிதமணி அவர்கள் இயற்கை எய்தினார்.

"ஒரு கொம்பிற் பழுத்த இருகனிகள், ஒருவர் பண்டித மணி மற்றவர் புலவர்மணி. பண்தமணி நாவலர் வழி, புலவர்மணி விபுலாந்தர்வழி. இருவரும் மணி, பொள்ளமணி" என்றார் இலக்கியகலாநிதி மஹாவித்துவான் F.X.C. நடராசா அவர்கள்.

புலவர்மணி, பண்டிதமணி இருவரது சேவையும் அதனால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட புகழும் உலகுள்ளவரை நிலத்து நிற்கும் என்பது ஒரு தலை

புலவர்மணியின் நூல்கள்

வித்துவான் ந.நாகலிங்கம்

1. மண்கூர்ப்பதிகம்:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் புலவர்மணி பெரியதப்பிள்ளை தலைசிறந்தவர். இவருடைய புலமைக்கும் கவித்துவத்துக்கும் இணையாக எவரையும் காண்பதற்கு.

சங்கநூல்களையும் இலக்கியங்களையும் இலக்கணத்தையும் முறையாகப் பயின்றவர். இளமையிலே கவிபாடும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராக இருந்தார். தாம் பிறந்த ஊராகிய மண்கூரிலிருக்கும் முருகன் மீது மண்கூர்ப்பதிகம் என்னும் நூலை முதலில் இயற்றினார். இந்நூலின் சிறப்பையுணர்ந்த விபுலாநந்த அடிகளார் நூலைப்பற்றியும் ஆசிரியரைப்பற்றியும் வழங்கிய பாயிரச்செய்யுளில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“மண்கூரில் உறைமுருகன் மலரடிக் கோர்
திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றான்
கண்டிரு மினிய மொழிப் பெரியதம்பி
பிள்ளை என்னும் கவிவல்லோனே”

இவ்வாறு புலவர்மணியின் முதலாவது நூலே விபுலாநந்த அடிகளாற் பாராட்டுப் பெற்றதெனின் புலவர்மணியின் கவிதா சக்தியை எம்போன்றவர்கள் எடைபோடமுடியுமா?

2. விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்து:

புலவர்மணியின் நன்மாணாக்கருள் ஒருவர் பண்டிதர் க.சந்திரசேகரி. இவர் யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிடப் பாஷா விருத்திச் சங்கப் பண்டித பரீட்சையிலும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டித பரீட்சையிலும் தேறியவர். புலவர்மணியிடம் செய்யுள் இயற்றலை முறையாகப் பயின்று பலத்தனிச் செய்யுள்களையும் வாழ்த்துப் பாக்களையும் பாடியவர். யேசு காவியம், தனிநாயக அடிகளார் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர். இவர் புலவர்மணியை குருக்களமடத்திலுள்ள புலவரகத்தில் அடிக்கடி சந்தித்து வருபவர். ஒரு நாள் இவர் சென்று போது புலவர்மணி அவர்கள் வாதநோயால் பீடிக்கப்பட்டு உடம்பு முழுவதும் மருந்தெண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நேரத்தில் அன்றைய புதினத்தான் ஒன்றில் விபுலாநந்த அடிகள் நோயுற்று கொழும்பு பொது மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று வருவதாக வெளிவந்த செய்தியைப் புலவர்மணியிடம் கூறினார். புலவர்மணிக்கு தமது நோயைப் பற்றிய கவலை தீர்ந்து அடிகளார் சுகமடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் மேலிட்டது. தமது உடல்நிலை அவரைக் கொழும்பு சென்று பார்ப்பதற்கு இடங்கொடுக்க வில்லையே என்று வருந்தினார். எனினும் அடிகள் மன நிம்மதியடைய வேண்டுமென்பதற்காக பண்டிதர் சந்திரசேகரி

யைக் கொண்டு தாம் பாடும் பாடல்களை எழுதுவித்தார் அதை அன்றைய தபாலிலேயே கொழும்பு மருத்துவமனை யிலிருக்கும் அடிகளாருக்கு அனுப்பிவைத்தார். தாம் நோயுற்ற நிலையிலிருந்தும் நினைத்தவுடனே பாடியவைதாம் விபுலாநந்தர் மீட்சிப்பத்து எனும் நூல். இப்பாடல்களின் பொருட் செறிவும் கவிச்சிறப்பும் உணர்ந்த புலவர்மணியின் நண்பர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இம்மீட்சிப்பத்து புலவர்மணியின் புலமை உணர்ச்சியின் உருக்கப்பிழிவு என வியந்துள்ளார். புலவர்மணி ஒரு பிறவித் கவிஞன் என்பதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது.

3. பகவத்கதை வெண்பா:

புலவர்மணியின் நூல்கள் யாவற்றுள்ளும் சிரோமணி யாய் விளங்குவது பகவத்கதை வெண்பாவாகும். வெண்பா விற்புகழேந்தியென்பதை வெண்பாவிற்பெரியதம்பி என மாற்றிக் கூறவைத்தவை இவ்வெண்பாக்களே. மேலும் பாட்டுக் கொரு புலவன் பாரதியென்பதையும் பாட்டுக்குப் பெரியதம்பி எனும்படி செய்தவையும் இப்பகவத்கதை வெண்பாக்களே. பகவத்கதை கருமயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் என மூன்று பாகங்களாக வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வீரகேசரியில் ஞாயிறு தோறும் பகவத்கதை கருமயோகப் பாடல்கள் 1944இல் வெளிவந்தபோது அதைக் கண்ணுற்று விபுலாநந்த அடிகளார் புலவர்மணியைக் கொழும்பு ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண சங்க மடத்துக்கழைத்து அங்கு நல்லறிவாளர் சபை முன் அடிகளார் தலைமையில் வெண்பாக்களை விரித்துரைக்கச் செய்து அருளாசி வழங்கினார். பின்னர் 16.12.51 இல் முன்னாள் அமைச்சரும் அறிவாளரும் ஆகிய சு.நடேசபிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் பேரறிவாளர் அவைக்குழுத்தில் வண்ணனைவத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் அரங்கேற்று விழா நடந்தது. அவ்வேளை உடுவில் பண்டிதர் வ.மு.இரத்தினேஸ்வர ஐயர் அவர்கள்

செஞ்சொல்லும் செம்பொருளும் சேர்ந்து மிளிர்வடைய மிஞ்சுமிசை வீறுகொள வெண்பாவால் - தஞ்சமென நற்பகவற் கீதை நவின்றிட்டான் ஆரமிர்தாய்ச் சொற்பெரிய தம்பியெனச் சொல்

எனவியந்து பாடினார்.

மட்டக்களப்பு நகரமண்டபத்தில் 2.3.1963இல் அரசு வெளியீடாக பகவத்கதை வெண்பா (கருமயோகம்) வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. அவ்வேளை மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை முன்னாள் விரிவுரையாளர் பண்டிதர் செ.பூபாலபிள்ளையவர்கள் இந்நூலாசிரியரை வியந்து பத்து பாக்களைப் பாடினார். அவற்றுள் ஒன்று.

ஈழ மணிப்புவன் இன்னிசைநற் பேச்சாளன்
ஆழ அறிவுடைய ஆசிரியன் - தோழனாம்
பண்டித மாமணிசெய் கீதை படிப்பதற்கு
அண்டரமு தொத்த தறி.

இவ்வாறு அறிஞர் பலரால் பாராட்டப்பட்டதிநூல்.
இதைத்தொடர்ந்து டிசம்பர் 1974இல் குருக்கள்மடம் இந்து
சமய அபிவிருத்திச் சபையினரால் பகவத்கீதை பத்தியோகம்
வெளியிடப்பட்டது. அடுத்த பகுதியாகிய ஞானயோகம் நவம்பர்
1976இல் சுன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலையால்
வெளியிடப்பட்டது. இவ்வாறு பகவத கீதை முழுவதையும்
தமிழுலகு படித்துய்யுமாறு புலவர்மணி வடிங்கியுள்ளார்.

4. புலவர்மணி கவிதைகள்:

புலவர்மணி அவர்கள் தனிப்பாடல்கள் பலபடியுள்ளார்
அவற்றுட் சிலவற்றைத் திரட்டி 'புலவர்மணி கவிதைகள்'
என புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றம்
1980ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. இக் கவிதைத் தொகுதியில்
படித்து நயப்பதற்கும் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கும் உரிய பல
கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இலங்கை மணித்திரு
நாடெங்கள் நாடே என்னும் பாடல் பாரதியின் செந்தமிழ்
நாடென்னும் போதினிலே என்னும் பாடலுக்கு இணையானது.
வாழிகல்லோயா நங்கை எனும் பாடல் சிலப்பதிகாரக்
கானல்வரிப்பாடல்களை நினைவூட்டும். 4.2.1948இல் இலங்கை
சுதந்திரம் பெற்றபோது பாடிய சுதந்திரகீதம் வாழ்க தமிழ்
மொழி என்ற பாரதி மெட்டில் அமைந்தது.

“வாழ்க இலங்கை மணித்திரு நாடு
வாழிய வாழியவே
வாழ்க சுதந்திரம் வாழிய அன்னை
மணிக்கொடி வாழியவே.

இது சுதந்திர கீதத்தின் முதற்பாடல். இக்கவிதைத்
தொகுப்பு நாடும் மக்களும் குருவணக்கம், தமிழ் மொழியும்
தமிழ்ப் புலவரும், சான்றோர், கடவுள் வணக்கம், தனிப்பாடல்கள்,
சிந்தனை என பலவேறு தொகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.
இன்று இலங்கையிருக்கு நிலையை அன்றே உணர்ந்தவர்
போல் புலவர்மணியவர்கள் பாடியுள்ளார்.

பல்லினமும் பல்மொழியும் பல்மதமும் வாழ்நாட்டில்
வல்ல பெரும்பான்மை வகுப்பாட்சி - பொல்லாது
மற்றதுபோ தாமல் மதச்சார்பும் கூடுமேல்
மற்றினங்கட் கேதுசம வாழ்வு

இவ்வாறு பல தீர்க்க தரிசனப் பாடல்களைப் புலவர்
மணியின் கவிதைகளிற் காணலாம்.

இன்று புலவர்மணியிருந்தால் அன்று பாடிய பஸ்வண்டி
பயணத்தை எவ்வாறு மாற்றிப்பாடுவாரோ தெரியாது அன்று
பாடியது இன்றைக்கு எவ்வளவு பொருத்தமென்பதைப் பாருங்கள்.

மனமும் விறைத்து மார்பும் விறைத்து மாதர்கன
தனமும் விறைத்து தாங்காத வெப்பம் தகித்திடவா
சனமும் விறைத்ததான் மேலாணையேற்றச் சமனடைவி
சனமு முறைப்பதென் வஸ்பயணம் பெருஞ் சங்கடமே.

கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும்
நன்முத்துக்கள். சிந்திய சில முத்துக்களைப் பொறுக்கி நூலில்
கோர்க்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் மறைந்திருக்கும்
முத்துக்களையும் தேடியெடுத்து மாலையாக்க வேண்டியது
அறிஞர்கடின். இக்கவிதைத் தொகுதியில் விபலாநந்தர்
மீட்சிப்பத்து, காளிகாமடு கற்பகவிநாயகர் ஊஞ்சல் என்பனவும்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

5. பதிகங்கள்:

இவற்றைவிட புலவர்மணி அவர்கள் பலபதிகங்
களையும் இயற்றியுள்ளார். கொக்கப்படிச்சோலை தான்தோன்றிச்
சரர் பதிகம், சித்தாண்டிப்பதிகம், மாமாங்கப்பதிகம் என்பன
குறிப்பிடத்தக்கவை.

புலவர்மணி செய்யுளியுற்றலில் வல்லவர் என்பதை
அவரியுற்றிய நூல்கள் மூலம் நன்கு அறிவோம். அவர் வசன
நடையிலும் வல்லவர் என்பதை அவர் பகவத்கீதை
வெண்பாக்களுக்குக் கொடுத்துள்ள விளக்கம் மூலமும்
சிந்தாமணி வார இதழில் எழுதி வெளிவந்து பின்னர்
மட்டக்களப்புப் புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் வெளியிட்ட
'உள்ளதும் நல்லதும்' என்று நூல் மூலமும் அறியலாம்.
'உள்ளதும் நல்லதும்' என்னும் நூலில் இருந்து புலவர்மணியின்
வாழ்க்கை வரலாற்றின் பெரும்பகுதியை விளக்கிக்கொள்ளலாம்.
புலவர்மணி ஆக்கிய இன்னுமோர் உரைநடை நூல்
பாலைக்கலியாகும். இப்பாலைக்கலியில் எட்டுத்தொகை
நூல்களில் ஒன்றாகிய கலித்தொகையிலிருந்து பாலைக்கலி
பதினாறு பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுக்கு நல்ல
உரைவிளக்கம் செய்துள்ளார். இந்நூல் புலவர்மணி நினைவுப்
பணிமன்றத்தினால் 1991 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

6. நாமகள் இலம்பகம்:

புலவர்மணி கவிதை, கட்டுரை என்பவற்றோடு நல்லாது
நாடகம் எழுதுவதிலும் வல்லவர் என்பதை சீவக
சிந்தாமணியிலுள்ள நாமகள் இலம்பகம் என்னும் பகுதியை
நாடகமாக எழுதி விவேகநாதன் பத்திரிகையில் 1928ஆம்
ஆண்டு வெளியிட்டதன் மூலம் அறியலாம். இந்நாடகம்
படிப்பதற்கும் நடிப்பதற்கும் ஏற்றவகையில் நன்கு தயாரிக்கப்
பட்டது. ஆனால் இன்னும் நூல்வடிவில் வெளிவரவில்லை.
இதை விரைவில் அச்சேற்ற வேண்டிய பொறுப்பை
மட்டக்களப்புப் புலவர் நினைவுப்பணிமன்றம் பொறுப்பேற்கு
மானால் நல்லதொரு தமிழ் நாடகநூல் தமிழ் கூறும்
நல்லுலகுக்குக் கிடைக்கும்.

7. அச்சேறாத ஆக்கங்கள்:

இவ்வாறு புலவர்மணியின் ஆக்கங்கள் பல இன்னும்
வெளிவராமல் இருக்கின்றன. ஈழநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் என்னும்
தலைப்பில் இலங்கை வானொலியில் ஏழு உரை களைப்
புலவர்மணி ஆற்றியுள்ளார். இவை தினகரன் வார இதழில்
1954 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தன. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர்,
வித்துவான் சரவணமுத்து, வித்துவான் பூபால பிள்ளை,
வைத்தியலிங்கதேசிகர், திருமலை தகனசுந்தரம் பிள்ளை,
விபலாநந்த அடிகள், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் முதலிய
தமிழறிஞர்களைப் பற்றி இக்கட்டுரைகளிலிருந்து விரிவாக
அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

புலவர்மணி தமிழாக்களையும் முஸ்லீம் மக்களையும்
“இருதயத்தின் ஈரிதழ் போல் இந்து முஸ்லீம் மக்கள்” என்னும்
செய்யுள் மூலம் ஒன்றாகக் காண்பவர் என்பதை அறிவோம்.
அதற்குச் சான்றாக அவரியுற்றிய ‘குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு
பாடல்கள்’ என்னும் நூலுள்ளது. இந்நூலும் அச்சிட்டு
வெளியிடப்படவில்லை.

இவ்வாறு புலவர்மணியினாலியற்றப்பட்ட பாடல்கள்,
கட்டுரைகள், வானொலிப்பேச்சுக்கள் முதலியவற்றைத் திரட்டி
வெளியிட்டால் அது தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் செய்யும்
நற்பணியாகும்.

வாழ்க புலவர்மணியின் நாமம், வளர்க அவர் புகழ்.

புலவர்மணியின் “உள்ளதும் நல்லதும்”

மா.செல்வராசா

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்-
தேசிய கல்வி நிறுவகம்

“உள்ளதும் நல்லதும்”
- நூல் அறிமுகம்.

புலவர்மணி அவர்கள், தனது வாழ்வின் முக்கிய சம்பவங்ளை “சிந்தாமணி” வார இதழில் தொடர்கட்டுரையாக எழுதினார். இக்கட்டுரைகள் 1978ம் ஆண்டில் வெளிவந்தன. 50 கட்டுரைகளுடன் புலவர்மணி இத் தொடரை நிறைவு செய்தார். 2.11.78ல் புலவர்மணி அமரரான பின் இரு வாரங்களில் மட்டக்களப்பு புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் உருவானது. இம் மன்றத்தின் முதல் நூலாக “புலவர்மணி கவிதைகள்” வெளிவந்தது.

பின்னர் புலவர்மணியின் தலைமகன் அமரர் பெ.தருமலிங்கம் சேகரித்து வைத்திருந்த மேற்படி கட்டுரை நறுக்குகளைப் பெற்று “உள்ளதும் நல்லதும்” என்ற பெயரிலேயே 1992ல் இந்நூலை புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் வெளியிட்டது.

சுமார் 280 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலின் அப்போதைய விலை ரூபா 20 மட்டுமே. இந்நூலை வெளியிடுவதில் அப்போதைய மன்றத்தலைவர் திரு. அ.கி.பத்மநாதனும் செயலாளர் திரு.ம.சிவநேசராசாவும் தீவிர முயற்சி மேற்கொண்டனர்.

“எமது உடம்பு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பழம்பெட்டி” என்ற முதல் அத்தியாயத்துடன் நூல் ஆரம்பமாகின்றது. அதில் புலவர்மணி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“எட்டாண்டும் பாயும் ஏவுகணை இவ்வுலகில் எட்டாநூ நூற்றாண்டின் ஏதேனும் ஏதேனும் பட்டிருவிப் பாயும் எழுதினோல் பாவிப்போம் நாமதனை நேசக் கரம்பிடுத்து தின்ற.”

1. அறிமுகக் குறிப்பு:

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை 1899ல் பிறந்தவர். ஒரு மரபு இலக்கியவாதி. நவீன பாரம்பரிய முறைகளில் கல்வி கற்று 80 வயது வரை இவ்வுலகில் வாழ்ந்து தமிழ் மொழி, இலக்கியம் முதலிய துறைகளில் பல கௌரவப்பட்டங்களைப் பெற்று மொழி,சமயம், சமூகம் முதலிய துறைகளில் ஆழமான அறிவுடன் தொண்டாற்றி மறைந்தவர்.

கிழக்கிலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் ஓர் உன்னத நிலையை அடைந்த அவர் தமது 80 வது வயதில் எவ்வித குறிப்புகளுமின்றி சில நினைவுகளை இரை மீட்டு தனது வாழ்வின் முக்கிய சம்பவங்களை “உள்ளதும் நல்லதும்” என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகளாக எழுதினார். அக்கட்டுரைகள் பின்னர் நூலாக வெளிவந்தன.

தமிழில் பல சுயசரிதை நூல்களும் வாழ்க்கை நினைவு நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. மகாத்மா காந்தியின் “சத்திய சோதனை” டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதய்யரின் “என் கதை” முதலியவை இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. ஆனாலும் புலவர்மணியின் வாழ்க்கை நினைவுகளான “உள்ளதும் நல்லதும்” வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்புப்பெற்ற இவர் ஒவ்வொரு நிகழ்வின் பின்னணியையும் அழகாகப் பட்டம் பிடித்துள்ளார். அவர்காலச், சமய, சமூக, அரசியல், கலாசாரப் பின்னணி அவர்காலப் பெரியார்கள் தொடர்பான செய்திகள் முதலியவற்றை இவர் எழுதியுள்ள முறையில் இந்நூல் வரலாற்று இலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச் சேர்த்துள்ளது எனலாம்.

2. நூலாசிரியரின் நோக்கம்

தனது அனுபவங்கள் மூலம் புதிய தலைமுறையினர் நன்மையடைய வேண்டும் என்பதே நூலாசிரியரின் நோக்கமாக இந்நூலில் வெளிப்படுகிறது. அதைப் பின்வருமாறு அவர் கூறுகிறார்.

“நல்லதை எழுதுகிறேன்; நல்லநோக்கத்துடன் எழுதுகிறேன். நிதானமாக எழுதுகிறேன் எனக்கூறும் நூலாசிரியர் மேலும்,

“சிக்கலான எனது வாழ்க்கைப் பாதையிலே நம்பிக்கை, நன்றி எனும் இரு கால்களால் நான் நிதானமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறேன். வழியிலே கண்டதும் கேட்டதும் மிகப்பல; பலவற்றை எழுதிவைக்கவில்லை. எழுதி வழங்காதான் வாழ்க்கை நிதமும் கழுதை புரண்டகளம் என்பது நமது முன்னோரின் அனுபவமொழி”.

எழுதிக்கொடுக்காத வாழ்க்கை பயனற்றது எனவும் எழுதுதிக்கொடுப்பது தனது கடமை என்பதையும் நூலாசிரியர் ஆரம்பத்திலேயே உணர்த்திவிடுகிறார்.

தனது வாழ்வில் இடம் பெற்ற அனுபவங்கள், நிகழ்வுகள் மூலம் ஏனையோர் பாடம் கற்றுத் தத்தம் வாழ்க்கையைச் செம்மையாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே நூலாசிரியரின் உள்ளக்கிடக்கையாகின்றது.

“உள்ளதை எழுதிவைப்பது நமது பரம்பரைப் பழக்கம். உள்ளதை எழுதி வைவாமல் மறைத்து வைக்கும் பழக்கம் நம்மிடம் இடையில் வந்து புகுந்து கொண்டது. இந்த உதவாத பழக்கம் நமது சந்ததியிலும் இனிவரும் சந்ததியிலும் இனிமேலும் இடம்பெறக்கூடாது என்கிறார் நூலாசிரியர் (பக்கம்2)

“நான் எழுதிவைப்பது ஒழிந்தனவற்றுள்ளோ, அதிகம் மறந்துபோய் மறைந்துபோய்விட்டன. எத்தனை இழப்புகள் “மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக்கொண்டான்” என்று நூலாசிரியர் கூறுவதிலிருந்து மறந்து போய்விட்ட விடயங்களையிட்ட அவரது ஆதங்கமும் கழிவிரக்கமும் வெளிப்படுகின்றன. இதையிட்டு அவர் நகைச் சுவையாக, “ கொள்ளையடிக்கும் ஏகாதிபத்தியக் கும்பலிலும் பார்க்க மறப்பென்னும் பகைவன் மகாகொடியவன்” எனக் கூறுவது நமது சிந்தனைக்குரியது.

3. கட்டுரை உத்திகள்:

இக்கட்டுரைகளில் பல நவீன உத்திகள் கையாளப் பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு நிகழ்வினை மையமாகக் கொண்டு எழுதும்போது அதனுடன் தொடர்புறும் முன்னைய சம்பவங்களையும் (Flash Back) உத்தியில் இடம்பெறச் செய்கிறார் நூலாசிரியர்.

“ஒன்றைச் சொல்லும்போது அதன் ஒற்றுமைச் சம்பவங்களையும் சொல்லவேண்டும். சொன்னால் அது இலேசாக விளங்கும் அதன் சார்பும் விளங்கும். இதனால் எழுதும்போது இடைக்கிடையே இந்த முறையைக் கையாளுகிறேன்” என அவரே குறிப்பிடுகிறார்.(பக்:9)

யாழ்ப்பாணத்திற்கு கற்கும்போது வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் பாடநூலாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதற்கு மட்டக்களப்பின் நிலையை அவர் விளக்குவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த உத்தி, குறிப்பிடும் சம்பவங்களை ஒரு படம் போல மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறது. சம்பவங்களை சிக்கலில்லாத எளிய நடையில் கூறுவதால் அச்சம்பவங்கள் இலகுவாக மனத்திரையில் பதிகின்றன. சிறுவசனங்கள் இதற்கு உறுதுணையாகின்றன.

பிரபல ஆங்கிலக் கவிஞர் “ஜேன் மேஸ்பீல்ட்” ஒரு கவிதையில் “Twilight Dim in the west, Birds across என்று மாலைக்காட்சியை வார்த்தைகளில் ஓவியமாகத் தீட்டினான். அதே ஓவிய உத்தியை புலவர்மணியின் இக்கட்டுரைகளில் பரக்கக் காணமுடிகிறது.

பாத்திரங்களின் உரையாடல் தன்னிலையில் அமைந்து நாடகக் காட்சிகளாக அமைகின்றன. மொழிநடை பாமரமும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் சாதாரணமாக அமைந்துள்ளது. கல்கி, ராஜாஜி, டி.கே.சி. முதலியோரது மொழிநடையில் பழகுதமிழில் ஒரு பண்புதர எழுதுவது புதுமை.

4. மட்டக்களப்புக் கலாசாரம்:

நமது “மகாபாரதம்” ஓர் உலகமகா இதிகாசம் உலகில் உள்ள மானிடவர்க்கம் முழுமைக்கும் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. பகவத்கீதை என்னும் உபநித சாரத்தை தன்னுள் அடக்கிய பேரிலக்கியம்

அது. அத்தகையதோர் இலக்கியப் பாரம் பரியத்தை தன்னிடத்தே கொண்டது மட்டக்களப்பு என்பதை நூலாசிரியர் அறுதியிட்டுக் கூறுவதை இந்நூலில் நாம் பார்க்கிறோம்.

“மட்டக்களப்புக் கலாசாரம் பாரதமேதான்... பாரதம் தெரியாத ஒருவரை மட்டக்களப்பில் தமிழ் படித்தவராகக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பது நூலாசிரியரது கூற்று (பக்:11)

சமூகவாழ்விலும் சமயவாழ்விலும் அரசியல் வாழ்விலும் ஒரு இணைப்பு வழியைப் பின்பற்றி நடக்கும் நாடு இந்நாடு... இந்த வாழ்க்கை முறையில் மட்டக்களப்பு பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பூரண வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது” என்கிறார் நூலாசிரியர்.

இது மட்டக்களப்பின் சமய, சமூக, அரசியல் நிலை தொடர்பாக ஆய்வு செய்யும் ஒருவருக்கு மிகவும் பயனுள்ள ஒரு செய்தி. மட்டக்களப்பு வாழ் மக்களின் ஒழுக்க சீலத்துக்கு மாகாபாரதமே மூலகாரணம் என்றால் அது மிகையாகாது.

“இப்பண்பு விலாநந்தர் வருகையால் மேலும் புது உயிர்ப்பும் மலர்ச்சியும் பெற்றது” எனச் சமகால நிலையுடன் தொடர்புபடுத்திக் காணுகின்றார் நூலாசிரியர்.

ஒரு பிரதேசத்தின் பண்பாடு, அங்கு வாழும் பெரியார்களின் பங்களிப்பால் எவ்வாறு நிறைவு பெறுகின்றது என்பதையும் இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இத்தகைய கருத்துக்கள் நமது எதிர்காலச் சந்ததியினர்க்கு நாம் கையளிக்கவேண்டியவை. அதுமட்டுமல்ல, கல்வியின் நோக்கம் ஒரு நாட்டின் கலாசார விழுமியங்களை அடுத்த தலை முறையினருக்குக் கையளிப்பதாகும். புலவர்மணியும் டெனஸ் லோட்டன் போன்ற மேல்நாட்டுக் கல்வியாளர்களின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதை இங்கு நாம் காணுகின்றோம்.

5. நன்றி கூறும் நற்பண்பு:

புலவர்மணி தமக்கு நன்மைபுரிந்த ஒவ்வொருவரையும் மிகுந்த நன்றியுடன் நினைவு கூறுகின்றார். இச்சரிய பண்பை அவர்தன்வாழ்நாள் முழுக்கக் கடைப்பிடித்தார் என்பதை இந்நூல் மூலம் நாம் அறிகிறோம். சந்தர்ப்பம் வரும்போதெல்லாம் தனது ஆசிரியர்களையும் தன் உயர்வுக் குக் காரணமாக இருந்தவர்களையும் மிகுந்த மனக் கிளர்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறார். அவரது இந்த உயர்ந்த பண்பை இந்நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

“எனது உள்ளத்தில் முதலாவது தமிழ்க்குரவர் நிரந்தரமாகக் கலந்து வாழ்கின்றார். நீடுவாழ் சந்திரசேகரனாருக்கு எனது சார்பிலும் எனது சகபாடிகள் சார்பிலும் அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன்.” எனக் கூறும் புலவர்மணி இதே ஆசிரியரைப் “பகவத்கீதை வெண்பா” நூலில் குரு வணக்கத்தாலும் நினைவு கூறுகிறார்.

தனக்கு கல்வி போதித்த சந்திரசேகர உபாத்தியாயர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிய்புலவர் முதலியோரைப்பற்றி புலவர்மணி அவர்கள் யாத்துள்ள அஞ்சலிச் செய்யுள்கள் நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றன. அவரது குருபக்தி நம் கண்களைப் பனிக்கச்செய்கின்றன.

தனது ஆசிரியர்கள் மட்டுமன்றி பலவகையிலும் தனக்கு

உதவியவர்களை நன்றியுணர்வுடன் நினைவுகூரும் பெரும்பண்பு புலவர்மணியினி உள்ளப் புனிதத்தை நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய உயர்பண்பு நமது இளம் தலைமுறையினருக்கு - குறிப்பாக மாணவர்களுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஒருவருடைய நன்றியுணர்வே அவரது வாழ்க்கையை முன்னெடுத்துச் செல்லும் தனிவழி என்பதைப் புலவர்மணியின் வாழ்க்கை நிதர்சனமாகக் காட்டுகிறது.

6. நாகரிகமாற்றங்கள்:

இந்நூலின் 4வது கட்டுரையில் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த மட்டக்களப்பு நாகரிகம் பற்றிய செய்திகள் கூறப்படுகின்றன. - “கன்னக் கொண்டைதான் மட்டக்களப்பு நாகரிகம். எனக்கும் கன்னக்கொண்டை; என்போன்ற இளைஞர்களுக்கும் கன்னக்கொண்டை. இப்போது கன்னக் கொண்டையுமில்லை, குடும்பியுமில்லை. எங்கும் விரிசிகைதான் (பக்:15)

கன்னக்கொண்டை கேரள நாகரிகம் என்பதும் கிழக்கிலங்கையில் கேரளசம்பிரதாயங்கள் தாராளமாக உண்டு என்பதும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவை. (பாக்க: மட்டக்களப்புத் தமிழகம் - பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா)

இவ்வாறே உடை அலங்காரத்தையும் அதன் மாற்றங்களையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். சமூகநோக்கில் ஆராய்வோருக்கு இவை தகவல்களாக அமைகின்றன.

நூலாசிரியர் ஆங்கிலக்கல்வி பெறகல்முனைப் பட்டணத் திற்குச் செல்கிறார். பாடசாலையில் கன்னக் கொண்டை கேலிக் கிடமாகிறது. பின்னர் இவர் கன்னக் கொண்டையை நீக்கி, புதிய சிகை அலங்காரம் செய்து கொள்கிறார்; அவ்வாறே சால்வைப் போர்வையை நீக்கி சட்டை போட்டுக்கொள்கிறார்.

இவ்வாறான சிறுசிறு சம்பவங்கள் மூலம் புலவர்மணி வாழ்ந்த காலத்துப் பாடசாலை வாழ்க்கை, படம்போல் நம் மனதில் பதிக்கிறது. சேர்ட் இல்லாமல், வெற்றுடம்பில் சால்வை போர்த்திக்கொண்டு மாணவர்கள் தம்வீட்டிலிருந்து பல மைல்கள் தூரம் கால்நடையாகச் சென்று கல்வி கற்று கால்நடையாகத் திரும்புவது அந்த நாட்களில் சர்வசாதாரணமான நிகழ்ச்சி. இப்போது அதைநம்ப முடியுமா?

கல்லடியில் சுவாமி விபுலாநந்தர் நிறுவிய ஒரே ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலையான சிவானந்த வித்தியாலத்திற்கு ஆரையம்பதி முதலிய கிராமங்களிலிருந்து மாணவர்கள் இவ்வாறு சென்று கல்வி கற்பது 1926 முதல் 1950 வரை நீடித்தது.

இக்கால மாணவச் செல்வங்கள் இந்நிலையை நினைவு கூர்வது அவர்களுக்கு இப்போது இருக்கும் வசதிகளையிட்டு ஆதம்பரிசோதனை செய்து கொள்ள உதவும்.

7. ஆரம்ப பாடசாலைத் தமிழ்க் கல்வியின் சிறப்பு

ஆங்கிலம் கற்க கல்முனை வெஸ்லியன் பாடசாலைக்குச் சென்ற பெரியதம்பிப்பிள்ளை தனது சொந்த ஊரான மண்டூரில் 5ம் வகுப்புவரை கற்ற தமிழ்க்கல்வி தனக்கு நல்ல

அடித்தளமாக அமைந்தது எனக் கூறுகிறார். அதனால் 10 மாதங்களில் 5 வகுப்புகளை ஆங்கிலத்தில் கற்க முடிந்தது என்கிறார்.

அக்காலத்தில் தன்னுடன் கல்முனையில் படித்த தனது சகபாடிகளையும் நினைவு கூர்கிறார். “எனது பாடசாலைத் தோழர்கள் இன்றும் என் தோழர்களே. என் ஆசிரியர்கள் இன்றும் என் ஆசிரியர்களே. பதவி முதலிய வற்றால் வரும் உயர்வு தாழ்வுகள் எங்களைப் பிரிப்பதில்லை. மரணம் எங்களைப் பிரிப்பதில்லை. (பக்:19)

இது எவ்வளவு உயர்ந்த பண்பு! இன்று உயர் பதவியில் இருக்கும் பலருக்கு இவ்வார்த்தைகள் ஒரு கண்திறப்பாக அமையவேண்டும்.

இன்று சிறுவர்களுக்கு ஆங்கிலப் பாடத்தை ஆரம்ப வகுப்புகளிலேயே கற்பிக்க முயலும் இக்கால நடைமுறை இங்கு ஆராயத்தக்கது. இது ஒரு பொருத்தமற்ற செயல் எனக் கல்விமான்கள் பலர் விமர்சித்துள்ளனர். பாலர்களின் குழந்தை மனங்களுக்கு இது மிகவும் பாரமானது. இப்படிச் செய்வதால் உளரீதியான தாக்கம் ஏற்படலாம்.

தாய்மொழியை நன்கு கற்றுக்கொண்ட ஒரு குழந்தையே பிற மொழிகளை இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ளும் என்பதற்கு இந்நூலாசிரியர் தக்க சான்றாக அமைகிறார்.

இன்று ஆண்டு ஒன்றிலேயே குழந்தைகளுக்குத் தாய் மொழியுடன் ஆங்கிலத்தையும் கற்பிக்க மேற்கொள்ளும் முயற்சி விவேகமற்றது என்பதுடன், பிள்ளைக்கு அது மொழி மயக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும். குழந்தையுள்ளம் பூப்போன்று மென்மையானது. அதில் அளவுக்கு அதிகமான சுமையை ஏற்றுவது ஆபத்தானது.

தற்போது ஆண்டு 5 இல் ஆங்கிலத்தைக் கற்கும் மாணவர்களே திணறுகிறார்கள். இந்த நிலையில் ஆண்டு ஒன்றிலிருந்தே அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பதா? கல்வியியலாளர்கள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். புலவர்மணியின் வாழ்க்கையிலிருந்து பாடம் படிக்கவேண்டும்.

8. ஒழுக்க விழுமியக் கல்வி

பொதுவாக இன்று உலகெங்கும் பாடசாலைகளில் மாணவரது ஒழுக்கம் குறைந்து வருவதை ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பெரியோரை மதிக்கும் தன்மை படிப் படியாகக் குறைந்து வருகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் அந்நிய சிந்தனைகளின் ஊடுருவல் என்பதில் ஐயமில்லை. கீழ்வகுப்புகளில், ஆசிரியரையும் தாய், தந்தையரையும் மதித்து நடக்கும் மாணவன், உயர்வகுப்புகளுக்குச் சென்றதும் எப்படி மாறிவிடுகிறான் என்பதை நாம் அறிவோம். பல்கலைக்கழகம் சென்றதும் இந்நிலை இன்னும் மோசமாகி விடுகிறது.

புலவர்மணியின் மாணவப் பருவத்தில் பெரியோரை எப்படிக் கனம் பண்ணினார்கள் என்பதை இந்நூல் மூலமாக அறிகிறோம். பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதம் அல்லது வெகுளியுரை அதற்கேற்ப பலனைக் கொடுக்கும் எனப் புலவர்மணி கூறுகிறார். 5வது கட்டுரையில் இதைக் காணலாம். நல்லோரின் ஆசீர்வாதம் பற்றிப் புலவர்மணி இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“அன்று தொடக்கம் இன்றுவரையும் நல்லோரின் ஆசீர்வாதமே என்னை ஆளாக்கி வருகிறது.... ஆசீர்வாதம் பலப் பரிசையால் வருவதன்று பக்தி சிரத்தையால் வருவது. (பக்: 22)

இவ்வாறே நல்லோரின் வெகுளி உரை நம்மைச் சுடும் என்பதையும் அவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். தன் தந்தையின் வெகுளி உரையால் தனது அருமை நாப் முதலையின் வாயில் அகப்பட்டதை உள்ள முருகக் கூறுகிறார். இச்சம்பவம் நம் நெஞ்சைத் தொடுகிறது. அதே சமயம் புலவர்மணியின் கூற்று நம்நெஞ்சில் ஆழப்பதிகிறது. இதில் அடங்கிய உண்மை நமக்குப் பாடமாகட்டும் பெரியோரின் வெகுளுரையால்; அருளுரையைப் பெற்று இனிது வாழ்வோம் (பக்:23)

இன்றைய கொம்பியூட்டர் யுக இளைஞர்களுக்கு இவையெல்லாம் வேடிக்கையாக இருக்கலாம். ஆனால் புலவர்மணியின் அனுபவமொழியின் பின்னால் ஒரு மகத்தான உண்மை இருக்கிறது என்பதைப் பலரது வாழ்க்கை வரலாறு நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

9.சைவப்பேரியக்கமும் கல்வி வளர்ச்சியும் :

1910களில் மட்டக்களப்பில் சைவசமயத்தைப் பாதிக்கும் பல பிரச்சினைகள் தோன்றின. அக்காலத்தில் இப்பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடமுடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. எனினும் சைவப்பற்றுக் கொண்ட சிலர் ஒன்று சேர்ந்து இப்பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கத் துணிந்தனர். அதன் பயனாக “சைவப் பேரியக்கம்” ஒன்று உருவாகி மட்டக்களப்பில் சைவப் பாடசாலைகளைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டது.

சுவாமி விவேகாந்தரின் அமெரிக்க நாட்டுச் சிஷ்யை சகோதரி அவபாமியா மட்டக்களப்புக்கு வந்து கிராமங் களுக்குச் சென்று இந்தசமயப் பிரசாரம் செய்ததையும் அதனால் ஓர் எழுச்சி உண்டானதையும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். (பக்:27) 1914முதல் 1936ம் ஆண்டு வரையும் இவ்வியக்கம் நடைபெற்றதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வியக்கம் சுதேச கலாசாரத்தைப் பாதுகாக்க முற்பட்டது. அதுபற்றி அவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“சைவப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் சைவப் பள்ளிக் கூடத்திற் படிக்கவேண்டும். தேவையான பள்ளிக்கூடத்தை நாமே கட்டுவோம் என்று பெரியோரும் இளைஞர்களும் துள்ளியெழுந்து தமது தோள்களால் மரந்தடிகளைச் சுமக்கிறார்கள். கட்டிடங்கள் எழும்புகின்றன. முந்தியே இவ்வியக்கத்தில் விடுமுறைக் காலங்களில் பங்கு கொண்ட நான் இப்போது முழுநேரத்தொண்டனாகிவிட்டேன். (பக்:27) இவ்வாறு அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இது சமூகத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சியையும் அதனால் மக்களது துடிப்பான நடவடிக்கைகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இவ்வியக்கத்திற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பும் அதை நசுக்க முற்பட்ட தீயசக்திகளின் முயற்சிகளும் தோல்விகண்டன. இது மட்டக்களப்பின் ஒரு முக்கிய வரலாறு. இதில் புலவர்மணி முழுமையான பங்களிப்புச் செய்தது இங்கு

பதிவாகிறது. இது புலவர்மணியின் ஆளுமைக்கும் சுதேசப் பற்றுக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

10.யாழ்ப்பாண அனுபவங்கள்:

இந்நூலின் 7முதல் 14 வரையுள்ள கட்டுரைகள் புலவர்மணியின் யாழ்ப்பாண அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. மாணவனாக இருந்த பெரியதம்பி வெளியுலக நடப்புகளை அறிந்து கொள்ளும் நீண்ட காலப்பகுதி இது.

மணூரிலிருந்து அவர் மட்டுவில் சென்று காவியப் பாடசாலையில் சேர்ந்து தமிழறிஞர்களின் அறிமுகம் பெற்றதை ஒரு நாவல் போல சுவைபடக் கூறுகிறார் நூலாசிரியர். நகைச்சுவைச் சம்பவங்கள் பல இடம் பெறுகின்றன. புலவர்மணியின் நகைஉணர்விற்கு அவை எடுத்துக் காட்டுக்களாகின்றன.

இந்த நகைச்சுவையின் ஊடே வெளிப்படுகின்ற அக்கால யாழ்ப்பாண ஆசார்களின் கடுமை வியப்புக்குரியதாகிறது. சலவைத் தொழிலாளி கொண்டுவரும் உடுப்பை, கிணற்றடியில் உள்ள கல்லில் வைத்து தண்ணீர் ஊற்றி நனைத்து காயவைத்த பின்பே அவற்றை அணியவேண்டும் (பக்:36)

காலையில் விடியப்பறும் மூன்று மணிக்கு எழும்ப வேண்டும்.கடற்கரை அல்லது வயல் வெளிக்குப் போய் காலைக் கடன்களை முடிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் சீலை தோய்த்து முழுகவேண்டும். (பக்:36) கடுமையான விடுதி ஆசார்கள், பாடமாக்கும் பாங்கில் ஆனபடிப்பு, வாய்ப் பாடமாக ஒப்பிக்கும் பீட்சை முறை என்னவற்றை விபிக்கும் நூலாசிரியர் ஒழுக்கத்திற்கும் கல்விக்கும் இடையே உள்ள நெருங்கிய தொடர்பையும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்.

ஒழுக்கமில்லாத விடத்துக் கல்வி வராது என்னும் அடிப்படை உண்மையை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கும் ஆசிரியரின் நிலை இன்றைய மாணவ சமுதாயத்துக்கு அவசியமான போதனையாகும்.

மூன்றாண்டுக் காலத்தில் காவியப் பாடசாலையில் கற்ற கல்வியில் அவரது பாடத்திட்டத்தில் உள்ள நூல்கள் நமக்கு மலைப்பைத் தருகின்றன. - திருக்குறள், மறைசை அந்தாதி, கல்வளை அந்தாதி, திருமுல்லைவாயில் அந்தாதி, சூடாமணி நிகண்டு, நன்னூல் சூத்திரம், சமஸ்கிருத சுலோகங்கள் - இப்பெயர்கள் இன்றைய தலைமுறை யினருக்கு சிதம்பர சக்கரமாகத் தோன்றும் என்பதில் ஐயமில்லை.

11.தமிழறிஞர் தொடர்பு:

இக்காலத்தில் புலவர்மணிக்குப் பல தமிழறிஞர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டிருந்தது. பண்டிதமணி நவந்தகிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதர் சோமசுந்தம், புலவர் ச.பொன்னம்பலம் பிள்ளை, சைவப் பெரியார் ச.முமயில்வாகனம் முதலி யோரைப் பற்றி அவர்குறிப்பிடுகிறார். அவர் கூறுகிறார் -

“புலவரையாவிடம் கற்று அறிவை ஆழமாக்கிக் கொண்டேன். பண்டித மயிலவாகனனாரின் சேர்க்கையால் மனம் விசாலமாயிற்று” (பக்:39) எனக் குறிப்பிடும் அவர் யோகர் சுவாமிகளின் தொடர்பால் ஏற்பட்ட ஆத்மீக விகசிப்பையும்

குறிப்பிடுகிறார்.

இதிலிருந்து ஒரு உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். கல்வி என்பது நாம் படிக்கும் புத்தகங் களுக்குள் மட்டும் அடங்கியதல்ல. அது ஏட்டுக்கல்வி. நல்லவர்களின் தொடர்பினால் ஏற்படும் உள்ளத்தெளிவே உண்மையான கல்வி. நல்லவர்களின் நட்பும், உரையாடலும் நல்லதொரு சத்தங்கமாக அமைகிறது. நம்மை அறியாமலே நமது உள்ளத்தில் நல்ல விஷயங்கள் பதிவாகின்றன.

இவ்வுண்மையைப் புலவர்மணி இந்நூலில் அடிக்கடி கூறுகிறார். “சாயங்கால வேளைகளில் யோகர் சுவாமிகள் பண்டிதரை (விபுலாநந்தரை) நல்லார்க் கந்தசாமி கோயிலுக்கு கூட்டிச் செல்வார். நானும் பின்னால் இழுப்பட்டுவிடுவேன். உள்வீதியில் உட்கார்ந்துவிடுவோம். சுவாமி திருப்புகழ் படிப்பார்.நாங்கள் திருமுருகாற்றுப்படை படிப்போம் (பக்.42) யோகர் சுவாமிகளின் தொடர்பால் இருவரது வாழ்வும் வளம் பெற்றதெனலாம் - இது இன்றைய ஆசிரிய மாணவ குழாத்துக்கு ஒரு முக்கியமான செய்தி.

சுவாமி விவேகாநந்தரின் வார்த்தையில் கல்வி என்பது படிப்பு அல்ல அது “Man making .Character building” இதுவே கல்வியின் இலக்காக இருக்கவேண்டும்.

புலவர்மணி, தனது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் மூலம் அதை மிகத்தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

12. கவிதை எவ்வாறு உருவாகிறது:

புலவர்மணி தனது கவிதை சக்தி வளர்ச்சியடைந்த விதத்தைப் பத்தாவது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். “முன் பெல்லாம் பாட்டைப் பாடிய பின்பே பொருளைப் பார்ப்பேன். காலப்போக்கில் பொருளை உருவகம் செய்துகொண்டு பாட்டைக் காண்பேன்” என்றும்,

சிந்தனை சக்தி வளருமுன்பு, கவிஞர்கள் பாட்டு வெறும் அறிவுமயமாகவே தோன்றும்; சிந்தனை சக்தி வளர வளர கவிமய வளர்ந்து நிறைவு பெறுகின்றது என்றும் அவர் கூறுவது இன்றைய கவிஞர்களுக்கு நல்ல அறிவுரை யாக அமைகின்றது.

புலவர்மணி அவர்கள் யாத்த முதல்நூல் மண்தூர்ப் பதிகம். அந்நூலுக்கு அவரது குருவான விபுலாநந்தர் அளித்த சிறப்புப் பாயிரம் புலவர்மணியின் கவித்துவத்துக்கு தக்கதோர் சான்றுரையாக அமைகின்றது. அவரது பாடல் வருமாறு:

“பண்ணும் முகிற்குலங்கள் எமதிறைவர்
மருகர் திருப்பதியிதென்ன
வின்றோ மழை பொழியும் சிறப்பதனால்
வளம் மலிந்து மிகுந்து தோன்றும்
மண்தூரில் உறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
திருப்பதிகம் மரபிற் சொற்றான்
கண்ணும் இனிய மொழிப் பெரியதம்பிப்
பிள்ளையெனும் கலைவல்லோனே.

இத்தகைய கவித்திறன் பெற்ற புலவர்மணி இளங்கவி ஞர்களுக்கு இவ்வாறு அறிவுரை கூறுகிறார்:

“இங்கே இளங்கவிஞர்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன்.

கவி இயற்கை; கல்வியறிவால் அதை வளஞ்செய்து கொள்ளுங்கள் வளம்பெறாத கல்விபூற்று வற்றிப் போகும், அது வாழாது”

இளங்கவிஞர்களுக்கு இவ்வுரை சமர்ப்பணம்.

13. நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள்:

ஒரு எழுத்தாக்கத்தில் நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிளைப் புகுத்துவது வாசகனைக் கவரும் உத்தி என்பது யாவரும் அறிந்தது. ஆனால் புலவர்மணி அவர்கள் இந்நூலில் பல இடங்களில் தனது மென்மையான நகைச்சுவை உணர்வை இனிமையாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

கல்லடிவேலனின் நகைச்சுவை சிலவற்றை அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அவை வெறுமனே ஒரு வார்த்தையின் இரு அர்த்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

(உ-ம்) “கோச்சி வரும் கவனம்”

(கோச்சி - உனது ஆச்சி)

“உட்பிரவேசிக்கப்படாது

(உட்பிரவே- சிக்கப்படாது)

ஆனால் புலவர்மணி கல்லடிவேலனின் நடவடிக்கை களைச் சொல்லும் பாங்கில் அவரது இனிமையான நகைச் சுவை உணர்வு வெளிப்படுகிறது.

(உ- ம்) பாங்காப் பையன் கயிறிறைப் பாங்காக இழுத்துக்கொண்டிருப்பான் (ii) உள்ளே வெள்ளைத் துரையோ உள்ளூர்த்துரையோ உல்லாசமாக வீற்றிருப்பார்.

(iii) அதுமக்கள் காலமல்ல மேனாட்டு மன்னர் காலம்.

(iv) கிழட்டுத் தையற்காரன் ஊசி ஓட்டையைப் பார்ப்பது போல உள்ளேயிருந்த உள்ளூர்த்துரை அந்த நபரைப் பார்த்தார்.

இவற்றை விட கல்லடி வேலன் பற்றிய கட்டுரையில் வேறு இரு முக்கிய தகவல்கள் இடம்பெறுகின்றன. அவை:

(i) கல்லடிவேற்பிள்ளை மட்டுநகர் வித்துவான் அசுவணமுத்துவின் நண்பர். அந்த நட்பின் காரணமாக அவரது “சனிவெண்பா” என்ற நூலை கல்லடிவேற்பிள்ளை வெளியிட்டார்.

(ii) மட்டக்களப்பில் அந்தக் காலம் புகைவண்டி இல்லை. 1925ல் தான் மட்டக்களப்புக்குப் புகையிரதம் வந்தது. அப்போதைய சட்டசபைப் பிரதிநிதி திரு.ஈ.ஆர். தம்பிமுத்து அவர்களே ரயிலை மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டு வந்தவர். கல்லடிப் பாலத்தைக் கட்டுவித்தவரும் அவரே.

இதையொட்டி இன்னுமொரு விடயம் - “கல்லடிப் பாலத்துக்கு “தம்பிமுத்து வாராவதி” எனப் பெயரிட்டிருக்க லாம் எனப் புலவர்மணி அடிக்கடி நினைப்பதுண்டாம். என்ன செய்வது அப்போதைய வெள்ளைக்காரத்துரையின் மனைவியான “லேடி மனிங்” என்ற பெயரை இந்தக் கறுப்புப் பாலம் பெற்றுக்கொண்டது.

14.தண்டாமைக்கு எதிரான போர்:

வேதாந்த தத்துவத்தில் இயல்பாகவே ஓர் ஈடுபாடும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புலவர்மணியின் பகவத் கீதை வெண்பா ஞானயோகம்:

- க.கணபதிப்பிள்ளை, முன்னாள் அதிபர்.

ஒருபார்வை

1. பகவத்கீதையின் பொதுநோக்கு:

இந்திய மெய்யியற் துறை வரலாற்றில் கீதைக்குத் தனி இடம் உண்டு. பன்னெடுங்காலமாக உலகமக்கள் அனைவருக்கும் பயன்தரும் கருத்துக்களைக் கொண்ட தத்துவ இலக்கியமாக இது அமைந்துள்ளது. இந்திய தத்துவ நூல்களுள் முக்கிய மூன்று நூல்களைக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். அவை உபநிடதம், பிரம்மசூத்திரம், பகவத்கீதை என்பனவாகும். இவற்றுள் முதலில் தோன்றியது உபநிடதங்கள். இந்திய தத்துவஞான வரலாற்றில் முதன் முதல் தோன்றியதால் இது சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இதன் விளக்க உரையே பிரமசூத்திரம். இவ்விரண்டிலும் கருத்துக்கள் தெளிவாக கூட்டிவிட்டு பிரகாசிப்பது கீதையில் என்பது அறிஞர் கருத்து. இந்நூல் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதுடன் பல விளக்க உரைகளையும் கொண்டுள்ளது. இதனால் இதன் சிறப்பு எத்தகையது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்நூல் இனம், மொழி, மதம் என்பவற்றைக் கடந்து அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொதுத்தன்மையுடையதாக அமைந்துள்ளது.

கீதை என்ற சொல்லுக்குச் சொல்லப்பட்டது அல்லது உபதேசிக்கப்பட்டது என்பது பொருள். கடமையின் காரணமாக இழந்த உரிமையை பெறும் நோக்கமாக போர்க் களம் சென்ற அருச்சுனன் பாச உணர்வு காரணமாக யுத்தம் செய்யும் நிலையில் இருந்து நழுவுகின்றான். அவனுக்கு தேர்ச்சாரதியாகச் சென்ற கண்ணன் கடமையில் ஈடுபடுத்தி தரும் நிலைக்க முயற்சிக்குகின்றான். இதனால் இருவருக்கும் ஏற்பட்ட உரையாடல்களே கீதையாக பரிணமித்தது. இங்கு நாம் ஓர் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் உள்ளமே போர்க்களம். நாளாந்தம் அங்கே பல பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. அதனால் மனம் தடுமாறி செய்வ தறியாது மயங்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே அறி வென்னும் அங்குசத்தினால் அவற்றை அகற்றி சிக்கல்களில் இருந்து விடுபடுவனே அறிஞனாவான். இதன் மூலம் பிறவியின் பயனை அடையும் வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. அறிவும் தெளிந்த அறிவாக இருந்தால் மாத்திரம் சிக்கல்களில் இருந்து விடுபட முடியும்.

2. உலகப்பொதுமறை:

ஆதிசங்கரர் கீதை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அது இந்து சமயத்தின் எல்லா சாஸ்திரங்களினதும் சாரமாகவும் சுருக்கமாகவும் அமைந்துள்ளது எனக் கூறியுள்ளார். கடோப நிதத்தின் சாரமே கீதை என்றும் கூறுவர். “ஆல்டாஸ் ஹக்ஸ்லி” என்னும் மேல்நாட்டுத் தத்துவஞானி மனித வாழ்வுக்காக போராடக்கூடிய ஓர் நூல் உண்டென்றால் அது பகவத் கீதையே” என்று அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளார். “வாரன் ஹேஸ்டிங்” என்பவர் கீதையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க் கும்போது “இது இந்தியர்களின் பழமையானதோ புதுமை யானதோ அல்ல. கிழக்கிற்கோ மேற்கிற்கோ சொந்தமும் அல்ல. மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை உண்மைகளுக்காக குரல் கொடுக்கும் மனிதாபிமானம் உடைய ஓர் அடித்தளமாகும். சுருக்கக் கூறின் இப்பகவத் கீதையானது மனித இனத்திற்கே சொந்தமான குறிப்பிட்ட சில உபதேசங்களோடு மட்டும் தொடர்புடையதும் அல்ல. மறுக்கக் கூடிய எதுவித கருத்தையும் கூறவில்லை. குறிப்பிட்ட சடங்குகள் பற்றியும் கூறவில்லை. மனித வாழ்வு சீரான முறையில் தொடர்ந்து செல்லத்தேவையான கருத்துக்களையே கூறுகின்றது” என கூறியுள்ளார்.

மேலும் உபநிடதங்களைப் பசுக்கள் என்றும் பகவத் கீதையை அப்பசுக்களில் இருந்து கறந்த பால் என்றும் அதை அருந்துவபன் அருச்சுனன் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதன் மூலம் உபநிடதத்திற்கும் கீதைக்கும் உள்ள தொடர்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆகையால் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு பகவத்கீதை மட்டுமே போதும் என்னும் மெய்ஞ்ஞான உணர்வை அது வழி நடத்திச் செல்வதோடு உலகினையும் அவ்வாறு சிந்திக்க வைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

3. கீதைத்தத்துவம்:

கீதை பதினெட்டு யோகங்களையும் (Chapter) எழுநூறு சுலோகங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. யோகம் என்ற சொல்லுக்கு உடம்பாகிய கூட்டில் இருந்து பிரியும் ஆன்மா இறைவனோடு இணைதல் என்பது பொருளாகும். இது சீவாத்மா, பரமாத்மா தொடர்பை எடுத்துக் காட்டுவதோடு ஆன்மாவின்

4. இறைவனோடு இரண்டறக்கலத்தல்:

5. பற்றற்றநிலை:

தற்கு சிறந்த வழியாக ஞானமே பேசப்படுகிறது. ஞானம், துறவு, சந்நியாசம். தியாகம் என்பன ஒரே கருத்தைக் குறிக்கின்றன. துறவு அல்லது சந்நியாசம் என்பது உலகத்தை துறந்து காடு சென்று தவம் இயற்றுவதன்று. நமது பற்றுக்களை, பாசங்களைத் துறந்து செய்யும் தொழிலில் எவ்வித பயனையும் கருதாது நமக்குரிய அன்றாடக் கடமைகளை தவறாமல் செய்தலே ஞானமாகும். இதுஅறிவு நிலையும் கூட. இந்த அறிவு தூய நல்லறிவாய் இருக்க வேண்டும். ஒளவையாரும் “ஞானமும் கல்வியும் நயந்த காலை வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே” என்று பாடியிருப்பது சிந்தனைக்குரியது. சங்கராச்சாரியாரும் வீடுபேறு அடைவதற்கு சிறந்த வழி ஞானமே என்று கூறியுள்ளார். நமது துன்பங்களுக்கு காரணம் அறியாமையே என்றும் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டுமானால் பற்றுக்களை அல்லது ஆசைகளை துறத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார். “அற்றது பற்றறெனின் உற்றது வீடு” என்பது நம்மிடையே அடிக்கடி பேசப்படும் பெருவாக்கியமாகும். சாதாரண வாக்கியம் போல் அமைந்தாலும் அதன் பொருள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டி நிலையில் உள்ளது.

6. பற்றாக்குறையும் பயிற்சி:

உலகப் பற்றுக்கள் ஆன்மாவிடம் இருந்து அகல் வேண்டுமானால் பற்றுக்கள் எதுவுமில்லாத இறைவனை சரணடைய வேண்டும்." அவனருளாவே அவன்தான் வணக்கி" என்று மணிவாசகர் கூற்றும் இதற்கு ஏற்படையதாகின்றது. இறைவனை பற்றுக்கோடாகக் கொண்டால் பற்றுற்ற வழி மிக இலகுவானதாக அமைந்துவிடும். கீதாசிரியனும் ஓர் அவதார புருஷனாக இருந்தபோதும் ஆயனாக, நண்பனாக, தேரோட்டியாக, தாதுவனாக பணிபுரிந்து காப்பியம உலக மக்கள் அனைவரும் அவ்வழி நடந்து ஆன்மிக விடுதலை பெற வேண்டுமென்ற உண்மையை நிலை நிறுத்துவதற்கே யாகும்." அறம் குன்றி மறம் தலைபட்ட காலத்தில் அறத்தை நிலை நிறுத்தவும் மறத்தை ஒடுக்கவும் நான் காலம் தோறும் பிறவி எடுக்கின்றேன்" என்ற கூற்றுக்கு அமைய தாம் ஒன்றையே நிலை நிறுத்தும் குறிக்கோளாக கண்ணனின் அவதாரம் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆன்மா என்றும் பிரமத்தின் அம்சம் என்ற உணர்வுடன்

வாழ் முற்பட்டவென்றும்" என்செயலால் ஆவது யாதொன்று மில்லை இனித் தெய்வமே உன் செயலேயென்று உணரப் பெற்றேன்" என்ற பட்டினத்தார் கூற்றையும் குறிப்பிடுவது நல்லது. கண்ணப்பன் வேடனாக இருந்தபோதும் பற்றற்ற நிலையில் வாழ்ந்தமையினால் களாத்தியப்பரை தன்னிலும் நிலையில் வாழ்ந்தமையினால் களாத்தியப்பரை தன்னிலும் கொடுத்துக் கருதவில்லை. இதனால் இறைவனுக்கே கண்ணைக் கொடுத்துக் கண்ணப்பனானான். ஆண்டாளும் கண்ணனை தன் காதலனாக வரித்து அவனிடம் பூரண சரணாகதியடைந்தான். இதுவே பற்றற்ற நிலையாகும். தரதி சோகம் ஆத்மவிதி" என்பதன் பொருள் ஆத்மாவை அறிந்தவன் துன்பத்தை கடந்தவனாகிறான் என்பதே "பிரவித் பிரம்மைவ பவதி" என்பதன் பொருள் பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பிரம்மமாகின்றான் என்பதே. இதன் மூலம் ஆன்மா பிரம்மத்தில் இருந்து வேறுபட்டதல்ல என்ற உண்மை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்த ஞான நிலையும் இதுவே.

8. ஞானநிலை அடைதல்.

விடு பேறு அடைவதற்கு ஞானமே சிறந்த வழியாகும். ஆன்மிக உள்லொளியாக ஞானம் அமைகிறது. உயர்ந்த அறிவும் இதுவே. பிரம்மத்தை அறிய உதவுவதும் உயர்ந்த அறிவு. உயர்ந்த அறிவு கைவரப்பெற்ற ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பாமஹம்சர் பூசை வழிபாடு அனைத்தையும் விடுத்து தியானம் ஒன்றையே கைக்கொண்டதாகக் கூறவதிலிருந்து வெறும் ஆரவாரங்களினால் எவ்வித பயனும் இல்லையென்பது தெளிவாகின்றது. நாரதர் கூட எல்லாவிதமான அறிவு இருந்தும் துன்பத்திலிருந்து விடுபட முடியவில்லையே என்று சாந்தோக்கிய உபநிடதம் கூறுகின்றது. பிரம்மத்தைப் பற்றிய உண்மை அறிவு இல்லாமையே இத்துன்பத்துக்கு காரணம் எனக் கூறிய ஜனக்குமாரர் ஆன்ம விடுதலை பற்றிய உண்மைகளை கூறியபின் நாரதர் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டதாக கூறுவது ஒரு படிப்பினையாகும்.

பிரம்மம் பற்றிய உண்மை அறிவு பெறப்படும் முன்பு ஆன்மா மூன்று நிலைகளில் செயல்பட வேண்டுமென கூறப்படுகிறது. அவை சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனம் என்பவையாகும். சிரவணம் என்பது சமயத் திருநூல்களை தகுந்த குருவின் மூலம் கற்றத் தெளிதல். குருவும் அவற்றை நன்கு அறிந்து தெளிந்தவராக இருக்க வேண்டும். அதன்பின் கற்றவற்றை நினைவு கூரவேண்டும். இதுவே மனனம் ஆகும். இந்தநிலையில் ஏற்படும் சந்தேகங்கள் தெளிவிண்மை என்பவற்றை குருவின் உதவியுடன் போக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதனால் தெளிவான சிந்தனையும் தியானமும் கைகூடும். இதுவே நிதித்தியாசனம் ஆகும். ஆனால் இதனையும் பூரணமானதாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் பழைய சிந்தனைகளும் பழக்க தோஷங்களும் இடையிடையே வந்து குறுக்கீடு செய்யலாம். இதில் வெற்றிபெற ஆழ்ந்த தியானம் அவசியமாகும். ஆழ்ந்த இறைப் பற்று என்றும் இதனைக் கூறுவர். இங்கு பரம்பொருளைப் பற்றிய நேரடியான அறிவு ஏற்படும். இதுவே சீவன் முத்த நிலையாகும். அதாவது இந்த உடலோடு வாழும் பொழுதே ஆன்ம விடுதலை கிடைக்கின்றது. இந்தநிலையில் உலக பந்தங்கள் எதுவும் இவரைத் தொடராது.

தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல் வாழ்ந்து உலகத்துக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய முடியுமானால் செய்வதோடு ஆன்மிக பாதையில் தன்னை வழிநடத்திச் செல்லும் பணியே இவருக்குரியதாகும்.

9. கீதையும் ஞானமேயாகும்:

ஞானத்தை உயர்வாகக் கூறும் பகுதிகள் கீதையில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. "தனக்கு மிகவிரும்பமானவன் ஞானி என்றும் ஞானியும் நானும் ஒன்றே என்றும் கண்ணன் கீதையில் கூறியிருப்பது ஞானநிலையின் சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எல்லா கர்ம வினைகளையும் எரிக்கக் கூடிய நெருப்பு ஞானமே. இந்த ஞானத்தினால் தன்னிடமுள்ள அனைத்து ஆசாபாசங்களையும் ஞானி எரித்து சாம்பராக்கி விடுகின்றான். பாவிகளில் பெரிய பாவிகளைக் கூட அப்பாவங்களில் இருந்து விடுபட உதவுவது ஞானமே. ஒருவரை தாய்மைப் படுத்துவதற்குரிய பொருள் ஞானத்தைப் போல எப்பொருளுமில்லை என்பது அறிஞர் கருத்து. இதுவே உயர்வுக்குரிய வழியுமாகும். "ஞானிக்கில்லை இன்பமும் துன்பமும்" என்ற வாக்கியத்தையும் நினைவு கூருவது நல்லது. ஞானத்தினால் தாய்மை பெற்றவர் பலர் ஞானத்தில் வினைகள் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. ஏனெனில் ஞானிக்கு வினையாற்றவேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. அப்படி வினை ஆற்றுவதனால் சமுதாய நன்மைக்காகவே அது இடம் பெறும். அதுமாத்திரமல்ல, அனைத்து வினைகளும் ஞானத்தி் லேதான் நிறைவு பெறுகின்றன. நம்பிக்கையின் மூலம் ஞானம் கிடைக்கும் பொழுது சாந்தி நிலையைப் பெற்றிடலாம்.

10. புலவர்மணியின் பகவத் கீதை ஞானமேயாகும்

இதுவரை பகவத்கீதை பற்றிய கருத்துக்களையும் ஞானமேயாகத்தின் சிறப்புக்களையும் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறியபோதிலும் கீதைபற்றியோ அல்லது ஞானமேயாகம் பற்றியோ விளக்கிக் கூறும் தகுதி எமக்கு இல்லை என்பதே எனது பணிவான அபிப்பிராயமாகும். அத்தோடு புலவர்மணி ஐயா அவர்களின் ஞானமேயாக வெண்பாக்களுக்கும் கீதைக் கருத்துக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு எப்படி எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள தென்பதை ஓரளவாவது எடுத்துக் கூறமுற்படுவது புலவர்மணி அவர்கள் மீது உள்ள மதிப்பின் காரணமாய் அவர்களுக்குச் செலுத்தும் காணிக்கையாகும் என்பதே.

ஞானமேயாக வெண்பா நூலின் முகவுரையில் புலவர்மணி அவர்கள் கூறிய சில கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமாக அமையும். அவர் கீதை பற்றிக் கூறுகையில் அது ஒரு பகுத்தறிவுக் களஞ்சியம் என்கிறார். பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம் முழுவதும் பகுத்தறிவென்னும் ஆரம்பஞானத்தையே பொருளாகக் கொண்டது. பகுத்தறிவென்பது யாது? பகுத்தறிவான யார்? இவ்வினாக்களுக்கு அழகாக தெளிவாக திடமாக விடை தருகிறது கீதை. எவன் சடம், சித்து என்னும் இருபொருள்கள் உண்டென உணரு கின்றானோ, எவன் சடம் குணவடிவானது, சித்து ஆனந்த மயமானது எனத் தெளிகின்றானோ, எவன் நான் உடலல்லன் உடலில் வேறான

நித்தியன் எனத்தேர்கிறானோ, எவன் சடம் தன்னிலே தான் இயங்கிச் சடத்தையும் இயக்குகின்றதெனக் காண்கின்றானோ, எவன் இவ்வுடல் வாழ்வுக்கும் அப்பால் வாழ்வு உண்டெனக் கொள்ளுகின் றானோ அவனே பகுத்தறிவாளன். அவனது அறிவே பகுத்தறிவு என்பதாகின்றது கீதை. ஞானயோகத்தின் ஆரம்ப அத்தியாயம் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம். அறிவு தெளிந்த அறிவாய் இருந்தால் மட்டுமே உண்மை பற்றிய தெளிவான நிலை ஏற்படும். எனவேதான் கீதாசிரியனும் பதின்மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் அறிவுபற்றிய நிலையைத் தெளிவுபடுத்தி அந்த அறிவின் மூலமே ஞான யோகம் பற்றிய உண்மையை அறிந்து நிலைக்க முடியும் என்பதை புலப்படுத்தியுள்ளார்.

புலவர்மணி அவர்களும் சடம், சித்து என்னும் இரண்டையும் பகுத்தறிவினால் தெளிவு கண்டு சித்தின் அடிப்படையில் செயல்படுவனே ஞானநிலைக்கு தகுதியாவான் என்பதை தனது ஆழ்ந்த தெளிந்த அறிவினால் எடுத்து விளக்கி யிருப்பது அவரது உயர்ந்த ஞானநிலையே எனக் கூறுவது பொருத்தமாகவே அமையும்.

11. புலவர்மணியின் விளக்கவுரை:

பாரதியார் கூறுவதுபோல் திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும் தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும் என்பதில் உறுதியான உடலில் உறுதியான உள்ளம் அமையும். அப்படிப்பட்ட உள்ளம் அல்லது நெஞ்சிலேதான் அறிவும் தெளிவானதாகத் துலங்கும். ஞான நிலையில் உள்ளமும் அறிவும் இணைந்தால் மாத்திரமே ஞானவழி கைகூடும் என்பதை பகுத்தறிவு என்ற பதத்தின் மூலம் புலவர்மணி அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளமை அவருக்கே உரிய தனிச் சிறப்பெனலாம்.

பகவத் கீதை வெண்பா நூலுக்கு சிறப்புரை வழங்கிய வர்களில் இந்து சமயப் பெரியார், இல்லறஞானி, உயர்திரு இராமச்சந்திரா அவர்கள் வழங்கிய கருத்துக்களையும் கவனத் தில் கொள்ளவேண்டும். “கவிதையென்றாலும் சரி, வசன மென்றாலும் சரி எங்கே எளிமையும் இனிமையும் இருக்கின் றனவோ அங்கே தெளிவும் வலிய வந்து சேர்ந்துவிடும். இந்தத் தனிச்சிறப்பைப் புலவர்மணியின் கவிதையில் காண்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. அவர் ஒவ்வொரு வெண்பாவிற்கும் வரைந்துள்ள விளக்கவுரையின் சிறப்பு எம்மால் எடுத்து விளக்குந்தரமல்ல. சங்க காலத்திலிருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியகாலம் வரையில் தமிழ் மொழியில் தோன்றியுள்ள நூல்கள் அனந்தம். அவை ஒரு பெருஞ் சமுத்திரம். அவற்றுள் ஆழந்து கிடக்கும் முத்துக்கள் பலவற்றைத் தேர்த்தெடுத்து வாசகர்முன் சமர்ப்பிக்கின்ற அருஞ்செயல் பெரும்பான் தருவதாகும்.” என்று கூறுவதன் மூலம் புலவர்மணி அவர்களின் ஆழ்ந்த புலமையும் தெளிவும் விளக்கமும் ஆராய்ந்துணர்ந்து வெளிப்படுத்தும் தன்மையும் அவருக்கேயுரிய தனிச்சிறப்பென்பது தெளிவாகின்றது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி சுவித்தியானந்தன் அவர்கள் சிறப்புரையில் தமிழை முறையாகக் கற்றவரும் கவிபுற்றுலும் பேச்சாற்றலும்

கட்டுரையாற்றலும் மிகவருமான புலவர்மணியை வெண்பாவில் புலவர்மணி எனப் பாராட்டுதல் பொருத்தமானதே என்பதற்கு சான்றாக விளங்குகின்றது அவரது பகவத் கீதை வெண்பா, வடமொழிப் புலமையின்றியே கீதையின் ஆழ்ந்த பொருளை வெண்பாவில் இனிதாயும் எளிதாயும் தெளிவாயும் வசப்படுத்திய அவரது அறிவாற்றலின் சிறப்பும் மெச்சப்படத்தக்கதேயாம்.

12. சமயமும் சமூகமும்

கீதா சலோகக் கருத்துக்களை உணர்ந்து வெண்பாக் களிலே தந்ததோடமையாது எல்லோரும் எளிதில் விளக்கிக் கொள்வதற்கேதுவாக விளக்கக்குறிப்புக்களையும் அவர் தந்துள்ளார். சமயத்தையும் சமூகத்தையும் இணைத்து வைக்கும் நோக்கிலமைந்த இவ்விளக்கக் குறிப்புக்கள் இன்றைய காலச் சூழ்நிலையை மனதிற கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. புகழேந்திப் புலவருக்குப் பின் வெண்பா யாப்பில் பாடல் இயற்றிய பெருமையும் தமது உள்ளக்கருத்துக்களை கீதை கூறும் கருத்துக்களுக்கு ஏற்றவகையில் உரைநடைமூலம் வெளிப்படுத்திய சிறப்பாற்றலும் புலவர்மணி அவர்களுக்கே உரிய தனித்துவமாகும். சங்கச் சான்றோர் தொடக்கம் பல தமிழ் இலக்கியங்கள் வெளிவந்தபோதிலும் அவை பாவின்ங் காளால் மாத்திரமே ஆனவை. பிற்காலத்தில் அவைகளுக்கு உரைநடையும் ஆராய்ச்சி விளக்கங்களும் தோன்றியமையும் யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால் புலவர்மணி அவர்களோ வெண்பாவிற்பாடியதோடமையாது விளக்கக் குறிப்பும் உரை நடையும் எழுதியமை காலத்தின் தேவையே யாகும்.

வித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா B.O.L. அவர்கள் தமது அணிந்துரையில் “பகவத்கீதை என்னைத் தேடி வலிய வந்த செல்வம்” என்று புலவர்மணியார் தமது பக்தியோக முகவுரையில் கூறியிருப்பது முற்றும் பொருந்தும். இந்நாட்டில் விலை மதிப்பரிய வெண்பாயாப்பில் வெளிவரும் காலம் பகவத் கீதைக்கு வந்தபோது யார் யாரையோ அது தேடிப்பார்த்திருக்கவேண்டும். அல்லது புலவர்மணி அவர்க ளையே அது நோக்கிக் காத்திருக்கவேண்டும். காலம், நியதி, முதலிய யாவும் பொருந்தி வந்ததும் கீதாசிரியனால் கீதை ஞானியிடம் இப்படிக் கவிதை செய்யுமாறு வலிய ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டதென்றே யான் துணிந்து கூறுவேன், என்று கூறுகின்றார். கீதையில் எந்த எந்தப் பக்தன் எந்த வடிவத்தை வழிபட விரும்புகிறானோ அந்த வடிவத்தை நான் மேற்கொண்டிருக்கின்றேன் என்று பகவான் கூறுகின்றார். இதற்கமைய கீதையை வெண்பா யாப்பில் பாட புலவர்மணி என்ற ஞானி வேண்டுகல் பண்ணியிருக்க வேண்டும். அந்தவேண்டுகோளை ஏற்ற கண்ணிராணும் கீதாபோதனையை வெண்பாவில் பாட அருள் சுரந்தமை தமிழ் மக்களும் தமிழ்மொழியும் செய்த பெருந்தவப்பேறெனலாம்.

13. முக்குணங்கள்:

கீதாசிரியனின் உபதேசங்களும் பகவத்கீதை வெண் பாக்களும் எவ்வாறு தம்முள் முரண்படா நிலையில் நிலை பெற்றுள்ளன என்பதை அவற்றை ஊன்றிப் படிக்கும் போது உணரலாம். இதனை சில வெண்பாக்கள் மூலம் எடுத்துக்

காட்டுவது பொருத்தமாகும். பகவத்கீதை 14ம் அத்தியாயம் 18 வது சுலோகம் பின்வருமாறு அமைகின்றது. சத்துவ குணத்தில் உள்ளோர் மேலேறுகின்றனர். ரஜோகுணத்தில் உள்ளோர் இடையில் நிற்கின்றனர். கடையான குணமாகிய தமோ குணத்திலுள்ளோர் ஆழிற்றுக்கின்றனர். சீவன்சன் மேலான அல்லது கீழான பிறப்புக்கள் எடுப்பதற்கு குண வளர்ச்சியே அடிப்படையாக அமைகின்றது. சத்துவகுணம் மேலோங்கப் பெற்றவன். தெய்வப்பிறவியும் விவேகம், வைராக்கியம் வாய்க்கப்பெற்ற மானிடப் பிறவியும் எடுக்கிறான். அதன்மூலம் வாய்க்கப்பெற்ற மானிடப் பிறவியும் எடுக்கிறான். ரஜோ குணம் நிறைந்துள்ளவர்கள் கர்மங்கள் பல செய்கின்றனர். எனினும் விவேகமின்மையால் முன்னேற்றம் அடைவதில்லை. பிறபோக்கில் போவதில்லை. தனக்கு விவேகம் வரும் வரையில் அவன் நெடுங்காலம் வினையாற்றுவதிலேயே கருத்துடையவனாயிருக்கிறான். ஆனால் தமோ குணத்தில் ஆழ்ந்தவனோ படிப்படியாக கீழ்மை அடைகிறான். இதனை பகவத்கீதை வெண்பா ஞானயோகம் ஒன்பதாம் பாடலில்,

“இனிய சுகம்சேர்க்கும் சாத்வீகம் செயலில் முனைவித் திராசதம் முன்நிற்கும் - தனுஷ்டையாய் பொய்யறிவால் ஞானத்தைப்போய் மறைத்தே புத்திமயல் செய்யுமே தாமதம்நீ தேர்

என்றுபடி பொருள் கூறும்போது விஜயா சத்துவ குணம் இனியசுகத்தைத் தரும். இராசத குணம் செயலில் முனைவித்து முன்னிற்கும். தாமதகுணம் அறியாமையால் அறிவை மறைத்து மனமயக்கஞ்செய்யுமெனத் தெரிந்து கொள் என்கிறார் இங்கு கீதாசிரியன் கருத்து வெண்பாவில் அப்படியே இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

14. பயன்கருதாத கருமங்கள்:

கீதை அத்தியாயம் 15-12 ம் சுலோகத்தில் குரியனிடமிருந்து வந்து உலகம் முழுவதையும் விளக்குகின்ற வெளிச்சமும் சந்திரனுடையதும் தீயுடையதும் என்னிடமிருந்து வந்த பிரகாசம் என்பதை அறிக. இதனை,

மீளாப் பதமெனது மேலாம்பத மதற்கே
ஆளாவார் இன்பம் அடைகின்றார் - கேளாய்நீ
செங்கதிரும் வெண்மதியும் தீயுமொழி செய்வதில்லை
அங்கு பரஞ்சோதி அது ”

சென்றவர் திரும்பி வராப் பதம் எனது பரமபதம். அங்கு செல்வோர் இன்பமே யடைகின்றனர். சூரியனோ, சந்திரனோ அங்கு ஒளிசெய்வதில்லை. அனைத்துக்கும் மூலம் நானே என்று கீதைக் கருத்துடன் இணைந்து கூறப்படுகின்றது.

கீதை 18 - 9ம் சுலோகம். அர்ச்சுனா: பற்றுதலையும் பயனையும் விட்டுவிட்டு செய்வதற்குரிய தென்றே எந்த நித்தியகருமம் செய்யப்படுகின்றதோ அந்தத் தியாகம் சாத்து விகமானது என்று கருதப்படுகின்றது.

“பார்த்தா பயன்விரும்பிப் பண்ணுஞ் செயலொழிவைத் தீர்த்தார் துறவெனமெய் தேர்ந்தோர்தாம் -சுர்த்தமதி பெற்றோர் கருமபலப் பேறு துறப்பதனைச் சொற்றார் தியாகமெனச் சூழ்ந்து.”

என்று அத்தியாயம் 18-2இல் பாடியுள்ளார். அர்ச்சுனா பயன் விரும்பிச் செய்யும் செயல்களின் ஒழிவே துறவாகும் என ஞானிகள் கூறினர். எல்லாக் கருமங்களின் பயனையும் விட்டொழிப்பதே, தியாகம் எனக்கூறினர். சூரிய அறிவுடையார். பாவிகளிலெல்லாம் பெரிய பாவியானாலும் நீவருந்தாதே. என்னைச் சரணடை நான் உன்னைப் பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கின்றேன்.” என்று கீதை 18- 6ம் சுலோகத்தில் கூறும் கண்ணன் சரணாகதி நிலையை வற்புறுத்துகின்றார். “எத்தவத்தைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப்பட்டாலும் முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே” என்பதற்கொப்ப நடக்கும் செயல்கள் யாவும் அவனருளேயன்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதை உணர்ந்தவர்கள் ஞானிகள் அதனால் அவர்கள் எதற்கும் கவலைப்படுவதில்லை, மகிழ்ச்சியுடையதில்லை. இதுவே பற்றற்ற நிலை யென்பது தெளிவாகும்.

15. தொகுப்புரை:

மாணிக்கவாசகப் பெருமானும் “நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே இதற்கு நாயகமே” என்று கூறுவது எல்லாம் அவன்செயல்என்ற நிலையில் எந்தப்பற்றுக்கு மிடமில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

இதற்கொப்ப,

“எச்செயலைச் செய்தபோதும் என்னைச் சரண்புகுந்தே நிச்சயமாய் என்னில் நிலைத்திருக்கும் - பத்திமான் அன்வன் மாறின்றி அழிவற்ற முத்திநிலை என்னருளால் சேரும் இனி”

என்று ஞான யோகம் 56வது செய்யுளில் பாடியுள்ளார். எச்செயலைச்செய்யும்போதும் என்னைச் சரண்புகுந்து என்னில் நிலைத்து நிற்கும் பத்திமான் மாறில்லாததும் அழிவற்றதும்மாகிய முத்திநிலையை என்னருளால் இனிது சேர்கின்றான் என்று ஒன்றுபட்டு தனது வெண்பாக்களை மாறுபாடு இன்றி எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறு புலவர்மணி அவர்களின் பகவத்கீதை வெண்பாக்கள் தொடர்புபட்டுச் செல்வதைக் காணலாம். ஞான யோக வெண்பாக்கள் அனைத்தையும் ஒப்பிட்டு செய்வதென்பது முடியாதசெயலாகும். அப்படிச் செய்ய முயற்சிப்பதற்கும் அவனருள் வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

உதவிய நூல்கள்:

1. ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை: சுவாமி சித்தவானந்தர் அவர்களின் வியாக்கியானம்.
2. இந்து சமயதத்துவம்: T.M.P. மகாதேவன் அவர்கள் தமிழாக்கம்: புராணபகதூர்
3. இந்திய தத்துவஞானம்: கி.லஷ்மணன் அவர்கள்
4. பகவத்கீதை ஞானயோக வெண்பா - ஏ.பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்.
5. பகவத்கீதையின் மெய்யியல்: (கட்டுரை) ஆ.க. ஆனந்தநாதன் விரிவுரையாளர். மெய்யியலுற்றுறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

புலவர்மணியின் பாலைக்கல்

கலாசூரி வெ.விநாயகமூர்த்தி

“பாலைக்கல்” நூல் அறிமுகம்

சங்க கால இலக்கியங்கள் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எட்டுத்தொகைகளில் ஒன்றான "கலித்தொகையில்" 150 பாடல்கள் உள்ளன. இதில் அகத்திணை, சாற்றிணை, பண்டைத் தமிழின் பண்புகளை வெளிப்படுத்துபவை. கலிப்பாவாக அமைந்த இப்பாடல்கள் துள்ளல் ஓசை கொண்டவை. இப்பாடல் பண்புகளைப் பற்றி பின்வரும் பாடல் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறது.

“யோக்கில்லாம் பாலை புணர்நீர் நறுங்குறியீர்
அர்க்கமளி ஊடல் அளிமருதம் ~ நோக்கினான்றி
இல்லிருத்தல் முல்லை, இரங்கியபோக் கேள்வியுதல்
புல்லுங் கவிமுறை கோப்பு.”

கலித்தொகைப்பாக்களைப் பாடியபுலவர் விபரம் வருமாறு:

பாலைத்திணை :	35	பாடல்கள் ~ பாடியவர் பெருங்குந்நோசா.
குறிஞ்சித்திணை :	29	பாடல்கள் ~ பாடியவர் கயிலர்
மதுரத்திணை :	35	பாடல்கள் ~ பாடியவர் மதுதன் இளநாகனார்
முல்லைத்திணை :	17	பாடல்கள் ~ பாடியவர் சேழாறு நல்வகுத்தீர்ன்
நெய்தல்திணை :	33	பாடல்கள் ~ பாடியவர் நல்லந்துவனார்
கடவுள்வாய்த்து :	01	பாடல்கள் ~ பாடியவர் நல்லந்துவனார்

150

ஆனால் பின்னால் வந்த ஆய்வாளர்கள் கசித்தொகையைப் பாடியவர்கள் ஐவரல்ல பலர் எனக் கூறித்தத் தெரிவித்துள்ளனர்.

கலித்தொகை நாவாக்கு நச்சினார்க்கினியர் ஒரு உரை எழுதியுள்ளார். (சி.பீ.14ம் நூற்றாண்டு) இந்நூலை முதன்முதல் பதிப்பித்தவர் சிவை-தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களே. “பாலைக் கவி” என்றும் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் கலித் தொகையிலுள்ள பாலைத்திணை பற்றியவை. பாலைத் திணையில் 35 பாடல்கள் இதற்குப் போதுமா 16 பாடல்களுக்கான கட்டுரைகள் மட்டுமே இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. இவை “தினசுரன்” வரலாற்சரியில் 5.8.56 முதல் 6.1.57 வரை “சுற்றுந்தோழி”த்துவம் கவித்தொகை” என்ற தலைப்பில் தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்தவை. இந்தக் கட்டுரைகள் “தினசுரன்” பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்த காலத்தில் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் “கம்பராமாயணக் காட்சிகள்” தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. பல்வேறு காரணங்களால் 16 கட்டுரைகளுடன் புலவர்மணி நிறுத்துக் கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டது. இக்கட்டுரைகளைப் பத்திரிகை நறுக்குகளாளர்கள் செகரித்து பத்திரிப் பகுதி வைத்திருந்து மன்றத்திடம் ஒப்படைத்தவர்புலவர்மணியின் தலைமைக்கு அமர்ப்புகர்மணியின் அவர்கள். மன்றம்அக்கட்டுரைகளை நாலாகத் தொகுத்து 2.11.91ல் புலவர்மணியின் 13வது நினைவு தினவிழாவில் வெளியிட்டது.இந்நாவாக்கு அணிந்துரை எழுதியவர்புலவர் மணியின் மாணவரான அமரர் மாகவித்துவான் F.X.C. நடராஜ ஆவார்.

முன்னுரை:

“பாலைக்கலி” என்றாலென்ன? பாலை என்பது ஐவகை நிலத்தில் பாலை நிலத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றது. கலி என்பது ஐவகைப் பாவினத்தில் கலிப்பா என்பதைக் காட்டிநிற்கின்றது.

அ. தாவது குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பன ஐவகை நிலங்களாகும். அ. தே போல் வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, அகவற்பா, நூற்பா என்று ஐவகைப் பாவினங்களும் உண்டு. கலிப் பாக்களால் தொகுக்கப்பெற்ற பாடல்கள் அமைந்த நூலே கலித்தொகை எனப்பட்டது. கலிப்பாடல்களின் சிறப்பாலே கற்றறிந்தாரேத்துங் கலித் தொகையாயிற்று. ஆனால் இங்கே “பாலைக்கலி” என்றே கூறப்பட்டுள்ளது. பாலையென்பது ஐவகை நிலத்தினுள்ளே றாயினும் இங்கே பிரிதலாகிய ஒழுக்கங் கொண்டு பாலைவனமே

குறிப்பதாயமைந்துள்ளது. இவற்றை நன்கு விளக்கமாக அவ்வப்போது புலவர்மணியின்பொருள் கூறும் சிறப்பியல்பாலே அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

பாலைக்கலி போன்று குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்பனவும் கலிப்பாக்களால் இணைவுற்று

குறிஞ்சிகலி

மருதக்கலி

(முஸ்ஸைக்கூலி)

நெய்தல்கலி என்றெல்லாம் பெயர் கொண்டுள்ளன.

2.சங்கஇலக்கியத்துள் கலித்தொகையின் சிறப்பு:

சங்ககாலத்து இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பவற்றுள்ளே

கலித்தொகையும் அமைந்துள்ளது. எட்டுத் தொகையுள் ஆறாவதாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது கலித் தொகை. அதனைக் “கற்றேறிந்தாரேத்துங் கலி” யென்று சிறப்புறக்கூறியுள்ள பாலைப் பாருங்கள்

பத்துப்பாட்டு:

“மருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய கோல நெடுநல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப் பாலை கடாத்தொடும் பத்து”

எட்டுத்தொகை:

நற்றிணை நல்லகுறுந் தொகை ஐங்குறு நூறு உற்று பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல் கற்றறிந்தாரேத்துங் கலி யோடகம்புறமென் றிறந்த எட்டுத் தொகை.

பதினெண்கீழ்க் கணக்கு:

“நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப் பால்கடுகம் கோவை பழமொழி மாமூலம் இந்நிலைய காஞ்சியொடு ஏலாதி என்பவே கைந்நிலை யொடாம் கீழ்க் கணக்கு”

இவற்றையெல்லாம் பிரித்து விளக்கங் காட்ட இங்கு அவகாசமில்லை. இவற்றை மேல்வகுப்பு மாணவருக்கு இலக்கியத்திடையே விளக்கும் போது,

“பத்தும் எட்டும் பதினெட்டு
பலவகையான நூற்கட்டு
முத்துப் போன்ற அந்நூல்கள்
முதுமையான பெருஞ்சொத்து
சங்கம் முன்றில் தலையெடுத்த
பங்கம் இல்லாப் பல நூல்கள்
'அகமும் புறமும்' என்றார்கள்
அறிவின் ஒளியில் நின்றார்கள்”

என்று எனது இலகுவான பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

3. கற்றாரைப் போற்றும் இருமணிகள்:

ஈழத்திலே இருமணிகள் வடக்கே பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கிழக்கே புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் போற்றிப் பாராட்டிக் கொண்டே புகழுறு சேவை செய்து வாழ்ந்தார்கள்.

கற்ற லினிததனிற் கன்னித் தமிழ்த்தலைவன்
கற்ற லினிததனைக் கற்றலினும் - கற்றவரை
நன்கு மதிப்பினது நாட்டி லொருவர்க்கேனும்
இங்கதனை யூட்டல் இனிது.

என்ற புலவர்மணி அவர்கள் கற்றவரை நன்கு மதிக்கும் பண்பினைக் குறிப்பிட்ட பாலைக்கலி ஆசிரியர் நிலைமை யுணர்ந்து நடப்போம். இவரைப்பற்றி “ஈழத்துப் பூரடனார்” எனும் புனைபெயர் கொண்ட பலபட்டங்கள் பெற்ற

இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால் ஆக்கிய “புலவர் மணிக்கோவை” என்ற நூலும் இவரது புகழை மேலோங்கச் செப்துள்ளது.

பாலைக்கலி நூலின் வெளியீட்டினைத் தொடர்ந்து கொழும்பு மாநகரிலே அறிமுகஉரையொன்று தமிழ்ச் சங்கத்திலே கௌரவ அமைச்சர் சிலர், அறிஞர்கள் பலர், தலைவர் செ.குணரெத்தினம் தலைமையில் நடத்திய ஆய்வரங்கிலே நானும் பாலைக்கலியும் புலவர்மணிக் கோவையும் என்ற தலைப்பிட்டுச் சிறுறுரையாற்றினேன். அதுவும் சில உறுதுணையாகட்டும்.

4. பாலைக்கலியோடு கோவையும்:

பதிகம் என்றால் பத்தும், சதகம் என்றால் நூறும் கோவை என்றால் நானூறும் கொண்ட பாடல்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அகநானூறு பாடல்களில் சிலவற்றையேறும் பாலைக்கலியோடு தொடர்புறுத்தல் தகும்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுப்போல் எட்டுத்தொகை நூல் களாவன:

முதலாவது நற்றிணை
இரண்டாவது குறுந்தொகை
மூன்றாவது ஐங்குறுநூறு
நான்காவது பதிற்றுப்பத்து
ஐந்தாவது பரிபாடல்
ஆறாவது கலித்தொகை
ஏழாவது அகநானூறு
எட்டாவது புறநானூறு

இவற்றுள் கலிப்பாவின் சிறப்பினாலே கலித்தொகை ஐந்துதிணைகளிலும் இடம்பிடித்துள்ளது.

“பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்
அன்பெனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை
அறிவெனப்படுவது பேதையர் சொல் நோற்றல்”

கலித்தொகையில் இவ்வாறு சிறப்பான பாடல்கள் 150 உள. இந்நூல் ஒரு ஆசிரியரால் பாடப்பட்டதல்ல. பல ஆசிரியர்களால் பாடப்பட்டது என்பதைப் பின்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

“பெருங்கடுங் கோன் பாலை கபிலன் குறிஞ்சி
மருதனின் நாகன் மருதம் - அருஞ்சோழன்
நல்லுத் திரன் முல்லை, நல்லநதுவன் நெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கவி.

இந்தப் பாடலே . கலித்தொகை முதல்முதலில் திரு.சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட போது இடம் பெற்றுள்ளதாகக் கூறுவர்.

கலிப்பா பாலைக்கு மட்டுமல்லாமல் மற்றைய திணை களிலும் வந்துள்ளமையின் சிறப்பாகும் எனக் கண்டு கொண்டு பாலைக்கலியின் சில பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

5. ஒரு சில பாடல்களும் பொருள்களும்: முவகை சதல்

தொலைவாகி யிரந்தோர்க் கொன்றியாமை யழிவென
இல்லென இரந்தோர்க் கொன்றியாமை யழிவென
இடனின்று யிரந்தோர்க் கொன்றியாமை யழிவென

அ. தாவது இரந்தோர்க்கு அவர்நிலைகண்டு ஈயாத
வாழ்வு என்னவாழ்வு. இழிவான வாழ்வல்லவா? குடும்ப
வாழ்வுக்கும் பொருள் தேவைதான். இருந்தும் இரப்போர்க்கு
ஈயாத நிலை கொண்ட குடும்பம் இருந்தென்ன பயன்?
இதனாலேதான் தலைவியைப் பிரிந்துதான் பொருள் தேடல்
அவசியமென்றெண்ணிப் பொருள்தேடப் புறப்பட்டான் தலை
வன் இரப்போர் பலதரப்பட்டிருப்பர்.

தம்மிடமிருந்த பொருட்செல்வம் இரந்தோர்க்கு ஈந்தே
தொலைந்துவிட்டதால் இரந்து கேட்போருக்கு சதல்,

இல்லாமையாகிய வறுமைக்குள்ளே இருந்து வருந்து
வோர் இரந்து கேட்கும்போது சதல் அவற்றோடு.

தனது இல்லறம் நடத்த திட்டமிட்ட திருமணஞ்செய்து
சிறப்புற வாழ இடனில்லாதவர்க்கு ஈந்து நிறைவேற்றச் செய்தல்
என்ற மூன்றுவகைக்குமாகக் கட்டாயம் பொருள் தேவையென்று
பொருள் தேடப் புறப்பட்டான் தலைவன் பாலைநிலத்தாடே.

பாலைநிலம் துன்புறுத்தும் கொடுமான நிலைமை
கொண்டது. ஆனால் அதைவிடக் கொடுமையானது தலைவன்
தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுதல். இதனை வள்ளுவப்
பெருந்தகையாரும் “பிரிந்து செல்ல வெப்பங்கூடுவதையும்
நெருங்கி வரும்போது குளிர்ச்சியுண்டாவதையும் நாதனமான
தியென்று கூறியதையும் காட்டி புலவர்மணி மேலும் சில
கூறிவிளக்கியுள்ளார்.

6. நால்வகைப்பிரிவு:

காதலப்பிரிவு இங்கு கற்பொழுக்கத்தின்படி நிகழ்கிறது.
இப்பிரிவு (அ) கல்விகற்றலுக்கும் (ஆ) பொருள்தேடுதலுக்கும்
(இ) தூது செல்வதற்கும் (ஈ) நாட்டைக் காததற்குமாக நான்கு
வகையில் நடைபெறுமாம். இக்காலந்தான் திருமணப் பேச்சின்
முன்பு சீதனப் பேச்சு நடக்கின்ற காலமல்லவா? அக்காலம்
தான்தான்தேடிய பொருளாலே இல்லறவின்பங் கண்டனர்.
பொருள்தேடாமையினால் கௌரவக்குறைவு குடும்பங்களிலும்
ஏற்படும் என்றதானே இக்காலம் உலகஞ் சுற்றித் தமிழராகப்
பலரைக் காண்கின்றோம். பாலை நிலத்தாடே பொருள் தேடச்
செல்லும் தலைவனிடம் தலைவியின் தோழி கூறுகின்றாள்.
புலவர்மணி வசனம்: “ஐயனே மறப்பதற்கரிய காதலமைந்த
தலைவி பெரும் பிறிதாகுமாறு நீர் பொருள் தேடப்பிரிதற்கு
நினைந்தீர். இதனை உமது குறிப்பாலறிந்த தலைவி தனது
இயற்கை நலந் தொலைந்து வாடுகின்றாள். தலையாய
அன்பினாற்பெற்ற நிலையாய் கற்பினையுடைய தலைவி
அருந்ததி போன்றவள். காதலையே பொருளாளக் கொண்டவள்.
அவளது இயற்கை நலத்தினுடே நீர் தேடற்கருதிய பொருள்
நலமுடையதன்று. பொருளை ஒரு காற் பெறுலாம். உயிரைப்
பெறல் ஒண்ணாது. ஆதலின் நீர் பிரியக்கருதியது அன்பன்று
எனக்கூறி மறித்தாள். தலைவன் தோழியின் வேண்டுகலை

முன்பு மறுத்துப் பின்பு தலைவியின் இயற்கை
நலந்தொலைதலுக்கு அஞ்சி உடன் பட்டுப்போகாதொழிந்தான்”

புலவர்மணிக்கு பரந்து விரிந்த இலக்கியக்கடலுள்
முழ்கியும் கிராமியத் தமிழ் சொற்களின் பற்று கூடத்தான்.
இங்கு “ஒண்ணா” என்ற கிராமியச் சொல்லைக் கையாண்டது
போல் பல சொற்களை மேலும் காணலாம். தலைவன்
பயணத்தைத் தடைப்படுத்திய தோழி தலைவியிடம்
கூறுகின்றாள்:

“அம்மையே பொருட்செல்வத்தையும் காதற்செல்வத்
தையும் விளங்கப்படுத்தினேன். பொருள்தேடப்போதலையே
விரும்பினார் தலைவன். அதற்கும் மேலாக நினைது
நலந்தொலைக் கூறி இரந்தேன். அங்குசத்துக்கடங்கிய
ஆணைபோல் அடங்கினார் என்றாள். அது குறித்த கலிப்பாட்
தொடர்.

காழ்வரை நிலலாக் கடுங்குளிறு றொருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
தொல்கவின் தொலைத் லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காதலோரே

இதனைத் தொடர்ந்த இரண்டாம் பாடலும் இ. தோ!

யாம்நிறு கூறவும் எம கொள்ளா யாயின்
ஆனா திவள்போ லருள்வந் தலைகாட்டி
மேல்நின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போல் நீர்செல்லுங்
காணந் தகைப்ப செலவு.

பாலைத்திணையென்பது பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்
தமும் என்பர். இங்கே பிரிதலின் வேதனை பலபடக் கூறப்
படுகின்றது. காதலியைப் பிரிதலிலும் கைப்பொருள் இல்லா
திருப்பது வேதனை கொடுக்கு மெனக் கண்டு மீண்டும் பொருள்
தேடப் புறப்படுகின்ற தலைவனைக் கண்ட தோழி கூறும்
கூற்றாகின்றது பாடல். சாரம் இதுதான்.

7. கண்ணுக்குள் அடங்கிய கண்ணீர்

“ஐயனே! யானும் தலைவியும் போகாதீர் என்று
உம்மைத் தடுத்து நிற்கமாட்டோம். நீர் செல்லப்போகும் பாலை
வனமான கானகமே சுற்றத்தார் போல் நின்று உம்மை
இடித்துரைத்துத் துன்பங்காட்டித் தடுக்கும். தலைவியின்
நிலைமையறிந்து வருத்தமுணர்ந்து கொண்டமை போன்ற
நிலையில் செல்லும் பாலைவனம் செல்லாது தடுக்குமாம்”

தலைவன் பிரிவைத் தோழி உரைக்கும் போதே
தலைவிக்கு மெலிவும் நலிவும் பிறந்துவிட்டன. வளையல்கள்
கழன்று விழுக்கின்றன. ஓடிவந்த கண்ணீர் துளி துளியாக
விழாமல் கண்ணிமைக்குள்ளே நிறைந்து நிற்கின்றது. கண்ணீர்
வழிந்து கவலைப்படுவதைக் கணவனான தலைவன் அறிந்தால்
அதுவும் மேலதிகமான வேதனையாகுமே என்று கண்ணிரை
வெளிக்காட்டாது நின்றான். இந்தநிலை சிலப்பதி காரத்தில்
கோவலன் அடைந்ததுண்டு.

“பருபுனி கரந்த கண்ணகி” என்று கண்ணகி வேதனை
யடங்கக் கண்ணீர் நிலையினைக் காட்டுகின்றதாகப் புலவர்மணி
புகன்றுள்ளாள். பாலைக்கலியில் பெண்ணும் சிலப்பதி

காரத்துள் ஆணும் காதலர்க்குத் துன்பம் மிகுதி யாக்காதிருக்க கண்ணீரைச் சொரியவிடாது இமைக்குள்ளே நிறுத்திய நிலைமை நமக்கும் மெய்ப்பாடுகள் கொள்ளச் செய்வனவாகும்.

மெய்ப்பாடுகள் கண்டறிந்தோரும் கவலைப்படுவரன்றோ அந்தவகையிலே தான் தலைவனுக்கு அதிகரிக்கும் வேதனை யைக் கூட்டாமலும் காட்டாமலும் சாதாரியமாக நடக்கின்றனர். பாடல் தொடர்ச்சி:

“கடைஇய வாற்றிடை நீர்ந்த வறுஞ்சனை
அகையொடு வாடிய வணியமலர் தகைப்பன
செல்லுந் ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன
துணிபுந் செலக்கண்ட வாற்றிடை யம்மரத்
தணிசெல வாடிய வந்தளிர் தகைப்பன”

இப்பாடலின் சாரம் சுருக்கி கூறினாலும் சுவையுறப் புலவர்மணிபோல் கூறமுடியாது தவிக்கின்றோம். பாலை நிலக்கோலம்போல் தலைவியின் இல்லக்கோலமும் ஒற்றுமைப் படுத்திக் காண்பதை நாமும் கண்டறியவேண்டும். அதிலும் மிகவிசேடமாகத் தலைவியின் துயர்வெளிப்பத்தோன்றினால் ஊர்ப்பழியுண்டாகிவிடுமென்று அஞ்சினாள்.

8. பழிஇருவகை:

பழி இருவகைப்படுமாம். ஒன்று அம்பல், மற்றது அலர். இதனைப் புலவர்மணியின் சிறந்த வசன நடைக் கெடுத்துக்காட்டாக மகாவித்துவான் F.X.C., நடராசா அவர்களும் பாலைக்கலியின் அணிந்துரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். கிராமப் புறங்களில் காதோடு காதாகப்பேசும் பழி மொழிகளே இவையாகும்.

“அம்பல்” என்பது அரும்புதல் என்பதன் சிதைவு. ஆரம்பமாக இருவர் மூவர் அறிந்தமையோடு நின்றுவிடுவது. அரும்பும் பழிமொழியாம்.

“அலர்” என்பது பலர் அறிந்து கொண்ட பழிச்சொல் லாகிப் பெருகுவதாகும். “இன்னாரும் இன்னாரும் இப்படியிப்படி நடந்து கொண்டனராமே அல்லது ஊரைவிட்டே ஓடிப்போயின ராமே” என்பன போன்ற பழிச்சொற்களை நாமறிவோம்.

இத்தகைய பழிச்சொல்லும் ஏற்படக்கூடாதென்றே தலைவி அஞ்சினாள். நீர் செல்லக் கருதிய வெம்மை நிலைத்து நிலைமையால் வாடிவதங்கி நலிவுற்றாள். பிரிவினாலே இந்த நிலைமை. தலைவனிடம் கூறுகின்றாள்:

“ஐயனே உயிராகவுடையவள் தலைவி. நீ பிரிந்தால் அவன் உயிர்நீயான். பிரியன், பிரியன் என்றும் நீர் பிரிகின்றீர். எமது சொற்களையும் கொள்கின்றீரில்லை. உம்மைத் தடுத்தல் எம்மால் இயலாது. நீர் செல்லும் வழியே நில்லுமென உம்மைத் தடுக்கும். திரும்பிச் செல்லுமென உம்மை விடுவிக்கும்”

புலவர்மணியின் இனிய வசனநடையினைக் கை யாண்டு களிப்புறவைக்கின்றேன். இவ்வாறு அவர் இலக்கிய விளக்கம் கொடுப்பதைப் போல் எம்மால் கூறமுடியாது. இரண்டொரு பாடலைக்காட்டினேன். இனி இவ்வாறு தொடர்ந்து கூறாது

பதினாறு பாடல்களில் வந்த சாரத்தையும் சில விசேட நயங்களையும் கூறுவோம்.

9. புதுமையான உவமை:

இரண்டாம் பாடலிலே நீரும் சுணையும் இலையும் மலரும் மரமும் கொடியும் மரமுந்தனிரும் ஆகிய கருப்பொருள் களைக் கருவியாகக் கொண்டு பாலையாகிய பிரிவொழுக்கும் பொருந்தக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிரிதலையெண்ணி வருந்தக் கூடும் என்பதாலே நேரடியாகக் கூறாமல் குறிப்பானும் தலைவன் உணர்த்துகின்றான். இதனைக் குறிப்பாலுணர்ந்த தலைவி தானும் குறிப்புணர்ந்த நிலையைத் தோழி மூலம் விளக்கமாக விரித்துரைக்கச் செய்கின்றாள்.

இந்தக்காலச் சினிமாப் படங்களிலேயும் இத்தகைய குறிப்பாலுணர்த்தும் காதலன் காதலியரைக் காண்கின்றோம். காதலியை மலர்குடி நகையணிந்து கூந்தல் வாரிப் புகழ்ந்து பேசும் செயலெல்லாம் காதலியைப் பிரியச்செய்யும் முதற்குறி களாகின்றன. இத்தகைய நடைமுறையால் தலைவியும் தலைவனை அறிந்து தடுக்கின்றாள். தோழி கூறுகின்றாள்:

“எம்பொருமானே ஈதொன்று கேட்பீராக! உமது செயல் குறிப்பாகப் பிரியப்போவதைக் காட்டி விட்டது. நீர் பிரிந்து செல்லுங் கொடிய பாலை நிலச் செயல்களைக் கேளும். வலிமை கொண்ட மறவர் கொள்ளைக் காரராகி கொலையும் செய்வர். புலிபோன்ற பார்வையும் பலங் கொண்ட உடலுமுடையவர். இரக்கமற்றவர். வழிபறி கொள்ளையர். புண்ணைப் பரிசாகக்கொடுத்து வருத்துவர். இச்செயல்களால் பறவைகளும் பறக்காத தனிவழி. ஒருமுறை சென்றோர் திரும்பினாலும் மறுமுறை செல்லார். இந்த நிலைக் குள்ளாகும் பிரிவால் தலைவி வருந்துவாள். உமக்கு இரக்க மில்லையா? எனக் கேட்கின்றாள். இது குறித்த பாடல்:

“வலி முன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற் சுற்றமை வில்லர்; சுரிவளர் பிந்தையர் அற்றம் பார்த் தல்குங் கடுவிகண் மறவர் தாம் கொள்ளும் பொருளிலராயினும் வம்பலர் துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடந்துயிர் வெளவலிற் புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை”

இந்த வகையிலேதான் பாலைக்கலியின் பிரிவுத் துயரம் முதலியன விளக்கப்பட்ட பாடல்கள் பல.

10. பிரிவினால் தலைவியின் நிலை:

தலைவனது பிரிவு கேட்டுப் பொலிவிழந்த தலைவி பல உவமைக்குள்ளாகின்றாள். இந்தப்பாடலிலே மூன்று வகைக் குள்ளாகின்றாள்.

கோவில் திருவிழாக் காலக்காட்சியில் பல்வகை நிகழ்வுகளைக் காண்கின்றோம். பொழுது விடிந்து விழா முடிந்தால் பார்க்கவே துன்பநிலையான காட்சியாகும். ஒன்று

நாட்டை ஆளும் அரசன், பின்பு கலங்கி வாட அறிவுரை கூறும் அமைச்சர் முதலியோர் இடித்துரைத்து நல்வழிப் படுத்துவோர் இல்லாது நாடு துன்பநிலையுறுவது. இரண்டாவது.

முன்றாவதாக தண்ணீர் தடாகத்திலே நின்று வளரும் தாமரை ஒரு நாள் பொழுது தண்ணீரில்லாதிருந்தாலும் பின்பு நீர்கண்டு செழிப்பதும். ஆனால் தலைவியோ உயிர் பிரிந்தால் பின்பு உயிர் பெற்றெழுமாளா? இவ்வுவமைகளின் அழகுச் சுவைகலந்த பொருள் எம்மையெல்லாம் பண்டைத் தமிழரின் புலமையை இலக்கியமூலமாகக் காட்டுகின்ற இந்தப் பாடல் சிலப்பதிகாரத்துள் வந்துள்ள சில பாடல்கள் போலும் தென்படுகின்றன.

“கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழா வற்றுப்படுத்தபிற புல்லென்ற களம்போல் புலம்பு கொண்டமைவாளோ!”
 “ஆள்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடுபோற் பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல் கொண்டமைவாளோ!”
 “ஒலிரா வைகலும் தாமரைப் பொய்கையுள் நீர் நீத்த மலர் போல நீ நீப்பின் வாழ்வளோ”
 “பொய்ந்தல்கல் புரிந்தனை புரத்தால் கைவிட்டு எந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வது அந்நாள் கொண் டிறக்குமி வளரும்பெற லுயிரே”
 படிக்கப்படிக்கச் சுவை மிகு பாடல்கள்.

பிரிவுத்துயர் பொறுக்கமுடியாமல் உடன் கொண்டு செல்லுதலும் உடன் போதலும் உண்டு. ஸ்ரீ இராமபிரானோடு சீதாதேவி பிரிவுத்துயர் தாங்கவியலாமல் இராமனுடன் கானகஞ் சென்றமை அறிவோம்.

11. நாக்ருணம்:

இல்லறப் பெண்களுக்கு நாற்படையாம் நாக்ருணம் என்பர். அ. தாவது அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு. அச்சம், நாணம் என்பன பெண்களிடம் இயல்பிலே அமைந்துள்ளன. மடம்என்பது கொண்டது விடாமையாம். காதலுக்காகப் பிடித்த பிடியிலே காதலனைச் சேர்தலாகும். இதனால் உடன் போதல் உடன்கொண்டுபோக மறைந்து பின்செல்லுதல் ஏற்படலாம். பயிர்ப்பு என்பது எந்தக் குடும்பப்பெண்ணுக்கும் எந்தக் காலத்தும் இருக்கவேண்டியது. கணவரல்லாத ஆண்பாலாரின் ஆடை முதலியன தன்னுடம்பிற்படுதல், தொடுதல் முதலியவற்றால் ஏற்படும் விதிப்ப்பு - இந்தப் பயிர்ப்பு. (இக்காலச் சினிமா நடைமுறைகளால் பயிர்ப்பு துச்சமாக மதிக்கப்படுவதை யாவரும் அறிவர்)

பெண்களைப் போல் ஆண்களுக்கும் அறிவு, பொறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என்ற நன்கு குணங்களுண்டு. ஆராய்ந்த தறிதல், பொறுமையோடிருத்தல், ஓர்ப்பு என்பது நன்கு ஆராய்ந்து தெளிதல் “கண்ணால் கண்டதும்பொய், காதால் கேட்டதும் பொய், ஆரத்திர ஆராய்ந்து பார்த்தலே மெய்” என்பது ஓர்ப்புக்குள்ளாகும். கடைப்பிடி யென்பது எடுத்த கருமத்தைத் தொடர்ந்து முடித்தல் ஆகும். கடைப்பிடியும் பெண்ணின் மடமையும் சேர்ந்து உடன்போதல் ஏற்படலாம் அல்லவா?

முன்னர் தலைவனது பிரிவு தாங்கஇயலாது தலைவி தவிக்கும் போது பாலை நிலத்துன்பக் காட்சிகள் கூறப்பட்டன. இங்கேயும் அ. தே போல் தலைவிக்கு உடன்கொண்டு போதலால் ஏற்படப்போகும் துன்பநிலை தலைவனால் கூறப்படு கின்றதைப் பார்க்கிறோம்.

“எம்மையும் அன்புற் சூழாதே யாற்றிடை நும்மொடு துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்லதன்புமும் உண்டோ வெமக்கு”

12. உள்ளன்பின் எதிரொலி-மிருகங்களின் பாசம்

அப்படி வினவிய தலைவிக்குத் தலைவனும் கூறுவது கொல்லாமல் கொல்வது போல் அமைகின்றது. யான் செல்லப் போவது நாட்டுவழியல்லவே; கொடுமையான காட்டுவழி. தண்ணீர் கிடையாது. தங்குவதற்கு நீழல் கிடையாது. கள்ளர் கூட்ட மறவரின் துன்புறுத்தலால் கண்ணிரே தண்ணீர் போல் நாவரச்சியைத் தீர்க்கும். என்றெல்லாம் கூறிய வேளை தலைவியும் விட்டபாடாயில்லை. மடமையும் கடமையும் வாதிடுகின்றன. கலித்தொகையின் சிறப்பான கவிநயம், காட்சிநயம், மனிதநேயங் காட்ட மிருகங்களின் உறவாட்டம் என்பன உள்ளடக்கப்பட்ட பாடலைப் பாருங்கள். மிருகங்களின் ஆண்பெண் பாசநேச நடைமுறைகளைக் காணும்போது வியப்படைகின்றோம். பெண்ணுக்கு விட்டுக்கொடுத்த ஆண்மிருகம் காட்டும் பாசம் மனிதரை ‘பாடம் படியங்கள்’ எனச்சொல்வது போல் அமைகின்றன.

“மரையா மரல் கவர மாரிவறப்ப வரையோங் கடுஞ்சுரத்தாரிடைச் செல்வோர் சுரையம்பு முழுகச் சுருங்கிப் புரையோர் தம் உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடும் நாவிற்குத் தண்ணீர் பெறாதஅத் தடுமாற்றருந் துயரங் கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடு”

அட்டியானால்,

“என்ன ரறியாதீர் போல விவை கூறின் நின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய் ”

என்று இரண்டடிகளில் “ஈருடல் ஓருயிர்” என்ற நிலைமையில் நீரே நான், நானே நீர் என்ற தன்மை மாறுபட்டதோ? துன்பத்திலே இன்பங் காண்போம். அதுதானே தலைவன் தலைவியாக்கழகு. என்றெல்லாம் கூறி பிரிவை வெறுப்பது இல்லற நயங்காட்டும் இலக்கியமல்லவா?

13. புலவர்மணியின் பொருள்கூறத்திறமை:

எட்டாம் பாடலிலே மனமொத்த காதலர் உடன்போக்கு போதலை மேன்மையுற விளக்கியுள்ளார் புலவர்மணி. கந்த புராணத்துப் பாடலும் கம்பராமாயணத்துப் பாடலும் காட்டிச் சிறப்புறச் செய்துள்ளமை புலவர்மணியின் திறமையினைப் பகன்று நிற்கின்றது. அதுவும் படிக்கப்படிக்கத் தெவிடாத பாடல்களாகின்றன.

“தாய்துயி லறிந்து மற்றைத் தமர்துயிலறிந்து துஞ்சா நாய்துயி லறிந்து மற்றை நமதுயிலறிந்து வெய்ய பேய்துயில் கொள்ளும் யாமம் பெரும்பொழு ததறிந்பாங்கி வாப்தலிற் கதவைநீக்கி வள்ளியைக் கொடுவந் தயந்தான்”

கச்சியப்பர் பாடலிது. இச்சை கொள்ளவைத்துக் கந்தபுராணத்தைப் படிக்கத் தூண்டுவது இப்பாடல். அடுத்த பாடலும் பாற்போம்.

“குடையினன் நிமிர்கோலன் குண்டுகை யினன்முரிச்
சடையினன் உரிமானின் சருமன் நன்மரநாரின்
உடையினன் மயிர்நாலும் உருவினன் நெற்பேணும்
நடையினன் மறைநாலும் நடநவில் தருநாவான்

கம்பரது இப்பாடல் பரத்துவாசமுனிவரின் சிற்பியல்பு
களைச் செப்புகின்றது. காதலர் ஒருமித்து உடன்போதலையும்
காட்டுவழியே துன்பங்கள் பொறுத்து ஐம்பொறியடக்கிய
முனிவரெனும் அந்தணைரையும் கலித்தொகைப் பாடலுக்கு
உறுதணையாகக் காட்டுகிறார் புலவர்மணி.

நடுச்சாமம் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி உடன் போக்கில்
போன தலைவன் தலைவியரைத் தேடிக்கொண்டு காட்டிடையே
செவிலித்தாய் செல்லும் வேளை வினவு கின்றார். அந்தணர்
விடைபகன்றார்.

“பலவறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினும் மலைக்கவைதா மென்செய்யும்
“சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினும் நீர்க்கவைதா மென்செய்யும்?
“ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாமுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யும்

இவ்வாறு சந்தணத்தையும் வெண்முத்தையும் யாமுளே
சையையும் காட்டி பிறருக்குப் பயன்படுவதே அவற்றினியல்
பெனக் கூறி அவைபோல் சேரவேண்டியவிடத்தே சேர்ந்து
சென்ற உடன் போக்கான தலைவன் தலைவியரை

“காணாமல்லேம் கண்டனஞ்சுரத்திடை” எனப்பகர்ந்தார்
“கற்றறிந்தோரேத்துக் கலித்தொகை” என்பதனைக் காட்டி
இவையெல்லாம் சிறப்புக் கூறுகின்றன. பாலையென்பது
நிலத்தைக் குறிப்பிடாது பிரிவையே சுட்டிக் காட்டி வேதனைப்
படுத்துவதால் தலைவன் தலைவியர் பரிவு பாலையாயிற்று
எனக்கொள்ளலாம். இனித் தொடர்ந்து பாலைக்கலி நூலாசிரியர்
புலவர்மணி பற்றி அவரது மாணவனாகிய ஈழத்துப்பூரடனார்
என்ற க.தா.செல்வராசகோபல் இயற்றிய புலவர்மணிக்
கோவையில் புலவர்மணி அவர்கள் திறமையைப் போற்றி
அவரைப் பாட்டுடைத் தலைவன் நிலையிலும் காணும்
புலவர்மணிக் கோவைப்பாடல்கள் நமது கவனத்துக்குரியன.

14. குருவின் குருவோடிசை பாடல்:

“கம்பராமாணம் பாடிய கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரது
பாடலினிமை உலகே அறியும். அத்தகைய பாடலினிமை
யினை செந்தமிழினிமை குன்றாது மேலும் கவிநயத்தை
எடுத்துரைக்கும் அழகொளியில் புலவர்மணி போன்றவளே”
என்பதும் வேண்டியோர்க்குக் கேட்க முன்பே “தமிழ்ச்
செல்வத்தை” வாரிவழங்கும் புலவர்மணி குருவான சுவாமி
விபுலாந்தரது மீட்சிப்பத்திலே, வானமுதத்தோடு மட்டக்களப்பு
தேனமுதமும் சேர்ந்துச் சுவைகண்டுகொண்ட வாயிதழ்கள்
எனக்காட்டும் பதினேழாம் இருபதாம் பாட்டுக்கள் புலவர்மணி
யின் புகழ்விச்சகாட்டலில் ஒரு சிலவாகும்.

“முளையிற் பயிர்ப்பயன் முடிந்தால் முதிர்வு முன்னிகழ்வாம்
விளையாட் டெனக்கொளும் விபுலமிற் பென்மை

விளையுறுங்கால்
தளையாய் முல்லை தழுவிடு வசோகத் தளிர்ந்தருவாய்
களையார் கம்பன் கவிநயப் புலவர் கவினமணியே (17)

“யாப்புக் கிசையுங் கவிப்பண் சிதையாக் கருத்துடைத்துக்
காப்புக் கடத்திடாப் பாச்செய் புலவர் மணிக்கவிதைத்
தோப்புள் நுழைந்து புதுக்கவித் காயுதிர் வென்னகத்தில்
மோப்பம் பிடித்தென தூழென்னுளத்தை முறிக்கின்றதே.(20)

புதுக்கவிதை மரபுக்கவிதை இயல்பினையும் குறிப்
பிட்டுப் புலவர்மணி போற்றப்பட்டுள்ளார்.

16. நிறைவுரை

புலவர்மணியின் “பாலைக்கலி” யாகிய பாற்கடலில்
ஒரு துளியையே என்னால் இக்கட்டுரையில் கொண்டுவர
முடிந்தது. விரிவான ஆய்வு ஒன்றைச் செய்வதானால் அது
இன்னொரு தனிநூலாகிவிடும்.

ஆனாலும் ஒரு மனநிறைவுக்காக புலவர்மணியின்
“பாலைக்கலி” நூற்சிறப்பைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக்
கூறலாம்:

(அ) “கலித்தொகை” முந்திய உரையாசிரியர்களும்,
பதிப்பாசிரியர்களும் கூறியவற்றிலிருந்து விலகி, பாடல்களின்
கருத்தைமட்டும் குறிப்பிடாது பாடல்களின் ஜீவனை
வெளிப்படுத்துவதில் புலவர்மணியின் உரை முனைப்பாக
நிற்கிறது.

(ஆ) ஒவ்வொரு பாடலுக்கான கட்டுரையும் ஒவ்வொரு
இனிய இலக்கியக் கட்டுரையாக அமைந்து பாடலுக்குப்
பின்னணியாக உள்ள சங்ககால வாழ்க்கை முறையை அகக்
கண்களால் தரிசிக்கச் செய்கிறது. அவ்வகையில் அவை
ஒவ்வொன்றும் ஒரு பலகணியாகின்றது.

(இ) பாடலில் மேலோட்டமான பார்வையின் இலகு
வாகப் புலனாகாது ‘நுண்பொருளை’ புலவர்மணி அவர்கள்
தமது நுண்மான் நுழை புலத்தினால் வெளிக்கொணர்கிறார்.

(ஈ) ஒவ்வொரு கட்டுரையினதும் இறுதிப்பந்தி பாடலின்
தொகுப்புரையாக அமைந்து மன நிறைவைத் தருகிறது.

(உ) ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் கலித்தொகைப்பாடல்
கூறும் பொருளைத் தெளிவு படுத்தும் வகையில் திருக்குறள்
கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றின் பாடல்
வரிகளை எடுத்தாண்டு இலக்கிய நயம் சேர்க்கிறார் புலவர்மணி.

(ஊ) ரசிகமணி டி.கே.சி.யின் பாணியில் பாடலின்
சில சில வரிகளை விளக்கி ஈற்றில் பாடல் முழுவதையும்
கூறிப் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவது

(எ) தமிழ்கடல் கி.வா.ஐகந்நாதன் அவர்களின்
“கந்தரலங்கார சொற்பொழிவுகளின் பாணியில் ஒவ்வொரு
பாடலையும் ஒவ்வொரு காட்சியாக மனக்கண்முன் நிறுத்துகிறார்.

தமிழ் தந்த புலவர்மணி

அன்புமணி

1. அறிமுகம்:

வெண்பாவின்கோர் புலவர்மணி எனப் புகழ் பெற்ற புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள், கவிதையிலும் உரைநடையிலும் தனது தனித்துவமான முத்திரையைப் பதித்தவர். இவற்றைவிட மேடைப் பேச்சுக்களில் ஆற்றொழுக்குப் போன்று அழகுதமிழில் பேசி முத்திரை பதித்தவர். ஆகவே (அ) செய்யுள் இலக்கியம் (ஆ) உரைநடை இலக்கியம் (இ) சொற்பொழிவு இலக்கியம் ஆகிய மூன்றிலும் அவரது புலமை பளிச்சிடுகிறது. இந்த மூன்று ஊடகங்களின் மூலமும் அவரின் மணி மணியான கருத்துக்களைப் படைத்தவர் புலவர்மணி. இக்கருத்துக்கள் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவைபற்றி இன்னமும் விரிவாக முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை.

ஆனாலும் இவரது ஆக்கங்களை பற்றிய ஏனைய தமிழறிஞர்கள் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் இத்தகைய ஆய்வுக்கு ஓர் அடி எடுத்துக் கொடுக்கின்றன எனலாம். இவற்றைத் தேடி எடுத்து ஒரு தொகுப்பாகத் தந்ததன் மூலம் இத்தகைய ஆய்வுக்குப் பிள்ளையார் சுழி இட்டவர் திரு.பெ.விஜயரெத்தினம் அவர்கள். இவர் புலவர்மணியின் புதல்வர்களுள் ஒருவர் என்பதுடன் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டவர். அதன் காரணமாக கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் துணைத்தலைவராக நீண்ட காலம் பணியாற்றி பவர். ஏற்கனவே பல நூல் வெளியீடுகளிலும் மலர்வெளியீடுகளிலும் சம்பந்தப்பட்டவர். பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். புலவர்மணியிடம் இவர் கொண்டுள்ள மகத்தான பக்தியை அவர் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள “தமிழ் தந்த புலவர்மணி” என்னும் நூலில் பரக்கக் காண்கின்றோம்.

2. கட்டுரை விபரம்:

சுமார் 48 ஆக்கங்களை உள்ளடக்கிய இந்நூலில் புலவர்மணியின் நூல்களுக்குப் பலர் எழுதியுள்ள அணிந்துரை முன்னுரை போன்றவைகளும் இடம் பெறுகின்றன. பிற்பகுதியில் புலவர்மணி பற்றிய வாழ்த்துப்பா, இரங்கற்பா முதலிய செய்யுள்களும் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றைப் பின்வருமாறு வருக்கலாம்:

- (i) புலவர்மணியின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் - 19 கட்டுரைகள்

- (ii) புலவர்மணியின் கவிதைச் சிறப்பு - 3 கட்டுரைகள்
(iii) பண்டிதமணியும் புலவர்மணியும் - 4 கட்டுரைகள்
(iv) புலவர்மணியின் நூல்கள் பற்றியவை - 3 கட்டுரைகள்
(v) புலவர்மணியின் நூல்களுக்கான அணிந்துரைகள் - 9 கட்டுரைகள்
(vi) உள்ளதும் நல்லதும் கட்டுரைகள் 5
(vii) பொதுக்கட்டுரைகள் - 6
(viii) புலவர்மணி யாத்த கவிதைகள் - 4
(ix) புலவர்மணிபற்றி ஏனையோர் பாடியகவிதைகள்-18

இவ்வாறு இந்நூலில் உள்ள ஆக்கங்களை வகுத்து நோக்கும்போது புலவர்மணியின் பன்முகத்திறனின் ஒரு வெட்டுமுகத் தோற்றத்தைத் தரிசிக்க முடிகிறது.

பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் புலவர்மணியை நோக்கினாலும் அவையாவும் புலவர்மணியின் புலமை என்ற ஒரே மையப்புள்ளியில் சங்கமமாகின்றன.

அவரது அறிவாற்றல் ஒரு புறம் இருக்க அவரது கவிதைச் சிறப்பும் உரைநடைச்சிறப்பும் பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரங்களாக ஒளிவிசுக்கின்றன.

ஒரு தனிமனிதர் இத்தகைய ஆளுமை படைத்தவராக இருந்தார் என எண்ணும் போது பிரமிப்பு ஏற்படுகிறது.

3. வாழ்க்கைக் குறிப்புகளைக் கொண்ட கட்டுரைகள்:

இவ்வகைக்கட்டுரைகள் 19 இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றன. இவை அநேகமாக நினைவுதினக் கட்டுரைகளாகவும் சிறப்பமலருக்களுக்கு எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளாகவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் புலவர்மணியின் தனித்துவமான குணவிசேஷங்களும் தனித்துவமான புலமைச் சிறப்புகளும் ஆங்காங்கே அழுத்தம் கொடுத்து எழுதப் பட்டுள்ளன.

இவற்றுள் பின்வரும் கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

- (i) புலவர்மணியின் எண்ணங்கள் என்றென்றும் வாழும் (எஸ்.டி.சிவநாயகம்) (பக்:31)

- (ii) புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை எஸ்.சிவலிங்கராசா (பக்: 81)
- (iii) நாவலர் காவிய பாடசாலையும் புலவர்மணியும் - எஸ்.சேனாதிராசா (பக்: 169)
- (iv) புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஈ.சிவானந்தநாயகம் (பக்: 183)
- (v) வாழையடிவாழை - (வித்.க.செபரத்தினம்) பக் 212
- (vi) தமிழ் உலகின் சுடர் (கி.லட்சுமண ஐயர்) பக் 285

இக்கட்டுரைகளில் புலவர்மணி பற்றிய உள்ளார்ந்த நோக்கும் விமர்சனமும் வெளிப்படுகின்றன. புலவர்மணியின் மனிதநேயம், சமரசநோக்கு, திறுணிப்பு, தலைமைத்துவம் என்பன சிலாக்கப்பட்டுள்ளன.

அவ்வாறே புலவர்மணியின் கவிபுணையும் ஆற்றலும் கவிச்சிறப்பும் உதாரணங்கள் மூலம் வெளிக் கொணரப்படுகின்றன. புலவர்மணியின் நூல்கள் பற்றியும் ஆங்காங்கு தொட்டுக்காட்டப்படுகின்றன. புலவர்மணியைப் பற்றிய வெவ்வேறு பார்வைகளை இவற்றில் நாம் தரிசிக்கிறோம்.

4. புலவர்மணியின் கவிதைச் சிறப்பு:

இவ்வகையில் 3 கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றன. விபரம் வருமாறு:

- (i) புலவர்மணியின் கவிதைச் செல்வம் - பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை (பக்:101)
- (ii) வெண்பாவில் புலவர்மணி - SARM செய்யது ஹஸன் மௌலானா (பக்: 72)
- (iii) புலவர்மணியும் தமிழும் - வித். க.ஞானரெத்தினம் (பக்:234)

புலவர்மணியின் ஒரு சாலை மாணாக்கரான பண்டிதமணி தனது கட்டுரையில் அவரது இளமைக் காலத்தை நினைவு கூருகிறார். கட்டுரையின் முத்தாய்ப்பாகப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“புலவர்மணிக்குக் கவிதைச் செல்வம் இயற்கைச் சொத்து. புலவர்களாகிய தேவர்கள் புலவர்மணியைக் கற்பகநிலையில் அமரச்செய்து கவிச்சுவையாகிய தீவ்விய அமர்த்தத்தை நுகர்ந்து ஆசிவழங்குவார்களாக - இவ்வாறு அவர்கட்டுரை முடிகிறது.

‘வெண்பாவில் புலவர்மணி’ என்ற கட்டுரையில் ஜனாப் செய்யது ஹஸன் மௌலானா பல எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் புலவர்மணியின் வெண்பாச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறார். பகவத்கீதையில் இருந்து பலவெண்பாக்கள் இதில் இடம் பெறுகின்றன.

‘புலவர்மணியும் தமிழும்’ கட்டுரையில் வித்துவான் க.ஞானரெத்தினம் புலவர்மணியின் பல்வேறு கவிதை வடிவங்களையும் விமர்சனம் செய்கிறார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிரான ஆறுமுகத்தை புலவர்மணி உயர்குலத்த

வனாக்கும் வெண்பா நெஞ்சத்தைத் தொடுகிறது.

“ஒழுக்கத் துயர்குலமாம் ஒங்குபுகழுண்டாம் இழுக்கத் திழுகுலமாம் என்றே - விழுப்பத்து நாய்குலத்தை யெல்லாம் நுணுகியுறிந் தாறுமுகன் மேற்குலத்த னானான் விரைந்து.

இந்த ஆறுமுகத்திற்காகக் குரல் கொடுத்த புலவர்மணி பின்னால் மேல் தட்டு மக்களிடமிருந்து பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம்.

5. பண்டிதமணியும் புலவர்மணியும்

இத்தலைப்பில் 4 கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. அவை வருமாறு:

- (i) பண்டிதமணியும் புலவர்மணியும் - பேராசிரியர். ப.சந்திரசேகரம் (பக்:13)
- (ii) தமிழ் வளர்த்த நல்லாசான்கள் - கு.சோமசுந்தரம் (பக்: 47)
- (iii) புலவர்மணி, பண்டிதமணி - ஆசிரியமணி ஆ.பஞ்சாட்சரம் (பக்:133)
- (iv) நாவலர் வழியில் பண்டிதமணியும் புலவர்மணியும் - கு.சோமசுந்தரம் (பக்: 195)

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஆறுமுகநாவலர் - சுவாமி விபுலாநந்தர், பண்டிதமணி - புலவர்மணி இரட்டையர்கள் பற்றி ஏராளமான உரைகள், கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவை ஓரளவு ஒப்பாய்வாகவே அமைகின்றன.

ஆனால் இந்த ஒப்பாய்வுக்குள் அகப்படாத பல தனித்துவத்திறமைகள் சுவாமி விபுலாநந்தரிடமும் இருந்தன. புலவர்மணியிடமும் இருந்தன. வழக்கம்போல அத்தனித்துவத்திறமைகள் இக்கட்டுரைகளிலும் எதிரொலிக்கவில்லை.

உண்மையைக் கூறுவதானால் இந்த இலக்கிய இரட்டையர்கள் ஒப்பாய்வுக்குக் கொஞ்சமும் பொருந்தாதபடி அமைந்திருப்பதை உய்த்துணர்ந்து நாம் அறியலாம்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆத்மீகச்செல்வத்தில் உயர்ந்து அறிவாற்றலில் சிறந்து ஈடுணையற்ற கல்விப்பணியும் இலக்கியப் பணியும் புரிந்தவர். சமயப்பணி என்பது குறைவு. சமயம் வேறு ஆத்மீகம் வேறு என்பதைப் புரிந்து கொண்டவர்களுக்கு இது தெற்றென விளங்கும்.

அவ்வாறே புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை உரைச் சிறப்பிலும் கவிதைச் சிறப்பிலும் ஈடுஇணையற்றவர். அவரது உள்ளதும் நல்லதும் நூலும், பகவத்கீதை வெண்பா மூன்று தொகுதிகளும் இவ்வுண்மையை நன்கு உணர்த்தும். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் புலவர்மணி சாதிப்பாடுபாட்டைக் கடிந்து. சமயவேறுபாட்டை இகழ்ந்து சமய சமரச சன்மார்க் கத்தை வலியுறுத்தியவர் என்ற வகையில் ஒப்பாய்வுக்கு இடமில்லாத தனித்துவம் பெறுகிறார்.

6.புலவர்மணியின் நூல்கள்:

புலவர்மணியின் ஆக்கங்கள் பின்வரும் நூல்களாக இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. (i) மண்தூர்ப்பதிகம் (ii) விபுலாந்தர் மீட்சிப்பத்து (iii) நாமகள் இலம்பகம் (iv) புலவர்மணி கவிதைகள் (v) பகவத்கீதைவெண்பா (3தொகுதிகள்) (vi) உள்ளதும் நல்லதும் (vii) பாலக்கலி (இலக்கியக் கட்டுரைத் தொகுதி)

இந்நூலில் புலவர்மணியின் நூல்கள் பற்றிய பின்வரும் கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன.

- தமிழ்ப் பகவத்கீதை - மா.பிதாம்பரன் (பக்:65)
- புலவர்மணி இயற்றிய நூல்கள் - வித்தநாகலிங்கம் (பக்:99)
- பகவத்கீதை - நாவலியூர் சோ.நடராசன் (பக்:141)

இவற்றுள் முதலாவது கட்டுரை இரு பக்கங்களுக்குள் அடங்கும் சிறிய கட்டுரையாக இருந்தாலும் இதுவரை வெண்பாவடிவில் வெளிவந்த பகவத்கீதை பற்றிய விபரங்களைத் தருகிறது.(i) ஸ்ரீபட்டனார்.(ii)ஸ்ரீ அழகிய மணவாளையார் (723வெண்பாக்கள்) (iii) முத்துப்புலவர் (iv) வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் (v)பேராசிரியர் ராகவையங்கார்.

இவ்வாறு வெளிவந்த 5 பகவத்கீதை வெண்பா நூல்களுடன் புலவர்மணி இயற்றிய “பகவத்கீதைவெண்பா” நூலை ஒப்பிட்டு அதன் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறார் கட்டுரையாசிரியர் மா.பிதாம்பரன்

இரண்டாவது கட்டுரையில் புலவர்மணி கவிதைகள், விபுலாந்தர் மீட்சிப்பத்து, புலவர்மணி இயற்றிய பல பதிகங்கள். “உள்ளதும் நல்லதும்”, பாலக்கலி, நாமகள் இலம்பகம் முதலிய நூல்கள் பற்றிய ஒரு ஆழமான விமர்சனப் பார்வையைத் தருகிறார் கட்டுரையாசிரியர் ந.நாகலிங்கம் அவர்கள்.

முன்றாவது கட்டுரையான “பகவத்கீதை” நாவலியூர் சோ.நடராசன் எழுதியது. 20 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூல் கட்டுரையில் “பகவத்கீதை”யின் சிறப்புகளை விரிவாக எடுத்துக் கூறிவிட்டு இறுதியில் புலவர்மணியின் பகவத்கீதை வெண்பா நூலிலிருந்து 7 வெண்பாக்கள் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அதற்கு மேல் புலவர்மணியின் பகவத்கீதை வெண்பா பற்றி எதுவுமே கூறப்படவில்லை.

7.உள்ளதும் நல்லதும் கட்டுரைகள்:

புலவர்மணி அவர்கள் தனது இறுதிக்காலத்தில் தனது வாழ்க்கையின் முக்கியமான சம்பவங்களை நினைவு கூர்ந்து அவற்றைக் கட்டுரைகளாக எழுதினார். அவை 1978 ஆண்டு சிந்தாமணி வார இதழில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன. இவை இவ்வாறு 50 கட்டுரைகளை அவர் எழுதினார். இவை ஆங்கிலத்தில் “Memoirs of life” எனப்படும் இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்தவை. என்றாலும் உண்மையில் அவை புலவர்மணி அவர்களின் இதயத் துடிப்புகளே அமைந்தன.

புலவர்மணி நினைவுப் பதிவுகளும் இக்கட்டுரைகளை ஒரு நூலாகத் தொகுத்து1992 இல் வெளியிட்டது. சுமார் 200 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலின் அப்போதைய விலை ரூ.20/- என்பதும் இங்கு நினைவிற்கு கொள்ளத்தக்கது.

இக்கட்டுரையில் பின்வரும் 5 கட்டுரைகள் “தமிழ் தந்த புலவர்மணி” நூலில் இடம் பெறுகின்றன.

- கோபல்லாவ தேவகுரியசேன, சரத்தந்திரா ஆகியோருடன் ஏற்பட்ட பழக்கமும் நட்பும் (பக்:105)
- வாதிட்டு நீதியை நிலைநாட்டப் பயந்தவர்கள் (பக்:110)
- சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் பறிபோனது ஏன் (பக்:115)
- அசீஸ், காரியப்பர் ஆற்றிய பணிகள் (பக்:121)
- தேசிய இனங்களை ஒன்றிணைத்த அன்புப் பூததாசர் (பக்:127)

புலவர்மணியைப் பற்றி ஏனையோர் எழுதிய கட்டுரைகள் இடம்பெறும் இந்நூலில் புலவர்மணியே எழுதிய இக்கட்டுரைகள் ஏன் இடம் பெற்றன என்பது புரியவில்லை. ஆனாலும் இக்கட்டுரைகளின் எளிய நடையும் பழகு தமிழையும் அவதானிப்பவர்கள் ஒரு பண்டிதரா இப்படி எழுதினார் என ஆச்சரியப்படக்கூடும். இதிலிருந்தே இவர் ஒரு புதுமைப் பண்டிதர் என்பதை நாம் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

8.அணிந்துரைகள் முன்னுரைகள்:

புலவர்மணி அவர்கள் எழுதிய பகவத்கீதை வெண்பா (3 தொகுதிகள்) முதலிய நூல்களுக்குப் பிறர் எழுதிய அணிந்துரைகள், முன்னுரைகள் என்பன புலவர்மணியின் இலக்கிய ஆளுமையின் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை நமக்குத் தருகின்றன. இவ்வாறு இடம் பெறும் ஒன்பது உரைகளின் விபரம் வருமாறு:

- பகவத்கீதை வெண்பா: கர்மயோகம் (ஆராய்ச்சி முன்னுரை - பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளை) பக்:313
- மேற்படி நூலுக்கு சு.நடேசபிள்ளை வழங்கிய முன்னுரை பக்:324
- மேற்படி நூலுக்கு சுவாமி நடராஜானந்தா வழங்கிய அணிந்துரை (பக்:327)
- மேற்படி நூல் அரங்கேற்றத்தின்போது அறிஞர் இராசமாணிக்கம்பிள்ளை வழங்கிய ஆய்வுரை (பக்:329)
- பகவத்கீதை வெண்பா - பக்தியோகம் அணிந்துரை சுவாமி பிரேமாத்தமானந்தா பக்:331
- மேற்படி நூலுக்கு நீதியரசர் வீ.சிவசுப்பிரமணியம் வழங்கிய ஆசியுரை (பக்:334)
- பகவத்கீதை வெண்பா ஞானயோகம் ஆராய்சி முன்னுரை க.இராமச்சந்திரா

(viii) மேற்படிநூல் மதிப்புரை கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் பக்:348

(ix) புலவர்மணி கவிதைகள் அணிந்துரை பண்டிமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை பக்:352

இவற்றுள் பண்டிதமணி, சு.நடேசபிள்ளை, க.இராமச்சந்திரா ஆகியோருடைய உரைகள் ஆழமான பார்வை கொண்ட கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

பண்டிதமணியின் ஆராய்ச்சி முன்னுரையில் இருமணி கனிதும் வெண்பாக்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

(i) புலவர்மணியின் குருவணக்கம் கூறும் வெண்பா வருமாறு:

வண்மைத் தமிழுக்கு வரம்பு வடமொழியின்
உண்மைத் தெளிவுக் குரையாணி - கண்மணியென்
சுன்னைக் குமாரசுவாமிப் புலவனடி
சென்னிக் கியான்செய் சிறப்பு.

(ii) பண்டிதமணியின் முத்தாய்ப்பு வெண்பா வருமாறு

கீதை கவி செய்து கீர்த்தி மிகப்பெற்றான்
ஏ.பெரியதம்பி எனதன்பன் - ஓதக்கேள்
பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியென்றா ரொருவர்
பாட்டுக் கிவனென்பன் யான்.

9.பொதுக்கட்டுரைகள்

புலவர்மணி தொடர்புறும் பின்வரும் 6 பொதுக்கட்டுரைகளும் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றன.

- (i) சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகத்தின் பணிகள் ப.சிவபாதசுந்தரம் பக்: 178
- (ii) வித்துவசிரோமணிப்பட்டம் (கணேசையர் நினைவு மலர் பக்: 191
- (iii) தமிழ்க்கடல் கி.வா.ஜகந்நாதன் (அன்புமணி) பக்:205
- (iv) காவிய வகுப்பின் ஆசிரியர் பக்: 225
- (v) புலவர்மணி நினைவு விழா கே.விஜயன் பக் 231
- (vi) புலவர்மணி நினைவுமலர் நன்றிபுரை. க.கி.க.கந்தசாமி பக்:266

இக்கட்டுரைகளில் புலவர்மணி தொடர்பான சில முக்கியமான தகவல்களைப் பெறுகிறோம்.

முதலாவது கட்டுரையில் சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 1950ம் ஆண்டு கோயம்புத்தூரில் நடாத்திய 3வது தமிழ் விழாவிற்கு புலவர்மணி சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராகக் கலந்து கொண்டமையும் 1951ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் கல்லூரியில் நடத்திய 4வது தமிழ் விழாவில் புலவர்மணி கலந்துகொண்டு 'கம்பன் காட்டிய நாகரிகம்' என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றிய தகவலும் கிடைக்கின்றன.

2வது கட்டுரையில், யாழ்ப்பாணம் ஆரிய, திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கம் நடாத்திய பட்டமளிப்பு விழாவில்

புலவர்மணி அவர்களுக்குப் பண்டிதமணி பட்டம் வழங்கப் பட்ட தகவல் இடம்பெறுகிறது.

3வது கட்டுரையில். தமிழ்க்கடல் கி.வா.ஜகந்நாதன் அவர்களது அறுபதாண்டு நிறைவைக் குறித்து மட்டக்களப்பு தமிழக மக்கள் 30.8.66ல் வழங்கிய வாழ்த்துமடலை புலவர்மணி அழகொழுகும் செழுந்தமிழில் யாத்துள்ளமையை அறிகிறோம்.

4வது கட்டுரையில் புலவர்மணி இலக்கியப் பரிட்சையில் 2ம் இடம் பெற்று "சிலப்பதிகாரம்" நூல் பரிசு பெற்றமை தெரியவருகிறது.

5ம்,6ம் கட்டுரைகள் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய புலவர்மணியின் 96வது பிறந்தநாள் விழா பற்றியதாக அமைகின்றன.

10.செய்யுள்கள்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெற்ற புலவர்மணியின் 96வது பிறந்தநாள் வைபவத்தில் இடம் பெற்ற கவியரங்குப்பாடல்களும் மற்றும் முனாக்கானா, சைவமாமணி வி.விஸ்வலிங்கம், கவிஞர் ஜீவா ஜீவரெத்தினம், கபிலவாணன், கா.செ.நடராசா,பொன் சிவானந்தன், முதலியோர் இயற்றிய பாடல்களுமாக மொத்தம் 18 செய்யுள்கள் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றில் பின்வருபவை குறிப்பிடத்தக்கவை:

- (i) சில்லையூர் செல்வராசன் - (பக்:246) (ii)புலவர் கணகரெத்தினம் (பக்: 253) (iii)செல்வி.கதிரித்தம்பி (பக்: 257) (iv)இராமயில்வாகனம் (பக்: 262) (v) கவிஞர் முனாக்கானா

புலவர்மணி அமரரானபோது பின்வருவோர் பாடிய இரங்கற் செய்யுள்கள் சிலவும் இதில் இடம்பெறுகின்றன. மண்ணுர்க்கவிஞர் மு.சோமசுந்தரம்பிள்ளை (பக்: 297) கவிஞர் எருவில் மூர்த்தி (பக்:299) மு.சடாச்சரன்(பக்:301) ஆ.மு.ஷெரிபுத்தீன் (பக்:303) புலவர் த.கணகரெத்தினம் (பக்:305)

ஒரு கவியரங்கில் தலைமைவகித்த புலவர்மணி, சில்லையூர் செல்வராசன் 'குதிரைக் கவிஞன்' எனக்குறிப்பிட்டு அதற்கான விளக்கத்தைப் பின்வருமாறு தருகிறார்.

"குதிரைக்காரக் கவிஞன் இவன் என்றா சொன்னேன் குதிரைக்கு நடைபழக்கும் சூட்சுமமோ லேசன்று குதி, பாய்ச்சல், காவல், அணிவகுத்தல், தடைதாண்டல் நின்றபடி கால் வலித்தல், நிலைசுழலல், நிமிர்நிற்றல் என்றுபலவாறாம் எழில் நடைகள் குதிரைக்கு தமிழுக்கும் நடையழகு தனியழகு பல்வேறு தமிழ்நடைகள் பழக்கும் கலைதேர்ந்த பாவலன் இச்சில்லையூர்ச்செல்வன்.

இவ்வாறான புதுமைகளைப் புலவர்மணி அவர்களால் மட்டுமே செய்யமுடியும். ஏற்கனவே புலவர்மணியுடன் கருத்து வேற்றுமை கொண்டிருந்த சில்லையூர் இத்தகைய பாராட்டால் மனம்நெகிழ்ந்து புலவர்மணியின் பெருந்தன்மையைப் பலவாறாகப் பாராட்டுகிறார். "பெரியோன் பெரியோன்தான், பெரியதம்பிப்பிள்ளை என்று தெரியாமலா பெற்றோர் திருநாம

மிட்டார்கள். பெற்றேன் அன்றைக்கு அந்தப் பெரியோனை ஆசானாய் என்று சில்லையூர் தன் கவியரங்குப் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

11. புலவர்மணியின் செய்யுள்கள்:

புலவர்மணி யாத்த 4 செய்யுள்களும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. அவை:

- (i) கி.வா.ஜகந்நாதன் அறுபதாண்டு வாழ்த்துமடல் (பக்:209)
- (ii) புதுமைக் கமக்காரன் - கல்முனையில் 1943 விளைவு விழாக்காட்சி (பக்:355)
- (iii) சுதந்தர கீதம் - வாழ்க இலங்கை மணித்திரு நாடு (பக்:358)
- (iv) இலங்கை மணித்திருநாடு (பக்:360)

இவற்றுள் கடைசி இரு பாடல்களும் மிகவும் பிரபலமானவை. இவை மகாகவி பாரதியின் “வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி” என்ற பாடல் மெட்டிலும் “மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலையே” என்று பாடல் மெட்டிலும் ஆக்கப்பட்டவை.

புகழ்பெற்ற கவிஞரான புலவர்மணி ஏன் இப்படி இன்னொருவரது பாடல் மெட்டைப் பின்பற்றிக் கவிதை செய்தார் எனச்சிலர் கேள்வி எழுப்புவதுண்டு.

உண்மையில் பாரதிக்கு நிகரான புலவர்மணி பாரதியைப் பிரதிபண்ணவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் அந்த நாட்களில் அதாவது இந்தியாவும் இலங்கையும் சுதந்தரம் பெற்ற 1948ல் பாரதியின் இந்த இரு பாடல்களும் மந்திரசக்தி வாய்ந்தவைபோல கேட்டவுடனே மக்களை வீறு கொண்டு எழச் செய்தன. அதன் காரணமாகவே புலவர்மணி இப்படிப்பாடினார் எனலாம்.

அந்தக்காலத்தில் சுதந்திர இந்தியாவின் தேசியகீதமான “ஜனகணமன” மெட்டில் பல பாடசாலைக் கீதங்கள் இயற்றப்பெற்றமை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. மகாகவி ரவிந்திரநாத் தாகூர் இயற்றிய “ஜனகணமன” கேட்டவுடன் இதயத்தில் ஒரு புதுவேகத்தை ஏற்படுத்தும்

அவ்வாறே புலவர்மணியின் மேற்படி இரு பாடல்களும் கேட்டவுடன் மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றன. இப்பாடல்களில் புலவர்மணியின் தேசிய உணர்வு பளிச்சிடுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, அவரது சர்வதேச நோக்கும் இதில் வெளிப்படுகிறது.

“வாழ்க சுதந்திர நாடுகளோ டன்னை சமமே வாழியவே”

என்றவர்களில் ஆசிய நாடுகள் பற்றிய புலவர் மணியின் தீர்கதரிசனத்தையும் நாம் காணலாம். பின்னாளில் “சார்க்” ஏசியன் அமைப்புப் போன்றவை ஆசிய நாடுகளின் நலனுக்காக உருவானவை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

12. தொகுப்புரை:

400 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூல் புலவர்மணியின் பல்வேறு ஆற்றல்களைத் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்வதற்கு மிகவிரிவான களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை இங்கே குறிப்பிடவேண்டும்.

இந்தவகையில் ஏற்கனவே கலாநிதி சி.மௌனகுரு, ஜனாப் எம்.எம்.ம. நூப் கரீம், ஜனாப் செய்யது ஹஸன் மௌலானா போன்றோர் புலவர்மணி நினைவுப் பேருரைகளாக ஆழமான ஆய்வு உரைகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர். இது ஒரு சிறு துளியே. இத்துறையில் இன்னும் செய்யவேண்டியவை கடல்அளவு உள்ளன. இதுபற்றி புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றத் தலைவர் திரு.சி.சண்முகம் இந்நூலின் அறிமுக உரையில் (பக்:XIX) குறிப்பிடும் பின்வரும் விடயங்கள் கவனத்திற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

- (i) அவருடைய (புலவர்மணியின்) கவிதைகள் ஆன்மீகம், சமயம், சமூகம், கல்வி, கலாசாரம் என வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு வகுதியும் ஆய்வு நோக்குடன் ஆராயப்படவேண்டும் (கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம் இதைச் செய்யலாம்)
- (ii) அவருடைய பகவத்கீதை மூன்று யோகங்களும் தனித்தனியாக ஏற்கனவே வெளிவந்த பகவத்கீதை மொழி பெயர்ப்பு நூல்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.
- (iii) அவருடைய தனிக்கட்டுரைகள் நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டு பல்கலைக்கழக மாணவரின் ஆய்வுப் பொருளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் (பேராசிரியர்களும் இதில் ஈடுபடலாம்)
- (iv) அவருடைய சமூகப்பணிகள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும். பல்வேறு நிறுவனங்களில் உறுப்பினராக இருந்து இவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் இதில் அடங்கும். இவற்றின் விபரங்களை புலவர்மணியின் “உள்ளதும் நல்லதும்” நூலில் பெறலாம்.
- (v) புலவர்மணியின் “உள்ளதும் நல்லதும்” நூலைத் துருவி ஆராய்ந்தால் இதுபோன்ற இன்னும் எத்தனையோ பணிகள் காத்துக்கிடப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இத்தகைய சிந்தனைகளுக்கு வழிவகுக்கும் வகையில் புலவர்மணியின் புதல்வர் திரு.பெ.விஜயரெத்தினம் “தமிழ் தந்த புலவர்மணி” தொகுப்பு நூலைத் தந்தமைக்குத் தமிழ் உலகம் என்றும் அவருக்கு கடமைப்பட்டுள்ளது.

புலவர்மணியின் கவி ஆற்றல்

புலவர்.சீ.க.பொன்னம்பலம்

ஈழ மணித்திருநாடு உலகுக்கு அன்று உபகரித்த தமிழ்ப் பேற்றினுக்குள் மிகுதியும் பிரகாசம் மிக்கவர்களாக இருவரைக் குறிப்பிடலாம். ஒருவர் ஐந்தாம் குரவர் என்றும், தமிழ் வசன நடையின் பிதாமகர் என்றும் போற்றப்பட்ட ஸ்ரீலாழி ஆறுமுக நாவலர் ஆவார். நாவலர் பெருமான் வடஇலங்கையைச் சேர்ந்தவர். இரண்டாமவர் கிழக்கிலங் கையைச் சேர்ந்த சுவாமி விபுலாநந்தர். இவரை இசைத் தமிழின் தந்தை என்றும் முத்தமிழ் வித்தகர் என்றும் போற்றினர் முதறிஞர்.

ஆறுமுகநாவலரின் காவிய பாடசாலையில் சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் பாடம் கேட்கும் பெருவாய்ப்பும் விபுலாந்த அடிகளாரின் நேரடி வழிகாட்டலும் ஒரு சேரக் கிடைக்கப் பெற்றவர் புலவர்மணி திரு. ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை ஒரு சாலை மாணவராகவும் நீண்டகால ஆதரந்த நண்பனாகவும் கொள்ளும் வாய்ப்பும் புலவர்மணிக்கு கிடைத்தது.

சிறுவயதிலிருந்தே தமிழ் இலக்கியம், புராணம், நிகண்டு முதலானவற்றை ஒழுங்காகக் கற்ற புலவர்மணி பிற்காலத்தில் இலக்கணம், ஆங்கிலம் என்பவற்றையும் இயல்பாகவே கற்றுக் கொண்டார். “குலத்தளவே ஆகும் குணம்” என்பதற்கொப்ப நற்குலத்திலும், நற்குடியிலும் பிறந்தவராதலால் புலவர்மணி எல்லா நற்பண்புகளையும் இறைபக்தியையும் துணையெனக் கொண்டார்.

தமிழர்கள் எல்லாம் தமிழை மறந்து பிறமொழி மயக்கில் திரிந்ததால் “மெல்லத் தமிழினிச்சாகும்” என்றறிவை தோன்றியது. அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த புலவர்மணி பதவி ஆசையையும் பிறமொழி ஆசையையும் வெறுத்தொதுக்கித் தமிழ்பாரம்பரியம் திகழத் தமிழையே தலையாய மொழியாகத் தேர்ந்து அதனையே கற்று அம்மொழியையே வளம்படுத்த அபராதுழைத்தார். அவர்தமது வாழ்வில் இறுதி வரை இந்தக் கொள்கையினின்றும் மாறுபடவில்லை.

இயல்பிலேயே பேச்சாற்றல் மிக்கவராகவும் கவிதை இயற்றுவதில் இயற்கைத் திறமையுள்ளவராகவும் மிளிர்ந்த புலவர்மணி தமது சக்திமிக்க பேச்சினாலும் இனிமையும் சிறப்பும்

கொஞ்சும் கவிதைகளினாலும் தமது திடமான கொள்கைகளை உலகுக்கு உணர்த்தி வந்தார்.

புலவர்மணியின் கவிதைகளை மனங்கூர்ந்து கற்போமானால் பலசுவை விருந்து உண்டவர் போன்று தித்திப்பும் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் உறுவேம். அவர் இயற்றிய விருத்தப்பாக்களை ஆராய்ந்தால் அவை “விருத்தமெனும் ஒண்பாவில் உயர்ந்தவரான” கவியரசர் கம்பன் இயற்றிய விருத்தப்பாக்களை ஒத்துத் தென்படும். புலவர்மணியின் “வெண்பாக்களைப்” படித்து கிரகித்தால் அவை “வெண்பா” இயற்றுவதில் தலைசிறந்தவரான புகழேந்திப் புலவரின் வெண்பாக்களை நிகர்த்தவையாகத் தோன்றும்.

சங்ககாலப் புலவரின் கவிதைகளுக்கு இணையான கவிதைகளை யாத்துள்ள புலவர்மணி இருபதாம் நூற்றாண்டின் மகா கவிஞன் பாரதியாரின் சுவை மிகு இலகு தமிழ்ப் பாடல்களை யொத்தும் பாடியுள்ளார்.

நகைச்சுவை செறிந்த பாடல்களை இயற்றும் வித்தையும் இவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. சிலேடைப் பாடல்களைப் பாடுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

நாட்டுப்பற்றும் தேசிய ஒற்றுமையும் புலவர்மணியின் முக்கிய குறிக்கோள்களாகத் திகழ்வதை அவரது கவிதைகள் நன்கு உணர்த்தும். ஆதலால் அவரை ஒரு சிறந்த தேசியக் கவிஞராகக் கொள்ளலாம்.

புலவர்மணியின் கவிதைகள் சிலவற்றை நோக்குவோம்

விருத்தப்பாவில் புலவர்மணி

“மழலை பேசும் அழகு மறைந்திடும்

வளரும் பிள்ளை அழகு மறைந்திடும்

பழகுங் காளை அழகு மறைந்திடும்

பருவக் கன்னி அழகு மறைந்திடும்

சுழலுங் காலச் சுழியில் அகப்படா

சுவைகொள் இன்பக் கவியழகென்றுமே

அழிவ லாத அழகெனும் உண்மையை

அறிதல் ஆர்க்கும் அழகென லாகுமே”

ஆங்கில நாடகாசிரியர் “செக்சுபியர்” மனித வாழ்வை எழு பருவங்களாக வகுத்துக்காட்டி அவை ஒவ்வொன்றும் அழியுந்தன்மையின் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தினார். அந்தப்பாணியிலே புலவர்மணி அவர்களும் நிலையாமையை நினைவு படுத்தி மழலைபேசும் “குழந்தை” சில காலத்தில் பழகும் “பிள்ளை” ஆதலையும் அது வளர்ந்து காளையாகவோ கன்னியாகவோ மலர்வதையும் கட்டிக்காட்டி நல்ல கவிதையின் அழகே சிறப்பானது என உணர்த்து கின்றார். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிறக்கின்றது; ஒன்று மடிய இன்னொன்று மலர்கின்றது. மொட்டு மலராகின்றது. மலர் பிஞ்சாகின்றது ; பிஞ்சு காயாகின்றது; காய் கனியாகின்றது. இந்தப் பிரபஞ்ச தத்துவத்தைப் புலவர்மணி மிகச் சாதாரியமாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது கற்று இன்புறத் தக்க தன்றோ!

“தேன் பாயும் சோலையெலாம் தீம்பால் பாய்ந்து
தித்திக்கும் கழனியெலாம் வாவி நீர்க்கீழ்
மீன் பாடும் நிறைமதிநாள் இடையா மத்தில்
வெண்ணிலவு பரந்தமைதி கூடும் வேளை
மான் பாயும் வனத்தினிலே மகவு கொண்டு
மதகளிற்றின் முதுகில் மந்திபாயும் மக்கள்
ஊன் பாயும் உதிரத்தில் தமிழும் பாயும்
உயிரையை மட்டுநன்னா டென்தாய் நாடே”

“செஞ் சாலி விளைவேலி ஆயிரமூர் புரக்கும்
திருவோங்கி நிறைவுடைய செல்வெலாம் சுரக்கும்
அஞ்சாயல் மடவார்கட் கறநெறியே பெருக்கும்
அமர்வருத்தி னுபகாரம் எவர் மனமு முருக்கும்
துஞ்சாமல் இரவுபகல் மள்ள குரல் கலிக்கும்
சுவாமி விபுலாநந்தர் யாழிசைநின் றொலிக்கும்
மஞ்சாளும் பொழில் மட்டு மாநாட்டின் இனிய
மண்வளம் போல் வாழ்வார்க்கு மனவளமும் இனிதே”

மேலே காணப்படும் இரண்டு பாடல்களும் மட்டக் களப்பு மாநிலத்தின் மாண்பினைச் சித்தரிக்கும் செய்யுள் களாகும். முதற்பாடலிலே சோலையில் மரங்களில் கட்டப்பட்ட தேன் கூடுகளின்றும் தேன் கசிந்து, ஒழுகி அருவியெனப் பாய்கிறது. அதனுடே கோமாதாக்கள் பொழியும் பாலும் பாய்கிறது. அதனை அள்ளிப் பருகினால் தித்திப்பு உண்டாகிறது. வாவி நீரின் அடிப்பரப்பில் பாடும் மீன் இசை கூட்டுகிறது. வனத்திலே மானும் பாய்கிறது. மதங்கொண்ட யானைகளின் முதுகில் மந்தியும் பாய்கிறது. இங்கு வாழும் மக்களின் உடல்களிலே இரத்தமும் பாய்கிறது. கூடவே தமிழும் பாய்கிறது. ஆதலினாலே இந்த மட்டு நாடு எனது தாய்நாடு ; அது தனது உயிருக்கு இணையானது என்கிறார் புலவர்மணி. ஆம், புலவர்மணியின் உடலிலே பாய்ந்த இரத்தம்” பரிசுத்தமான தமிழ் இரத்தமே” யாம்.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்! - அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”
எனது புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் கூறியதும் நோக்கற்

இனி மட்டக்களப்பிலே தேன் கூடுதலாகக் காணப்பட்ட தென்பது புனைகதையல்ல. அது மிகவும் யதார்த்தமான உண்மை. மட்டக்களப்புக் கச்சேரியின் வெளிப்புறச் சுவர்கள் (மதில்) தேன்கலந்து கட்டப்பட்டதென்பது அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். அதுமட்டுமல்லாமல் பல கிராமங்களிலும் வாழ்ந்த அக்காலத் தனவந்தர்கள். தங்கள் வீடுகளைக் கட்டத் தேன்கலந்து கட்டியிருக்கிறார்கள். நூறாண்டு காலத்திற்கு முன் கட்டப்பட்ட அத்தகைய வீடுகள் இன்றும் சிதைவின்றி உறுதியாகத் தென்படுவது கண்கூடு. ஆதலால் புலவர்மணி அவர்கள் “சோலைகளில் தேன்பாய்ந்து” என்று கூறியது கற்பனையல்ல. அது உண்மைக் கூற்றாம். மட்டு என்றால் தேன் நிறைந்த நாடு “மட்டுநாடு” என்பாருமுள்ள.

இரண்டாவது பாடலில் நெல்விளையும் வயற் பரப்பையும் பொலிந்து குவிந்த செல்வச் சிறப்பையும் அழகு பொருந்திய இளமங்கையிற்களின் கற்பு நெறியையும் அவர் மனங்கொணாது ஆற்றிய விருந்துபசாரத்தையும் மீன்கள், இசை பெருக்குதலையும், தனது குருவான சுவாமி விபுலாநந்தரின் யாழ் நூலின் பெருமையினையும் மட்டக் களப்புப் பெருநிலப்பரப்பில் தப்பாமல் மழைபெய்த தன்மையையும் இங்கு வாழும் மக்கள் மனவளம் மிக்கோராய்த் திகழ்வதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

மட்டக்களப்பு மண்வளம் மிக்கது. அதனால் அது விளைவைப்பெருக்குகின்றது. இங்கு வாழ்வார்தம் மனங்களும் வளமிக்கது. ஆதலால் மக்களிடையே மனிதப்பண்பு ஒளிர் கின்றது என்கிறார் புலவர்மணி. இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் உண்மையானவை; யதார்த்தமானவை. மட்டக்களப்பின் மேற்குப் புறம் “படுவான்கரை” எனப்படும். குரியன் ‘படு’கின்ற - மறைகின்ற கரை - பக்கம் அது. அங்கேதான் அனேக வளங்கள் உண்டு. பொன்விளையும் அந்தப் பூமியை உழுபவர் காராளர். அவர்கள் வேளாண்மை செய்வதால் “வேளாளர்” ஆவார். அவர்களுடைய “வாடி” களுக்குச் சென்றால் அவர்கள் நம்மை இன்முகங்காட்டி வரவேற்பர். இருக்கை தந்து உபசரிப்பர். அன்னை குழந்தைக்கு ஊட்டுவது போன்று வற்புறுத்தி உணவளிப்பர். இந்தப் பண்பு இன்றும் நிலை பெற்றுள்ளது.

“சந்ததம் நம்மை வாழ்விக்கும் மினிய
தமிழுண்டு தமிழ்ப் பண்புமுண்டு
எந்தையும் தாயும் எளிமையாய் வாழ்ந்த
இனிமைசேர் கிராமவாழ்வு ஷண்டு
சிந்தனை செய்யும் திறம் நமக்குண்டு
தேசிய ஒற்றுமை பூண்டு
வந்தனை செய்தெம் அன்னையைத் தினமும்
வாழ்வகை வாழுமோம் வாரி”

புலவர்மணி அவர்கள் இந்தப் பாடல்வாழியாக அவரது உள்ளக்கிடக்கையை உள்ளபடி உணர்த்துகின்றார். தமிழுண்டு என்றவர் அது எப்பொழுதும் நம்மை வாழ்விக்கும் என்று

உறுதி கூறுகின்றார். மேலும் ஆய்ந்தபரமான கேளிக்கை நிறைந்த பட்டண வாழ்வை வெறுத்து நம்முன்னவர்கள் காட்டிய கிராமவாழ்வை நினைவுபடுத்துகின்றார். அவ்வாழ்வு “இனிமை சேர்த்தது” என்றும் விளக்குகின்றார். நமக்குச் சிந்தனை செய்யும் திறம் உண்டு என்கிறார். இதன் மூலம் சிந்திக்கத் தெரியாதவர்களையும் சிந்திக்கும் படி மறை முகமாகக் கோருகின்றார். சரியமுறையில் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நமது சமுதாய சமூக உயர்வுக்கு இன்றியமை யாத்து ஒற்றுமையாயேயாகும் என்று காட்டி தேசிய ஒற்றுமை யின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

“இந்தமகா சமுத்திரத்தில் நடுவில் ஈங்கோர்
இங்கிலாந் தமைந்து கிடந் ததுவோ வென்ன
முந்துசீர் நாகரீகம் பழக்கம் வாழ்வு
மொழிப்பயிற்சி கலையுணர்ச்சி முழுதும்மாறிப்
பந்தமுறும் வெறும் போலிப் பகட்டில் மோகப்
பட்டுப்பாழ் பட்டாவி பதைத்து வீழ்ந்து
சிந்தனையற் றிடுமாலங்கா தேவியுள்ளம்
தேசிய மயமாகத் திகழ்வ தென்றோ”

இந்தப்பாடல் 1935 ஆம் ஆண்டளவில் பாடப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது. இதன் வாயிலாக புலவர்மணியின் விருப்பையும் வெறுப்பையும் தெளிவாக உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர் அந்திய மோகத்தை மிகவும் வெறுத்தார். நமது தேசியக் கலாசாரத் தையும் பழக்க வழக்கங்களையும் வாழ்வுமுறைகளையும் மொழிப்பயிற்சியையும் கலைகளின் வளர்ச்சியையும் மிகவும் நேசித்தார்; கண்ணென மதித்தார். அவற்றை பேணிக் காத்திட அறிவுரை புகன்றார். அவரின் தேசிய உணர்வானது “வந்தே மாதரம் என்போம்” என்ற பாரதியின் வீர சங்கநாதத்தை வென்ற வகையிலான சாத்வீக அணுகுமுறையெனத் தோன்றுகின்றது.

“இயற்கையெனும் பாற்கலத்தை இனங்களெனும்
அடுப்பேற்றித் திருநாள் சதிர்
துலங்குணர்ச்சிக் கனல்மூட்டித் தூய்மைபெறு
வாய்மையெனும் அரிசி இட்டே
நலம்மழும ஐக்கியமாம் நறும்பாகு
பயறுமுடன் கலந்து நன்கு
பலம் பெறவே தேசியத் திருப்பொங்கல்
படைத்துண்போம் சேர வாரீர்.

இனங்களுக் கிடையிலான ஒற்றுமையின் முக்கியத்துவத்தைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஓர்ந்து உரைத்திட்ட பெருமை புலவர்மணியைச் சாரும்.

இலங்கை மணித்திருநாட்டில் எல்லா இனங்களும் மிகவும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த காலத்தில் புலவர்மணி இன ஒற்றுமைபற்றிப் பல பாடல்களில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பாடியுள்ளார். அதனை ஆராய்ந்து பார்த்தால் எதிர்காலத்தில் ஒற்றுமையின்றி வேற்றுமை தலைதூக்கிப் பெரிய விரிசல்களும் வேதனைகளும் ஏற்படும் எனத் தெரிந்திருந்தார் என்றே

கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது அவரைச் சிறந்த இயற்கைக் கவிஞராக மட்டுமல்ல ஒரு தீர்க்க தரிசியாகவும் கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

மட்டுநன் நாட்டு மக்கள் தமது பிரதேசத்தின் விளைவைப்பெருக்கும் மண்வளத்துக்கு ஒப்பான விருந் தோட்டம் மன வளமும் மிக்கவர்கள் என்று பாடிய புலவர்மணி அவர்கள் யாழ்ப்பாண மக்களுடன் பலகாலும் நன்கு பழகிய பான்மை யினாலே தமது அனுபவத்தை முன்வைத்து அப்பிரதேச மக்களின் குண இயல்புகளையும் உள்ளவாறு இனிமை பொருந்த எடுத்துரைக்கும் தன்மை கற்றின்புறத் தக்கதாம்; பாடலைப் பார்ப்போம்.

“உலகமுலப் புறஉரைக்கும் நாற்பொருள் தெரிவார்
ஒருவர்தமக் கொருவர்தம் ஒப்பரவு புரிவார்
பலதிசையும் சென்றுமுயன் றீட்டுபரும் பொருளார்
பரமனடித் தொண்டுபுரிந் தேத்துதிரு வருளார்
மலையென்றின் றுயர்ந்தோங்கு நன்மான முடையார்
மானமழிந் தெய்தவரு வருமானம் அடையார்
அலகில்புகழ் ஆறுமுக நாவனாம் கொடையார்
அவர்வாழும் யாழ்ப்பாணம் அனைவோர்க்கும் இனிதே”

வெண்பாவீர் புலவர்மணி

“எழுத்தாய் மொழியாய் இயைபொருளாய் அன்பிற்
பழுத்தான் அருளைப் பராவ - விழுத்தமிழின்
தூயமுதற் பாவினால் சொல்பகவத் கீதைமொழி
வாயமுத ஊற்றாய் வரும்”

எழுத்தாய் வருகின்றவனும் மொழியாய் அமைகின்ற வனும் அவற்றின் கண்ணே பொருளாய்த் திகழ்கின்றவனும் இறைவனே; அவன்அன்பு கனிந்த பழம் போன்றவன்; அவனது பேருணை வேண்டிப் பாடத் தொடங்கினால் பாக்கள் அனைத்தும் ஊற்றிலேயிருந்து நிரானது பொங்கிச் சுரந்து மேலெழுதல் போன்று தங்குதடையின்றி வெளிவந்து கொண்டேயிருக்கும் என்பது பொருள். எல்லாம் இறைவனே; ஆக்கமெல்லாம் அவன் அருளால் நிகழ்வனவே என்ற தத்துவம் இங்கே உணர்த்தப்படுகின்றது.

“தேசப்பற் றென்றும் திருவமுதுண் ணாதுகட்சிப்
பூசலெனும் நஞ்சுண்ணப் போகாதீர் - ஆசைப்
புதல்வீர் சுயதேவை பூர்த்திபெற நாளும்
உதவீர் கடன் துமக்கு”

“முத்தமிழ்போல் மூன்றாவோம் மூன்றுமொன்றாய் வாழ்வதுபோல்
இத்தரையில் வாழ்ந்தே இணைந்திருப்போம் - நித்தமும்நாம்
காப்போம் தனித்தன்மை தேசியக் கண்கொண்டு
பார்ப்போம் செய்வோம்தாய் பணி”

இன்று நமது நாட்டிலே காணப்படும் வன்முறை களுக்கும் துன்ப துயரங்களுக்கும் மூலகாரணமாய்அமைந்தது அரசியல் இலாபத்தை நோக்காகக் கொண்டிருந்தவர்களின் தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகளேயாம். எலும்பிச்சம் காயிலே புளி

ஊறுவது போன்று விரும்பத்தகாத இச்செயற்பாடுகள் நாளுக்குநாள் கூடிக் கொண்டே வர சாத்வீகம் மறைந்து வன்முறை நிலை ஓங்கிற்று. அது இப்பொழுது தீர்க்கமுடியாத நோய் போலாகிவிட்டது. நாம் அதில் சிக்கித் தவிக்கின்றோம்.

இதனை முன்கூட்டியே உணர்ந்ததாலேதான் புலவர்மணி அவர்கள் தேசப்பற்று எனும் “திருவமுது” இருக்க அதனை உண்டு அனுபவிக்காது “கட்சிப் பூசலாகிய நஞ்சினை” நாடாதீர்கள் என்று எச்சரிக்கை செய்தார். கட்சி அரசியலும் அதிகாரவேட்கையும் இந்த அழகிய தீவை அழுவின் விளியுக்கு இட்டுச் செல்லும் என்று கூறினார். மேலும் இந்தத் தீவிலே வாழும் சிங்களவர், தமிழர், இஸ்லாமியர் ஆகிய மூவினத்தாரும் முத்தமிழ்போலாவோம் என்றும் அவர்கள் தத்தமது தனித்தன்மையைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் அதே நேரத்தில் மூவினத்தாரும் ஒற்றுமையாக வாழ்வோம் என்றும் அது தேசிய உயர்ச்சிக்கு ஏற்புடையது என்றும் அறைகூவினார்.

“இருதயத்தின் ஈரிதழ்போல் இங்குதமிழ் முஸ்லீம் ஒருவயிற்றுப் பாலகர்போ லுள்ளோம் - அரசியலிற் பேராசை கொண்டோர் பிரித்துநமை வேறாக்கி ஆராயார் செய்வார் அழிவு”

இந்தப்பாடல் வாயிலாகத் தமிழர்களும் முஸ்லீம்களும் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள்போன்று பலகாலமாக ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வருவதைச் சுட்டிக் காட்டி இந்த ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்க அரசியலிற் பேராசை கொண்டோர் முனைவர் என்றும் கூறினார். புலவர்மணியின் இந்தக்கூற்று 1990களில் கசப்பான ஆனால் உண்மை நிகழ்வுகளாக அமைந்ததை நாம் கண்டோம்.

“மக்கள் நடைக்கு வரம்புண்டது போல மக்கள் கவிக்கும் வரம்புண்டு - மக்கள் வரம்பு கடந்தால் மதியார் கவியும் வரம்பு கடந்தால் வறு”

புலவர்மணியின் இந்தப்பாடல் எவ்வளவு எளிமை யானது என்று பாருங்கள். நாற்புறமும் வரம்புகளைக் கட்டாவிட்டால் வயலிலே நீரை நிரப்ப முடியாது போகும். விளைவு கிடைக்கவும் மாட்டாது. ஆதலால் வரம்பு இன்றியமையாதது. அதுபோன்று மனித வாழ்வுக்கும் வரம்பு அவசியம். கடவுட் கோட்பாடுகளுக்கு - ஒழுக்க நெறிக்கு அமைவாக வாழ்தலே வாழ்வாகும். அதனின்றும் தவறினால் மனிதனை உலகம் மதியாது. அவ்வாறே சொல்லும் பொருளும் இசையும் சுவையும் போதனையும் ஒருங்கே அமையாத கவிதையும் மக்களால் பேற்றப்படமாட்டாது. புலவர்மணியின் தெளிந்த அறிவிலும் அனுபவத்திலும் இருந்து பிறந்த இந்த வெண்பா அறிவுக்கு விருந்தாகிறதல்லவா?

“அறிவால் அறிவை அராவதல் விட்டே நல் அறிவா லறிவை அறிந்தே - அறிவைப் பயன்செய்து கூட்டாய்ப் பழகுதலே நாட்டு நலன்கருதும் நல்லோர் நடை”

சங்க காலத்திலும் சரி, பிற்காலத்திலும் சரி அறிவு ஆற்றல் மிக்ககோராய் விளங்கியவர்களுட் சிலர் “வித்துவச் செருக்கு” உள்ளோராய் வாழ்ந்துள்ளனர். செருக்கு அழிவுக்கு வழிகாட்டி. ஆதலால் செருக்குடையோர் தோல்வியையும் துன்பத்தையும் சந்தித்து ஈற்றில் அழிவைத் தழுவிக்கொள்வர்.

எட்டேகா லட்சணமே! எமனே றும்பரியே மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே - முட்டமேற் கூரையில்லா வீடே! குலராமன் தூதுவனே ஆரையடா சொன்னாய் - அது”

இந்தப் பாடலிலே கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் கொண்ட செருக்கு அவரை ஓளவையாரிம் தோல்வியடையச் செய்தமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“மோனை முத்தமிழ் மும்மதமும் பொழி யானை முன்வந் தெதிர்த்தவன் யாரடா? கூனையும் குடமும் குண்டு சட்டியும் பானையும் வனை யங்குசப் பையல் யான்”

என்று வருகின்ற பாடலின் கண் மதம் பொழியும் யானையாகத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திய புலவர் பெருந்தகை ஒருவரை மட்கலம் வனனகின்ற குயவர் ஒருவன் மடக்கி மண்கவ்வச் செய்த சம்பவம் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் “அறிவால் அறிவை அராவதல்” ஆகாது என்றும் “கூட்டாய் பழகுதலே” தமக்கும் பிறர்க்கும் நற்பயனை விளைவிக்கும் என்றும் புலவர்மணி எடுத்துரைத்திருத்தல் ஓர்ந்து உணரத் தக்கவையாம்.

“வண்மைத் தமிழுக்கு வரம்பு வடமொழியின் உண்மைத் தெளிவுக் குரையாணி - கண்மணியென் சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவனடி சென்னிக் கியான்செய் சிறப்பு”

“பண்டித சிரோன்மணிநற் பாலியசன் யாசிசெஞ்சொற் கொண்டல் கவியின்பம் குணக்குன்றம் - மண்டழல்போல் தூயவிபு லாந்த சோதி மலரடிக்கே நேயமெலாம் வைத்தேனென் நெஞ்சு”

மேற்போந்த இரண்டு வெண்பாக்களின் மூலமும் புலவர்மணி அவர்கள் தமது குருபக்தியை வெளிக்காட்டு கிறார். பொங்கியெழும் புதுநீர்ப்பெருக்கானது கங்கை யெனத் தங்குதடையின்றிப் பாய்ந்து பலர்க்கும் பயன் செய்து செல்வது போன்று இவரின் உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலே யிருந்து எழுத்த அடக்கமுடியாத உத்வேகமானது அன்பும் பக்தியும் நிறைந்த கவியமுத வெள்ளமாகப் பாய்ந்து செல்வதை இப்பாடல்களில் உணர முடிகிறது.

சங்ககாலப் பாடல்களுக்கு இணையாக

“நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்” என்று பாரதியார் பாராட்டிய இன்கவை மிகுந்த இலக்கியம் சிலப்பதிகாரம். அதிலே காவிரியை விளிந்து “திங்கள் மாலை வெண்குடை

யான்" என்று தொடங்குகின்றது கானல் வரிப் பாடல்கள். இவை கற்பார்க்கு உள்ளத்தை உவகைப்படுத்துவன. இளங்கோ அடிகளாரின் கானல் வரிப் பாடலடிகளை அடியொற்றிப் புலவர்மணி அவர்கள் பாடிய "கல்லோயாப்" பாடல்கள் பிரசித்தமானவை. பட்டிப்பாளை ஆற்றின் சிறப்பினையும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேச வனப்பினையும் வெளிப்படுத்தி இனங்கையத்தின் இன்றியமையாத தன்மைக்கு எடுத்து காட்டாகத் திகழ்வது இப்பாடல்.

இது சிலப்பதிகாரப்பாடல்:

திங்கள் மாலை வெண்குடையான்
சென்னி செங்கோல் அதுஒச்சி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாய் வாழி காவேரி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாதொழிதல் கயற் கண்ணாய்!
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பு என்று
அறிந்தேன் வாழி காவேரி!

இது புலவர்மணியின் பாடல்:

காடும் நாடாய்ச் சிறந்தோங்க
கழனிச் செல்வம் பொலிந்தோங்க
நாடும் வாழ்விற திகழ்ந்தோங்க
நடந்தாய் வாழி கல்லோயா!
நாடும் வாழ்விற திகழ்ந்தோங்க
நடந்த தெல்லாம் நினைதலைவன்
பாடும் புகழ்சேர் இனியநடைப்
பாங்கே வாழி கல்லோயா!

பாரதியாரின் பாடல்களுக்கு நிகராக:

புலவர்மணிக்கு மிகுந்த புகழையும் கீர்த்தியையும் பெற்றுக் கொடுத்த பாடல் அவரது "இலங்கைமணித்திருநாடு" என்றது மகுடம் சூட்டப்பட்ட பாடலாகும். இந்நாட்டின் சிறப்பை விபரிக்கும் இனியபாடல் அது. அந்தப் பாடல்களைப் பாடும் பொழுது மகாகவி பாரதியாரின் "பாரததேசம்" பாடல்களை நனைவுபடுத்தும். அந்தப்பாடல்களில் சிலவற்றை பார்ப்போம்.

இலங்கை மணித்திருநாடுடங்கள் நாடே - இந்த
இனிய உணர்வு பெற்றால் இன்பவீடே (இலங்கை)
மாவலி கங்கை எங்கள் வளநதியே - அருள்
மன்னு சிவனொளிபாதம் எங்கள் மலையே
பூலலஞ் செய்கதிரை எங்கள் தலமே - இதைப்
போற்றிப் புகழ்ந்தால் வரும் பெருநலமே (இலங்கை)

முத்துக் குளிக்க நல்ல துறைகளுண்டு - ஒளி
முதிர்ந்த மணிகள்தரச் சுரங்கமுண்டு
தித்திக்கும் நறுங்கனிச்சோலைகளுண்டு - எங்கள்
தேசத்தில் பொன்விளையும் பூமியுமுண்டு (இலங்கை)

சிங்களர் செந்தமிழர் மகமதியர் - என்னும்
செல்வப் புதல்வர்க் கொரு தாய்நாடு
மங்கள் மாகஅன்று வாழ்ந்தநாடு - இன்றும்
மங்காப் புகழ்பெருக்கி வாழும் நாடு (இலங்கை)

நதியின் சிறப்பையும் மலையின் வனப்பையும் தலத்தின் பெருமையையும் செல்வங்களின் திரட்சியையும் கூறப்போந்ததன்மை, அவற்றை அழகுபடுத்தி அணி பொருந்திய பெற்றி காணும் தொறும் கற்குந்தொறும் நமதுள்ளங்களில் தாய்நாட்டுப் பாசத்தை ஏற்படுத்த வல்லமை யாகும். இந்த இடத்திலும் கூட இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை அவர்களுக்கிடையே காணப்படவேண்டிய சமத்துவத்தை வலியுறுத்தத் தவறினாரில்லை.

சோமசுந்தரப் புலவரும் புலவர்மணியும்:

திருகோணமலையிலே கன்னியாய் வெந்நீர் ஊற்றுக்கள் ஏழு உண்டு. ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வெப்பம் உடையது. சிறிதளவு நீரே கிணற்றில்காணப்படும். ஆனால்அள்ள அள்ளச் சுரக்கும்

சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள் இவற்றைக் கவிநோக் கோடு காணுகின்றார்.

"காதலனைப் பிரிந்தவளின் மனம்போல ஒன்று
கவிபாடிப் பரிசுபெறான் மனம்போல ஒன்று
தீதுபழி கேட்டவன்றன் மனம்போல ஒன்று
செய்தபிழைக் கழுங்குமவன் மனம்போலஒன்று
நீதிபெறா வேழைதுயர் மனம்போல ஒன்று
நிறையழித்த கற்புடையான் மனம்போல ஒன்று
காதாமழுக் காராடையான் மனம்போல ஒன்று
கனலேறு மெழுநீர்க ளுண்டு கன்னியாயில்.

இந்தக் கன்னியாய்க் கிணறுகளிலுள்ள நீரின் வெம்மையை அமை தாமாகவே நீர் சுரக்கும் தன்மையும் கண்டு அனுபவித்த புலவர்மணியின் உள்ளத்தினின்றும் வேறோர் விதமாகக் கவிதைகள் பிறந்தன.

திருந்து மினிய மனச் சான்றோர்
சினம்போல் வெம்மை செய்தேநீர்
சுரந்து வருவ தென்னே நீ
சொல்லாய் கன்னி யாய்த்திருவே
சுரந்து வெம்மை செய்வ தெல்லாம்
தொட்டே யென்னை அணைவார்க்கு
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்த் துயிர் காக்கும்
வகைதா னிந்த மாநிலத்தே.

கன்னியாய் வெந்நீர் மருந்தனையது என்பது ஐதீகம். நோய்களைத் தீர்க்கும் வெற்றியுடையது. மருந்து கசப்பாக இருந்தாலும் விருப்பி உண்டால் குணம் உண்டாகும். அதுபோல நீர் சூடாக இருந்தாலும் அதனைச் தொட்டாடினால் நன்மை ஏற்படும். இந்த உண்மையை விளக்க முனைந்த புலவர்மணி

கன்னியாய் வெந்நீரின் சூடானது "திருந்து மினிய மனச் சான்றோர் சினம்" போன்றது என்கிறார்.

விபுலாந்த மீட்சிப் பத்தில் புலவர்மணி:

சுவாமி விபுலாந்தர் நெருப்புக் காய்ச்சலால் துன்புற்று வைத்தியசாலையில் இருக்கின்றார். வாதநோய்க்கு ஆளாகிப் புலவர்மணியும் வீட்டில் படுத்திருக்கின்றார். இந்நிலையில் சுவாமிகளின் வருத்தமறிந்த புலவர்மணி அவரது உள்ள உணர்வுகளை இறுகப்பிழிந்து சாறாக்கி அதனை இனிய தமிழ்ப்பாவாக்கினார். சுவாமிகளுக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஒரு பாடலைப் பார்ப்போம்.

‘காரே றுந்திரு முதார்த் தாய்தரு
கடவுட் காதல் மகன்
கருவிற் திருவுள கலைஞன் பெற்றோர்
கண்ணிறை திருமயிலோன்
ஏரேறும்படி கீழ்பால் மேல்பா
லாக்கிநல் லிசை நடடோன்
இமயத் தலையிற் தமிழ்முத்
திரைவரை ஈழக் கரிகாலன்
ஏரேறந்தமி ழிறிவர்க் காங்கில
நாட்குவை இனிதாட்டித்
தெருட்டும் புதுமைக் கபிலன்
கலியுக தெய்வ அகத்தியனாம்
பாரே றும்புக ழாளன் மீள் கெனக்
சுவாய் பைங்குயிலே
பன்மொழி விபுலா னந்தன் வாழ்கெனத்
சுவாய் பைங்குயிலே.

புலவர்மணி அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய அறிவின் முதிர்ச்சியும் கவியாற்றலும் ஆற்றலும் சொற்சுவை பொருட் சுவை நிறைவும், தூய்மையான குருபக்தியும் வெள்ளிடை மலையென விளங்கக் காணலாம்.

சமயநெறியிற் புலவர்மணி

புலவர்மணி ஒரு சிறந்த சித்தாந்த வித்தகர் ஆவர். அதற்கு அவர் பாடியுள்ள பல்வேறு பதிகங்களும் கட்டுரைகளும் ஆதாரமாயமையும் உதாரணத்துக்கு:

“சாதி பேதம் கடந்த அனாதியைச்
சமயவாத மொழிந்தகல் சோதியை
ஒதும் வாசக மோய்ந்த உணர்வினை
உண்மை மோனத்தின்உச்சி நிலையினை
வேத போதகர் காணா வியப்பினை
மெய்மை யன்புரு வான முருகனை
வாதும் சூதும் மறந்தவர்க் கருள்தில்லை
மண்டு ரானை வணங்கியுந் தேனே.

என்ற மணூர்ப் பதிகப் பாடலைப் பார்க்கலாம். சாதி பேதமில்லாத சமய வாதக்கூடந்த வேதக்கூடக்கு அப்பாற்பட்ட போதனை செய்வார்க்கு எட்டாத உண்மைப் பொருளாயும் அருட்சோதியாயும் அன்புருவாயும் உள்ள முருகன் வாதம் சூதும் இல்லாதவர்க்கு அருள் புரிவான் என்பது பாடலின் பொருள்.

சைவசித்தாந்தத்தின் - பக்திமார்க்கத்தின்- தத்துவம் அனைத்தும்இப்பாடலிலே மிளிர்வதைக் காணலாம்.

தமிழ்மொழியிலே காணப்படும் மிக முக்கியமான இதிகாசங்கள் இரண்டு. இராமாயணம் ஒன்று; மகாபாரதம் மற்றொன்று. ஒன்றிலே இராமன் நாயகன், மற்றதிலே கிருஷ்ணன் நாயகன். இராமனாக வந்தவனும் கிருஷ்ணனாக வந்தவனும் மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியே யென்பர். இராமாயணத்தை இள வயதிலிருந்து கற்றறிந்து பயன்சுறுவதிலும் கேட்பார் நெஞ்சை அள்ளும் வகையில் உரையாற்றுவதிலும் கைதேர்ந்தவர் புலவர்மணி. மகாபாரதத்தில் மூழ்கி கீதை வெண்பா முத்தெடுத்தந்தவரும் அவரே ஆதலால் அவரை ஒரு சிறந்த வேதாந்தி என்றும் சொல்லலாம். “ஞானம் பயிற்சிதனில் நன்கு சிறந்து மெய்ஞ்ஞானந்தனின் மேலாம் தியானமே - தியானத்தைப் பார்க்கிற கருமபலன் துறத்தல் மேல்சாந்தி மார்க்கம் துறவால் வரும்”

என்ற வெண்பாவினாலும் ஏனைய கீதை வெண்பாக் களாலும் இவரின் வேதாந்தக் கருத்துகளை உணரலாம்.

புலவர்மணி அவர்கள் சிலகாலம் கிறிஸ்து சமயத்திலும் இருந்தார். அந்தப் பொழுது அன்புருவானவரும் தியாக சீலமுடைய இயேசுவைப் போற்றிப் பலபாடல்களை யாத்துள் ளார்.

“பூலோகந் தனிற் பிறந்தாரே - பரனாரே
மேலோகத்தின் மேன்மையை விட்டு
மிகுமதிசய சுதமென இதோ (பூலோ...) ”

வரத்தையும் வேதாட் சரத்தையும் கிர்பா
கரத்தையும் சுதந்தரத்தையும் தரப்
பரத்தையும் தேவ புரத்தையும் முயற்
தரத்தையும் துறந் திரட்சக ரெனப் ... (பூலோ...)

வஞ்சமும் பிரபஞ்சமும் தீய
நெஞ்சமும் பவநெஞ்சமும் கெடக்
கொஞ்சமு மினி அஞ்சலென நற்
தஞ்சமு பத கஞ்ச முந்தரப்... (பூலோ...)

இந்தக் கீர்த்தனையிலே காணப்படும் தமிழினிமையும் இசைநயம் பக்திச் சுவையும் பாடுந்தொறும் பாடுவார் உளத்தையும் கேட்பார் உளத்தையும் புடமும் பாங்குடையன வன்றோ. இவ்வாறான இசைப் பாடல்களையும் புலவர்மணி இயற்றியுள்ளமை மணங்கொள்ளத்தக்கது.

IV. கவிதைப்பக்கம்

புலவ(ர்)மணி வெண்பா

கவிஞர் திமிலைத்தமிழன்

முத்தமிழாய் என்முன் முகிழ்ந்த கலையணங்கே
சிந்தம் நிறைந்தொளிரும் திவ்வியமே - இத்தினத்தே
வெண்பாக் கவியரங்கின் விழுமம் பொலிவுதர
கண்பார்த்தல் நின்றன் கடன்.

மண்டுரின் வாழ்வாய் வயங்கும் திருமுருகைக்
கொண்டுருகும் காலே குறைவிலகும் - கண்டுருகும்
செந்தமிழ்ப்பா பூக்கும் திசையனைத்தும் கந்தமெழும்
அந்தமில் தன்னான் அருள்

மண்டுரென் றோத வாய்மணக்கும் செந்தமிழின்
பண்டுருகும் இன்பப் பயன்மணக்கும் - வண்டுருகும்
இளமலர்க்கா நீழல் இரும்மணலில் நண்டுர்ந்து
பழமரத்தே ஏறும் பதி

மண்டுர்ப் பழம்பதியில் வந்துதித்த நற்புதல்வன்
தொண்டிற் பெரியதம்பிச் சொற்குரவோன் - தண்டமிழில்
வல்லோனின் நூற்றாண்டில் மலருகின்ற இவ்விழுவற்(கு)
எல்லோரும் வந்தீர் இனிது.

புலவ(ர்)மணி யென்றோர் புயல்என்ற பொன்மகுடம்
உலவவரு கின்ற உயரரங்கில் - குலவவரு
செஞ்சொற்பா வென்ற தேனுசுர வந்தோர்க்கெம்
அஞ்சலிகள் கொஞ்சம் அளி.

மண்டுர்க் கலையிலக்ய மாண்புடைய பேரவையீர்
கண்மர் எணையிக் கவியரங்கில் - கொண்டாடித்
தலைமைக் கவியாய் தயைந்த நன்றிக்கென்
தலைதாழ்து நிற்கும் தனி.

செந்தமிழைத் தேனீற் குழைத்துச் செழும்அமுத
விந்தைக் கவிதாயே வீற்றிருக்கும் - அந்தமிலாப்
பாவலரே என்றன் பணிவான நல்வணக்கம்
ஏவல்யான் உங்கட் கிளி.

கவிநுகர வந்திருக்கும் காளையரே கன்னியரே
செவிநுகர வந்திருக்கும் செம்மல்களே - அவிசொரியும்
வேள்வியினைக் காண வீற்றிருக்கும் சான்றோரே
தோள்கொடுப்போம் வாரீர் சுமந்து.

ஐவர் கவிஞர் அரங்கேற நிற்கின்றார்
வையம் இவர்க்கு மலர்தாவும் - பொய்யல்ல
பூமாரி யல்ல பொன்மாரி நீர்தாவி
மாமாரி பெய்வீர் மகிழ்ந்து.

அன்பு முகையதீன் ஆம்கானா நல்லரத்தினம்
பொன்சிவா னந்தன் பூவனைய - பெண்கவிஞர்
மண்டுர் அசோகா வளரும் இளங்கவியாய்க்
கண்டுகொண்ட தேசிகளே காண்.

புலவ(ர்)மணி யென்றோர் புயல்இந்தப் பொன்மொழியில்
நிலவும் புயலுக்கே நேர்கருத்து - உலவுகடுங்
காற்று மழைமேகம் கதித்தெழுதீ விரமெனவும்
ஏற்றுக் கொளலாம் எனில்...

பெரியதம்பிப் பிள்ளை பிரமன்வெண் பாவிலன்றி
எரிதழலாய் நின்றோன் அரசியலில் - பரகசியம்
ஆனதனால் எங்கள் அறிஞன் புலவ(ர்)மணி
வானகத்தைப் பிய்க்கும் மழை.

அரசியலார் மேடைகளில் அவன்புலாய் நின்றடித்து
முரசியம்ப வைத்த முழக்கங்கள் - உரிமைபெற
தீவிரமாய் நின்று செயற்பட்ட கட்டங்கள்
போய்விடுவ தில்லைப் புறம்.

கருக்கொண்ட மேகம் கடலில்மட்டும் பெய்வதில்லை
பொருக்கு வெடித்த புவித்தரையில் - உருக்குலைக்கும்
செம்புலத்து நீராய்ச் செறியும் பெரியதம்பி
அம்புவிக்குக் காழுகிலே யாம்.

வானம் பெயலாய் வருஷித்த நம்புலவன்
ஆனநலம் எங்கள் அவனிக்காம் - மானமொடு
வாழ்வாங்கு வாழ வகைதந்த பாவலனின்
ஆழ்புலமை எங்கட் கணி.

மண்டுரில் நடைபெற்ற புலவர்மணி நூற்றாண்டு வெண்பாக்
கவியரங்கில் தலைமை வகித்துப் பாடிய கவிதை

புலவர்மணி புகழ்

கவிஞர் செ.குணரெத்தினம்

முத்துமணிக்கதிர் முற்றிவிளைந்திடும முதாராம்!
முக்தியளித்திடும் வெற்றிமுருகனின் பேரூராம்!
வித்தகர்பண்டிதர் வித்துவம் காட்டிடும் விண்ணாராம்!
வற்றிபாதாறுகள் தத்திநடந்திடும் மண்ணாராம்.

பண்டுதமிழ்க்கலை இன்றுமெழில்பெறும் கனியூராம்!
கொண்டலெனக் கவி வந்துவிழுந்திடும் கனியூராம்!
அன்புமனங்களைக் கொண்டதமிழ்க்குலம் வாழாராம்!
இன்பமுறுமெழில் பொங்கி வழந்திடும் தேனூராம்!

பச்சைமணிப்பொழில் தைத்துமனங்களி பெறுமுராம்!
இச்சைதரும் வளம் உச்சஉழைப்பினால் உயரூராம்!
பட்சமுடன்தமிழ் வந்து அமர்ந்தநல் பொன்னாராம்!
மட்டுநகர்மகள் கட்டியணைத்திடும் மண்ணாராம்!

(வேறு)

கலைவளமும் கவிவளமும் தொழில்வளமும் - பெரும்
கடலெனவே விளைநிலமாம் மண்தீர் தன்னில்
மழைபொழியும் மாதிரியாய்க் கவிசொரிய - தமிழ்
மாதாவோர் திருமகனை மலரச்செய்தான்

விபுலனுக்குப் பின்னாலே கிழக்கு மண்ணில் - ஒரு
வித்தகனை நாம்காண ஆசைப்பட்டோம்
விபுலனோடு நம்சரிதம் முடிந்துபோகும் - என்று
விம்மிவிம்மி நாளெல்லாம் துயரப்பட்டோம்

பிள்ளையவன் கண்மலர்ந்து சிரித்துநின்றான் - சும்மா
பிள்ளையல்ல பெரியதம்பிப் பிள்ளையாவான்
எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியிலே திளைத்துநின்றார்-அவனை
ஈன்றவரும் ஈன்றெடுத்த மண்வாழ்வோரும்

மண்தீரில் தலையெடுத்து ஆசானாகி - புலவர்
மணியாகிப் பெரும் சிறப்புப் பெறுவானென்று
கண்டவரா இவரெல்லாம் தமிழ்த்தாய்தந்த - அந்த
கனியமுதின் சிறப்பியல்பை அவளே கண்டாள்!

கன்னத்தில் கொண்டை போட்டுக் கல்விகற்க - மகனை
கக்கத்தில் தூக்கிவைத்துக் கொண்டுசென்ற
அன்னையவள் சின்னத் தங்கமெனும் நல்லாள் - அன்று
அடைந்தபெரும் மகிழ்ச்சிதனை அறிவார் யாரோ?

இன்றுஅவள் இல்லையவள் கணவனான - அன்பன்
ஏகாம்பரமுத்தான் மறைந்து போனான்
என்றாலும் அவர்பெற்ற எழல்விளக்கு - இன்றும்
எங்களுக்கு அணையாத ஜோதிதானே!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிறவியிலே கவிஞனாகப் பிறந்தவன்நீ - நல்ல
பேச்சாற்றல் எழுத்தாற்றலோடு கற்ற
உறவுகளைத் தேடிப்போய் ஒட்டிக்கொண்டாய் - நீ
உருவத்தால் உள்ளத்தால் உயர்ந்தானே!

முத்தமிழ் முனிவனுந்தன் ஆசானாக - ஐயா
முற்பிறப்பில் நீசெய்த பயன்தானென்ன?
கற்றவன்நீ கசடுஅற காலமெல்லாம் - தமிழ்
கலைத்தாயைச் சீராட்டி வளர்த்தவன் நீ

மிடுக்கோடு நீடப்பாய் பேச்சும்மூச்சும் - அறிவு
மின்லெனப் பாய்ந்துவரும் கொடியோர்செய்யும்
கொடுமைகளைத் தாங்காது கவிவளர்கொண்டு -வெட்டி
கிழித்தெறிவாய் உன்போல கவியாரப்பாய்?

தமிழோடு ஆங்கிலமும் கற்றுத்தேறி - அதற்கு
தக்கபடி நன்னறிவை வளர்த்துக்கொண்டாய்
அமிர்தம்தான் தமிழுனக்கு என்றுஆகி - ஐயா
ஆய்ந்துபல நூல்கற்றுப் பெரியோனாய்

ஆசிரியன் பண்டிதனாய் உயர்ந்துநாட்டில் - உன்
அறிவுரையால் பலருயர வழிவகுத்தாய்
நேசித்தாய் மண்ணையதன் மக்களொன்றாய் - வாழ
நித்தமுமே நீசேவையாற்றி நின்றாய்.

(வேறு)

அரசியலில் பேராசை கொண்டோர்செய்யும்
ஆக்கினையை நானின்றுதானே கண்டேன்
இருதயத்தின் ஈரிதழ்ப்பால் தமிழ்முஸ்லீம்கள்
இருக்கின்றார் எமைப்பிரித்து அழிவுசெய்வார்
அரசியலில் பேராசை கொண்டோர் என்று
அன்றோநீ பாடிவைத்த அற்புதத்தை
உருகிமனம் சிந்தித்தேன், இன்றிருந்தால்
ஒருகோடிப் பாடல்செய்து ஒப்புவிப்பாய்.

ஒற்றுமையை உன்கவிதை வளர்த்து நிற்கும்
உருவான இனச்சமறை உடனழிக்கும்
இற்றரையில் தமிழர்படும் துயரை மாற்றி
இலங்கையிலே சமாதானத் தீபமேற்றும்
சொற்கொண்டலே கவிதை பாடிமுற்றை
சுகமாக இம்மண்ணில் ஓடவிட்ட
கற்கண்டே புலவர்மணியுயா மண்டும்
கவிபாட இப்புலிக்கு வந்தாலென்ன!

கண்ணனவன் அருளிய நற்கீதைதன்னை
கருத்தோடு வெண்பாவில் பதியவைத்தாய்
மன்னனெங்கள் யாழ்நூலான் விபுலன்றோயை
மாற்றிடவே கவிபாடி மறையச்செய்தாய்
என்னசொல்வேன் இலக்கியத்தின் கலாநிதியே!
எவருனக்கு ஈடாவார்? எவருமில்லை!
சொன்னதுபோல் வாழ்ந்துகாட்டிச் சென்றசெம்மல்
சுகமாநீர் மேலுலகில் சொல்வீரய்யா!

பாலைக்கலி பாடி பாரிலென்றும்
பழசுக்கும் புதிசுக்கும் பாலமிட்டு
நாளைக்கும் நவீனகலை இலக்கியத்தின்
நாயகரும் போற்றிடவே வாழ்ந்து சென்றாய்
ஏழைமனம் உந்தலுக்கு இரக்கம்காட்டி
எப்போதும் உதவுகின்ற வள்ளலே யான்
காளையாக இருந்தவேளை நினைவொர்நாள்
கண்டுபேசி சிரித்ததின்றும் நினைவிலுண்டு!

உள்ளத்தைத் திறந்து சிந்தாமணியில்
உள்ளதும் நல்லதும் எழுதியெங்கள்
உள்ளத்தை மகிழ்வித்தாய் மறக்கலாமோ!
உண்மையிலே வைரமணி நீதானையா
வெள்ளம்போல் கவிபுறும் நீஎழுத
வெளிக்கிட்டால் அம்மம்மா வீழ்ந்தேன்போனாய்
இல்லையில்லை புலவர்மணி சாகவில்லை
இன்றும் எம்மோடு வாழ்கின்றாரே!

தமிழ்தந்த புலவர்மணி சாவதென்றால்
தமிழ்சாக வேண்டுமது நடப்பதெப்போ?
அமிழ்தினிய அவர்பேச்சும் எழுத்தும்சூட
அவர்போல சாகாத பொக்கிசங்கள்
தமிழிஸ்லாம் சிங்களவர் பறங்கியென்று
தரணியிலே எப்போதும் பிரித்துப்பார்த்து
உமியளவும் துவேசத்தை வளர்த்திடாத
உயர்ந்தமகான் புலவர்மணி வாழ்வாரென்றும்.

சாதிமதம் பார்க்காது சமத்துவமாய்
சகலருமே வாழ்வதற்கு விருப்பம் கொண்டாய்
மேதினியில் தீண்டாமைக் கொள்கையோடு
மிகநெருக்க மயிருந்து மக்கள்வாழ
நீதிவழி சொன்னவனே! இந்தநாட்டில்
நீயெந்தத் துறையைத்தான் விட்டாய்ய்யா?
சோதிவடி வானவனே! விபுலனோடு
சொர்க்கத்தில் வாழஎன்ன வரம்பெற்றாயோ!

திருகோணமலை யாழார் மட்டுநாட்டின்
திசையெல்லாம் நீசேவை யாற்றிநின்றாய்
ஒருமுறைநான் உன்முன்னால் அமர்ந்திருந்து
உன்வாயால் கவிதைகளைக் கேட்கஆசை
வருவாயா? இல்லையினி வரவேமாட்டாய்
வாணுலகில் கவியெழுதி வானோர்மெச்ச
உருவாக்கி தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்துகின்ற
உமக்கெங்கே நேரமய்யா வந்துபோக!

திருக்கோயில் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு
தெய்வபக்தி யோடுவாழ்ந்த குடும்பத்தன்னில்
உருவான காரணத்தால் சமயம் காக்கும்
உயர்வான பக்குவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
ஒருநாறு பாடல்களை பதிக்கமாக்கி
உவந்தளித்தாய் அதுபோல கிறிஸ்தவத்தை
ஒருபோதும் மறக்காமல் சென்னைசென்றாய்
ஒருகோடிப் பணியாற்றி உயர்ச்சிகண்டாய்!

கற்றறிந்த நல்லாசான் புவியோர்போற்றும்
கவிவாணன் எழுத்தாளன் கலையில்வல்லோன்
பத்திரிகை ஆசான்நீ பண்புமிக்கோன்
பேச்சாளன் என்றெல்லாம் பணிகளாற்றி
இத்துறையில் எஞ்ஞான்றும் புகழ்மணக்க
எம்மையெல்லாம் விட்டகன்று போய்விட்டாலும்
தொடவுந்தன் பணிதலங்கும் தமிழ்உலகம்
தாலங்குகின்ற வரையுனது பெயரும்வாழும்.

புலவர்மணி ஆனாலும் செருக்கில்லாமல்
பண்டிதமணியோடும் உறவுவைத்து
உலகமெல்லாம் வியந்தேற்ற மேலும்மேலும்
உமதறிவை வளர்த்தெடுத்து வெற்றிகண்டாய்
அழகு மன்றீர் தத்தசெல்வம் எங்களுக்கு
ஆபுள்வரை போதுமய்யா தமிழ்த்தாய்செய்த
புலவர்மணி ஐயாவே இந்தமண்ணில்
புகழ்பூத்த உந்நாமம் என்றும் வாழும்

இலங்கைமணித் திருநாடு எங்கள் நாடே!
என்றரிய கவியாத்து நாட்டுப்பற்றை
அழகாக வெளிக்காட்டி அகிலமெல்லாம்
அழியாத புகழ்சேர்த்துக் கொண்டதென்றல்
பலதுறையில் கைவைத்து வெற்றிகண்ட
பண்பாளர் சீர்திருத்த வாதியெங்கள்
புலவர்மணி 'எனச்' சொன்னால் பொய்யாகாது
பூவுலகில் இவருக்கு நிகர் இவரே.

புலவர்மணி என்றோர் புயல்

கவிச்சுடர் அன்புமுகையதீன்

மட்டக் களப்பின் மகிமையினை வித்துவத்தை
எட்டுத் திசைகளிலும் எத்திவைத்து - திட்டமதாய்
மண்ணுக்குப் பண்சேர்த்த மைந்தன் பெரியதம்பி
முன்னணியில் நிற்கும் முனி.

மண்ணீர் அதென்றும் மகத்தான மண்ணென்று
விண்டுரைக்கச் சக்தியில்லா வேளையிலே - அன்றுதொட்டு
பாட்டிலே அப்பதியின் பண்பான பாங்கதனைத்
தீட்டிவைத்தார் என்னே திறன்!

பண்டிதனாய் நன்றாகப் பண்பட்ட நன்மகளாய்
கண்டோமே இந்தக் கனவானை - அன்றுமுதல்
வெண்பாவைத் தன்னுடைய வித்துவத்தின் ஆயுதமாய்
கொண்டவர்தான் இந்தக் குயில்.

கன்னித் தமிழைக் கற்கண்டாய் எங்களுக்கு
உண்ணுதற்குத் தந்த ஒருவர்தான் - எண்ணத்தில்
இன்றும் இறவாமல் எங்களுக்குள் வாழ்கின்ற
மன்னர் புலவர் மணி.

அந்நியர்கள் பின்னாலே அள்ளுண்டார் மாந்தரெல்லாம்
புண்ணியவான் கண்டு புழுங்கினார் - தன்னுடைய
பாட்டாலே இத்தமிழரைப் பண்படுத்த எண்ணியதால்
தீட்டினரே செம்பாத்தினம்

பகவத்துக் கீதையைப் பல்லினத்து மாந்தருமே
அகமுருகிக் கற்றுணரும் ஆவலால் - பகவானது
வார்த்தையைச் செந்தமிழில் வார்த்தெடுத்துத் தேன்குழைத்து
ஊட்டினரே பெற்றோம் உயிர்.

அன்புவழி நின்று அறவழியில் நாம்உழைத்தால்
என்றும் சிறப்புண்டு என்பதனை - தன்னுடைய
எண்ணத்தில் கொண்டு இறுதிவரை வாழ்ந்தவர்தான்
அண்ணல் பெரியதம்பி ஆம்.

தீண்டாமை என்றபெரும் தீக்கங்கு மூண்டதனால்
மாண்டார்கள் சின்ன மன்திரெல்லாம் - ஆண்டவனின்
பிள்ளை அவர்களெனப் பேச்சுரங்க மேடைகளில்
துள்ளிமுழக் கிட்டதுயார் சொல்?

சாதிமதி பேதத்தால் சண்டைகளே மூண்டதனால்
நீதியில்லை என்றெடுத்து நிச்சயமாய் - ஒதியே
எல்லோரும் சோதரர்கள் இந்நாட்டு மன்னரென்று
சொன்னவர்தான் இந்தச் சுடர்.

இந்துமுஸ்லிம் ஒற்றுமையை என்றுமே இந்நாட்டில்
சிந்தையிலே எண்ணியதைச் சீராக்க - என்றென்றும்
உள்ள விருப்புடனே ஒங்கிநிதம் சூழரைத்து
வெள்ளமெனப் பாய்ந்தார் விரைந்து.

மட்டு தமிழ்முஸ்லிம் மக்களையே நம்புலவன்
ஒப்பிட்டுச் சொன்ன உவமானம் - இப்போதும்
காதுகளில் வந்து கணீரென் றொலிக்கிறது
ஓதுகிறேன் கேட்டு உணர்.

இருதயத்தின் ஈரிதழ்போல் இந்துமுசி லீம்யாம்
ஒருவயிற்றுப் பிள்ளைகள்போல் உள்ளோம் - அரசியலில்
பேராசை கொண்டோர் பிரித்துநமை வேறாக்கி
ஆராயார் செய்வார் அழிவு.

ஒற்றுமையாய் என்றும் ஒருவயிற்றுப் பிள்ளைகளாய்
பற்றோடு சேர்ந்திருந்தோம் பாலிகள்தான் - சற்றும்
ஈவிர்க்கம் இல்லாமல் எம்மதயம் வெட்டியதைக்
கோமகனார் சொன்னார் கொதித்து.

நாட்டில் இனவெறியே நாடிவந்த போதெல்லாம்
வீட்டுள்ளே எங்களவர் வீற்றிருந்தார் - சாட்டையென
பாட்டைப் பயன்படுத்தி பாலிகளைச் சாய்ப்பதற்குக்
காற்றெனவே பாய்ந்தவரைக் காண்.

புலவர்மணியுளத்தால் போற்றத்தகுந்த
பலதிறமை பெற்றருந்த பண்டிதர்தான் - திலகம்போல்
அன்றெமக்குள் வாழ்ந்த அறிஞர் குழுக்களுக்குள்
நின்றுஒளி தந்தார் நிதம்.

தென்றல்போல் எம்புலவர் சீற்றமில்லா நல்மனிதர்
என்றும் புயலாய் இருக்கவில்லை - நன்றே
நிலவும் கொடுமைகளை நீக்க அவர்போந்தால்
புலவர்மணி யங்கோர் புயல்.

பெரியதம்பிப் பிள்ளையாம் பேற்றினார் பற்றினார்
ஒருஉளத்துப் பொங்கும் உணர்வுகளை - வரிப்பாவில்
கொட்டினேன் ஏதம்குறையிருந்தால் மன்னியுங்கள்
பட்டமெதும் வேண்டாம் பரிந்து.

தமிழலகம் போற்றும் செம்மல்

நயிம் ஷரிபுத்தீன்

மண்ணூர்த் திருப்பதி தமிழ்தாய்க்கு
மகிழ்வோ டளித்த கலைக்கோயில்
பண்டை நூல்கள் பன்னூறு
படித்துத் தேர்ந்து தமிழமுதை
அண்டும் மாந்தர்க் கூட்டியவர்
அலகில் அறிவுத் தேர்ச்சிபெறக்
கண்டே மகிழ்ந்த பேராசான்
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரோ.

தமிழும் சைவமும் இருவிழியாய்த்
தம்மோ டிணைத்துக் கொண்டதனால்
தமிழிலக் கியங்கள் சைவநெறி
தரும்நூல் பலவும் யாத்தவற்றை
தமிழன் னைக்கு அணிகலனாய்த்
தந்தே அழகு பார்த்தவராம்
தமிழுல கம்போற் றும்செம்மல்
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரோ.

கிறிஸ்தவ ரிகலா மியரிடத்தே
கிடக்கும் தமிழ்த்திற னன்புதனை
அறிந்தவர் நட்பு தனைப்போற்றி
அவாவும் உதவி தனைவழங்கி
செறிந்ததம் அறிவால் நாட்டினிலே
சேர்ந்த இனங்களின் பாலமென
நெறியாய் வாழ்ந்த திருவாமெம்
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரோ.

பகவத் கீதை பகருநெறி
படித்தே அறியாத் தமிழருக்கே
பகவத் கீதை வெண்பாநூல்
பரிசாய் அளித்தே அதன்பொருளை
அகத்தே இருத்தி வாழ்வுதனை
அழகாய் அமைக்க வழிசெய்த
அகத்தில் என்றும் வாழ்மேதை
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரே.

தன்னுடைத் திருவாம் புலவர்மணி
தகுபுகழ் நாமம் தனைவிரும்பித்
தன்னுடைய நண்பன் ஷரிபுத்தீன்
தமிழ்புல மைக்காய்ச் சூட்டியவர்
தன்னுடை அரியா சனத்திற்கு
தகுசரி யாசனம் அமரச்செய்தே
தன்னுடைய புகழை ஏத்தியகோன்
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரோ.

மட்டக் களப்புத் தமிழ்ச்சங்க
மகுடம் எனவே தலைமையினை
இட்ட முடனே ஏற்றதனின்
இலங்கும் புகழின் காரணராய்ச்
கிட்ட இருந்தே திட்டங்கள்
கணக்கில் லாது வகுத்துசெயல்
பட்ட அறிவுப் பெட்டகமே
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரோ.

குருக்கள் மடமென் னும்மூரில்
குடும்பம் அமைந்த காரணத்தால்
அருக்கன் எனவே வாழ்ந்தங்கு
அறிஞர் பலரைத் தோற்றுவித்து
செருக்கே யுடைய வித்தகனாய்
சிறந்த மேலோன் எச்சங்கள்
கருக்ககொள் மேக மாய்க்கண்ட
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரே.

தனக்கே யோர்வழி வகுத்ததிலே
திடமாய் நின்றே வள்ளலென
மனக்கினி யர்க்கு வழிகாட்டி
மகிழ்ந்தே வாழுங் காலத்தில்
தனத்தால் குலத்தின் பெருமையதால்
தட்டத் துணிந்தோர் தனைத்தட்டிச்
சினத்த வணங்கா முடியானார்
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரே.

இத்தரை யில்தமிழ் உள்ளளவும்
இலங்கும் ஒளிச்சுட ராய்நின்று
பத்தரை மாற்றுத் தங்கமெனப்
பதிந்தே தமிழர் மனத்துறைந்து
வித்தக ராக வழிகாட்டி
வாழ்ந்தே இறப்பே இல்லையென
செத்தும் வாழும் மூதறிஞர்
பெரிய தம்பிப் பிள்ளையரே.

புலவர் மணிநூற் றாண்டதனில்
பயன்மிக் கன்னார் நூல்களெலாம்
நலமா யனைவர் கரங்களிலும்
நிலைக்க வழிசெய் திடல்வேண்டும்
பலவாய் அச்சில் புகாதவைகள்
பதிக்க நினைவுக் கழகங்கள்
அலகில் லாத முயற்சிகளை
அளித்தல் வேண்டும் நன்றியுடன்.

வெண்பாவிற் புலியெங்கள்

புலவர்மணி

நியாஸ் ஏ.சமத்

தரணி பலநல்ல சான்றோரைத் தாங்கிப்
பெருமைமிகப் பெற்றதது போல - திரு.பெரிய
தம்பிப் புலவர் மணியிறக்கப்பூ ரிப்பால்
எம்பிக் குதித்தாள் தமிழ்.

தமிழறிஞர் பாவின் தலைமகனார் நல்ல
தமிழாசான் பன்நூல்கள் தந்தோன் - தமிழில்
புலமைமிகப் பெற்றுப் புலவர் மணியாய்
இலங்குமவன் பேர்வாழ்க வே.

வாழ்விற நமிழை விரும்பி அதுதன்னை
ஆழந்து துறைபோக ஆய்ந்தறிந்து - வாழ்ந்த
பதியின் பெருமையினை பாரறியச் செய்த
பதிக்கேதான் மேலாம் புகழ்.

புகழ்பூத்த மட்டுத் தமிழ்ச்சங்கம் தோன்ற
முகவுரை யான முதியோய் - அகத்தியனார்
தந்ததமிழ் மங்காது தொன்மையுறக் காரணரே
புந்தி மிகுபுலவ ரே.

'புலவர்க்கு வெண்பா புலி' என்னும் மெய்யைப்
புலமைத் திறந்தாற்பொய் ஆக்கி - புலவரிடை
வெண்பாப் புலியென்னும் வாழ்த்துரை பெற்றேயிற்
மண்புகழ் வாழ்ந்தார் அவர்.

அவர்சார்ந்த சைவ அறந்தளைக்க என்றும்
எவர்தமக்கும் முன்னோனாய் வாழ்ந்து - புவியோர்
விரும்பும் வகைதன்னில் வெண்பாவில் கீதை
உருச்செய்து பெற்றார் உயர்வு.

உயர்ந்தநற் பண்பும் ஒப்புயர் நோக்கும்
பயனுள்ள நற்கருத்துங் கொண்டே - அயலுள்ள
வேற்றாரின் மக்களோடு வேற்றுமையற் றேயிருக்கும்
ஏற்றத்தை சொன்ன மகான்.

மகானெனக் கற்றோர் முதன்நிலை தந்து
மகோன்னத வாழ்வேடு வாழ்ந்து - வகையாய்க்
கலையோங்கி நிற்கக் கருவான முன்னோன்
கலைமகள் ஏற்றுங் குரு.

குருக்கள் மடமே குடும்பபதி தான்செய்
குருத்தொழில் மூலம்தான் போன்றே - அருந்தமிழைக்
கையாளத் தக்க கவிஞர் பலதோன்றி
மெய்யாய் உழைத்தபெரு மான்.

மெய்யிருந்தே ஆவியிறை மீழும் வரையினிலும்
வையத்தில் தாய்மொழிக்குத் தன்திறனால் - செய்யத்
தகுஞ்சேவை யாவும் தவறாதே செய்த
தகைதரணி போற்றும் படி.

புலவர்மணியின் கீதங்கள்

மணூரில் உறைமுருகன் திருவருளால்
வந்தவெனக் குரியவொரு காலந்தேர்ந்து
மயலறுத்தே உயர்ந்ததமிழ் இலக்கணமும்
இலக்கியமும் உரைநடையும் ஒளிரவைத்தோன்

பண்டிதருட் பாவலனாய் பலகலையும்
திருவருளும் உளநிறைவும் பயின்றதமிழ்ப்
பண்பாட்டிற் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்
பிள்ளைஎனப் பலர்புகழ் மொருவனாகி

கொண்டாடும் தகைமையினோன் மட்டுநகர்த்
தமிழ்விளக்காய் ஈழமெங்கும் ஒளிரும்சோதி
தமிழ் மணமும் சிவமணமும் கமழ்மணூர்த்
தவப்புதல்வன் கீதைவெண்பா நிதியமீந்தோன்

பண்தோயும் செந்தமிழ்வேள் முருகனுக்கு
பதிகமென அருள்குழைத்த கவிபடைத்தான்
பதித்தனை வெளியிடற்கு யானிழைத்த
தவப்பேற்றை ஒரு நாவாற் பகரலாமோ.

(மகாவித்துவான் வி.சீ.கந்தையா)

பண்டுரும் முகிற்குலங்கள் எமதிறைவர்
மருகர் திருப் பதிபீதென்ன
விண்டுரு மழைபொழியும் சிறப்பதனால்
வளம் மலிந்து மிதந்து தோன்றும்
மணூரல் உறைமுருகன் மலரடிக்கோர்
திருப்பதியகம் மரபிற்சொற்றான்
கண்டுரும் இனியமொழிப் பெரியதம்பிப்
பிள்ளையெனும் கலைவல்லோனே.

(சுவாமி விபுலாநந்தர்)

தமிழ் தந்த புலவர்மணி

முனாக்கானா

மினான உயிரினம் ஏழான சுரமுடன்
மிகநல்ல இசைகளார்ப்ப
ஆனாவந் தெரியாக ஓளவைகளு மிதுகேட்டு
அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு
தேனான கவிபாடும் செந்தமிழர் மண்ணிலே
திருநிறை மண்ணுரித்த
ஆனான வித்துவான் பெரியதம் பிப்பிள்ளை
அமரனை மறக்கலாமோ?

முத்தமிழ் னாந்துறவி முதன்மையுறு யாழ்நூலை
முந்தந்த விபுலாநந்தன்
இத்தரையி லீட்டிய இனியதமிழ் மூன்றையும்
இவன்பேரி லுறுதியெழுதி
வைத்துவிட் டேசென்ற செல்வங்கள் யாவையும்
வட்டியும் முதலுமாக
வித்தகன் புலவர்மணி இளைஞர்க்கு இவையிந்து
விண்ணுலகில் சோதியானார்.

வண்ணக்கர் பரம்பரையில் வந்தாலு மதிகார
வல்லாசை இவருக் கில்லை
எண்ணற்ற தலங்கண்டு பதிகங்கள் பாடினும்
இவர்க்குமத வெறியுமில்லை
பண்ணையார் போல்செல்வ மிருந்தாலும் இவைமூலம்
பணத்திமிர் பிடித்ததில்லை.
விண்ணுலகு போம்வரை விரதமாய் இவைகாத்து
விஷ்ணுவாய் வாழ்ந்து வந்தார்.

மெய்யிலே வெண்ணுடை விழியிலே தண்ணளி
மெல்லிய புன்னகை முகம்
கையிலே குடையுடன் பையிலே நூலுடன்
காலிலே செருப்புமாட்டி
பையமென் நடைகொண்டு வருவதைக் கண்டவர்
வழிவிட்டுக் கைகூப்பினால்
ஐயனாம் புலவர்மணி இவர்தா னெனக்கண்டு
அறியாரும் அறிந்துகொள்வார்.

பண்டிதர்கள் மணியான கணபதிப் பிள்ளையுடன்
பாவலன் பெரியதம்பி
கொண்டதோர் நட்பினால் இரட்டையர்க ளாகவே
கூடியே தமிழை ஆய்ந்தார்
வண்டுமலர் உறவுபோல் அங்குதமிழி ழுறிகூரில்
வதையோடு தேனை எடுத்து
கொண்டோடி வந்தெமது உளநோய்க் களைத்துக்கும்
குணங்கண்ட பரிகாரியாம்.

எண்ணரிய பதிகங்கள் பாடியே நால்வருடன்
இவருமோர் குரவரானார்
கண்ணனது கீதையை வெண்பாவில் பாடியே
கனிபட்டிக் மேந்தியானார்
அண்ணல் மீட் சிப்பத்தை அணிசந்த முடன்பாடி
அருணகிரி நாதரானார்
பண்டையநல் நூலாய்ந்து பலவுரைகள் செய்துமே
பரிமேல் அழகருமானார்.

இலக்கண மிலக்கியம் இதிகாச புராணங்கள்
இனியபல சங்க நூல்கள்
நிலைத்துள்ள பஞ்சமா காப்பியம் ஆனஇவை
நெஞ்சிலே நிறைந்திருந்தும்
தலைக்கன மில்லாதவன் தமிழாரும் ஊருணி
சகலர்க்குத் தந்தவள்ளல்
கலக்கமறப் பொருள்கூறும் ஆசிரியன் இவன்போலே
காசினியில் கண்டதுண்டோ?

மழையது பொழிந்தன்ன கவிமழை பொழிந்தவன்
மன்னுதமிழ் பயிர்கள் வளர
பழையதை மறக்காத பண்பாளன் புதுமைக்கும்
பகைமையது காட்டாதவன்
இளையவரும் இன்றைக்கு எம்புலவர் மணியென்று
இறுமாப்புக் கொள்ளுமாறு
தமிழனென உணர்விலும் செயலிலும் பேச்சிலும்
தளராது வாழ்ந்த தமிழன்.

உள்ளதும் நல்லதும் ஒருபாலைக் கலியென
உரைநூல் உரைத்தளித்தோன்
வெள்ளைமல ராள்வாணி சரஸ்வதி கலம்பகம்
மேடை நாடகமாய்த் தந்தோன்
மெள்ளவரும் ஓடைநீ ரதுபோன்று தமிழிலே
மேடையில் பேசிநின்றோன்
தள்ளாத வயதென்றும் சொல்லாத உணர்வுடன்
தமிழ்ந்த பாரிஇவனே.

துய்யசிவன் சடைமீதில் ஓராறு மட்டுமே
சுரந்தோடும் எங்கள் புலவன்
மெய்யிலே மூன்றாறு தமிழாகப் பாய்ந்துமே
மேலான விளைச்சல் காட்டும்
கையிலே எழுத்தாறு கருத்திலே உணர்வாறு
கவிமணியின் தமிழ்வாயிலே
உய்யவழி காட்டிஞ்சு சொல்லாறு பெருகியே
உயிரானதமிழை வளர்க்கும்

அங்கங்கள் தோறும் தமிழ்த்தாய்க்கு பாமாலை
அணிந்துமே அழகுபார்த்த
எங்களது புலவர்மணி வாழ்ந்ததோர் காலத்தில்
எம்பாண்டி மன்னிருந்தால்
மங்களம் பெண்பாட மணிமுரசு கொட்டிவர
மத்தகம் மீதிலேற்றி
எங்கனும் விதிகளில் இனியஉலா செய்குவர்
எவருமே இன்றுஇல்லை.

பொன்னுலகு வாழ்கின்ற புதிதவிபு லாநந்தன்
பூவுலகைப் பார்த்துநிற்க
தன்னுடைய செயல்கண்ட சிலதேவர் இவரிடம்
சாமிஎன் பார்ப்பதென்ன
என்னுடைய மாணவர் பெரியதம் பிப்பிள்ளை
இங்குவரு கின்றானென்ன
அன்னவனை வரவேற்று அமரருள் சேர்த்திட
அனைவருங் காத்துநின்றார்.

மட் - புலவர்மணி நினைவுப்பணிமன்றம் நடாத்திய புலவர்மணி நூற்றாண்டுவிழா கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு ரூ.2000 பெற்றகவிதை

புலவர்மணியின் 15வது
நினைவு விழா 2.11.93

புலவர்மணியின் தலைமகள்
தர்மலிங்கம், பேத்தி
ஆகியோர் புலவர்மணியின்
படத்துக்கு மலர்மாலை
அணிவிக்கின்றனர்.

சுவாமி ஜீவநானந்தாஜி
போட்டியில் பரிசுபெற்ற
மாணவனுக்கு பரிசு
வழங்குகிறார்.

உபதலைவர்
சி.க.பொன்னம்பலம்
உரையாற்றுகிறார்.

செயலாளர்
இ.பாக்கியராசாவின்
நன்றியுரை

புலவர்மணி நினைவுகள்

புலவர்மணியும்
முன்னாள்
கல்விப்பணிப்பாளர் அமரர்
சந்திரசேகரம்பிள்ளையும்

மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற
தமிழ் விழாவில் புலவர்மணி
பண்டிதர் செ.பு.பாலபிள்ளை
வித்துவான் F.X.C. நடராசா.

மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற
பண்டிதமணி
கணபதிப்பிள்ளை
நூல்கள் வெளியிட்டு
விழாவில்
மகாவித்துவான் F.X.C. நடராசா
கலாநிதி. இ.பாலசுந்தரம்
கலாநிதி சி.மௌகுரு
அ.பஞ்சாட்சரம்
அன்புமணி.

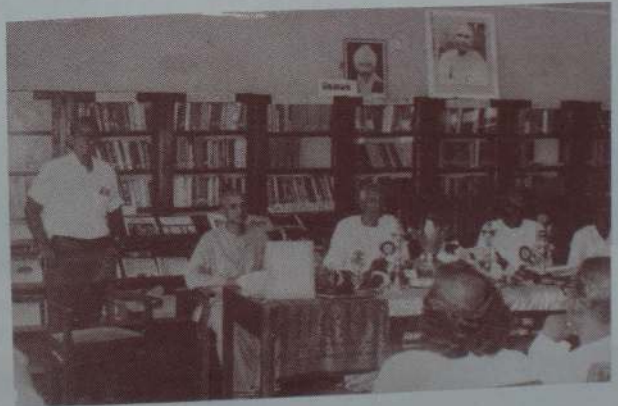
மன்றத்தின் முதல் தலைவர்
திரு.அ.கி.பத்மநாதன்
அரசாங்க அதிபர் இன்றும்
மன்றச் செயற்பாடுகளை
ஊக்குவித்து வருகிறார் -
மன்றத்தின் போஷகராகவும்
உள்ளார்.

15வது நினைவு விழாவில்
இறைவணக்கம்
எழுது ஆத்மீக வழிகாட்டி
சுவாமி ஜீவனானந்தாஜி
மகராஜ் பின்னணியில்
உள்ளார்.

புலவர்மணிக்கு
இலக்கிய வித்தகர்
பட்டமும், மகாவித்துவான்
E.X.C. ஐயா அவர்களுக்கு
இலக்கியச்செம்மல் பட்டமும்
இந்து சமய கலாசார
திணைக்களத்தினால்
வழங்கப்பட்டன. (1992)

அன்றைய மன்றத் தலைவர்
திரு.எ.சு. நடராசா
அவர்களிடம்
புலவர்மணியின் மகன்
பெ.தர்மலிங்கம்
விருதுப் பொருட்களைக்
கையளிக்கிறார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில்
நடைபெற்ற
“புலவர்மணிக் கோவை”
“பாலைக்கலி” ஆகிய
நூல்களின் அறிமுகவிழாவில்
புலவர்மணியின் மகன்
பெ.தர்மலிங்கம்
முன்னாள் மன்றத்தலைவர்
அன்புமணி,
கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்
தலைவர் செ.குணரெத்தினம்
முன்னாள் அமைச்சர்
பி.பி.தேவராஜ்

கொழும்புத் தமிழ் சங்கத்
தலைவர் செ.குணரெத்தினம்
மங்கல விளக்கேற்றுகிறார்.

இவ்விழாவில்
முன்னாள் அமைச்சர்
A.R.M. மன்கூர்
பத்திரிகாசிரியர்
க.சிவகுருநாதன்.

விபுலாநந்தரும் புலவர்மணியும்

செல்வி.கா.மு.மு.பற்றிமா
மட்.காத்தான்குடி அன்-நாசர் வித்தியாலயம்.

இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து தமிழுக்கு ஈழணையற்ற புகழைத் தேடித்தந்த தமிழ் மாமேதைகள்தான் சுவாமி விபுலாநந்தரும் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களுமாவர். இவர்கள் பிறந்த ஆண்டுகளில் வித்தியாசம் இருந்தாலும் மட்டக்களப்பு தமிழகம் ஈன்றெடுத்த பேரறிஞர்கள். குணத்தால், பண்பால், கருத்தால், உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்டு தமிழுக்கு உரமூட்டிய உயிர்த்துடிப்புள்ளவர்கள். இவர்கள் மறைந்தாலும் மறையாப்புகழுடன் எம்மத்தியிலே இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக - அ.திலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று.

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கேற்ப புகழோடு தோன்றி புகழோடு மறைந்தவர்கள். சிறந்த பண்பாளர்களாக, சிறந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர் களாக, சமத்துவவாதிகளாக, சிறந்த சிந்தனையாளர்களாக, சிறந்த பண்டிதர்களாக, சிறந்த பேராசிரியர்களாக, சிறந்த நண்பர்களாக, சிறந்த சீத்திருத்தவாதிகளாக, இவ்வாறு எண்ணற்ற சிறப்புகளுடன் வாழ்ந்தவர்கள்.

மட்டக்களப்பு மண்ணில் காரைதீவுப் பகுதியில் சாமித் தம்பிக்கும் கண்ணம்மைக்கும் அருந்தவப் புதல்வராக விபுலா நந்தர் பிறக்க; மண்தீரில் ஏகாம்பரப்பிள்ளை வண்ணக்கருக்கும் சின்னத்தங்கம் அம்மையாருக்கும் அன்புப் புதல்வராக புலவர்மணி உதயம் தந்தார்கள். ஆயிரத்து எண்ணூற்று தொன் னூற்றொன்பதாம் ஆண்டில் பிறந்த புலவர்மணி அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா இப்போது கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. யோக சுவாமிகளால் கொண்டாடப்பட்டு வரும் விபுலாநந்த உயர்வு பெற, புலவர் மணியை விபுலாநந்த அடிகளார் சிறந்த கல்விமானாகத் திகழ்ச்செய்தார்கள். புலவர்மணியை புகழ்பட வாழ வழிகாட்டியவர் தவத்திரு சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார்தான் என்றால் அதை யாரும் மறுக்கவும் மறைக்கவும் முடியாது.

கண்ணபரமாத்மாவுக்கு அர்ஜுனன் எப்படியோ அப்படித்தான் சுவாமி விபுலாநந்தருக்கு புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்களும். கண்ணன் அர்ஜுனுக்கு நண்பன் மைத்துனன், அதேவேளை குருவும் ஆவார். அதேபோல் சுவாமி விபுலாநந்தரும் புலவர்மணியின் நெருங்கிய நண்பராக உற்ற உறவினராக விளங்கியதோடு நின்று விடாமல் தனது குருவாகவும் கொண்டு செந்தமிழ் இலக்கியத்தையும் ஆங்கிலத்தையும் துறைபோகக் கற்றார்.

யாழ்ப்பாண மட்டுவில் காவியப்பாடசாலையில் தனது திறமையின் பயனாக கல்வி நன்கொடை பெற்றுச் சேர்ந்த அன்னார் அங்கு கற்றுத்தேறும் போது பண்டிதர் மயில்வாகன னாரின் தொடர்பும் வழிகாட்டலும் பெற்றுத் தனது அறிவை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டார். இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் பணியாற்றும் காலத்தில் சமத்துவவாதியான பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் உள்ளம் தீண்டாமையை எதிர்த்து மாற்றம் பெற்றது. சமஅந்தஸ்துப்பெற்ற ஒரு தார்மிக சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியாதா? என்ற எண்ண அலைகளோடு மனமாற்றம் பெற்று தீண்டாமைக்கு எதிராக கிறிஸ்தவப் போதகர் பயிற்சிக்கு மதுரையிலுள்ள பசுமலையை நாடினார். அங்கும் தீண்டாமை இருப்பதை அறிந்து மனம் நொந்திருந்த அன்னாருக்கு சுவாமி விபுலாநந்தர் மதுரைக்குச் சென்று சொற்பொழிவாற்றிய சம்பவத்தைச் செவியுற்றதும், காந்தம் கவர்ந்த இரும்பாக அடிகளாரை நோக்கி புலவர்மணி ஈர்த்தெடுக்கப்பட்டார். அடிகளார் புலவர்மணியை இறுகத்தழுவினதும் “பரமஹம்சர் கைபட்ட நரேந்திரர்” போல் புலவர்மணி ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு பரிசுதிட்சை கிடைத்து மனமாற்றம் பெற்றார். இவ்விடயம் குருநாதரான விபுலாநந்த அடிகளாருக்கும் புலவர்மணிக்குமே தெரிந்த விடயமாகும்.

உடனே, குருநாதரை அடிபணிந்து வணங்கி அவர் சொல்லை சிரமேற்கொண்டு தாய்த்திருநாட்டை வந்தடைந்தார். எல்லா ஆசார உபசாரங்களுடன் வெளிநாடுகளில் பணிபுரி வதைவிட சொந்த மண்ணான இலங்கைத் திருநாட்டிற்கு அறம் செய்வதே மேல் என்ற தேச உணர்வோடு தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். இக்கால வேளையில் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தாறாம் ஆண்டு ஆவனியில் உயர்குலப் பெண்ணான நல்லம்மாளைத் திருமணம் செய்து நல்லறம் மேற்கொள்ளும் வேளையில், உயர்த்து விபுலாநந்த அடிகளாரிடமிருந்து திருமணப்பரிசாக திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரிக்கு தலைமைத் தமிழ் பண்டிதராக நியமிக்கப்பட்ட நற்செய்தி புலவர்மணியை வந்தடைந்தது.

உடனே திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் கடமை ஏற்றுத் தனது பணியைத் திறம்படச் செய்யலானார். இதைத் தொடர்ந்து மட் - அர்ச்சிசிவியா மகளிர் பாடசாலை மட் - அர்ச்ச.அருஸ்தினார் ஆசிரியர் கல்லூரி என்றெல்லாம் அவர் பணி நாட்டின் நாலாதிசைகளிலும் பரவிச் சென்றது. இவ்வாறு நாகப் பகலிலே பண்டிதர், இரவிலே விபுலாநந்த அடிகளாரின் மாணவராக இருந்து கடமையிலே கண்ணாயினார்.

புலவர்மணியின் வாழ்க்கைப் பாதையில் தென்பட்ட கரடுமுரடான நேர்க்கி, விசாலமான பாதையைக் காட்டியவர் தவத்திரு விபுலாநந்த அடிகளார். துன்பங்களைக் கண்டு துவண்டுவிடாது தன்னம்பிக்கையுடனும் நன்றியுணர்வோடும் தலை நிமிர்ந்து வாழும் பயிற்சியையும் தைரியத்தையும் ஊட்டி வளர்த்தவர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு மோட்டோர்ஸில் விபுலாநந்த அடிகளார் இந்த இடத்தில் இல்லாவிட்டால் விபுலாநந்த அடிகளார் பிடிக்கப்பட்டிருப்பேன் என்று நான் சிறைக் கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டிருப்பேன் என்று புலவர்மணி கூறியிருப்பது; விபுலாநந்த அடிகளார் அன்னவரது வாழ்க்கையில் எந்தளவு இரண்டறக் கலந்துள்ளார் என்பதை சொல்லாமலே படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

அன்னார் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் போது சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் திறமை உள்ளவர். பிறக்குமுன்பே பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகக் காணப்பட்டார் என்றே கூறலாம். தமிழ் என்றாலே கசப்பானது என்ற மாணவர்களை இனம் கண்டு; நான்குபேர் கொண்ட பகுக்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் வரிசைக் கிரமமாக ஒவ்வொரு அடியைக் கூறி மனனம் செய்யவைப்பதன் மூலம் கசப்பான தமிழைக் கரும்பாகப் புகட்டினார். மாணவர்களும் மதுரமான தமிழைத் தேனாகப் பருகினார். இவ்வாறு கற்பித்தல் தொழிலில் தன்னிகரில்லா பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தார்.

மேடைகளில் சொற்பொழிவாற்றும் போது இன்சுவை தரும் செவிகளுக்கு இனிமை சேர்க்க சொல்லார் பொழிவார். அத்தகைய நாவன்மையுடைய சொற்சரத்தை விபுலாநந்தரின் அறிவொளியிலிருந்தே பெற்றுக்கொண்டார். மேடைப் பேச்சுக் களில் கலந்து கொள்ளும் அடிகளார் புலவர்மணியையும் அன்புடன் அழைத்துச் செல்வார். அங்கே அடிகளாரின் சொற்பொழிவின் தொகுப்புரை புலவர்மணிக்குக் கொடுக்கப்படும். அதை நெட்டுருப்பண்ணி சொல்லார்க்குப் பின்னால் புலவர்மணியின் தூவானம் வீசும். இவ்வாறாக அடிகளாரிடமிருந்தே முத்தமிழையும் முறையாகக் கற்று எண்ணற்ற மேடைப் பேச்சாளர்களைக் கவிமணிகளை உருவாக்கியவர் புலவர்மணி அவர்கள்.

புலவர்மணியின் கவிதா சக்தியை வளர்த்த அடிகளார் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்து நான்காம் ஆண்டு வீரகேசரிப் பிரசுரத்தில் வெளியான புலவர்மணியின் பகவத் கீதை வெண்பாக்களை விரித்துரைத்து உள்ளங்குளிர ஆசிரித்திபோது அடிகளார் பாதம் விழந்து வணங்கிய காட்சி புலவர்மணி அடிகளார் மீது கொண்டுள்ள குருபக்தியையும் அன்னார் மீது வைத்துள்ள பற்றையும் எடுத்து விளக்குகிறது. புலவர்மணியின் கவித்திறனுக்கு “புலவர்மணியின் கவிதைகள்” தகுந்த எடுத்துக் காட்டாகும். பட்டங்கள் பல பெற்றாலும் “புலவர்மணி” என்ற பட்டத்தையே மேலாக மதித்து தன்பெயருடன் இறுதிவரை இணைத்துக் கொண்டவர் புலவர்மணி அவர்கள்.

அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் அடிகளாருக்கு நெருப்புக் காய்ச்சலால் கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியில் வைத்திருந்ததை அறிந்த புலவர்மணி தனக்கும் காய்ச்சல் ஏற்பட்ட உணர்வால் தனது வாதநோயை மறந்து துடியாய்த் துடித்தார். “விபுலாநந்த மீட்சிப் பத்து” என்ற வாழ்த்துப் பாடலை எழுத முடியாத நிலையில் பண்டிதர் கே.எஸ்.சந்திரகேசரி அவர்களைக் கொண்டு எழுது வித்து பதிவுத் தபாலில் அனுப்பிவைத்தார். அடிகளாரில் அளவு கடந்த அன்பு

வைத்துள்ள புலவர்மணி அடிகளாரின் பிறந்த ஊரிலும் பற்றுக் கொண்டவர் என்பதை “காரேறு முதார்...” என மீட்சிப்பத்தை ஆரம்பித்துள்ளதைக் கொண்டு நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

தேசப்பற்றுக் கொண்ட புலவர்மணியவர்கள் ஒரு சமத்துவவாதி, சமரசவாதி என்றெல்லாம் கூறுகிறோம். அவர் சொல்லால் மட்டுமல்ல; சமத்துவமுள்ள ஒரு சமுதாயத்தைக் காண தனது உடல், பொருள், ஆவி, பதவி யாவற்றையும் தியாகம் செய்த செயல்வீரர். யாழ்ப்பாணத்தில் கீழ்குலத்தில் பிறந்து தனது முயற்சியால் உயர்ந்த ஆறுமுகத்திற்காக பிறந்து தனது முயற்சியால் பள்ளர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பசுமலையில் பள்ளர் குலத்தில் மக்களின் இன தேவதாசனுக்காக தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் இன ஒதுக்கல் ஒற்றுமைக்காக, மண்ணோ மக்களின் இன ஒதுக்கல் கொள்கைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து “தெய்வத்தின் முன் யாவரும் சமம்” என ஆலயநிர்வாகமும் பரவலாக்கப்பட யாவரும் சமம்” என ஆலயநிர்வாகமும் பரவலாக்கப்பட அயராது உழைத்த உத்தமர். எந்தவொரு மனிதனும் ஒதுக்கப்பட்டவனாக ஒடுக்கப்பட்டவனாக வாழக் கூடாது என்ற எண்ணம் கொண்டவர். சமஅந்தஸ்த்து சமஉரிமை கொண்ட மக்கள் வாழும் நாட்டிலேதான் தார்மிக சமுதாயம் உருவாகும் என்ற அசையாத நம்பிக்கையோடு வீறுநடை போட்டவர்

இருதயத்தின் ஈரிதழ்போல் இந்துமுசி லீம்யாம்
ஒருவயிற்றுப் பின்னைகள்போல் உள்ளோம்

அரசியலில்

பேராசை கொண்டோர் பிரித்து நமை வேறாக்கி
ஆராயார் செய்வார் அழிவு.

என்ற பாடலைப் பாடி சமத்துவத்தின் அவசியத்தை உலகோருக்கு உணர்த்தியவர். தமிழ் மக்களும் - முஸ்லிம் மக்களும் இலங்கை மாதாவின் இதய இரு இதழ்கள். இந்த இரு இதழ்களும் ஒன்றுபட்டு இயங்கினால்தான் இதயத்துடிப்பு நிலை பெற்று இருக்கும் என்று இலங்கை மாதாவும் உயிர்வாழ இன ஒற்றுமை அவசியம் என்ற கருத்தை அழகான உவமை அணிகளுடன் இலக்கிய நயம் ததும்பக் கூறியிருப்பதை உணர்ந்து மாணவர் சமூகம் ஒற்றுமையின் அவசியத்தை அறிந்து அதன்படி நடக்க வேண்டுமென்றும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இணைப்புப் பாலமாக இருந்து சமத்துவமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

யாவற்றையும் தொகுத்து நோக்குகையில் நகமும் சதையும் போல் பாலும் சுவையும் போல் வாழ்ந்து சமத்துவத்திற்காக தமிழ்ப்பணிக்காக இன ஒற்றுமைக்காக அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளை நாமும் கற்றுணர்ந்து அவர்கள் விட்டுச்சென்ற பணியை தொட்டுச் செல்ல நாம் என்றென்றும் துணிந்து நிற்போம். இதுவே அன்னவர்களுக்காக நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

வாழ்க புலவர்மணி!

வளர்க அவர்பணி!!

மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாடசாலை மாணவருக்கென மன்றம் நடாத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் முதற்பரிசு பெற்ற கட்டுரை.

புலவர்மணியின் தமிழ்ப்பணி

செல்வி.ம.பாரதி

மட். விவேகாநந்தா பெண்கள் கல்லூரி

“எட்டின மட்டும் பாயும் ஏவுகணை இவ்வுலகில் எட்டாத தூரமெல்லாம் ஏகியே - பட்டுருவிப் பாயும் எழுதுகோல் பாவிப்போம் நாமதனை நேசக்கரம் பிடித்து நின்று”

என்ற பாடல் வாசகத்தை தனது முதற்பிரமாணமாகவும், எழுத்துலக நண்பர்களுக்கு கூறும் வாசகமாகவும் கொண்டு தமிழன்னைக்கு தன் வாழ்நாளெல்லாம் தொண்டாற்றிச் சென்றவர் இலக்கிய கலாநிதி புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப் பிள்ளையவர்கள். மட்டக்களப்பின் மகிமையினை மணம் பரப்பச் செய்த புலவர்களுள் பெருமதிப்புக்கும் சிறப்புக்குமுரியவர் புலவர்மணி அவர்களே ஆவார்.

சின்னக்கதிர்காமம் என்றழைக்கப்படும் முருகன் ஆலயத்தால் பெயர் பெற்று தன் இலக்கிய மைந்தர்களால் புகழ்பெற்று விளங்கும் மண்தீர்ப் பதியின் மைந்தன் புலவர்மணி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு விடைகொடுக்கும் காலகட்டத்தில் உதித்த இவ்வுத்தமர் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்மணம் பாரெங்கும் வீச வைத்துச் சென்றார். இத்தகைய பெருந்தகையின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடும் வருடத்திலே நாம் இன்று நிற்கின்றோமென்றால் அது நாம் செய்த பாக்கியமேயாகும்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்று கூறிய வள்ளுவர் வாக்குக்கு அமைய ஏகாம்பரப்பிள்ளை - சின்னத் தங்கம் தம்பதிகளுக்கு 1899ஆம் வருடம் தைத்திங்கள் எட்டாம் நாள் தவப்புதல்வராய் அவதரித்தார் பெரியதம்பிப் பிள்ளை யவர்கள். இவர் இளமையிலேயே குருகுல முறைப்படி தமிழிலக்கியம் இலக்கணம், நிகண்டு என்பவற்றைக் கற்றுக் கொண்டார். இவரது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட நூலாக கந்தபுராணம் காணப்படுகின்றது. இதைவிட திருச்செந்தூர் புராணம், மகாபாரதம் என்பனவும் அவரது கலையுள்ளத்தை வளர்த்துச் சென்றன.

ஆரம்பகாலக் கல்வியை திண்ணைப்பள்ளி நடாத்திய சந்திரசேகர உபாத்தியாயரிடம் கற்ற அன்னார் பின்னர் மெதடிஸ்த மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் தன்னுடைய கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இவ்வாறாக இருந்து வந்தவருக்கு ஒரு புத்தக வியாபாரியான மட்டுவில் திரு.ச.தம்பிமுத்துப் பிள்ளை என்பாரது தொடர்பால் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்துவந்த காவியப்பட சாலையில் சேரும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்குதான் அவர் காலத்தில் தமிழ் மணம் பரப்பிய பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளையவர்களின் நட்பும் ஏற்பட்டது. அத்தோடு முத்தமிழ் வித்தகர் எனப் புகழ்பெற்ற சுவாமி விபுலாநந்தராகிய பண்டிதர் மயில்வாகனனாரின் நட்பும் கிட்டியது. அத்தோடு அங்கேதான் அவருக்கு பண்டிதர் பட்டமும் கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

புலவர்மணியவர்கள் யாத்த முதல் நூல் “மண்தீர்ப் பதிகம்” ஆகும். இந்தநூல்

மண்தீரும் முகில்குலங்கள் எமதிறைவர்

மாநகர் திருப்பதி யீரென்ன...”

என்னும் அழகிய விருத்தப்பாவினால் அமைந்த சிறப்பரை கொண்டு, எழுதி, 1922ம் ஆண்டு வெளிவந்தபோது அதன் பெருமையாகிய நறுமணத்தை நுகர்ந்த பல அறிஞர்களின் நன் மதிப்பையும், பாராட்டையும் பெற்றார். இவரது கவிதையினையும் கவித்துவத்தையும் பாராட்டி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

“கற்றோரும் மற்றோரும் இனிப்பவை

சாவா மூவாப் பாடல்கள் அவை”

என மொழிகின்றார். இதேபோன்று சுவாமி விபுலாநந்தரும் “கண்டுரும் இனிய மொழி பெரியதம்பிப்பிள்ளை” என்று வாழ்த்தினார்.

புலவர்மணி அவர்கள் வெண்பா யாப்பிலே பாடிய பகவத்கீதையும் அழியாப் புகழைக் கொடுத்தது. அத்தோடு இன்னும் இவர் பாடிய ஏராளமான தனிக் கவிதைகளும் இலக்கிய அந்தஸ்துடையனவாகவே உள்ளன. இவர் பாடிய சிறந்த கவிதைகளை எல்லாம் புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் அவற்றினை “புலவர்மணி கவிதைகள்” என்னும் பெயரில் நூலுருவினால் வெளியிட்டார்கள்.

புலவர்மணியிடம் அபார ஞாபகசக்தி காணப்பட்டது. இதன் காரணமாக அவர் தனது சுயசரிதையை “உள்ளதம் நல்லதம்” என்னும் தலைப்பில் சிந்தாமணியில் கட்டுரையாக எழுதினார். இது முற்றுப் பெற முன்னரே காலன் அவரைக் கவர்ந்து விட்டான். இல்லையேல் அவரைப் பற்றிய மேலும் பல தகவல்களை நாம் அறிந்திருக்கமுடியும்.

புலவர்மணி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலங்களில் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது ஈடுபாடு கொண்டு அம்மதத்தினைச் சார்ந்து பல சீர்திருத்தங்களையும் தமிழ்ப் பணியினையும் மேற்கொண்டுள்ளார். கிறிஸ்தவ மதக் கோட்பாடுகள் யாவற்றையும் கற்றறிந்து அம்மதத்திலே காணப் பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்தார். முதன்முதலில் “கிறஸ்து திரு அவதார கீதங்கள்” எனும் சிறு பிரபந்தம் ஒன்றைப் பாடிய பெருமை அவரையே சாரும். அத்துடன் “கிறிஸ்தவ மத துயிலுணர்ச்சி”, “குருபர தரிசன திருவேட்கை” போன்ற கிறிஸ்தவ மத சார்பான நூல்களையும் இயற்றினார்.

புலவர்மணி அவர்கள் சுவாமி விபுலாநந்தரிடம் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் மதிப்பும் வெளிப்படும் வகையில் “யாழ்நூல் தந்தோன்”, “விபுலாநந்த மீட்சிப்பத்து” ஆகிய நூல்களையும் இயற்றி அகமகிழ்ந்துள்ளார். இவை மட்டுமா? “ஈழமணித்திருநாடு”, “சேனநாயகவாவி”, “கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றல்ஸ்வரர் பதிகம்” “ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகம்” ஆனைப்பந்தி சித்தி விக்கனேஸ்வரர் பதிகம், காளிகாமு விநாயகர் ஊஞ்சல் போன்ற பக்தி இலக்கிய நூல்களையும் இயற்றி பெருமைக்குரியவர் இவரே.

புலவர்மணியவர்களுடைய தொண்டுகளில் எது உயர்ந்தது என்று வேறுபாடு காணமுடியாத வகையிலே

அவருடைய செயற்பாடுகள் அமைந்து காணப்பட்டன. அந்த வகையில் அவருடைய சமய, மற்றும் சமூக பணிகளை எடுத்து நோக்கினால் அது நன்றாகப்பலப்படும். இவருடைய கால கட்டத்தில் இந்து ஆலயங்கள் வளர்ச்சி குன்றி கால காணப்பட்ட போது இந்து சமய அபிவிருத்தி இயக்கங்களை ஆங்காங்கு உருவாக்கி ஆலயங்களை புனரமைத்து பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேணிக் காப்பதற்கு தன்னுடைய இலக்கியப் புலமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். அன்னாரின் சமய சம்பந்தமான சொற்பொழிவுகள் எந்தவகையினருக்கும் பொருள் புலப்படும் வகையில் அமைந்திருந்ததைக் குறிப்பிடலாம்.

புலவர்மணியவர்களுடைய சமூகப் பணியானது அகில இலங்கை ரீதியாக வியாபித்திருந்தது. கல்வி நிறுவனங்கள், சுகாதார நிலையங்கள் கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் போது நிலையங்கள் போன்ற எல்லா நிறுவனங்களும் இவரது ஆலோசனைகளை விருப்பிப்பெற்றதுடன் அவற்றின் முக்கிய இடத்தை இவருக்கே கொடுத்தன.

பெரியதம்பிப்பிள்ளையவர்களுடைய இலக்கிய வெளிக் கொணர்வுகள் அளப்பரியன. அந்த வகையிலே அன்னாரின் கன்னிமுயற்சியான “மணிரீப் பதிகம்” சுவாமி விபுலாநந்தராலேயே வியந்து பாராட்டப்பட்டது. அன்னாரின் “புதுமைக்கமக்காரன்”, “கிருஷ்ணக் கும்மி” என்ற இரு பாடல்களும் 1943ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கல்முனை விளைவு விழாவில் பரிசுபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதுமட்டு மல்லாமல் 1926 ஆம் ஆண்டில் இருந்து அனைத்து பத்திரிகைகளிலும் இவருடைய தமிழ்ச்சுவை ததும்பும் ஆக்கங்கள் வெளியாகித் கொண்டிருந்ததையும் குறிப்பிடத்தக்கது மருதமுனை இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்விழாவில் இவர் சமர்ப்பித்த “மஸ்தான் சாகிபு” பாடல் பற்றிய கட்டுரை இஸ்லாமிய சமூகத்தவரிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அன்னாரின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகளுள்ளே மிகவும் உன்னதமாகப் போற்றப்படுவது “பகவத்கீதை வெண்பா” வாசகம். இது விரகேசரி வர வெளியீட்டில் தொடர்ச்சியாகப் பஞ்சமாசி பின்னாளில் மூன்று தொகுதிகளாக நூலுருவில் வெளிவந்தது. பகவத்கீதை வெண்பா ஆக்கத்தால் புலவர்மணியவர்களை இலங்கை வானொலி “வெண்பாவிற்பெரியதம்பி” என்று சிறப்பித்துக் கூறிக் கௌரவித்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் அன்னாரின் பகவத்கீதை வெண்பா முதல் தொகுதி சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு இவரது கீதை வெண்பா அரங்கேற்றத்தின் போது பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளையவர்கள்,

“கீதை கவிசெய்து கீர்த்திமிகப் பெற்றான்
ஏபெரிய தம்பி எனதன்பன் - ஒதக்கேள்
பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி யென்றாரொருவர்
பாட்டுக் கிவனென்பேன் யான்”

என்று புலவர்மணியினை பாராட்டிப் பாடினார்.

பெரியதம்பிப்பிள்ளையவர்களின் சாதிக்கொடுமைக்கு எதிரான போராட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழ் நாட்டிலே பெரியாள் சுவேராமசாமி அவர்கள் எவ்வாறு சாதிக்கொடுமைக் கெதிராக குரல் கொடுத்தாரோ அவ்வாறே இலங்கையில் புலவர்மணியவர்கள் குரல் கொடுத்தார்.

தமிழ், முஸ்லிம் ஒற்றுமை, தமிழ்த் தலைவர்களின் ஒற்றுமை, கல்லோயா குடியேற்றம், ஆகிய விடயங்கள் குறித்து அன்னார் பாடிய பாக்கள் அவர் தீர்க்கதரிசி என்பதனை நிரூபிக்கின்றன. “இருதயத்தின் ஈரிதும் போல”, இந்து முஸ்லிம் ஒரு வயிற்றுப் பாலகார்போலுள்ளோம். அரசியற் போராசை கொண்டோர் பிரித்து நம்மை வேறாக்கி ஆராயார் செய்வார் அறிவு” என அவர் பாடினார். இந்தப் பாடல் 1956ஆம் ஆண்டு கல்முனையில் நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டில்

புலவர்மணியினால் பாடப்பட்டதாகும்.

“பட்டிப்பளை ஆறு” எனும் அழகிய தமிழ்ப்பெயர் ‘கல்லோயா’ என மாற்றப்பட்டு 1949ம் ஆண்டு கல்லோயாக் குடியேற்றம் நடைபெற்றது. இத்திட்டத்தைப் பற்றியும் அவர் தீர்க்கதரிசனாக பல கவிதைகள் படைத்துள்ளார். சமூக ஒற்றுமை அவரிடம் குடிக்கொண்டிருந்தது போன்று, சமய சமரசம் தீண்டாமை ஒழிப்பு, தேசப்பற்று ஆகிய நற்பண்புகளும் காணப்பட்டன.

“அறிவா லறிவை அராவுதல் விட்டேநல்
அறிவா லறிவை அறிந்தே - அறிவைப்
பயன்செய்து கூட்டாய்ப் பழகுதலே நாட்டு
நலன்கருதும் நல்லலோர் நடை”

என்று தமிழ்த்தலைவர்கள் ஒன்றுபட வேண்டியதன் அவசியத்தை மிகஅழகாக எடுத்துக்கூறிய அவர்,

“சிங்களமும் செந்தமிழும் சேர்ந்துசம மேஇலங்க
எங்கும் அரசமொழி யென்னவே- துங்கமுடன்
ஆட்சியுரிய வழியாக்குவதே யெல்லாரும்
மாட்சியுடன் வாழும் வழி”

என்று இன்றைய இனப்பிரச்சனை தீர்வுக்கு என்ன வழி என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறவும் அவர் தவறவில்லை.

நாவலர்வழிவந்த சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் பயின்று தமிழ் இலக்கியங்களில் புலமை பெற்ற அவர் தென்னிந்தியா சென்று தனது அறிவை மேலும் மேலும் பெருக்கினார். இந்நாளில் காந்தியடிகளின் இயக்கத்தில் சேரும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. இதன் காரணமாகத் தேசிய உணர்ச்சி மேலேங்கப்பெற்றிருந்தார். சுவாமி விபுலாநந்தருடனான தொடர்பும் அவருக்கு மதுரைமா நகரிலே ஏற்பட்டது.

அண்ணல் காந்தி யாழ்ப்பாணம் செல்லும்போது அனுராத புரத்தில் அவரை வரவேற்கும் பாக்கியம் திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் பணிபுரிந்த புலவர்மணிக்கு கிடைத்தது. புலவர்மணியினையும் பண்டிதமணியினையும் சேர்த்து வடக்கிற்கும் கிழக்கிற்கும் இணைப்புப் பாலம் என இலக்கியகாரர் கூறுவார்.

பிறந்த மண்ணின் மீதும் சைவத்தின் மீதும் புலவர்மணி அவர்களுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. நாட்டின் மீதும் மொழியின் மீதும் வாஞ்சை கொண்டிருந்தார் என்பதனை “ஈழ மணித்திருநாடு எங்கள் நாடு” என்ற புலவர்மணி அவர்களின் பாடலில் இருந்து காணமுடிகின்றது.

வெண்பா யாப்பினைக் கையாண்டு கவிதை இயற்றுவதில் புலவர்மணி மிகவும் திறமையுடையவராக விளங்கினார். வெண்பாவிற்பெரியதம்பி என்று கூறுமளவிற்கு இவரது வெண்பா யாப்பு அமைந்திருந்தது. எளிமையான சொற்களைக் கையாண்டு, எல்லோருக்கும் இலகுவாக விளங்கக்கூடிய வகையில் புலவர்மணியவர்கள் கவிதைகளைப் புனைந்தார். வெண்பா யாப்பினைக் கையாண்ட ஏனைய புலவர்களுடன் புலவர்மணியினை ஒப்பிடுவதற்குப் போது இவருக்குத் தனிப்பிடம் உண்டு. சுவாமி பிரேமானந்தா அவர்கள் புலவர்மணி பற்றி ஒரு இடத்திலே குறிப்பிடும் போது “கீதா சாஸ்திரம் கூறும் அரிய கருத்துக்களை சொல்வனமும், பொருட்செறிவும், யாப்பமைவும் இசைநயமும் பொருந்த எளியநடையில் இனிமையான வெண்பா யாப்பில் பகவத்கீதையினை யாதுதுள்ளார்” எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். புலவர்மணியவர்கள் தமது பகவத்கீதை வெண்பாவில் கீதோபதேச உண்மைகளை விளக்குவதற்கு தேவார திருவாசகங்கள், திருக்குறள், கந்தபுராணம், வில்லிபாரதம், கம்பபுரமாயணம், தாயுமானவர் பாடல்கள் முதலிய பல இலக்கிய தத்துவ நூல்களையும் எடுத்தாண்டு மேற்கோள்கள் காட்டி விளக்கிச் செல்லும் வகையே ஒரு தனித்துவமாகும்.

பகவத்கீதை வெண்பாவினை புலவர்மணியவர்கள் மூன்று பாகங்களாக இயற்றி உள்ளார். முதலாவது பாகம் ஆறு அதிகாரங்களைக் கொண்ட "கருமயோகம்", இரண்டாவது பாகம் ஆறு அதிகாரங்களைக் கொண்ட "சூக்தியோகம்" என்பதாகும். மூன்றாம் பாகம் இன்னும் ஆறு அதிகாரங்களைக் கொண்ட "ஞானயோகம்" எனப்படும். மூன்று பாகங்களும் சேர்ந்து மொத்தம் அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றாண்டு செய்யுள்கள் அடங்கும். 1961 ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரர் வித்தியாலயத்தில் பகவத்கீதை வெண்பா அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது. இந்நூல் நூலுருவாக வெளிவந்தபோது அறிவுலகத்தின் ஒருமனதான பாராட்டைப் பெற்றது. அத்தோடு சாகித்திய மண்டலப்பரிசும் இந்நூலுக்குக் கிடைத்தது.

யாழ் இந்து இளைஞர் மன்ற உறுப்பினராக புலவர் மணியவர்கள் இருந்த போது பள்ளர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் என்பாருடன் நட்புக்கொண்டிருந்தார். இளமையிலேயே தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இவர் மனதில் பதிந்திருந்தது. சாவகச்சேரியில் தாழ்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் என்பவர் புலவர்மணியுடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததை இந்து இளைஞர் மன்றக் காரியதரிசி முதலியார் சிவகுரு அவர்களும் மற்றும் உள்ஜோரும் விரும்பவில்லை. இதன்காரணமாக பின்னர் ஆறுமுகம் இறந்தபோது அவரது மகன் அப்பாத்துரையின் வேண்டுகோளின் பேரில் பாடிக் கொடுத்த பத்து இரங்கற்பாக்கள் வெளிவந்ததும் பெரும் பரபரப்பு ஏற்பட்டு இந்து வாலிபர் சங்கத்தினர் புலவர்மணியினை சங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டனர். இச்செய்கை இந்து சமய நிறுவனம் மீது புலவருக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

புலவர்மணி வீரகேசரி, தினபதி, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் கண்ணகி வழிபாடு, கொம்புவிளையாட்டு, வசந்தன், ஊஞ்சல் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். கவித்தொகை காட்சிகள் பற்றிய கட்டுரைகளை தினகரனில் எழுதிவந்தார். சுவாமி விபுலாநந்தர், ஆறுமுக நாவலர் ஆகிய இருவர் பற்றியும் பல கட்டுரைகளைப் புலவர்மணியவர்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் "முத்தமிழ் முனிவராம் வித்தக விபுலாநந்தர் நினைவு", "சைவத்தை கைதூக்கி விடுவதற்கு அவதரித்த நாவலர் பெருமான்" ஆகிய கட்டுரைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. புலவர்மணி செந்தமிழ்ச்செல்வர் வாக்கீச கலாநிதி கி.வா.ஜகந்நாதன் அவர்களது அறுபத்தாண்டு நிறைவிற்கு மட்டக்களப்பு மக்கள் மனங்கனிந்த வாழ்த்து மலரைத் தாமே கலிவெண்பாவினால் பாடிக்கொடுத்தார். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலை மன்றத்தின் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். அக்காலப் பகுதியில் இம்மன்றத்தின் செயலாளராக விருந்தவர் திரு.ம.சிவநேராசா அவர்களாகும். அன்னார் இருவரது முயற்சியாலும் அக்கால கட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியப் பணிகள் மென்மேலும் வளர்ச்சிகண்டன. 1954ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் நடத்தப்பட்ட தமிழ் விழா சிறப்பாக நடந்து குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விழாவில் தமிழகத்திலிருந்து வந்தும் பல அறிஞர்கள் கலந்து கொண்டு சொற்பொருக்காற்றிச் சிறப்பித்தனர். புலவர்மணி அவர்கள் தலைமையில் மட்டுநகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற வொரு நிகழ்ச்சியில் வண்பிதா. தனிநாயகம் அடிகளாரின் "ஈழநாட்டு தமிழகத்தின் மறுமலர்ச்சி" என்னும் சொற்பொழிவு இடம்பெற்றது.

1954 போன்ற காலப்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பு தமிழ் வாலிபர் சங்கமும் தமிழ்க்கலை மன்றமும் சேர்ந்து பல இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்தமைக்குப் புலவர்மணி போன்ற பெரியார்கள் ஊக்கமளித்து வந்தமையே காரணமாக அமைந்தது. பல பெரியார் நினைவு விழாக்களை நடத்தியது மட்டுமன்றி தமிழ் மாணவரின் நலன்கருதி தமிழ் வகுப்புக்களையும் இம்மன்றம் நடாத்தியது. இதில் முக்கிய

வகுப்புக்களை புலவர்மணி நடாத்தினார்.

புலவர்மணியவர்கள் 1940ஆம் ஆண்டு திருக்குறள், கம்பராமாயணம் போன்ற வகுப்புக்களை நிகழ்த்தினார். இவ் வகுப்புகளில் பல மாணவர்கள் படித்துப் பயன் பெற்றனர். இவர்களுள் இருவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஒருவர் காலஞ்சென்ற வெ.திருநாவுக்கரசு அவர்கள், மற்றையவர் மட்டக்களப்பு சிவநந்தா வித்தியாலயத்தில் பணிபுரிந்தவர். இவர்களைப் பற்றிப் புலவர்மணியவர்களே புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறார்.

புலவர்மணியவர்களது தமிழ் இலக்கியப் பணியினை இலங்கை வானொலியிலும் நாம் காணமுடிகின்றது. பல பயனுள்ள பேச்சுக்களை வானொலியில் நிகழ்த்தியுள்ளார். இலங்கை வானொலி கல்வி ஒலிபரப்பு ஆலோசனைச் சபையில் சில ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். 1954ம் ஆண்டு இலங்கைக் கலைகழகத்தின் நாட்டுப்படல், நாட்டுக் கூத்துக் குழுவின் அங்கத்தவராகப் பணிபுரிந்தார். இக்கால கட்டத்தில் இக்குழுவின் தலைவராக இருந்த வில்லியம் கொப்பலாவ போன்றோருடன் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் நாட்டுப்படல், நாட்டுக்கூத்து என்பவற்றை கலாநிதி சரத் சந்திரா தேவகுரியனை போன்ற கலைஞர்கள் அறிந்து போற்று வதற்கு வாய்ப்பினை புலவர்மணியவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

1958இல் அரசு கருமமொழித் திணைக்களத்தில் ஆலோசனைச்சபையின் கலைச்செயற்கு உறுப்பினராக இருந்து தமிழ்ப்பணி புரியும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் கலாநிதி விஜயசேகரா, அ.வி.மயில்வாகனம், வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா, வித்தியாரத்தினம், சோ.நடராசா, மு.கண்ணபதிப்பிள்ளை, திரு.சரணமுத்து போன்றோருடன் பழகும் வாய்ப்பு உண்டாகியது. 1970ம் ஆண்டு இந்து சமய விவகார ஆலோசனைச்சபையின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டு, 1978 வரை பணிபுரிந்தார். இக்கால கட்டத்தில் சில இந்து சமய செயற்றிட்டங்களை செயற்படுத்தக் கூடியதாகவிருந்தது. புலவர்மணியவர்கள் "கிழக்குத் தபால்" என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக சிலகாலம் இருந்தபோது பத்திரிகைத் துறைக்கு ஆக்கபூர்வமான பல நன்மைமிகு செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன.

மட்டக்களப்பில் இயங்கிய சுத்தானந்தா கழகம் மூலம் தமிழ் மாணவர்கள் பயனடையத் தக்கதாகப் பல தமிழ் வகுப்புக்களை நடாத்தினார். இதில் சேர்ந்து பல மாணவர்கள் கற்று நன்மையடைந்தனர். இப்பேர்ப்பட்ட அருந்தொண்டுகளைப் புரிந்து வந்த புலவர்மணி பற்றி சிந்தாமணி பிரதம ஆசிரியர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் குறிப்பிடும் பொழுது "புலவர்மணி பெரிய தம்பிப் பிள்ளையவர்கள் பட்டை தீட்டப்பட்ட வரையணி போல் பல துறைகளிலும் ஜொலித்த ஒருவர். அவர் ஒரு சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர், சிறந்த கவிஞர் சிறந்த வசன கர்த்தா, சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர், சிறந்த நல்லாசிரியர், சிறந்த ஆய்வாளர், சிறந்த பண்பாளர், சிறந்த பக்தர், சிறந்தநண்பர் சிறந்த சீர்திருத்தவாதி, சிறந்த புரட்சியாளர், சிறந்த பத்திரிகையாளர் என அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்." என்று மொழிகின்றார்.

இவ்வாறாக தனது வாழ்வை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தது மட்டுமன்றி தமிழ்மொழியினைப் பற்றி வையத்துள் நலை பெற்றிருக்கச்செய்து ஈழத்தின் கவிதைப் பாரம்பரியத்திற்கு கிழக்கின் பங்களிப்பினை செவ்வனே செப்பனிட்டு மிளிர்ச் செய்த பெருந்தகைகள் வரிசையிலே தனக்கென ஒரு தனித்துவத்தை பதித்து வளம் பெறச் செய்தார் பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள். இன்னும் பல பெரியதம்பிகள் தோன்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் எம்மிடையே விட்டுச் சென்றார்.

(மன்றம் நடாத்திய மட்மாவட்டப் பாடசாலை மாணவருக்கான கட்டுரைப்போட்டியில் மேற்பிரிவில் முதற்பரிசு பெற்ற கட்டுரை)

புலவர்மணியின் சாதாரியம்

க.தங்கவேலாயுதன்

அகவாழ்வு, புறவாழ்வு, இகவாழ்வு, பரவாழ்வு, அத்தனையும் அருமையாக அறிந்து கொள்ளும் அருமைமணியாக புகழ் பூத்தவர் புலவர்மணி ஐயா அவர்கள் அவர்களோடு நெருங்கிப்பழகியும் சேவைகள் பல ஆற்றிய அனுபவங்கள் எனக்கு நிறைய உண்டு. அந்த அடிப்படையில் அவரின் சாதாரியங்கள் பல இருப்பினும் ஒருசிலவற்றைக் குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

குருக்கள்மடம் இந்து இளைஞர் மன்றம், இந்துசமய அபிவிருத்திச்சபை போன்ற பல சங்கங்களில் சிலகாலம் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்த வேளையில் புலவர்மணி அவர்கள் பகவத்கீதை வெண்பா “பக்தியோகம்” என்னும் நூலை எழுது சங்கமே அச்சிட்டு பிரசுரித்தது. இந்த நூல் பற்றிய அச்சச் செலவின் ஒரு பகுதியை பெறும் முகமாக நானும் புலவர்மணி ஐயாவும் ஒருநாள் திருக்கோயில், தம்பிலுவில், காரைதீவு போன்ற கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்காக வெகுநேரம் வஸ்சிற்காக காத்திருந்து சரியான நெரிசலோடு வந்த வஸ்சில் நாங்கள் ஏறினோம். புலவர்மணி ஐயா நின்றகொண்டு பிரயாணம் செய்கிறார். அவரின் அருகே நானும் நிற்கின்றேன். பக்கத்தே இருந்த சீற்றில் இரு இளைஞர்கள் வடிவாக சிரித்துக் கதைத் துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

ஒரு கட்டத்தில் அவர்கள் புலவர்மணியைப் பார்த்தார்கள். புலவர்மணி ஐயாவும் அதேவேளை அவர்களைப் பார்த்து சிரித்த வண்ணம் “உங்களுக்கு அப்படி இருப்பது சுகம், எங்களைப் போல் வயசாளிகளுக்கு இப்படி நிற்பது சுகம். நாங்கள் நரம்பு தளர்ந்தவர்கள். உங்களைப் போன்று நெருக்கமாக இருப்பது கஸ்டம் என்று கூறியதும் இளைஞர்கள் இருவரும் கொஞ்சநேரம் பேசவில்லை. அதில் ஒருவர் இவர் யாரா என்று முணுமுணுக்க அடுத்தவர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஐயா என்று சொல்லித் தானும் எழும்பி இடங்கொடுக்க முன் இந்த இளைஞர்கள் உடனே எழும்பி நீங்கள் இருங்கள் ஐயா என்று வேண்டினார்கள். ஐயா அவர்கள் அதை மறுத்தும் அவர்கள் விடவில்லை. ஐயாவை இருக்கச் செய்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு உடனே நன்றியும் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

இதுபோன்று ஒருமுறை இந்து இளைஞர் பொதுக்கூட்டத்தில் புலவர்மணி அவர்கள் அழைக்கப் பட்டிருந்தார். அவர் கூட்டத்திற்கு வரும்போது சிலர் அது இளைஞர்களின் கூட்டம்தானே ஏன் போகின்றார் என்றதும் ஐயாவின் காதில் விழுந்தது. கூட்டத்தில் ஐயா உரையாற்ற எழுந்தபோது இந்த கருத்தை மிக ஆழமாக தெளிவாகக் கூறினார். எனக்கு வயது 82. ஆனாலும் நான் ‘இந்து’ என்ற அம்சத்தினாடாக பார்க்கும் போது நான் ஒரு துடிப்பான உங்களைப் போன்ற இளைஞனாகவே இருக்கின்றேன் என்றும் இன்னும் நல்ல விளங்கங்களைக் கூறி இந்தக் கூட்டத்தில் நானும் கலப்பதற்குப் பொருத்தம் எனக் கூறி தெளிவுபடுத்தினார்.

முன்பொருபோது செட்டிபாளையம் குருக்கள்மடம் கிராமங்களை உள்ளடக்கிய அம்மன் குளம் ஏத்தாலைக்குளத்து பயிர்செய்கைக் குழுவின் தலைவராக புலவர்மணி அவர்கள் செயல்பட்டார். அதன் திட்ட உத்தியோகத்தராக நான் கடமையாற்றினேன். அவ்வேளையில் இந்தக் கட்டத்தில் விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக சிறந்த முறையில் ஒரு களைபிடுங்கும் வைபவம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அரசாதிபர், அமெரிக்கநாட்டு பெண்மணி, விவசாயப் பணிப்பாளர் போன்ற உயரதிகாரிகள் பலர் விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். விழா இறுதியில் செட்டிபாளையம் மகாவித்தியாலயத்தில் ஒரு விருந்து உபசாரமும் ஏற்பாடாகியிருந்தது.

அமரர் அதிபர் திரு.லிங்கநாதன் அவர்கள் அந்த விருந்து விடயத்தைச் சிறப்பாக செய்திருந்தார்கள். ஆங்கிலத்தில் “செல்ஸ் சேவிஸ்” என்று ஒவ்வொருவரும் தாங்களே விரும்பிய பற்றை தாமாகவே எடுத்து உண்பது. வெள்ளைக்கார அம்மையார் கோப்பையில் சோறும் சில காய்கறிகளையும் எடுத்த வண்ணம் அங்கே விசேடமாகக் காணப்பட்ட குறிஞ்சா இலைச் சுட்டலைப்பற்றி பக்கத்தில் விசாரிக்க அதை அவர்கள் தமிழில் புலவர்மணியிடம் கேட்க அந்தநேரம் நல்ல சந்தோசத்தோடு புலவர்மணி அவர்கள் அம்மையார் சொன்ன தெல்லாம் எனக்கு நன்றாக

விளங்கிவிட்டது. அவவிற்கு நானே சொல்கிறேன் என்று ஆங்கிலத்தில் அழகாக குறிஞ்சா இலையை விளங்கப்படுத்தி விலையில்லாத மதிப்புள்ள போசாக்கு நிறைந்த கிராமியக் கூறி என்று கூறி அம்மையாரோடு நன்றாகப்பழகிய பின் அவரே இறுதியில் ஆங்கிலத்தில் நன்றியுரையையும் கூறி முடித்தார். இந்த நிகழ்ச்சி பக்கத்தில் இருந்த எல்லோருக்குமே வியப்பைத் தந்தது. காரணம் எப்போது ஆங்கிலத்தில் பேசவேண்டுமோ அவர் அந்த நேரத்தில் தான் அதைக்காட்டினார். ஆங்கில மோகம் கொண்ட காலத்திலும் அவர் அதைக்காட்டாது அழகு தமிழோடு வாழ்ந்து பெருமை தேடித் தந்தவர்.

புலவர்மணி அவர்களிடம் நான் கண்ட பெரும் சிறப்பு என்னவெனில் எல்லாக் கட்டங்களிலும் எவராயிருந்தாலும் எந்த முயற்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்டத்திற்கேற்ப முகம் கொடுத்து சம்பந்தப்பட்டவரை எப்படியும் இசைவாக்கம் செய்து விடுவார்.

ஒரு நாள் நாங்கள் சிலபேருடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு வெறிகாரர் கத்திக்கொண்டு வருகிறார். நாங்கள், வெறியன் வாறான். நாங்கள் கலைவோம் என்று சொல்ல ஐயா அவர்கள் சுமமா நிலிலுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்முன்னே சற்று சென்று அவருடைய பெயரைச் சொல்லி தம்பியைத்தான் சந்திக்கவேணும் என்று நினைத்தான் என்று சில வார்த்தைகளை அவர்மேல் போட்டார். உடனே அவர் சாறனை அவிட்டு நன்றாகக் கட்டி வணக்கம் செய்து நான்விட்டிருக்கிற வந்து சந்திக்கிறேன் ஐயா என்று கூறி திரும்பி வந்தவழியே சென்றார். நின்றவர்கள் எல்லோரும் ஐயாவின் சாதுரியத்தை புகழ்ந்தார்கள். இவ்வாறாகப் பல இடங்களில் நடந்துள்ளன.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் மக்களோடு உரையாடுவதில் பெரும் வல்லமையும் சாதுரியமும் படைத்தவர். அதற்குரிய காரணம் அவர் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை, சாதி சமயம் கடந்த சமரச ஞானக் கொள்கையாகும். இதன் காரணமாக அவர் எந்த ஆலயப் பிரச்சனைகளுக்கும் விசாரணைக்காகச் சென்றாலும் அதை எப்படியும் சீர் செய்து சரியாக்கி விடுவார். இது அவருக்கு கைவந்த கலையாகும்.

புலவர்மணி அவர்கள் மட்டக்களப்பு தாயின் புதல்வன் என்பதை குருக்களமட இந்து சமய விருத்திச்சபை பிரசுரித்த பகவத்கீதை வெண்பா பக்கியோகத்தில் தானே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உரிமையுரை

அன்பா லெனைப்பெற்றே அன்புசெய்து வாழ்கெனநல் அன்பால் வளர்த்து நிமிர்ந்தானாக்கும் - அன்பான என்னினிய மட்டு நன்னாடன்னையின் நூல் ஏற்க அன்னை சின்னவிறற் கென் மோதிரம்.

மேல்நாட்டாரைக் கவர்ந்த கீதை

பகவத்கீதை கி.பி.1785ல் சான்ஸ் வில்கின்ஸ் என்பவரால் முதல் முதலில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆங்கில தத்துவஞானிகளான எம்ர்சன், மற்றும் புதுக்கவிதையின் தந்தையாகிய போல்ஸ் விற்மன் முதலியோரால் பகவத்கீதைச் சிந்தனைகள் எதிரொலிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக வோல்ஸ் விற்மனுடைய எனது பாடல் (song of my self) என்ற கவிதையில் பகவத்கீதைச் சுலோகம் பின்வரும் வடிவம் பெற்றுள்ளது:

I rise from age to age
and take visible shape
and move a man with man
succuring the good

(பார்க்க- சுவாமி விவேகானந்தர் சிகாகோ சொற்பொழிவுகள் பெ.சு.மணி பக்.47) இவ்வாறு உலகத்துவ ஞானிகள் அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்க்கும் சிந்தனைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகிய நாம் உலக மக்களுக்கே ஆத்மீகவழிகளைப் போதிக்கும் வேதங்கள், உபநிடதங்கள், தேவாச திருப்பதிகங்கள், திருப்பாசுரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் நமக்கு அருகிலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாயிலிருந்து உதிர்ந்த தத்துவமுத்துக்கள், ஆண்டவன் உதிர்த்த முத்துக்கள். இவற்றின் பெருமையை, நமது பெருமையை உணர்ந்து கொள்ளாமல், அந்நிய சிந்தனைகளைத் தூக்கிப் பிடிப்பது எவ்வளவு மடமை. உயர்கல்விப் பீடங்களில் இடம் பிடித்துக்கொண்டு பட்டதாரிகளை உருவாக்குவோர் இது புற்றி ஆழமாகச் சிந்தித்தல் அவசியம்.

எண்ணம், சொல், செயல் இம்மூன்றிலும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து நாம் ஒழுகுவோம். அப்படிச் செய்யாதவரை மேற்படி சிந்தனைகளைப் புற்றிப் பேசுவதற்கு நாம் சிறிதும் அருகதை உடையவர்களாக மாட்டோம்.

க.தங்கேஸ்வரி

கலாசார உத்தியோகத்தார்.

ஞாபகார்த்த முத்திரை வெளியீடு
முத்திரைச் செய்தித்தாள் இல: 359

தேசிய வீரர்கள் 22.05.1994

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை

தொழில்நுட்ப விபரங்கள்

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் 20ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவரும் சிறந்த புலவருமாவார். இவர் சோமநாதர் ஏகாம்பரப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் சின்னத்தங்கம் அவர்களுக்கும் முத்தமகனாக 1899ம் ஆண்டு தை மாதம் 8ம் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள மண்டுரில் பிறந்தார்.

இவர் பல புகழ்பெற்ற அறிஞர்களின் கீழ் தமிழைக் கற்றறிந்து, தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றதோடல் லாது தமிழ் உரைநடையிலும் செய்யுள் ஆக்கத்திலும் வல்ல வராக விளங்கினார்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஒரு சிறந்த கல்விமான், நல்லாசிரியன், சமய சமூக சீர்திருத்தவாதி. இவர் இயல்பாகவே கவிபாடும் ஆற்றல் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவரால் இயற்றப்பட்ட சில செய்யுள்கள் தமிழ் பாடவிதானத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது படைப்பான பகவத்கதை வெண்பா சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றதுடன் மிகவும் சிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது.

1951 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு தமிழ் கலைமன்றம் இவரது செய்யுளாக்கத் திறனையும் இவருக்கு தமிழ்மொழி யிலிருந்த ஆழ்ந்த அறிவினையும் கௌரவிக்குமுகமாக “புலவர்மணி” என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது. அடுத்த ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிடபாசா விருத்திச்சங்கம் “பண்டிதமணி” என்னும் பட்டத்தையும், இவர் இறந்தபின் 1980ல் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் “இலக்கிய வித்தகர்” பட்டத்தையும் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தன.

இவர் பலதேசிய ஆலோசனைச் சபைகளின் உறுப்பின ராகவிருந்து சேவையாற்றியுள்ளார். அரசகரும மொழிகள் திணைக்கள ஆலோசனைச் சபை, இந்து சமய அபிவிருத்திச் சபை, இலங்கை வானொலி கல்வி ஆலோசனைச் சபை ஆகியன அவைகளிலடங்கும்.

இலங்கையின் உத்தம புத்திரர்களிலொருவராகிய இவர். இன,மத, மொழி பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு தொண்டாற்றி 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ஆம் திகதி சிவபதம் அடைந்தார்.

வெளியிடும் திகதி	: 1994.05.22
இனப்பெறுமதி	: ரூபா 1.00
நிறங்கள்	: நான்கு
வடிவம்	: செங்குத்தானது
வடிவமைப்பாளர்	: எஸ்.எஸ்.சில்வா
வடிவமைப்பு	: நான்கு தேசிய வீரர்களின் உருவப்படங்கள்
அச்சாளர்கள்	: மே மாட்டின் பிறைவேட் லிமிட்டெட், அவுஸ்திரேலியா
அச்சடிக்குமுறை	: எதிர்ப்படி கல்லச்சு முறை.
தாளமைப்பு	: தாளொன்றுக்கு 100 முத்திரைகள்
தாள்	: சி.பி.எல்.
பசை	: பி.வி.ஏ.
அளவு	: 30 40 மி.மீ.
துளையீடு	: 14
அச்சடிக்கும் தொகை	: ஒவ்வொன்றிலும் 10,00,000

ජාතික වීරවරයෝ

தேசிய வீரர்கள்

1994.05.22

இதர கால்களை
முதலான ஆவணக் கலெக்டர்
பெரியதம்பி 02

முத்திரைப் பணியகம்
சென்னை அஞ்சல் அலுவலகம்
மொழிப்பு 02

முன்னாள் செயலாளர்
த.செல்வநாயகம்
சுவாமி ஜீவனாந்தா
திரு.பொ.செல்வராசா
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.

சிலையின் அடியில்
மன்றச் செயற்குழு
உறுப்பினர்கள்

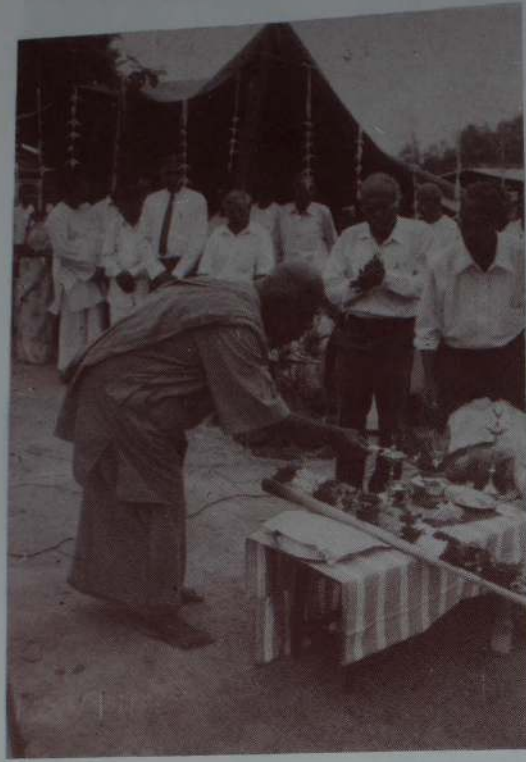
செயலாளர் த.பொன்னம்பலம்
பொருளாளர் கே.தங்கவேல்.

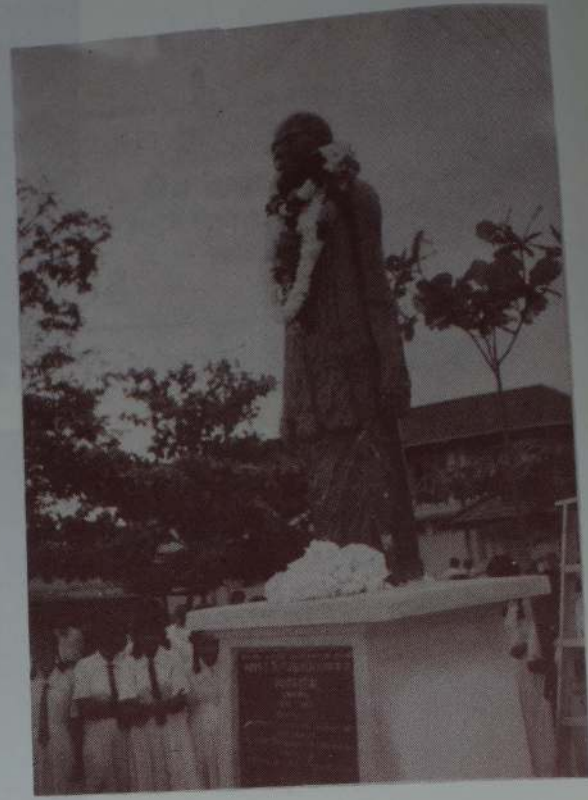
கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு.S.S.மனோகரன்
திரு.மா.செல்வராசா
மாநகர முதல்வர்
செழியன் ஜே.பேரின்பநாயகம்.

மங்கலவிளக்கேற்றல்

மாலர்மாலயுடன் சிலை.

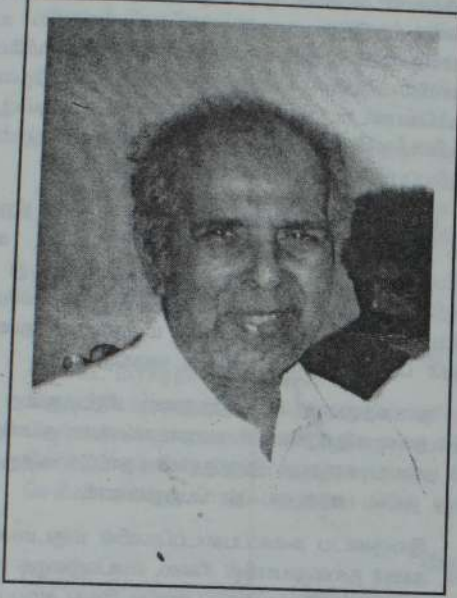

மட்டக்களப்பு தமிழ் கலை மன்றத்தின் தமிழ் விழாப்படம்

இடமிருந்து: திரு.வெ.திருநாவுக்கரசு, புலவர்மணி, அன்பன் நடராசா, சிவாஜி ஆசிரியர் திரு.லோகசீதாராம், ஆ.தட்சணாமூர்த்தி, பேராசிரியர் கா.அப்துல் கபூர், ம.சிவநேசராசா.

சீலை தந்த செம்மல்

இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால்

இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால் குடும்பத் துடன் கனடா சென்றபின் ஆற்றிய மகத்தான சாதனைகள் அனந்தம். “திறமான புலமை எனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்” என்ற பாரதியின் வாக்கை அப்படியே மெய்ப்பித்தவர்.

புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடு செல்வோர் சொந்த நாட்டை மறந்து, சொந்த கலாசார பண்பாடுகளை மறந்து அந்நியராக மாறிவரும் பின்னணியில் இவர் நமது கிழக்கிலங்கைப் பாரம்பரியங்களை மேல்நாட்டவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பணியில் முனைப்பாக நின்றார். புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் குழந்தைகள் தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கு ஏதுவாக, இலகு வழிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தினார். சுமார் 75 பாரிய நூல்களை தாமே ஆக்கி அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இச்சிறு குறிப்பில் முழு விபரங்களையும் அடக்கமுடியாது. ஓரே குறிப்புகளை இங்கு கூறுகிறோம்.

(i) தமிழர் வரலாறு கூறும் “தமிழழகி” என்ற காவியத்தை 12 000 செய்யுள்களில் 12 தொகுதிகளில் ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு முதல் 4 தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

- (ii) திரைப்படக்கலைக்களஞ்சியம் 50 தொகுதிகள் வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு இதுவரை 25 தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார்.
- (iii) கிரேக்க நாடகங்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்து 4 தொகுதிகளில் வெளியிட்டு ஆசிய மொழி ஒன்றில் முதன் முதல் கிரேக்க நாடகங்களை மொழி பெயர்த்தமைக்கான பாராட்டைப்பெற்றார்.
- (iv) “தமிழ் நெறிப்பாவலர்” என்ற பட்டத்தையும் பாராட்டையும் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்திலிருந்து பெற்றார்.
- (v) தமிழ்ப்பணிகளுக்காக மாசகூட்ஸ் மாகாணத்தின் பதக்கத்தையும் பாராட்டையும் பெற்றார்.
- (vi) இவரது புதல்வர்கள் “தமிழ் மகன்” என்ற திரைப் படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளனர்.
- (vii) முதன்முதல் மின்கணனியில் அழகிய தமிழ் அச்சழுத்தை உருவாக்கியவர்கள் இவர்களே.

இப்பெருமகன் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை மேல் வைத்திருக்கும் பக்தி வார்த்தைகளில் வர்ணிக்க முடியாது.

ஏற்கனவே “புலவர்மணிக்கோவை” என்ற மகத்தான நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அதுமட்டுமல்ல மட்டுநகர் தமிழறிஞர்களான பண்டிதர் ச.பூபாலபிள்ளை, வித்துவான் அ.சரவணமுத்தன் ஆகியோரது “சீமந்தினி புராணம்”, “மாமாங்கேஸ்வரப் பதிகம்” முதலிய நூல்களுக்கு உரை எழுதி மறுபதிப்புச் செய்துள்ளார்.

அப்படிப்பட்டவர் புலவர்மணியின் சிலை நிறுவுவதற்கு ஏதாவது அன்பளிப்புச் செய்யவேண்டும் என்று எமது புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் கேட்டாறு, சிலை நிறுவுவதற்கு தேவையான முழுத்தொகையையும் தாமே வழங்குவதாகக் கூறி நாம் கேட்ட 25000 ரூபாவை உடனடியாக வழங்கினார்.

அன்னாரது தமிழ்ப்பற்றுக்கும் குருபக்திக்கும் சிரம் தாழ்த்தி தலைவணங்கி இதயத்தில் இருந்து பொங்கி எழும் நன்றி மலர்களைக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம்.

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் சிலையை வடிவமைத்த சிற்ப கலைஞர் Dr. எம்.கந்தசாமி பற்றிய குறிப்பு

பெயர் : மாசீலாமணி கந்தசாமி
தாய், தந்தையர் : மாசீலாமணி - பொன்னம்மா

மட்டக்களப்பு சின்னஊறணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.மா.கந்தசாமி அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியை மட்- சின்ன ஊறணி C.C.தமிழ்கலவன் பாடசாலை யிலும் உயர்தர கல்வியை மட்- மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியிலும் கற்றார். தனது பாடசாலைக் காலத்தில் கல்லூரியிலும் வெளியிலும் நடைபெற்ற சகல போட்டிகளிலும் பங்கேற்று பாடசாலைக்கு நல்ல பெயரைப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளார். குறிப்பாக பேச்சு, கட்டுரை, நாடகம், கூத்து, சித்திரம் போன்ற போட்டிகளில் எல்லாம் பங்குபற்றி பரிசுகளையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளார். பாடசாலை யின் பிரபல ஆசிரியர்களான வித்துவான் க. செபரெத்தினம், எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. ஆகியோரின் நன்மதிப்பையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்ட திரு.கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு வருடம் ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றினார். அடுத்து சுகாதார திணைக்களத்தில் உத்தியோகம் பெற்றார். அவ்வேளையில் மதுரை ஹோமியோபதி பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்று டிப்ளோமா சான்றிதழையும் பெற்றுக்கொண்டார். சுகாதார திணைக்களத்தில் ஓய்வூதியம் பெற்றபின்பு தனியார் மருத்துவ மனை ஒன்றை ஆரம்பித்து வைத்தியப்பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

மட்டக்களப்பில் இயங்கும் பலசமூக, சமய நிறுவனங் களில் சேர்ந்து பணியாற்றி வருகிறார். மட் கலஞர் ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும் காந்தியம், இந்து சமய விருத்திச் சங்கம், சர்வோதயம், தொழில் சங்க சம்மேளனம், ஆலய பரிபாலன சபை போன்ற மற்றும் பல அமைப்புக் களிலும் பலபதவிகளை வகித்து வருகிறார்.

நாடகத்துறை, எழுத்துத்துறை, சிற்பத்துறை ஆகிய வற்றில் நல்ல ஈடுபாடுள்ளவர். பலநாடகங்களை தயாரித்துள்ள துடன் நல்லநடிகராகவும் இருந்துள்ளார்.நாட்டுக் கூத்துக்களில் நடித்து நல்ல பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார்.

இவருடைய கலைப்படைப்புகளின் மகுடமாக பாரதி சிலை, அமரர் நல்லையாவின் சிலை, என்பவற்றைக் கூறலாம். சிற்பக் கலையில் ஈடுபட்டதைப் பாராட்டி இந்து சமய கலாசார அமைச்சர் செல்லையா இராசதுரை அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டார். மற்றும் சுவாமி ஜீவவானந்தாஜி மகராஜ் அவர்களும் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார்.

புலவர்மணி நினைவுப்பணி மன்றம் ஏற்பாடுசெய்த புலவர்மணி நினைவுப் பரிசில் - கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இதுகாலவரை மேற்படி நினைவுப்பணி மன்றத்தின் நிதியின் பெயரால் வழங்கிய பரிசில்கள் பற்றிய விபரங்கள்:

ஆண்டு

பரிசுபெற்றோர்

1996 பட்டமளிப்பு விழா:	செல்வி ஹவ்வா உம்மா பழில் (1994) பொதுக்கலைத்தேர்வு திரு.இளையதம்பி யோகராசா (1994) பொதுக்கலைத்தேர்வு திரு.சிவானந்தம் பீதாம்பரம் (1995) பொதுக்கலைத்தேர்வு
1997 பட்டமளிப்பு விழா:	திரு.கோபாலபிள்ளை வாசீசன் (1996) பொதுக்கலைத்தேர்வு
1998 பட்டமளிப்பு விழா:	செல்வி பிரபானந்தி ஸ்ரீராமச்சந்திரசாமி (1997)

(தகவல்: உதவிப்பதிவாளர், பரீட்சைகள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

குறிப்பு: யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய புலவர்மணி நினைவுப் பரிசில்கள் பற்றிய விபரம் இச்சிறப்புமலர் அச்சுக்குப் போகும் வரை கிடைக்கவில்லை.

புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை நூற்றாண்டு விழா
மட் - மாவட்டப் பாடசாலை மாணவ, மாணவியருக்கான
பேச்சு, கட்டுரை, கவிதைப் போட்டி முடிவுகள்

பேச்சுப்போட்டி - மேற்பிரிவு

01. செல்வி த.சாந்தவாணி (முதற்பரிசு)	மட் / புனித சிசிலியா பெண்கள் ம.வித்தியாலயம்.
02. செல்வி மா.ஜீவலோஜினி (இரண்டாம் பரிசு)	மட் / விவேகானந்த பெ.ம.வித்தியாலயம்
03. செல்வி யோ.கோகிதா (மூன்றாம் பரிசு)	மட் / முனைத்தீவு சக்தி வித்தியாலயம்
04. செல்வி ப.பிரசாந்தி (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / வின்சன்ற மகளிர் தேசிய பாடசாலை
05. செல்வி பா.கலைச்சந்திரிகா (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / மகாஜனாக் கல்லூரி, அரசடி.

பேச்சுப் போட்டி - கீழ்ப்பிரிவு

01. செல்வன் ஆ.சஞ்சயன் (முதற்பரிசு)	மட் / விபுலாந்த வித்தியாலயம், கல்லடி - முத்துவாரம்.
02. செல்வன் நா.சாந்தகுமார் (இரண்டாம் பரிசு)	மட் / பட்டிருப்பு மத்திய கல்லூரி
03. செல்வன் ந.கானுகிருஷ்ணா (மூன்றாம் பரிசு)	மட் / மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி
04. செல்வி கு.தட்சாயினி (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / புனித சிசிலியா பெ.ம.வித்தியாலயம்
05. செல்வி த.கிஷாந்தி (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / இந்துக் கல்லூரி.

கட்டுரைப்போட்டி - மேற்பிரிவு

01. செல்வி. ம.பாரதி (முதற்பரிசு)	மட் / விவேகானந்தா பெ.ம.வித்தியாலயம்
02. செல்வி.யோ.கலைச்செல்வி (இரண்டாம் பரிசு)	மட் / புனித சிசிலியா பெ.ம.வித்தியாலயம்
03. செல்வன் வ.குணபாலசிங்கம் (மூன்றாம் பரிசு)	மட் / இந்துக்கல்லூரி
04. செல்வன் ச.நவேந்திரன் (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / பட்டிருப்பு மத்திய கல்லூரி
05. செல்வி வா.ஜெயபாரதி (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / முனைத்தீவு சக்தி, வித்தியாலயம்.

பேச்சுப் போட்டி

01. செல்வி. கா.மு.மு.பற்றீமா (முதற்பரிசு)	மட் / காத்தான்குடி அல்-நாசர் வித்தியாலயம்)
02. செல்வன் இ.விக்னேஸ்வரன்(இரண்டாம் பரிசு)	மட் / மகாஜனாக் கல்லூரி.
03. செல்வி. த.தட்சாயினி (மூன்றாம் பரிசு)	மட் / விவேகானந்தா மெ.ம.வித்தியாலயம்.
04. செல்வன் க.உமாமாணன் (ஆறுதல் பரிசு)	மட் / சிவானந்த வித்தியாலயம்
05. செல்வ.பி.வாலேஸ்வரி (ஆறுதல்பரிசு)	மட் / பெரியகல்லூறு மத்திய கல்லூரி.

நூற்றாண்டு விழா கவிதைப் போட்டி - 1998 : ஒரு குறிப்பு

“தமிழ் தந்த புலவர்மணி” என்ற தலைப்பில் தினகரன் வாரமஞ்சரியின் அனுசரணையுடன் நடாத்தப்பட்ட மேற்படி போட்டிக்கு மொத்தம் 44 கவிதைகள் கிடைத்தன. இவற்றுள் முதல் ஐந்து இடங்களைப் பெறுவோர் விபரம் வருமாறு:

1. திரு.முருகப்பன் கணபதிப்பிள்ளை (முனாக்கானா) (முதற்பரிசு ரூ 2000) வேளாளர் வீதி, ஆரையம்பதி.
2. திரு.சிகனகசூரியம், (இரண்டாம் பரிசு ரூ1000) 72/4 ஞானசூரியம் சதுக்கம் மட்டக்களப்பு.
3. ஜனாப். எம்.பி.சிராஜ்மன் (மூன்றாம் பரிசு ரூ 500) கிறிஷன் ஹவுஸ் வீதி, காத்தான்குடி
4. “மருதார்க்கொத்தன்” (ஆறுதல் பரிசு: நூல்கள்) “மருதம்” மஷர் மௌலானா வீதி, மருதமுனை, கல்முனை
5. திரு.செல்வராஜா ஜெயக்குமார் (ஆறுதல் பரிசு: நூல்கள்) 8, மூர் வீதி, திருகோணமலை.

இப்போட்டியில் பின்வருவோர் நடுவர்களாகக் கடமை ஆற்றினர்:

1. கவிஞர் திமிலைத்துமிலன் ,மட்டக்களப்பு
2. கவிஞர் வாகரை வாணன் ,மட்டக்களப்பு
3. கவிஞர் மருதமைந்தன், காத்தான்குடி

போட்டி விபரங்களை வெளியிட்ட “தினகரன்” பத்திரிகை ஆசிரியருக்கும் போட்டியில் கலந்து கொண்ட கவிஞர்களுக்கும் மதிப்பீடு செய்த நடுவர்களுக்கும் புலவர்மணி நினைவுப் பணிமன்றம் நன்றி தெரிவித்து பரிசு பெற்ற கவிஞர்களை மனமார வாழ்த்துகிறது.

ஒப்பம்: சி.சண்முகம்
(தலைவர்)

புலவர்மணியின் வாழ்வில் முக்கிய ஆண்டுகள் சில

1899.01.08	பிறந்தது - தில்லை மண்டூரில்
1904	மண்டூரிலுள்ள உவெஸ்லியன் மிஷன் தமிழ் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வி.
1909	தமிழ் ஐந்தாம் வகுப்பு சித்தி. குருகுலப்படிப்பு.
1910	மண்டூர் முருகன் கோயிலில் புராணபடன அரங்கேற்றம்
1911	தாயாரின் மரணம்.
1913	கல்முனையில் ஆங்கிலக்கல்வி
1915	ஆறாம் வகுப்பு ஆங்கில பரீட்சையில் சித்தி
1914 -1936வரை	நிகழ்ந்த சைவ இயக்கியத்தில் ஈடுபாடு
1916	நோயும் படுக்கையும்
1917 - 1920	விஜயதசமியில் யாழ்ப்பாணம் காவியப்பாடசாலை
1923 - 1924	பசுமலைச் சீவியம்
1925	மதுரையில் சுவாமி விபுலாநந்தர் சந்திப்பு
1926	திருமணப்பதிவு குருக்கள்மடம் மூத்ததம்பி நல்லம்மா
1926 - 1930	திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் தலைமைத்தமிழ் பண்டிதர் பதவி
1928	மகாத்மா காந்தி தரிசனம்
1930 - 1931	புளியந்தீவு அர்ச் - அகுத்தினார் ஆசிரியர் கல்லூரி ஆசிரியர்.
1931 - 1934	புனித வளனார் மடம் மட்டக்களப்பு
1932 - 1934	மட்டுநகரில் பாலபண்டிதர் வகுப்பு
1932	தந்தையாரின் மறைவு
1938 - 1941	அர்ச் - அகுத்தினார் ஆசிரியர் கல்லூரி ஆசிரியர்.
1943	பகவத் கீதை வெண்பா பாடத்தொடங்கியது
1947- 1959	மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரி (தற்போதைய இந்துக்கல்லூரி) ஆசிரியர்.
1951	பகவத் கீதை வெண்பா அரங்கேற்றம்.
1951	மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலைமன்றம் புலவர்மணிப் பட்டம் வழங்கியது.
1955	அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் உருவாகுதல்
1962	மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலாமன்றம் தங்கப்பதக்கம் சூடிக் கௌரவித்தது.
1963	பகவத்கீதை வெண்பா கருமயோகம் பதிப்புக்கு ஸ்ரீலங்கா சாகித்தியமண்டல முதற்பரிசு
1967	ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டல செந்தமிழ் இலக்கியகுழு உறுப்பினராதல்.
1960.7.19	விபுலாந்த மீட்சிப்பத்து வெளிவந்தது.
1974	இந்து அறநிலைய நிதி நிருவாக சட்டம் கொண்டுவர ஏற்பாடு
1978.11.02	அமரரானார்.

தொகுப்பு: காசுபதி நடராசா.

இவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி

பலவகையிலும் பங்களிப்புச்செய்த புலவர்மணியின் மகன் பெ.விஜயரத்தினம் அவர்கள்

புலவர்மணி கட்டுரைத்தொகுதியை அச்சிட்டு வழங்க முன்வந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாசார விளையாட்டுத் துறை அமைச்சு செயலாளர் சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள்

புலவர்மணி சிலை நிறுவுவதற்காக ரூபா 25000 அன்பளிப்பு வழங்கிய இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால் அவர்கள்.

புலவர்மணி சிலைக்கான மாபிள் பட்டயம் அன்பளிப்புச்செய்த அன்னாரின் மருகர் திரு.எஸ்.திருநாவுக்கரசு அவர்கள்

சிலை நிறுவுவதற்கான இடத்தை வழங்கிய மட்டு மாநகரசபை முதல்வர் செழியன் ஜே.பேரின்பநாயகம் , மாநகர சபைஆணையாளர் திரு.எஸ்.நவந்தன் மாநகரசபை உறுப்பினர்கள்

அர்ப்பணிப்புடன் சிலை வடித்துத்தந்த சிற்பி எஸ்.கந்தசாமி

நிதி உதவி வழங்கிய புலம்பெயர்ந்து வாழும் புலவர்மணியின் உறவினர், நண்பர்கள் , மாணவர்கள்.

மன்றத்திற்கு அவ்வப்போது நிதியுதவி வழங்கும் இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திரு.எஸ்.தில்லை நடராசா.

பேச்சு,கட்டுரைப் போட்டிகளை நடாத்துவதில் அனுசரணை வழங்கிய மட். கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.எஸ்.எஸ்.மனோகரன்

கவிதைப்போட்டி நாடாத்துவதில் அனுசரணை வழங்கிய 'தினகரன்' பிரதம ஆசிரியர் திரு. ராஜகுமாரந்தன்.

நினைவு மலருக்கான ஆசியுரை. வாழ்த்துரை, கட்டுரை, கவிதை வழங்கிய பெருமக்கள்.

நினைவு மலருக்கான விளம்பரங்கள் மூலம் நிதியுதவி வழங்கிய வங்கிகள், வர்த்தகநிறுவனங்கள், பிரமுகர்கள்

நினைவு மலரைத் தொகுத்துதவிய செல்வி க.தங்கேஸ்வரி

நினைவு மலரை குறுகிய காலத்தில் சிறப்பாக அச்சிட்டுத்தந்த அக்கரைப்பற்று மல்டி ஒப்செர் அச்சகத்தார்.

மன்ற வளர்ச்சியிலும் நிகழ்ச்சிகளிலும் அக்கறையுடன் பங்களிப்புச் செய்யும் மட்.மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திரு.அ.கி.பத்மநாபன்

மன்ற செயற்பாடுகளுக்கு பலவகையிலும் உதவும் மட்- ஆணைப்பந்தி மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி வள்ளிநாயகி சோமசுந்தரம். ஆசிரியர் நல்லதம்பி.

மன்றச்செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் காட்டும் புலவர்மணியின் குடும்ப அங்கத்தவர்கள்

மன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல், வானொலி நிருபர்கள்

மன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் அக்கறையுடன் ஈடுபட்டு ஒத்துழைப்பு நல்கும் மன்றத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர்.

சி.சண்முகம்

மன்றத் தலைவர்.

With Best Compliments from:

மங்கள வையபுத்திக்கு

- * எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
- * வீட்டுப்பாவனைக்குகந்த மின்சாரப்பொருட்கள்
- * அலுமினியம் எணாமல் பாத்திரங்கள்
- * மணிக்கூடு வகைகள்
- * அன்பளிப்புச் செய்யக்கூடிய ஏனைய பொருட்கள்
- * சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப்பொருட்கள்

மங்கையருக்கு

- * உங்களுக்குத்தேவையான நூல், லேஸ், போடர், பட்டன் வகைகள்
- * டிஸ்கோ கிளிப் வகைகள்
- * சிங்கப்பூ (கோல்ட்) இமிறேசன் வகைகள்
- * அழகு சாதனப் பொருட்கள்

மேல்மாடியில் வீட்டுப்பாவனைக்கு உகந்த பொருட்கள் அனைத்தும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
உங்கள் தேவைகளுக்கு இன்றே நாடவேண்டிய இடம்.

நியூ அழகி ரேடர்ஸ்

NEW AZEEK TRADERSA

**இல.14 பஜார் வீதி,
NO.14 BAZAAR STREET**

Tele:065-22116

**மட்டக்களப்பு
BATTICALOA.**

With Best Compliments from:

Lanka Hardware Stores

General Hardware Merchants

48, Bazaar Street , Batticaloa

Stores: 121, MAIN STREET , BATTICALOA.

Telephone: 065-22022 - 23878 - 22656

Fax: 065- 23878

அன்பளிப்பு:

Phone: 065 - 22836

Fax : 065 - 45757

HAJI. M.ABDUL MAJEED & SONS

**GENERAL MERCHANTS, IMPORTERS
DISTRIBUTORS, CONTRACTORS &
CIVIL ENGINEERS**

**126, 128 MAIN STREET
BATTICAOA**

BRANCH:

RAFECK STORES

18,20 MAIN STREET, ERAVUR.

With Best Compliments from:

Tel: Office: 065-22417
Fax: 065-24460
Residence: 065-22638

RAJESWARY STORES

Agents for

CEYLON TOBACCO COMPANY LTD.
MILLERS LIMITED
MALIBAN BISCUITS MANUFACTORIES LTD.

EVEREADY BATTERY COMPANY (LANKA) LIMITED
JAYAKAY MARKETING SERVICES (PVT) LIMITED

Prop: S.Shanmuganesan

No: 19, 21 Trinco Road.
BATTICAOA.

Tel: 065- 22417
065-24460
Fax: 065 - 22945
Res: 065-22638

EASTERN AGENTS

Distributors for:

UNILEVER CEYLON LTD.
NESTLE LANKA LTD.
ABEYRATNE DISTRIBUTORES (SWEETTEE TOFFEES) PVT.LTD.

Prop: S.Shanmugasekar

No: 4, Lloyds avenue
BATTICAOA.

அன்பளிப்பு:

அழகிற் சிறந்த தங்க நகைகளுக்கு நம்பிக்கையான இடம்

✽ நம்பிக்கை! ✽ நரணயம்!! ✽ நேர்மை!!!

இன்றே நாடுங்கள்

ஜுவலர்ஸ்

இல: 22, மெயின் வீதி, மட்டக்களப்பு

☎ 065-22305

ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

அன்பளிப்பு

மர்நியாஸ்

12, மெயின் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

இன்றே நாடுங்கள் எமது நிறுவனத்தை!

மக்களின் நலன்கருதி

பின்வரும் சேவைகளை உங்களுக்காக நாம் மனமுவர்ந்து வழங்குகின்றோம்.

- ✳ வசதி மிக்க பஸ்போக்குவரத்துச் சேவை
- ✳ வடகைக்கு கதிரை, பீங்கான் கோப்பை வழங்கல்.
- ✳ நிழற்பிரதி செய்து கொடுத்தல்
- ✳ வாடகைக்கு வாகனம் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்தல் (லொர்ஜேவை)
- ✳ அலுவலகத்தேவைக்கான காகிதாதிகள் வீநியோகம்.
- ✳ வைத்தியசாலைக்கான சமைக்காக உணவுப் பொருட்கள் வழங்கல்
- ✳ மண்ணெண்ணெய் வீநியோகம்.

என்றும் உங்கள் சேவையில் நாட்டமுள்ள

**மண்புனை தென் எருவில்
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்
களுவாஞ்சிக்குடி**

தொலைபேசி: 085-29384

அன்பளிப்பு:

சண்முகா ஏஜென்ஸ்
159, திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

அன்பளிப்பு:

லக்கி சன்ஸ்
லொயிட்ஸ் அவனியூ
மட்டக்களப்பு.

அன்பளிப்பு:

உயர்தர ஜவுளி வகைகள், மற்றும் ரெடிமேட் பட்டாடைகள் இவையனைத்தையும்
மலிவு விலையில் கொள்வனவு செய்ய சிறந்த ஸ்தாபனம்

நியூ மர்ழியாஸ்
82, பிரதான வீதீ,
மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி: 24625

அன்பளிப்பு:

லுமாலா, ஏசியா, கீரோ BMX
சைக்கிள் விநியோகிஸ்தர்கள்

M.M.E.MOHAMED IBRAHIM &BROS.
No: 106, BAZAAR STREET,
BATTICALOA.

Phone: 065- 22711, 24977

Res. : 065- 45966, 45967

University of Jaffna

164243

Library

THE *Art* OF
MODERN BANKING
IS KONWN
IN SRI LANKA
AS

SEYLANBANKING

SEYLAN
BANK LIMITED
THE BANK WITH A HEART

SEYLAN BANK
THE BANK WITH A HEART

ஹற்றன் நஷனல் பத்தும் விமன '99

வெல்லப்படுவதற்கு ரூபாய் 47 மில்லியனுக்கு மேல் பரிசுகள்

கூடுதலான பரிசுகள் கூடுதலான வெல்லும் வாய்ப்புகள்

சீட்டிழுப்பு	வெல்லப்படவுள்ள பரிசுகள்
நாளாந்த சீட்டிழுப்பு (காசிய வாசிய)	பணப்பரிசாக 10 000/-ரூபா வருடத்தின் ஒவ்வொரு வேலை நாட்களிலும்
விசேட கார் சீட்டிழுப்பு	புத்தம் புதிய சுசுக்கி கார் ஒன்றினை பரிசாக வழங்கும் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நடாத்தப்படும் சீட்டிழுப்பு
கிளை மட்ட காலாண்டுச் சீட்டிழுப்பு.	10 000 ரூபா பெறுமதியான 6 பணப்பரிசுகளைக் கொண்ட மொத்தம் 60 000 ரூபா பெறுமதியான பரிசுகள் (ஒவ்வொரு கிளையிலும் ஒவ்வொரு காலாண்டும்)
அரையாண்டு ஆண்டிறுதி மாபெரும் சீட்டிழுப்புகள்	1ம் பரிசு: ரூபா 4.0 மில்லியன் பெறுமதியான புத்தம் புதிய வீடு 2ம் பரிசு: ரூ .2.5 மில்லியன் பெறுமதியான புத்தம் புதிய வொல்வோ கார் 3ம் பரிசு: ஒவ்வொன்றும் ரூ 100 000 பெறுமதியான 5 ஆறுதல் பரிசுகள் (ஒவ்வொரு சீட்டிழுப்பிலும்)

சீட்டிழுப்பிற்கு தகுதி பெறுவோர்

இலங்கை நாணயத்தில் சேமிப்புக்கணக்குகள், நடைமுறைக் கணக்குகள் மற்றும் சில்வர் லைன் கணக்குகள் பேணுபோர்.

பேணப்படவேண்டிய குறைந்த க/கு மீதி

சேமிப்புக்கணக்குகள் - 10,000 ரூபாவினை ஆகக் குறைந்த மிகுதியாக பேணும் எல்லா சேமிப்புக்கணக்குகளும் திறக்கப்படவிருக்கும் கணக்குகளும்

நடைமுறைக்கணக்குகள்- 5,000 ரூபாவினை ஆகக் குறைந்த மிகுதியாக பேணும் எல்லா நடைமுறைக் கணக்குகளும் திறக்கப்படவிருக்கும் கணக்குகளும்.

சில்வர் லைன் கணக்குகள் - 10, 000 ரூபாவினை ஆகக் குறைந்த மிகுதியாக பேணும் எல்லா சில்வர் லைன் நீண்டகால முதலீட்டுத் திட்டக் கணக்குகளும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படவுள்ள கணக்குகளும்.

ஹற்றன் நஷனல் வங்கி

உங்கள் முன்னேற்றத்தின் பங்காளி

NO:5 மத்திய வீதி, மட்டக்களப்பு

தொ.பே.22813, 24505

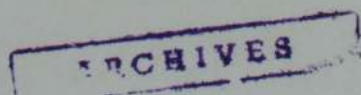

With Best Compliments

from:

SINGER SHOW ROOM
TRINCO ROAD,
BATTICALOA.

கல்விப்பணியில் எமது பங்களிப்பு
ஆரம்பக்கல்வி முதல் உயர்வகுப்புக் கல்வி வரை

- ❖ ஜி.சி.எ. (ஓ / எல்) வகுப்புகள்
- ❖ ஜி.சி.எ. (ஏ / எல்) வகுப்புகள்
- ❖ பலர் வகுப்புகள்

தகுதி வாய்ந்த போதனாசிரியர்களைக் கொண்டு
வகுப்புகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

கல்விப்பணியில் 25 வருடங்களைப் பூர்த்திசெய்து வெள்ளிவிழாக் காணும்

பீற்றா கல்வி நிறுவனம்
அக்கரைப்பற்று - 8

தொலைபேசி & தொலைமடல்: 087-77377

உங்கள் சிறார்களினதும் உங்களினதும்

நாளைய நம்பிக்கை நட்சத்திரம்

சிகப்பருவம் முதற்கொண்டு வயோதிப்பருவம் வரை
சேமிப்பின் மூலம் கவர்ச்சியான வட்டியும்
கற்பனைக் கெட்டாத பரிசில்களும் வழங்கும்

உங்கள் நண்பன்

மக்கள் வங்கி

மக்கள் மனமறிந்த வங்கி